international TURKCESS CONGRESS

VI.TURKCESS 2020

ULUSLARARASI EĞİTİM VE SOSYAL BİLİMLER KONGRESİ

INTERNATIONAL EDUCATION AND SOCIAL SCIENCES CONGRESS

(Toplum 5.0 / Society 5.0)

ÖZET KİTABI

30 Ekim - 01 Kasım 2020
İstanbul (Online)

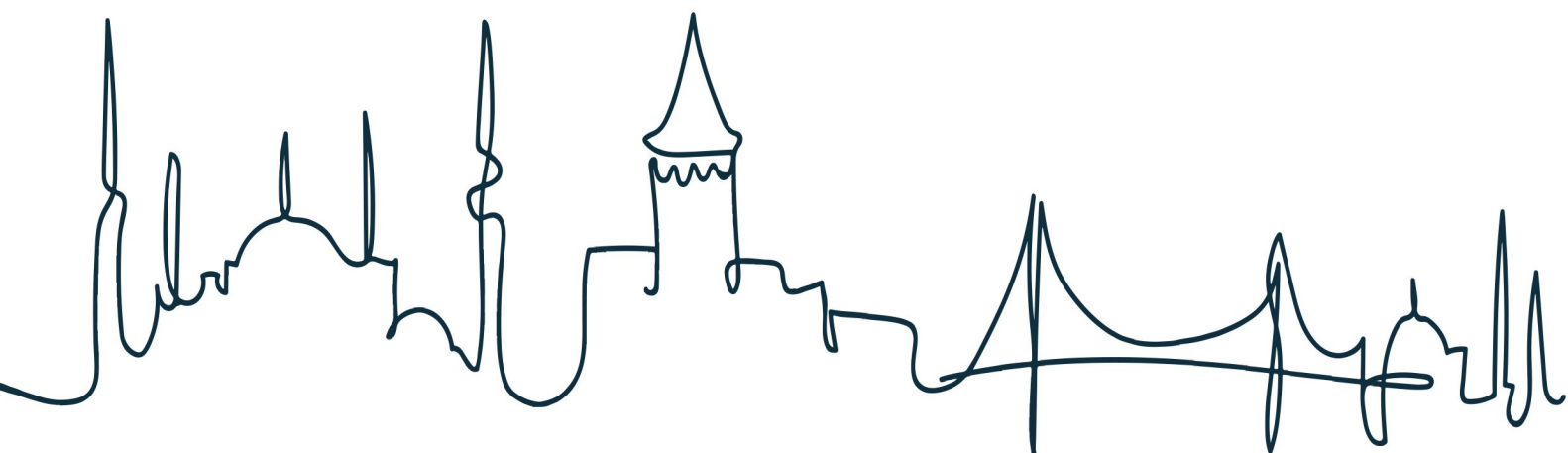

Editör Kurulu
Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Dr. Öğretim Üyesi Ümit Polat

IV. TURKCESS "TOPLUM 5.0" "AKILLI TOPLUM" BİLDİRİ KİTABI

e-ISBN: 978…….

e-Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.
© 2020, TEBAD
Bu e-kitabın basım, yayım ve satış hakları Eğitim Bilimleri Araştırmaları Derneği ile Anılan kuruluşun izni alınmadan e-kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Bu e-kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında derneğimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

I. Baskı: Ekim 2020, Ankara
Yayın-Proje: TEBAD İletişim İnternet: www.turkcess.net E-ileti: turksosbilder@gmail.com

Destek Veren Kurum ve Kuruluşlar

BİRUNİ ÜNİVERSİTESİ "Bilimin Geleceği"

BARTIN ÜNİVERSİTESİ 2008

ULUSLARARASI VİZYON ÜNİVERSİTESİ MMXIV MAKEDONYA

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ 2006

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ 1911

NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ 1992

ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ 2006

BURSA TEKNİK ÜNİVERSİTESİ 2010

DÜZCE ÜNİVERSİTESİ 2006

TİKA

TÜRKİYE MAARİF VAKFI

KAFKASYA ÜNİVERSİTELER BİRLİĞİ 2009

TÜRKSOY

TURKCESS 2020 ÇAĞRILI KONUŞMACILAR

Prof. Dr. Tateo ARİMOTO	Japonya Bilim ve Teknoloji Ajansı(JST)
Prof. Dr. Sinan OLKUN	Uluslararası Final Üniversitesi
Prof. Dr. Fadıl HOCA	Makedonya Uluslararası Vizyon Üniversitesi
Doç. Dr Aslı Bugay SÖKMEZ	Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kuzey Kıbrıs
Prof.Dr.Gurbunova VLADİMİROVNA	Vernadsky Kırım Federal Üniversitesi Yalta

KURULLAR

Onur Kurulu

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. Tamer YILMAZ	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Orhan UZUN	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Ramiz ASKER	Bakü Devlet Üniveristesi	Azerbaycan
Prof. Dr. Ramazan KORKMAZ	Kafkasya Üniversiteler Birliği Başkanı	Türkiye
Prof. Dr. Fadıl HOCA	Uluslararası Vizyon Üniversitesi	Kuzey Makedonya
Prof. Dr. Muhsin KAR	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Rektörü	Türkiye
Prof. Dr. Adnan YÜKSEL	Biruni Üniversitesi Rektörü	Türkiye
Prof. Dr. Arif KARADEMİR	Bursa Teknik Üniversitesi Rektörü	Türkiye
Prof. Dr. Akın LEVENT	Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Ahmet Hamdi TOPAL	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Nigar DEMİRCANÇAKAR	Düzce Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Düsen KASEINOV	Uluslararası Türksoy Sekreteri	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. Birol AKGÜN	Türkiye Maarif Vakfı Başkanı	Türkiye
Prof. Dr. Serkan KAYALAR	TİKA Başkanı	Türkiye
Prof. Dr. Şeref AKTAŞ	Yunus Emre Enstitüsü Başkanı	Türkiye
Prof. Dr. Fahri TEMİZYÜREK	Turizm ve Kültür Bakanı Danışmanı	Türkiye
Prof. Dr.Ahmet Emre BİLGİLİ	Yüksek Öğretim ve Yurt Dışı Eğitim Genel Müdürü	Türkiye
Dr. Cem GENÇOĞLU	Temel Eğitim Genel Müdürü	Türkiye

Düzenleme Kurulu Başkanları

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. M. Engin DENİZ	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ümit POLAT	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr.Adnan ÖMERUSTAOĞLU.	Biruni Üniversitesi	Türkiye

Düzenleme Kurulu

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. M. Engin DENİZ	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Sedat YAZICI	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Oğuz Serin	Lefke Avrupa Üniversitesi	KKTC
Prof. Dr. Kadırali Konkabayev	Türk Akademisi	Kazakistan
Prof. Dr. Mücahit KAĞAN	Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Yavuz ERİŞEN	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Ramiz ASKER	Bakü Devlet Üniversitesi Türkoloji Kürsüsü Başkanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Gali GALİYEV	Ufa Sosyal Teknoloji Üniv. Rektörü	Başkurtistan
Prof. Dr. Tatyuana PETROVA	Çuvaş Pedagojik Devlet Üniversitesi	Rusya Fedarasyonu
Prof. Dr. Yagut Aliyeva	Bakü Devlet Üniversitesi	Rusya Fedarasyonu
Prof. Dr. Fadıl HOCA	Uluslararası Vizyon Üniversitesi	Makedonya
Prof. Dr. Erdal BAY	Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Hakan AKDAĞ	Mersin Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Erdinç ÖZTÜRK	İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Abdurashid JABBAROV	Semarkant Devlet Üniversitesi	Özbekistan
Doç. Dr. Metin DENİZ	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Sadık Yüksel Sıvacı	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Yalçın BAY	Osmangazi Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ramazan ALABAŞ	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Dr. Öğr. Üyesi Ümit POLAT	Niğde Ömer Halisdemir	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Muhammed SALMAN	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Emine BAYRAKTAROVA	Sofya Yüksek İslam Enstitüsü	Bulgaristan
Dr. Serdan KERVAN	Prizren Ukshin Hoti Üniversitesi	Kosova
Dr. Fadıl ŞİRAZ	MEB	Türkiye
Öğr.Gör. Yücehan YÜCESOY	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC

Sempozyum Sekreteryası

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Öğr. Gör. Yücehan YÜCESOY	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC
Arş. Gör. Burak DEMİR	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC
Arş. Gör. Gökay KELDAL	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	TÜRKİYE
Arş.Gör. Gürcan ŞEKER	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	TÜRKİYE

Bilim Kurulu

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. Abdullah KARAÇAĞ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Abdullah IŞIKLAR	Bursa Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Adnan BAKİ	Karadeniz Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Adnan KULAKSIZOĞLU	Biruni Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Adnan ÖMERUSTAOĞLU	Biruni Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Ahmet ARSLAN	Namık Kemal Üniversitesi	Türkiye
Prof.Dr. Ali Fuat ARICI	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Asuman Seda SARACALOĞLU	Adnan Menderes Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK	Marmara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Çavuş ŞAHİN	Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Erdinç ÖZTÜRK	İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Erdoğan KÖSE	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Erol YAŞAR	Mersin Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK	Fırat Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Gencay ZAVOTÇU	Kocaeli Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Suat ÜNLÜ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. İhsan ÇAPCIOĞLU	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. İlhan ERDEM	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. İlyas DOĞAN	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. İlyas GÖKHAN	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. İsmet TÜRKMEN	Gazi Osmanpaşa Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. İsa KORKMAZ	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Kemalettin KUZUCU	Marmara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Kerim GÜNDOĞDU	Adnan Menderes Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Kürşat KARACABEY	Adnan Menderes Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. M. Asıf YOLDAŞ	Hitit Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. M. Serhat YILMAZ	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mehmet CANBULAT	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Barış HORZUM	Sakarya Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Murat YAKAR	Mersin Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mustafa ÇOLAK	Gazi Osmanpaşa Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mustafa DAŞ	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mustafa DENKTAŞ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Hamdi DOĞAN	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Nevin ERGAN	Hacettepe Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Nuriye SEMERCİ	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Mustafa KOÇ	Düzce Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Orhan DERMAN	Hacettepe Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Özkul ÇOBANOĞLU	Hacettepe Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Fahri TEMİZYÜREK	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ	Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Sefa BULUT	İbn Haldun Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. Sırrı AKBABA	Üsküdar Üniversitesi	Türkiye
Prof.Dr. Ebulfez SÜLEYMANLI	Üsküdar Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Erdal AKSOY	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Tayyip DUMAN	Bozok Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Tamara GURTUEVA	Yeditepe Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Yahya AKYÜZ	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Gökhan DUMAN	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Yavuz ERİŞEN	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Yusuf TEPELİ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Yücel GELİŞLİ	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Zekeriya KARADAVUT	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Abdullah TEMİZKAN	Ege Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Selehaddin AVŞAROĞLU	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Kaya YILDIZ	İzzet Baysal Üniversitesi Türkiye	Türkiye
Doç. Dr. Aslıhan SABAN	Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Aydın BALYER	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ayşe DEMİR	Yıldırım Beyazit Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Bayram BIÇAK	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Bekir DİREKCİ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Bülent AKSOY	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Bülent ALCI	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Cavid ABDULZADE	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Erkan YEŞİLTAŞ	Cumhuriyet Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Doç. Dr. Esme HACIEMİNOĞLU	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Fatma ÜNAL	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ali Korkut ULUDOĞAN	Atatürk Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. İbrahim COŞKUN	Trakya Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. İbrahim ERDAL	Bozok Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Mustafa KAYA	Sivas Cumhuriyet Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Birsel AYBEK	Çukurova Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Mehmet DALKILIÇ	Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Metin DENİZ	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Şerife Gonca ZEREN	Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Savaş KARAGÖZ	Aksaray Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Oğuzhan ÇOLAKKADIOĞLU	Mustafa Kemal Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Oğuzhan KARADENİZ	Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ömer Faruk SÖNMEZ	Gaziosmanpaşa Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Özgür BOSTANCI	19 Mayıs Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Özlem ÇAKIR	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ramazan KARATAŞ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Mustafa YENİASIR	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC
Doç. Dr. Burak GÖKBULUT	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC
Doç. Dr. Serhat Arslan	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Doç. Dr. Nihan Arslan	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Fikret GÜLAÇTI	Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Durmuş ÜMMET	Marmara Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Adnan KULAKSIZOĞLU	Biruni Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Dündar YENER	Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Tuncay TUNÇ	Aksaray Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Nergüz Bulut SERİN	Lefke Avrupa Üniversitesi	KKTC
Prof . Dr. Ali ERYILMAZ	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Prof. Dr. Akmatali ALİMBEKOV	Türkiye Manas Üniversitesi	Kırgızistan
Dr. Öğr. Üyesi Rizakhojayeva G.A	Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University,	Turkistan, Kazakhstan.
Prof. Dr. Rəbiyyət ASLANOVA	Bakü Dövlet Universitesi	Azerbaycan
Doç. Dr. Aygün KERİMOVA	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet NİYAZOV	Azerbaycan İlahiyyat Enstitüsü	Azerbaycan
Doç. Dr. Enise ABİBULLAYEVA	Kırım Mühendislik ve Pedagoji Üniversitesi	Ukranya
Dr. Öğr. Üyesi Bengisu Nehir AYDIN	Haliç Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Burak DELİCAN	Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Başak BAĞLAMA	Yakın Doğu Üniversitesi	KKTC
Öğr. Gör .Dr. Deniz EKİNCİ VURAL	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ögr. Üyesi Zübeyde DOĞAN ALTUN	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Dr. Barış YILDIZ	Milli Eğitim Bakanlığı	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Dr. Öğr. Üyesi Enver Emre Öcal	İstanbul Ayvansaray Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Hamdi KORKMAN	Afyon Kocatepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Esra TEKEL	Afyon Kocatepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. Fatma Özge ÇAVUŞ BEKCE	Milli Eğitim Bakanlığı	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül YETKİN	Haliç Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Müyesser CEYLAN	Anadolu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Kübra OKUMUŞ DAĞDELER	Sivas Cumhuriyet Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa EMEK	Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi	Türkiye
Dr. Nadir BAŞTÜRK	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Rıdvan KARABULUT	Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Enver TÜRKSOY	Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Seher Merve ERUS	Yıldız Teknik Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Sevgi KAYALIOĞLU	Aksaray Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KALE	Çağ Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Taha Emre ÇİFTÇİ	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi, Yunus HASTUNÇ	Siirt Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Canan OLPAK KOÇ	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Handan AKYİĞİT	Sakarya Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Yusuf BİLGE	Sabahattin Zaim Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Vahit ÇİRİŞ	Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Akkuş ÇUTUK	Trakya Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba GÖRGÜLÜ	İstinye Üniversitesi	Türkiye
Dr. Turan BAŞKONUŞ	Milli Eğitim Bakanlığı	Türkiye
Doç. Dr. Serdarhan Musa TAŞKAYA	Mersin Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Sadık Yüksel SIVACI	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Turgut KOCAOĞLU	Erciyes Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Tülay ÖCAL	Mustafa Kemal Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Yahya Kemal TAŞTAN	Ege Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Yalçın BAY	Anadolu Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Yıldız KIZILABDULLAH	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Doç.Dr. Yakup DOĞAN	Kilis 7 Aralık Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Murat ÖZTÜRK	Yüzüncü Yıl Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Murat YILMAZ	Yüzüncü Yıl Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Aysun Hamzaoğlu BİRER	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Bahadır Bumin ÖZASLAN	Hacettepe Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Raşit KOÇ	Yüzüncü Yıl Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Döndü Neslihan BAY	Osmangazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Erdi ŞİMŞEK	Bartın Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ersen VURA	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Fuad Serkan SAY	Mersin Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Halil UZUN	Kilis 7 Aralık Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Kaine GÜLÖZER	Bartın Üniversitesi	Türkiye

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Dr. Öğr. Üyesi Mehmed SAĞ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet GÜRBÜZ	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet ÖZDEMİR	Kocaeli Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mevlüt GÜLMEZ	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mihriay MUSA	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mine KIR	Bülent Ecevit Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Sami ACAR	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Tuğçe ERDAL	Bozok Üniversitesi	Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ümit POLAT	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	Türkiye
Doç. Dr. Ümmügülsüm CANDEĞER	Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi	Türkiye
Ord. Prof. Dr. Abel MUHARREMOV	Bakü Devlet Üniversitesi Rektörü	Azerbaycan
Ord. Prof. Dr. Aydın KAZIMZADE	Bakü Devlet Üniversitesi Rektör Yardımcısı	Azerbaycan
Ord. Prof. Dr. İsa HƏBİBBƏYLİ	Azerbaycan Milli İlimler Akademisi-	Azerbaycan
Prof. Dr. Alikram ABDULLAYEV	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Prof. Dr. Asəf ZAMANOV	Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Elmi İşlər üzrə Prorektoru	Azerbaycan
Prof. Dr. Buludxan XƏLİLOV	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi Filoloji Fakültesi Dekanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Cəfər CƏFƏROV	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi Rektörü	Azerbaycan
Prof. Dr. Elçin MEMMEDOV	Bakü Devlet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Hüseyin ASKEROV	Bakü Devlet Üniversitesi Dil ve Edebiyat Tedrisi Kürsüsü Başkanı	Azerbaycan

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. İzzet RÜSTEMOV	Bakü Devlet Üniversitesi Sosyoloji Kürsüsü Başkanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Nigar ABBASZADƏ	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi	Azerbaycan
Prof. Dr. Rabiyet ASLONOVA	Bakü Devlet Üniversitesi Felsefe Kürsüsü Başkanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Ramiz ASKER	Bakü Devlet Üniversitesi Türkoloji Kürsüsü Başkanı	Azerbaycan
Prof. Dr. Tehran ELİŞANOĞLU	Nizami adına Edebiyat Enstitusu	Azerbaycan
Prof. Dr. Almas BİNNƏTOVA	Nizami adına Edebiyat Enstitusu	Azerbaycan
Prof.Dr. Fuad MEMMEDOV	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Prof.Dr. Recep Ebdülelioğlu Ağayev	Naxçıvan Dövlet Universitesi	Azerbaycan
Prof.Dr.Rüfet Letifoğlu Hüseynzade	Pedagoji Üniversitesi	Azerbaycan
Doç .Dr. Elman NESİROV	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Doç. Dr. Aygün BAĞIRLI	Diller Üniversitesi	Azerbaycan
Doç. Dr. Korkmaz MUSTAFAYEV	Diller Üniversitesi	Azerbaycan
Doç. Dr. Mürteza HASANOĞLU	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Doç. Dr. Toğrul HALİLOV	Nahçıvan Üniversitesi	Azerbaycan
Doç. Dr. Lala HASANOVA	Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi-UNEC	Azerbaycan
Doç. Dr. Yagut ALIYEVA	Bakü Devlet Universitesi	Azerbaycan
Dr. Nazim CAFEROV	Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi-UNEC	Azerbaycan
Dr.Sugra Humbatova	Azerbaijan State University of Economy	Azerbaycan
Dr. Taleh XELİLOV	Kirgizistan-Türkiye Manas Üniversitesi	Azerbaycan
Prof. Dr. Akmatali Alimbekov	Kirgizistan-Türkiye Manas	Kırgızistan

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
	Üniversitesi	
Prof. Dr. Cangoroz KANİMETOV	İ. Arabayev Üniversitesi	Kırgızistan
Prof. Dr. Ceenbek Alimbayev	Kirgizistan-Türkiye Manas Üniversitesi	Kırgızistan
Prof. Dr. Tuuganbayu Konurbayev	İ.Arabayev Devlet Üniversitesi	Kırgızistan
Prof. Dr. Tashtan Siyaev	Narin Devlet Üniversitesi	Kırgızistan
Doç. Dr. Mislimkan Aydarova	Batken Devlet Üniversitesi	Kırgızistan
Doç. Dr. Nurlan Şadıev	Oş Devlet Üniversitesi	Kırgızistan
Dr. Roza ABDIKULOVA	Milli Eğitim Akademisi	Kırgızistan
Prof. Dr. Bakdaulet Berlibayev	Taraz Beşerı Bilimler Üniversitesi	Kazakistan
Prof. Dr. Kaldibek Boleev	Taraz Beşerı Bilimler Üniversitesi	Kazakistan
Prof. Dr. Mukhtarkhan Orazbay	Yabancı Diller ve Yüksek Kariyer Üniversitesi	Kazakistan
Prof. Dr. Tynyshtyk Yermekova	Kazakstan Egitim Akademisi	Kazakistan
Prof. Dr. Zamira Baubekova	Kazakstan Egitim Akademisi	Kazakistan
Doç. Dr. Fatima Kozybakova	El Farabi Milli Üniversitesi	Kazakistan
Doç. Dr. Muhamedrahim Kursabaev	Astana Turizm Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Elvin HASAN	Eğitim Bakanlığı	Makedonya
Naranstal DELGERKHUU	Mongolian University of Science and Technology	Mogolistan
Prof. Dr. Ibragimova Gulnara HAVAZMATOVNA	Özbekistan Bilimler Akademisi Dil ve Edebiyat Enstitüsü	Özbekistan
Prof. Dr. Nizameddin MAHMUDOV	Özbekistan Bilimler Akademisi Dil ve Edebiyat Enstitüsü	Özbekistan
Prof. Dr. Shuxrat SiROJiDDiNOV	Taşkent Devlet Özbek Dili ve Edebiyatı Üniversitesi	Özbekistan

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Arş. Gör. İlyos İSMOiLOV	Taşkent Devlet Özbek Dili ve Edebiyatı Üniversitesi	Özbekistan
Doç. Dr. Odil KUYSiNOV	Nizami Taşkent Devlet Pedagojik Üniversitesi	Özbekistan
Prof. Dr. Erkin NURiDDiNOV	Nizami Taşkent Devlet Pedagojik Üniversitesi	Özbekistan
Doç. Dr. Gulnoza EGAMBERDiYEVA	Nizami Taşkent Devlet Pedagojik Üniversitesi	Özbekistan
Doç. Dr. Muhtor NASiROV	Samarkant Devlet Üniversitesi	Özbekistan
Doç. Dr. Abdurashid JABBAROV	Samarkant Devlet Üniversitesi	Özbekistan
Prof. Dr. Firdevs HUSAMATİNOVA	Ufo Enstitü Direktörü	Başkurdistan
Prof. Dr. Gali GALİYEV	Ufa Sosyal Teknoloji Üniv. Rektörü	Başkurdistan
Prof. Dr. Aleksander KADİRBAYEV	Moskova Devlet Üniversitesi	Rusya Federasyonu
Prof. Dr. Elena OGANOVA	Moskova Devlet Üniversitesi	Rusya Federasyonu
Prof. Dr. Rüstem ŞÜKÜROV	Çuvaş Pedagojik Devlet Üniversites Üniversitesi	Rusya Federasyonu
Prof. Dr. Tatyuana PETROVA	Çuvaş Pedagojik Devlet Üniversites Üniversitesi	Rusya Federasyonu
Doç. Dr. Emma EKEEVA	Daali Altay Devlet Üniversitesi	Rusya Federasyonu
Dr. Elfina SİBGATULLİNA	Moskova Bilimler Akademisi	Rusya Federasyonu
Prof. Dr. Mukhiddin KHAYRUDDİNOV		Ukrayna
Dr. İrina KAYAN-POKROVSKAYA	Sofya Yüksek İslam Enstitüsü	Ukrayna
Dr. Emine BAYRAKTAROVA	Sofya Yüksek İslam Enstitüsü	Bulgaristan
Dr. Harun BEKİR	Plovdiv Ünivers	Bulgaristan
Prof. Dr. Adile EMİROVA	Sanayi ve Pedagoji Üniversitesi	Kırım
Dr. Enise ABİBULLAYE	Sanayi-Pedagoji Üniversitesi	Kırım

KİŞİ	KURUM	ÜLKE
Prof. Dr. Lemara SELENDİLİ	Kırım Federal üniversitesi	Kırım
Doç. Dr. Bankova İVANNA	Komrat Devlet Üniversitesi	Moldova
Dr. Ciden Sena MENABİT	Yabancı Diller Merkezleri	Romanya
Dr. Veronica NEDELCU	Ovidius Üniversitesi	Romanya
Dr. Erdal TOPRAKYARAN	Frankfurt Goethe Üniversitesi	Almanya
Prof. Dr. Timur KOCAOĞLU	Michigan State University	ABD
Dr. Stale KNUDSEN	Starasburg Üniversitesi	Norveç
Prof. Dr. Yaşar DEMİR	Starasburg Üniversitesi	Fransa
Prof. Dr. Tacida HAFIZ	Priştine Üniversitesi	Kosova
Dr. Serdan KERVAN	Prizren Ukshin Hoti Üniversitesi	Kosova
Dr. Soner YILDIRIM	Prizren Ukshin Hoti Üniversitesi	Kosova
Doç. Dr. Osman YILDIZ	Kıbrıs İlim Üniversitesi	KKTC
Doç. Dr. Kemale SALAMOVA	Sumgayıt Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Doç. Dr. Melahet Abdullayeva	Azerbaycan Devlet Pedaqoji Universitesi	Azerbaycan

Bildiri No: BT001

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE BENLİK SAYGISI VE YAŞAM DOYUMUNUN İNCELENMESİ

Selman Çutuk
Nişantaşı Üniversitesi
@selmancutuk@gmail.com

Vahit Çiriş
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@vahitciris@gmail.com

Zülbiye Kaçay
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
@zzkacay@gmail.com

Zeynep Akkuş Çutuk
Trakya Üniversitesi
@zeynepdr1001@hotmail.com

ÖZET

Benlik saygısı, kişilerin kendileri hakkındaki olumlu ya da olumsuz değer yargıları ve düşünceleri olarak tanımlanır . Yaşam doyumu ise bir bireyin beklentileriyle elde edebildiklerini karşılaştırması ve bu beklentilere ne kadar ulaştığını bilişsel olarak değerlendirmesi, diğer bir ifadeyle, bireyin arzuladığı şeyler ile sahip olduklarını karşılaştırması sonucu ortaya çıkan durum ya da sonuçtur. Söz konusu kavram ile belirli bir durum ya da anla ilgili doyum değil, genel olarak bütün yaşamdaki doyum ifade edilmektedir Yaşam doyumu ile benlik saygısı oldukça dikkat çekmekte ve bu konuda yapılan araştırmalar hızla artmaktadır. Bu araştırmayla, eğitim fakültesi ile spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin yaşam doyumu ve benlik saygısı arasındaki ilişkinin incelenerek alan yazına katkı sağlanması hedeflenmektedir.Araştırma, Eğitim Fakültesi ile Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören ve kolay ulaşılabilir durum örneklemesi yoluyla seçilen 361 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada, Kişisel Bilgi Formu, Yaşam Doyumu Ölçeği ve Benlik Saygısı Ölçeği kullanılmıştır. Değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermedikleri basıklık ve çarpıklık değerlerine göre belirlenmiştir. Bunun sonucunda ikili karşılaştırmalar için t-testi ve Mann-Whitney U Testi, ilişkinin yönü ve düzeyini belirlemek amacıyla da Pearson Korelasyon Katsayısı ile Spearman Brown Sıra Farkları Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Demografik verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde ile normal dağılım göstermeyen değişkenlerde (parametrik olmayan) ortanca değerler kullanıldı. Anlamlılık düzeyi için α=0.05 seçilmiştir. Araştırmanın sonucunda, yaşam doyumu, benlik saygısı ile cinsiyet ve fakülte arasında anlamlı bir farklılık olmadığı, yaş ve sınıf arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Yaşam doyumu ve benlik saygısı arasında ise anlamlı ve pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Öznel iyi oluş kavramının bilişsel boyutunu oluşturan yaşam doyumu ile benlik algısının, bireyin çevresiyle olan ilişkisi ve akademik başarısı gibi birçok alanda ve özellikle ruh sağlığı üzerinde etkisi bulunmaktadır. Bu araştırmadan elde edilen sonuçların, ailelere, öğretmenlere ve PDR servislerine, öğrencileri daha iyi tanımaları ve yardımcı olabilmeleri için yararlı olacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Benlik Saygısı, Yaşam Doyumu, Üniversite Öğrencileri

INVESTIGATION OF SELF-ESTEEM AND LIFE SATISFACTION IN UNIVERSITY STUDENTS

Selman Çutuk
Nişantaşı Üniversitesi
@selmancutuk@gmail.com

Vahit Çiriş
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@vahitciris@gmail.com

Zülbiye Kaçay
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
@zzkacay@gmail.com

Zeynep Akkuş Çutuk
Trakya Üniversitesi
@zeynepdr1001@hotmail.com

ABSTRACT

Self-esteem is defined as positive or negative value judgments and thoughts about themselves.Life satisfaction, on the other hand, is the situation or result that occurs as a result of comparing the expectations of an individual with what they can achieve and cognitively evaluating how much they have achieved these expectations, in other words, comparing what the individual desires with what they have. With the concept in question, it is not the satisfaction with a specific situation or moment, but the satisfaction in the whole life in general.Life satisfaction and self-esteem attract considerable attention, and research on this subject is rapidly increasing. With this research, it is aimed to contribute to the literature by examining the relationship between the life satisfaction and self-esteem of the students of the faculty of education and the faculty of sports sciences. Personal Information Form, Life Satisfaction Scale and Self-Esteem Scale were used in the study. Whether the variables show normal distribution was determined according to kurtosis and skewness values. As a result, t-test and Mann-Whitney U Test were used for paired comparisons, and Pearson Correlation Coefficient and Spearman Brown Rank Differences Correlation Coefficient were used to determine the direction and level of the relationship. In the evaluation of demographic data, median values were used for numbers and percentages and variables (non-parametric) that did not show normal distribution. A = 0.05 was chosen for the level of significance. As a result of the study, it was found that there is no significant difference between life satisfaction, self-esteem, gender and faculty, and there is a positive and significant relationship between age and class. It was determined that there is a significant and positive relationship between life satisfaction and self-esteem. Life satisfaction and self-perception, which constitute the cognitive dimension of subjective well-being, have an effect on many areas such as the individual's relationship with his environment and academic success, and especially on mental health. It is considered that the results obtained from this study will be beneficial for families, teachers and PDR services to get to know students better and to help them.

Keywords: Self-Esteem, Life Satisfaction, University Students

Bildiri No: BT002

MESLEK STANDARTLARI ÇERÇEVESİNDE OKUL PSİKOLOJİK DANIŞMANLIĞI
"İŞ GÜVENLİĞİ BİLGİ VE BECERİLERİ"

Rukiye Aydoğan
Aydın İl Milli Eğitim Müdürlüğü
@rukiye_aydogan@yahoo.com

Zeynep Akkuş Çutuk
Trakya Üniversitesi
@zeynepacutuk@trakya.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı Psikolojik danışman ve rehber öğretmenlerin iş güvenliği bilgi ve becerilerini ulusal meslek standartları çerçevesinde incelemektir. 2017 yılında Türk Psikolojik danışma ve rehberlik derneği tarafından ulusal meslek standartları belirlenmiş ve resmi gazetede yayımlanmıştır. Bu tanımlamaya göre meslek profili, iş sağlığı ve güvenliği ve çevre koruma önemlerini uygulamak görevi şeklinde tanımlanmıştır. Ayrıca güvenli çalışma yöntemlerini uygulamak, acil durum planlarını uygulamak, çevre koruma standart ve yöntemlerini uygulamak olarak alt işlemlere ayrılmıştır. Yöntem: Çalışmada öncelikle Mesleki yeterlik kurumu tarafından yayımlanan meslek standartları incelenmiştir. İş sağlığı ve güvenliği bilgi becerileri açısından tanımlanan görevler alan uzmanlarınca (C sınıfı) incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Çalışmanın devamında ise nitel yöntem kullanılmıştır. Aydın ilinde görev yapan 30 Psikolojik danışman ve rehber öğretmenin konu ile ilgili görüşleri alınmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu alan uzmanlarınca hazırlanmıştır. Devamında öğretmen görüşleri içerik analizine tabi tutulmuştur. Bulgular: Görüşme yapılan öğretmenler çoğunlukla il merkezinde çalışmakta ve meslekte 10 yılın üzerinde bir deneyime sahiptir. Görüşme yapılan öğretmelerin 20 tanesi kadın, 10 tanesi ise erkektir. Öğretmenler genel olarak psikolojik danışma ve rehberlik bölümünden mezun olmakla beraber psikoloji bölümünden mezun olan öğretmenler de bulunmaktadır. Psikolojik danışma ve rehber öğretmenler genel olarak ilgili kanundan haberdar olmadığını; iş sağlığı ve güvenliği konusunda ortalama 1 hafta eğitim aldığını; çalıştıkları kurum yönetimi tarafından riskler hakkında bilgilendirilmediklerini; okul acil durum planından haberdar olduklarını ancak acil durumda müdahale konusunda kendilerini yeterli hissetmediklerini; daha önce meslek hastalığına yakalanmadıklarını ve iş kazası geçirmediklerini; yasal haklarından yeterince haberleri olmadığını bildirmiştir. Ayrıca öğretmenlerin iş yeri şiddetini mobing olarak tanımladıkları tespit edilmiştir.Sonuç: Sonuç olarak mesleki yeterlik kurumu tarafından yayımlanan okul psikolojik danışmanı ulusal meslek standartlarının, iş güvenliği becerileri açısından değerlendirilmesi ve öğretmenlere konu ile ilgili bilgilendirici çalışmaların yapılması gerekmektedir. Konu ile ilgili uluslararası araştırmalara bakıldığında da benzer sonuçlarla karşılaşmak mümkündür. Schulte vd (2005) yaptığı araştırmada öğretmenlerin ve eğiticilerin iş sağlığı ve güvenliği konusunda daha fazla eğitime ihtiyaçları olduğu sonucuna varmışlardır. Pisaniello et al (2013) 156 öğretmenle yaptıkları görüşmelerde öğretmenlerin iş sağlığı konusunda farkındalıklarının düşük olduğunu, konuyla ilgili öğretmenlere hizmet içi eğitim verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Andersson, Gunnarsson ve Rosen (2015) okul yöneticisi, öğretmen ve denetmenlerle yaptıkları görüşmelerde öğretmenlerin iş sağlığı ve güvenliği konusunda farkındalıklarının düşük olduğunu ortaya çıkarmışlardır. Öğretmenler gibi denetmen ve okul yöneticileri de iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili herhangi bir planlama yapmamışlardır. Okullarda öğretmen, öğrenci ve tüm çalışanlar açısından iş sağlığı ve güvenliği oldukça önemli ve ele alınması gereken bir konu olmasına karşın hem okul yönetimi hem de öğretmenler tarafından öncelikli konu olarak değerlendirilmediği görülmüştür. Bu nedenle araştırma sonucunda işi öğrenci yetiştirmek olan öğretmenlerin ve yöneticilerin iş sağlığı ve güvenliği konusunda bilinçlenmelerini sağlamak amacıyla eğitimler verilmeli ve bu konuda bilimsel araştırmalar artırılarak konuya dikkat çekilmelidir.

Anahtar kelimeler: İş Sağlığı ve Güvenliği, psikolojik danışma ve rehberlik, okul psikolojik danışmanı

SCHOOL PSYCHOLOGICAL COUNSELING WITHIN THE FRAMEWORK OF PROFESSIONAL STANDARDS "OCCUPATIONAL SAFETY KNOWLEDGE AND SKILLS"

Rukiye Aydoğan
Aydın İl Milli Eğitim Müdürlüğü
@rukiye_aydogan@yahoo.com

Zeynep Akkuş Çutuk
Trakya Üniversitesi
@zeynepacutuk@trakya.edu.tr

ABSTRACT

Objective: The aim of this study is to examine the occupational safety knowledge and skills of psychological counselors and guidance teachers within the framework of national occupational standards. In 2017, national occupational standards were determined by the Turkish Psychological Counseling and Guidance Association and published in the official gazette. According to this definition, the profession profile is defined as the duty to implement occupational health and safety and environmental protection measures. In addition, it is divided into sub-operations such as applying safe working methods, implementing emergency plans, and applying environmental protection standards and methods. Method: In the study, firstly, occupational standards published by the professional competence institution were examined. The tasks defined in terms of occupational health and safety knowledge skills were examined and evaluated by field experts (C class). Qualitative method was used in the continuation of the study. The views of 30 psychological counselors and guidance teachers working in Aydın province on the subject were taken. Semi-structured interview form was prepared by field experts. Subsequently, teachers' opinions were subjected to content analysis. Results: The teachers interviewed mostly work in the city center and have over 10 years of experience in the profession. 20 of the teachers interviewed were women and 10 were men. Although teachers generally graduated from the psychological counseling and guidance department, there are also teachers who graduated from the psychology department. Psychological counseling and guidance teachers are generally not aware of the relevant law; that he received an average of 1 week of training on occupational health and safety; that they are not informed about the risks by the management of their institution; they were aware of the school emergency plan but did not feel competent to respond to an emergency; that they have not had any occupational disease and accident before; He stated that they did not know enough about their legal rights. In addition, it was determined that teachers defined workplace violence as mobbing. Conclusion: As a result, it is necessary to evaluate the national occupational standards of the school psychological counselor published by the professional competence institution in terms of occupational safety skills and inform teachers about the subject. It is possible to encounter similar results when looking at international studies on the subject. Schulte et al. (2005) concluded in their study that teachers and trainers need more training on occupational health and safety. Pisaniello et al (2013), in their interviews with 156 teachers, stated that teachers' awareness of occupational health was low and in-service training should be given to teachers on the subject. Andersson, Gunnarsson, and Rosen (2015), in their interviews with school administrators, teachers and supervisors, revealed that teachers' awareness of occupational health and safety is low. Like teachers, supervisors and school administrators did not make any plans for occupational health and safety. Although occupational health and safety is a very important issue for teachers, students and all employees in schools, it is seen that it is not considered as a priority issue by both school administration and teachers. Therefore, as a result of the research, teachers and administrators whose job is to train students should be given trainings in order to raise awareness about occupational health and safety and attention should be drawn to the issue by increasing scientific research on this subject.

Keywords: Occupational Health and Safety, counseling and guidance, school counselor

Bildiri No: BT003

NESNELERİN İNTERNETİ KÖKLÜ DEGİŞİM

Ergun Selçuk
Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@eminergun.selcuk@gop.edu.tr

ÖZET

Burada nesnelerin birbirleriyle ilişki kurması söz konusudur. Ağır ağır yaşamımıza giren bu teknoloji 2020 itibariyle özellikle 5G teknoloji isminde yaygınlaşmasıyla çok ama çok büyük bir devrim yaratması beklenmektedir. Dünyada düğmesi olan, elektrik ve mekanik olan her şey cep telefonundan sanayi aletlerine, uçak motorundan buzdolabına herşeyi birbirine diğer bir ifadeyle internete bağlama teknolojisi söz konusu olacaktır. İnternete bağlı akıllı telefonların ortaya çıkmasıyla teknolojik devrimin başlaması söz konusu olmuştur. Asıl niyet akılsız olan her şeyi akıllı yapmaktır. İleride herşeyin interneti olacağı söylenmektedir. İçinde bulunduğumuz yılda internete bağlı nesnelerin sayısının 26 milyar olacağı ve sadece birkaç yıl içinde bu sayının 100 milyara çıkacağı tahmin edilmektedir.Sanayi ve Endüstri kuruluşları, daha verimli çalışmak adına, daha iyi hizmet sunmak ve karar vericileri geliştirmek için ıot teknolojilerine geçmektedir. Sensörler yardımı ile bir nesnede ya da ortamda meydana gelen değişikliklerin algılanması, ışık, ısı, basınç, ses, sıcaklık ve hareket gibi fiziksel değişikliklerin tespit edilmesinde kullanılmaktadır. Bağlantı düzeyinde, IP ağları, 3G/4G, Bluetooth, Z-Wave, WIFI, RFID veya NFC gibi çeşitli teknik iletişim teknolojileri kullanılmaktadır. Toplanmış olan veriler dijital düzeyin kontrolünde setler halinde alt katmanlara dağıtılarak bilgi yönetiminin gerçekleşmesini sağlar. Dijital düzey, veri tabanları, bulutbilişim ve büyük veri işleme gibi birçok teknolojiyi kullanmaktadır. Tüm faydalarının yanında Nesnelerin interneti bazı sorunlara da yol açmaktadır. Birbirlerine bağlı cihazlar sayesinde sosyal hayatın internet üzerinden kayıt altına sunuluyor olması ortaya çıkacak veri miktarını inanılmaz derecede arttırması ve bu büyük verilerin çözümlenerek işlenmesi zor ve karmaşık bir iş haline gelmesi beklenmektedir. Bunun yanında ortaya çıkan bu verilerin gizliliği ve güvenliği de önemli bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nesnelerin İnterneti, Teknoloji, Devrim

INTERNET OF THINGS ROOTED CHANGE

Ergun Selçuk
Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@eminergun.selcuk@gop.edu.tr

ABSTRACT

There is a relationship between objects here. This technology, which has entered our lives slowly, is expected to create a very, very big revolution as of 2020, especially with the spread of the name 5G technology. The technology of connecting everything from mobile phones to industrial devices, aircraft engines to refrigerators, in other words, to the internet, will be in question. With the advent of smart phones connected to the Internet, the technological revolution started. The main intention is to do all that is mindless smart. It is said that everything will be internet in the future. It is estimated that the number of Internet-connected objects will reach 26 billion in the current year, and this number will increase to 100 billion in just a few years. Industrial and Industrial organizations are switching to iod technologies to provide better service and develop decision makers in order to work more efficiently. It is used to detect changes in an object or environment with the help of sensors, and to detect physical changes such as light, heat, pressure, sound, temperature and motion. At the connectivity level, various technical communication technologies such as IP networks, 3G / 4G, Bluetooth, Z-Wave, WIFI, RFID or NFC are used. The collected data is distributed to the lower layers as sets under the control of the digital level, ensuring the realization of information management. It uses many technologies such as digital level, databases, cloud computing and big data processing. In addition to all its benefits, the Internet of Things also causes some problems. The fact that social life is being recorded on the internet thanks to the devices connected to each other is expected to increase the amount of data that will occur enormously and that this big data will become a difficult and complex task to be analyzed and processed. In addition, the confidentiality and security of these data emerges as an important issue.

Keywords: Internet of Things, Technology, Revolution

Bildiri No: BT004

OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE OYNANAN DİJİTAL OYUNLARIN ÇOCUKLARIN GELİŞİMİNE KATKILARI

Dr. Öğr. Üyesi Rıdvan KARABULUT
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@ridvan_karabulut@yahoo.com

Dr. Öğr. Üyesi Enver TÜRKSOY
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@enverturksoy@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, 3-6 yaş aralığındaki popüler dijital oyunların çocukların gelişim özellikleri baz alınarak incelenmesidir. Çalışmada yöntem olarak nitel tarama çalışması yapıldı. 3 kategoriden oluşan 34 maddelik rubrik hazırlandı ve ölçme aracı olarak kullanıldı. 3-6 yaş aralığındaki 10 popüler dijital oyun; android işletim sistemine sahip cihazlardan googleplay uygulamasında bulunan 3-6 yaş kategorisindeki en popüler oyunlar arasından seçildi. İncelenen 3-6 yaş aralığındaki popüler dijital oyunların bazılarının okul öncesi dönemdeki çocukların gelişimini desteklerken bazılarının desteklemediği tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, Okul öncesi Dönem, Oyun, Dijital Oyun

CONTRIBUTION OF DIGITAL GAMES PLAYED IN PRE-SCHOOL PERIOD IN CHILDREN'S DEVELOPMENT

Dr. Öğr. Üyesi Rıdvan KARABULUT
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@ridvan_karabulut@yahoo.com

Dr. Öğr. Üyesi Enver TÜRKSOY
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
@enverturksoy@gmail.com

ABSTRACT

The aim of this study is to investigate popular digital games in the 3- 6 age range based on the developmental characteristics of children. In this study, a qualitative screening study was performed. A 34-item rubric consisting of 3 categories was prepared and used as a measurement tool. 10 popular digital games in the 3-6 age range; Android OS has been selected among the most popular games in the age group 3-6 in Google Play. It has been determined that some of the popular digital games in the 3-6 year old age group have supported the development of preschool children and some of them do not.

Keywords: Child, Preschool Period, Play, Digital Play

Bildiri No: BT005

ÜLKEMİZDE YAŞAM BOYU ÖĞRENMEDE YETİŞKİN EĞİTİMİ VE EĞİTİM YÖNETİMİNİN GEREKLİLİĞİ

Dr. Namık Kemal DEMİR
@nkdemir@hotmail.com

ÖZET

Bilim ve teknolojinin çok hızlı geliştiği, bilginin çok zor kontrol edilebildiği günümüzde gelişmelerin özellikle öğretimini tamamlamış insanlara yansıtılması gerekmektedir. Bugün Türkiye'de 40 yaş üzeri olan her birey eğitimde öğrenme, kalite, erişim gibi sorunları sona erdireceğini vaat eden reform, söylemlerine defalarca maruz kalmış olmalı. Geriye dönüp baktığımızda eğitimde pek çok iyi fikrin, girişimin, planın ve programın tozlu raflarda kaldığını görüyoruz. Bunlardan biride Yaşam boyu eğitim, yetişkin eğitimidir. Yaşamboyu öğrenme, bir kişinin yaşamı boyunca bilgi, beceri ve yetkinliklerini sürekli olarak güncellemesidir. Kuşkusuz, yaşamda değişme ve yenilenme tek boyutlu olmadığından, yaşam boyu öğrenme ve yetişkin eğitimi, yalnızca mesleki-teknik bakımdan değil, sosyal ve kültürel bakımdan da gereklidir. Bilgilerin, becerilerin hızla eskidiği ve yetersizleştiği küresel dünyada, hangi düzeyde eğitim alırsa alsın, herkesin yaşam boyu öğrenme ve yetişkin eğitimi hizmetlerinden sürekli yararlanarak kendini yenilemesine, geliştirmesine hem hakkı hem de ihtiyacı vardır. Durum böyle iken, ülkemizde YBÖ alanında yapılan araştırmalara baktığımızda YBÖ'in amaçlarına ulaşamadığı, hedeflerin gerçekleştirilemediği görülmektedir. OECD'nin (2016)Yetişkin Yeterliklerinin Uluslararası Değerlendirilmesi Programı (PIAAC) sonuçlarına göre; yetişkinlerin büyük bir kısmı çağın gerektirdiği becerilerden yoksun, Türkiye'de eğitim kademeleri beceri kazandırmada etkili olamıyor, kadın ve erkek arasındaki en büyük beceri farkı Türkiye'de , yetişkinler zorunlu eğitimden sonra beceri kazanamıyor, yetişkinler iş yerlerinde ve günlük hayatlarında becerilerini kullanamıyor, daha yüksek eğitim ve beceri düzeyi istihdam durumuna etki etmiyor, Türkiye ekonomi dışı göstergelerde genel eğilimin dışında kalıyor. Tüm bu sonuçlar otuz- altmışbeş yaş arası için geçerlidir Tüm bunların yanında MEB başlayarak YBÖ ve sürekli eğitim merkezlerinde ağırlıklı olarak mühendis, işletmeci olan ya da başka alanların mezunları başkanlık/ müdürlük yapmaktadır. Bu merkezlerin yönetiminde Eğitim Fakültelerinin Eğitim Yönetimi ana bilim dalı mezunlarının görev aldığına pek rastlanmamaktadır. Çalışmamızın amacı YBÖ merkezlerinde çalışacak Eğitim Yönetimi ana bilim dalı mezunlarının sisteme yapacağı katkıyı ortaya koymaktır. Araştırma, "doküman analizi (incelemesi)" yönteminin kullanıldığı nitel bir araştırmadır. Bu amaç doğrultusunda , YBÖ ve Eğitim yönetimi ile ilgili alan yazını taranmış ve verilere ulaşılarak, olası sonuçların ortaya konulması planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Boyu Öğrenim, Yetişkin Eğitimi, Eğitim Yönetim

THE NECESSITY OF ADULT EDUCATION AND EDUCATION MANAGEMENT IN LIFELONG LEARNING IN OUR COUNTRY

Dr. Namık Kemal DEMİR
@nkdemir@hotmail.com

ABSTRACT

In today's world where science and technology are developing very fast and information can be controlled very hard, developments should be reflected especially to people who have completed their education. Today every individual learning in education in Turkey with over 40 years of age, quality, promising reforms will end problems such access must be repeatedly exposed to rhetoric. When we look back, we see that many good ideas, initiatives, plans and programs in education remain on the dusty shelves. One of them is life-long education, adult education. Lifelong learning is the constant updating of a person's knowledge, skills and competencies throughout his life. Undoubtedly, since change and renewal in life are not one-dimensional, lifelong learning and adult education are necessary not only in vocational-technical terms but also in social and cultural terms. In the global world where knowledge and skills are rapidly becoming obsolete and inadequate, no matter what level of education they receive, everyone has both the right and a need to renew and improve themselves by using lifelong learning and adult education services. While this is the case, when we look at the researches conducted in the field of LLL in our country, it is seen that LLL could not achieve its goals and targets could not be achieved. According to the results of the OECD's (2016) International Assessment of Adult Competencies Program (PIAAC); A large majority of adults lack the skills required by the era, levels of education in Turkey can not it be effective in skills training, the biggest skill gaps in Turkey between men and women, adults have not won skills after compulsory education, adults can not use their skills in the workplace and everyday life, higher education and skill level does not affect the employment situation, Turkey remains outside the general trend in non-economic indicators. All these results are valid for the age group of thirty to sixty five. Besides all these, starting from the Ministry of National Education, YBÖ and continuing education centers are mainly engineers, business managers or graduates of other fields. In the management of these centers, it is rare that the graduates of Education Management departments of Education Faculties are employed. The aim of our study is to reveal the contribution of the graduates of the Education Management department who will work in LLL centers to the system. The research is a qualitative research in which the "document analysis" method is used. In line with this purpose, the literature on LLL and Education Management was scanned and it was planned to reveal possible results by reaching the data.

Keywords: Lifelong Learning, Adult Education, Education Management

Bildiri No: BT006

TÜRKİYE'NİN ERKEN CUMHURİYET DÖNEMİ IRAK, İRAN VE AFGANİSTAN DIŞ POLİTİKASI

Dr. Öğr. Üyesi Enver Emre Öcal
İstanbul Ayvansaray Üniversitesi
@enveremreocal@ayvansaray.edu.tr

ÖZET

Kurtuluş Savaşı müddetince emperyalist güçlere karşı varoluş mücadelesi veren Ankara Hükümeti, dış politikasını şekillendirirken, bu mücadele pratiğinin kendisine kazandırdığı anti-emperyalist yaklaşımı kerteriz almıştır. Savaşın kazanılması ve Lozan Barış Antlaşması'nın akdedilmesi üzerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti de dış politikasını bu yaklaşıma uygun düşecek şekilde devam ettirmeyi tercih etmiştir. Söz konusu politikanın tercih edilmesindeki en önemli amillerden bir tanesi de hiç kuşkusuz ki Kurtuluş Savaşı'nın lideri ve Cumhuriyet'in kurucusu olan Mustafa Kemal Atatürk'ün tam bağımsızlığı ve anti-emperyalizmi önceleyen bir dünya görüşüne sahip olmasıydı. Böylesi bir temel üzerine yükselen erken Cumhuriyet dönemi dış politikası, ilk olarak, emperyalizmle mücadele hususunda kendisi ile aynı mevzide yer alan Sovyetler Birliği ile yakın dostluk ilişkileri geliştirmeyi şiar edinmişti. İkincil olaraksa bölge eksenli bir dış politika izlemeyi ve bilhassa sınır komşuları ile geniş ittifaklar oluşturmayı uygun görmüştür. Bu bağlamda, bir yandan Yunanistan başta olmak üzere Balkan ülkeleri ile Balkan Antantı; diğer yandansa İran, Irak gibi ülkelerle Sadabat Paktı'nı imza etmiştir. Afganistan'la karşılıklı dostluk ilişkilerini ise yine bölge eksenli dış politika anlayışına yönelik olarak ikili antlaşmalar yolu ile pekiştirme cihetine gitmiştir. Geniş bir perspektiften bakıldığında şüphesiz olarak görülecektir ki, tüm bu dış politika hamlelerinin yegane amacı, emperyalist güçlerden gelebilecek bir saldırı ihtimaline karşı bölge ülkeleri ile birlikte savunma açısından hazırlıklı olmaktır. Bilhassa İran, Irak ve Afganistan'la yakınlaşma siyasetinin, Kurtuluş Savaşı esnasında emperyalist güçler tarafından Türkiye'nin aleyhine olacak şekilde hayata geçirilmek istenen Orta Doğu'nun şekillendirilmesi projesine karşı hamle olarak düşünüldüğü ve yukarıda da belirtildiği üzere emperyalizmin saldırı ihtimaline yönelik olarak hayata geçirildiği aşikardır. Bu çalışmada, İran, Irak ve Afganistan politikaları, erken Cumhuriyet dönemi Türkiye dış politikasının genel yönelimi bağlamında tahlil edilmiştir. Söz konusu politikaların Türkiye'nin o devirde sahip olduğu anti-emperyalist ve tam bağımsızlıkçı duruşun tezahürleri olarak uygulandığı ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Irak, İran, Afganistan, Erken Cumhuriyet Dönemi, Dış Politika

THE EARLY PERIOD OF THE REPUBLIC OF TURKEY IRAQ, IRAN AND AFGHANISTAN FOREIGN POLICY

Dr. Öğr. Üyesi Enver Emre Öcal
İstanbul Ayvansaray Üniversitesi
@enveremreocal@ayvansaray.edu.tr

ABSTRACT

Struggling for existence against the imperialist powers during the War of Independence, the Ankara Government, while shaping its foreign policy, took the anti-imperialist approach that this struggle practice brought to it. Founded on to win the war and the conclusion of the Lausanne Peace Treaty of foreign policy of the Republic of Turkey has chosen to continue to be suited to this approach. One of the most important factors in the preference of the policy in question was that Mustafa Kemal Atatürk, the leader of the War of Independence and the founder of the Republic, had a worldview that prioritized full independence and anti-imperialism. The early Republican period foreign policy, which was founded on such a foundation, first of all had the motto of developing close friendship relations with the Soviet Union, which stood in the same position with it in the fight against imperialism. Secondly, it has found it appropriate to pursue a region-oriented foreign policy and especially to form broad alliances with its neighbors. In this context, on the one hand, with the Balkan countries, especially Greece; On the other hand, Iran signed the Sadabat Pact with countries such as Iraq. It has aimed to consolidate its mutual friendship relations with Afghanistan through bilateral agreements, again towards the region-oriented foreign policy understanding. When viewed from a broad perspective, it will undoubtedly be seen that the sole purpose of all these foreign policy moves is to be prepared for defense together with the countries of the region against the possibility of an attack from the imperialist powers. In particular, Iran, Iraq and Afghanistan rapprochement policy, War of Independence when to be against Turkey by the imperialist powers desired to be implemented shaping the Middle East were considered as moves against the project, and it is obvious that implemented for the possibility of imperialism's attack as mentioned above. In this study, Iran, Iraq and Afghanistan policies, the early Republican assayed in the general context of Turkey's foreign policy orientation. In Turkey, it has the speed of these policy liberationist anti-imperialist and fully implemented as it was demonstrated by the stance of manifestations.

Keywords: Turkey, Iraq, Iran, Afghanistan, Early Republic Period, Foreign Policy

Bildiri No: BT007

ANADOLU LİSELERİ 12. SINIFTA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN KENDİLERİNE VERİLEN MESLEKİ REHBERLİK VE KARİYER DANIŞMANLIĞI HİZMETLERİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Fikret KONCA
Tepebaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi
@fkonca@gmail.com

Mutlu CANTAŞ
Tepebaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi
@mutlucantas@gmail.com

ÖZET

Mesleki rehberlik ve kariyer danışmanlığı önemi giderek artan bir çalışma alanıdır. Endüstri 4.0 ve Toplum 5.0 yönelimleri ile beraber hızlı dijital dönüşümün yaşandığı, üretim biçimlerinin değiştiği ve mesleki değişimlerin yaşandığı, yeni iş ve çalışma alanlarının ortaya çıktığı bu günlerde önemi daha da artmıştır. Bu öneme paralel olarak kariyer rehberliği ve bireysel kariyer planlaması 2023 eğitim vizyonunda önemli yeri olan konulardan biridir. Bu doğrultuda Milli Eğitim Bakanlığı liselerde 2020 yılında başlanılacak bir sistemle "kariyer odaklı" lise eğitimine geçiş planlamaktadır. Bu sistemle birlikte liselerde "kariyer ofisleri" kurmayı ve "bireysel kariyer planlaması"na dayalı bir kariyer rehberliği hedeflemektedir. Türkiye'de mesleki rehberlik ve kariyer danışmanlığı ile ilgili araştırma sayısı gelişmiş ülkelerle kıyaslandığında azdır. Özellikle mesleki rehberlik çalışmaları ile ilgili nitel araştırma sayısı daha da azdır. Bu araştırma Anadolu Liseleri 12. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin kendilerine verilen mesleki rehberlik ve kariyer danışmanlığı ile ilgili görüşlerini nitel olarak belirlemeye çalışmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki rehberlik, Kariyer danışmanlığı

OPINIONS OF ANATOLIAN HIGH SCHOOLS 12th GRADE STUDENTS ABOUT THE VOCATIONAL GUIDANCE AND CAREER COUNSELING SERVICES GIVEN TO THEM

Fikret KONCA
Tepebaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi
@fkonca@gmail.com

Mutlu CANTAŞ
Tepebaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi
@mutlucantas@gmail.com

ABSTRACT

Vocational guidance and career counseling is an increasingly important field of study. With the Industry 4.0 and Society 5.0 orientations, these days, where rapid digital transformation is experienced, production styles are changing, occupational changes are experienced, and new business and working areas emerge, its importance has increased even more. Parallel to this importance, career guidance and individual career planning is one of the important issues in the 2023 education vision. Accordingly, the Ministry of National Education is planning a transition to "career-oriented" high school education with a system to be started in 2020 in high schools. With this system, it aims to establish "career offices" in high schools and career guidance based on "individual career planning". The number of research on vocational guidance and career counseling in Turkey, compared with less developed countries. The number of qualitative studies, especially on career guidance studies, is even less. This research has attempted to qualitatively determine the opinions of 12th grade Anatolian High School students about vocational guidance and career counseling.

Keywords: Vocational guidance, Career counseling

Bildiri No: BT008

DERVİŞ MUHAMMED YEMÎNÎ'NİN FAZÎLETNÂMESİ'NİN YAZMA NÜSHALARI ÜZERİNE

Gökhan Şenyurt
Millî Eğitim Bakanlığı
@gokhanssenyurt@hotmail.com

ÖZET

XVI. yüzyıl tekke şairi Derviş Muhammed Yemînî, Alevî-Bektaşî edebiyatında önemli bir yere sahiptir. Hayatıyla ilgili detaylı bir bilgi olmayan şairin kaleme aldığı *Fazîletnâme* adlı eser, yaşadığı döneme ve kendisine ışık tutacak bazı bilgiler içermektedir. H 925 yılında tamamlanan *Fazîletnâme, Hz. Ali*'nin hayatıyla ve kerametleriyle donatılmış, esas nazım şekli mesnevi olan fakat şairin hicviye, medhiye gibi nazım türleriyle; gazel, mütekerrir murabba, terci-i bend gibi diğer nazım şekilleriyle müdahalesi sonucunda 7409 beyite ulaşan hacimli ve didaktik bir eser hâline gelmiştir. Yemînî'nin *Fazîletnâmesi*, yazıldığı dönemden günümüze kadar olan süreçte sıkça okunan ve bir o kadar da yol gösterici bir eser olarak kabul edilmektedir. Bu görüş, eserin nüsha sayısının fazla olmasıyla desteklenmektedir. Ulaşılan kaynaklardan tespit edildiği kadarıyla *Fazîletnâme*'nin en az 74 nüshası olduğu sonucuna varılmıştır. Şahsi kütüphanelerde de olma ihtimali düşünüldüğünde, bu sayının artması mümkün görünmektedir. Bu çalışma, *Fazîletnâme*'nin yazma nüshalarının tasnif edilmesi amacıyla yapılmıştır. Tespiti yapılan tüm nüshalarla ilgili genel bilgiler, bulunduğu genel/şahsi kütüphaneler, koleksiyon bilgileri ve belirlenen diğer özellikler, istinsah tarihi sırasına göre listelenmiştir. İstinsah tarihi belli olmayan nüshalar da listenin devamına eklenmiştir. Ayrıca bazı nüshalar için gerekli birtakım açıklamalar da ilgili kısımlara dâhil edilmiştir. Böylelikle bu çalışma, eser hakkında araştırma yapacak kişiler için titizlikle hazırlanmış rehber niteliğinde bir kaynak hâline gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fazîletnâme, Derviş Muhammed Yemînî, Yazma Nüshalar, Tasnif.

ON THE WRITTEN REPUBLICATIONS OF DERVİŞ MUHAMMED'S YEMÎNÎ

Gökhan Şenyurt
Millî Eğitim Bakanlığı
@gokhanssenyurt@hotmail.com

ABSTRACT

XVI. Derviş Muhammed Yemînî, poet of tekke of the century, has an important place in Alevi-Bektashi literature. The work named Fazîletnâme, written by the poet who does not have detailed information about his life, contains some information that will shed light on the period he lived and himself. Fazîletnâme completed in H 925, Hz. Equipped with Ali's life and miracles, the main form of verse is mesnevi, but with the poet's types of verse such as satire and medhiye; It became a voluminous and didactic work reaching 7409 couplets as a result of its intervention with other poetry forms such as gazel, mutakerrir murabba, preference-i bend. The Fazîletnâme of the Yemînî is regarded as a frequently read and guiding work in the period from the time it was written until today. This view is supported by the large number of copies of the work. It has been concluded that Fazîletnâme has at least 74 copies, as far as it is determined from the sources obtained. Considering the possibility of being in private libraries, this number seems possible to increase. This study was done in order to classify the manuscripts of Fazîletnâme. General information about all the copies detected, general / personal libraries, collection information and other identified features are listed in order of the date of copying. Copies whose copy date is not known were added to the rest of the list. In addition, some necessary explanations for some copies have been included in the relevant sections. Thus, this study has become a carefully prepared guide resource for those who will research on the work.

Keywords: Fazîletnâme, Derviş Muhammed Yemînî, Manuscript Copies, Classification.

Bildiri No: BT009

DEMİR BABA VELÂYETNÂMESİ'NDE DERVİŞ MUHAMMED YEMÎNÎ'NİN YERİ

Gökhan Şenyurt
Millî Eğitim Bakanlığı
@gokhanssenyurt@hotmail.com

ÖZET

XVI. yüzyılda Balkanlarda faaliyet göstermiş Alevî-Bektaşî öncülerinden Demir Baba hakkında çok fazla bilgi bulunmamaktadır. Hayatı üzerine başvurulacak en temel kaynak, adına düzenlenen *Velâyetnâmesidir*. H 1239 yılında Derviş Mehemmed tarafından kaleme alınan bu *Velâyetnâme*, Demir Baba'nın doğumundan birkaç yıl önceki süreçten başlayıp yüz yirmili yaşlarına kadar devam eden uzun bir dönemi barındırmaktadır. Bu dönem içerisinde Demir Baba'nın doğumu, silsilesi, aile çevresi, pehlivanlık yeteneği, kerametleri gibi daha birçok anlatı yer almaktadır. Ayrıca *Velâyetnâme*'de, Alevî-Bektaşî sahası şairlerinden Derviş Muhammed Yemînî ile ilgili birtakım ufak detaylar da dikkat çekmektedir. Yedi Ulu Ozan'dan biri sayılan Derviş Muhammed Yemînî'nin hayatı, hiçbir tezkirede yer almadığı için *Velâyetnâme'*de bulunan birkaç tespit bize önemli bir kapı aralamaktadır. İsminin geçtiği anlatılarla bağlantı kurulduğunda, Yemînî hakkında bazı yaklaşımlarda bulunmak mümkün olmaktadır. Yemînî'nin Hacı Dede'nin düğününe iştirak etmesi, Kademli Baba'nın vefatında orada bulunması, Hacı Dede'nin ve Demir Baba'nın, Yemînî'nin kabrini ziyaret etmesi ve hatta Nusayrîliğe meyletmiş tekke şairi Virânî'nin de Yemînî'nin kabri civarına defnedilmesi gibi birtakım ufak aksiyonlar, şairin aydınlanamamış hayatına ışık tutacak nitelikte birer delil hâlini almaktadır. Çalışmanın amacını oluşturan bu bilgilerden hareketle, Derviş Muhammed Yemînî ile ilgili *Velâyetnâme'*de tesadüf olunan anlatı parçaları tespit edilmiş ve bazı çıkarımlarda bulunulmuştur. Yapılan değerlendirmelere ek olarak Akyazılı Sultan ile Kanuni Sultan Süleyman'ın da *Velâyetnâme'*de yer alması ve Yemînî'nin *Fazîletnâmesi*'ndeki birkaç ufak detayın bu çıkarımlara dâhil edilmesi, şairin hayat sahnesinin sınırlarını çizebilecek önemli çıktıları meydana getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Demir Baba, Velâyetnâme, Derviş Muhammed Yemînî, Virânî, Kanuni Sultan Süleyman.

THE PLACE OF DERVİŞ MUHAMMED YEMÎNÎ AT THE DEMİR FATHER'S PARENTS

Gökhan Şenyurt
Millî Eğitim Bakanlığı
@gokhanssenyurt@hotmail.com

ABSTRACT

XVI. There is not much information about Demir Baba, one of the Alevi-Bektashi pioneers who had been active in the Balkans in the century. The most basic source to be consulted on his life is the Velâyetnâme issued in his name. This Velâyetnâme, written by Derviş Mehemmed in H 1239, has a long period starting from a few years before the birth of Demir Baba and continuing until the age of one hundred and twenties. During this period, there are many other narratives such as the birth of Demir Baba, his lineage, his family circle, his ability to be a wrestler, and his miracles. In addition, some small details about Derviş Muhammed Yemînî, one of the poets of the Alevi-Bektaşî field, draw attention in Velâyetnâme. Since the life of Derviş Muhammed Yemînî, who is regarded as one of the Seven Great Ozan, is not included in any of his biographies, several findings in Velâyetnâme open an important door for us. When a connection is made with the narratives in which his name is mentioned, it is possible to make some approaches about Yemînî. Yemînî attended Hacı Dede's wedding, visited Kademli Baba's death, Hacı Dede and Demir Baba visited Yemînî's tomb, and even the tekke poet Virânî, who was inclined towards Nusayri Some small actions such as his burial become evidence that shed light on the poet's unenlightened life. Based on this information that constitutes the purpose of the study, the narrative fragments of Derviş Muhammed Yemînî in Velâyetnâme were determined and some inferences were made. In addition to the evaluations made, the inclusion of Akyazılı Sultan and Kanuni Sultan Süleyman in Velâyetnâme and the inclusion of a few small details in Yemînî's Fazîletnâme to these inferences create important outputs that can draw the boundaries of the life scene of the poet.

Keywords: Demir Baba, Velâyetname, Derviş Muhammed Yemînî, Virânî, Kanuni Sultan Süleyman.

Bildiri No: BT010

OKULLARDA ETNİK ÖZ-BİLİNÇ KAZANDIRILMASINDA ETNOPEDAGOJİNİN ROLÜ

Yavuz Ercan GÜL

Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi

@ydidim@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmada, etnopedagojik eğitimin okullarda çocukların etnik öz-bilinç kazanmalarındaki etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Araştırma nitel araştırma bağlamında döüman incelemesi tekniğinin kullanıldığı betimsel bir çalışmadır. Etnopedagoji, halkların tarih sahnesinde var olmalarından günümüze kadar deneme-yanılma yoluyla sahip oldukları geleneksel insan yetiştirme deneyimlerinin modern eğitim sistemi içerisine aktarılması olarak tanımlanmaktadır. Özellikle tarihleri çok esliye dayanan milletlerin tarihleri kadar eski yüzlerce yıllık bir deneyimle ortaya çıkmış kadim eğitim gelenekleri vardır. Bu geleneklerde bireyin nasıl olması gerektiğini belirleyen; cesur, çalışkan, hoşgörülü, saygılı vb. değerler kalıbı bulunmaktadır. Bireyler bu davranış kalıpları ile yetişerek milli bir kimliğin ve kişiliğin sahibi olmaktadırlar. Kendi geleneksel eğitim yöntemlerini terkeden, bireylerine kimlik ve kişilik oluşumunda kadim gelenekleriyle yol göstermeyen toplumlarda ahlaki problemlerin henüz çözülemediği görülür. Bu durum ise eğitim öğretim standartlarını düşürmekte ve verimi azaltmaktadır. Çünkü bu tür eğitim sistemleri temel felsefi anlayışlardan yoksun oldukları gibi, bireylerine verebilecekleri anlamlı ve güçlü bir referans çerçevesinden de mahrumdurlar. Böyle bir eğitim sistemine sahip toplumlar yeni nesillere kültürü aktarmada toplumdaki gelişim ve yeniliklerin alınmasında da kesin ve güvenilir ölçülere sahip değillerdir. Yine bu tür eğitim sistemleri amaçlar açısından da tutarsızlık göstermektedirler.Her bir eğitim sisteminin dayanmış olduğu bir felsefi temel bulunmaktadır. Toplumu oluşturan bireylerin eğitim sonucunda hangi özellikler taşıyacağı; ahlaki ve etik değerleri, kişilik özellikleri bu felsefe temelinde oluşmaktadır. Eğitimin felsefesi, hedeflenen insan idealinin bütün erdem ve ahlaki özellikleri halk pedagojisi ve folkloru içerisinde yer almaktadır. Peagojik bakımdan tükenmez bir hazine olan halk pedagojisinin günümüz modern eğitim sistemi içerisinde görmezden gelinmesi ve ihmal edilmesi insan yetiştirme işinde geri dönülemez hatalara yol açacaktır. Eğitim toplumların kültürel ve mânevi karakterini belirlememekte, toplumların kültürel ve mânevi karakterleri eğitimi belirlemektedir. Diğer bir deyişle kültür, eğitimin bir parçası değil, eğitim kültürün bir parçasıdır. Bu nedenle eğitim sistemlerinin toplumların kültürel özelliklerinden bağımsız olması düşünülemez.Bir çocuğun ilk olarak eğitim aldığı yapının aile olması genel kabule mazhar olmuş bir durumdur. Hiç şüphe yok ki, ailesinde eğitim alan bir çocuk, ailenin değer yargıları temelinde yetişir. Anne ve baba için doğru ve yanlış olan şeyler zamanla çocuk için de doğru ve yanlış olacaktır. Konuşmayı öğrendikten sonra içerisinde bulunduğu toplumun kültürel özellikleri ana dili ve ebeveyni aracılığıyla çocuğun karakterine yansıyacaktır. Böylelikle çocuk o toplumun bir üyesi, bir ferdi halini alacaktır. Okul çağına gelmiş olan çocuklar için örgün eğitim kurumları çocuğun almış olduğu bu temel eğitimin devamı olmak zorundadır. Aksi halde ailede edinilmiş, toplumsal karakter taşıyan eğitimden kopuk, kendi gelenek ve göreneklerine yabancı bir eğitim, o çocuğun bu zamana kadar almış olduğu eğitimi yok edeceği gibi, kendi kültürüne yabancı asimile olmuş bireylerin de ortaya çıkmasına neden olacaktır. Bu nedenle etnopedagojik eğitimden geçmemiş bir öğretmen ve içerisinde etnopedagojik unsurları barındırmayan bir eğitim programı bir halkın yok olup gitmesine neden olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Etnopedagoji, Eğitim, Milli Şuur, Etnik Öz-Bilinç, Model İnsan.

THE ROLE OF ETHNOPEDAGOGY IN ACHIEVING ETHNIC SELF-AWARENESS IN SCHOOLS

Yavuz Ercan GÜL

Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi

@ydidim@gmail.com,

ABSTRACT

In this study, it is aimed to investigate the effect of ethnopedagogical education on children's gaining ethnic self-awareness in schools. The research is a descriptive study in which the document analysis technique is used in the context of qualitative research. Ethnopedagogy is defined as the transfer of the traditional human training experiences of the peoples, which they have had since their existence in the historical stage, through trial and error, into the modern education system. In particular, there are ancient educational traditions that emerged with hundreds of years of experience as old as the history of nations, whose history is very old. In these traditions, determining how an individual should be; brave, hardworking, tolerant, respectful, etc. There is a pattern of values. Individuals grow up with these behavioral patterns and acquire a national identity and personality. It is seen that in societies that abandon their traditional educational methods and do not guide their individuals in identity and personality formation with their ancient traditions, moral problems cannot be solved yet. This situation lowers the education and training standards and decreases the efficiency. Because such education systems lack basic philosophical understanding, as well as a meaningful and strong frame of reference they can give to their individuals. Societies with such an education system do not have precise and reliable measures for transferring the culture to the new generations and taking the developments and innovations in the society. Again, such education systems show inconsistency in terms of objectives.Every education system has a philosophical foundation on which it is based. The characteristics of individuals that make up the society as a result of education; moral and ethical values, personality traits are formed on the basis of this philosophy. The philosophy of education, all the virtues and moral characteristics of the targeted human ideal are included in folk pedagogy and folklore. Ignoring and neglecting folk pedagogy, which is an inexhaustible treasure in peagogical terms, in today's modern education system will cause irreversible mistakes in human training. Education does not determine the cultural and spiritual character of societies, the cultural and spiritual characteristics of societies determine education. In other words, culture is not a part of education, education is a part of culture. Therefore, education systems cannot be considered to be independent of the cultural characteristics of societies.It is generally accepted that a child's first education institution is a family. There is no doubt that a child who is educated in his family grows up on the basis of the family's values. What is right and wrong for the mother and father will eventually become true and false for the child. After learning to speak, the cultural characteristics of the society he / she is in will be reflected in the character of the child through his mother tongue and parents. Thus, the child will become a member of that society. Formal education institutions for children who have reached school age must be the continuation of this basic education that the child has received. Otherwise, an education acquired in the family, disconnected from education that has a social character, and foreign to its own traditions and customs, will destroy the education that the child has received until this time, and will also cause the emergence of assimilated individuals who are foreign to his own culture. For this reason, a teacher who has not undergone an ethnopedagogical education and a training program that does not contain ethnopedagogical elements will cause the disappearance of a people.

Keywords: Ethnopedagogy, Education, National Consciousness, Ethnic Self-Consciousness, Model Human.

Bildiri No: BT011

BİLİNÇLI FARKINDALIK VE DUYGUSAL ZEKANIN PSİKOLOJİK ESNEKLİK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Prof. Dr. M. Engin DENİZ

Yıldız Teknik Üniversitesi,
@edeniz@yildiz.edu.tr,

Uzm. Psk. Dn. Funda N. AKINCI

Yıldız Teknik Üniversitesi,
@fundanurakinci@gmail.com,

Arş. Gör. Merve GÜNDÜZ

İstanbul Aydın Üniversitesi
@mervegunduz@aydin.edu.tr,

ÖZET

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin bilinçli farkındalık ve duygusal zeka düzeylerinin psikolojik esneklik düzeylerini ne denli yordadığını ve bazı kişisel değişkenlere ve algılanan anne-baba tutumlarına göre öğrencilerin psikolojik esneklik düzeylerinin anlamlı farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla yapılan betimsel türde bir çalışmadır. Araştırma örneklemini farklı üniversitelerde öğrenim gören, 248 Kadın, 66 Erkek olmak üzere toplam 314 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak Türkçe uyarlamaları ve geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış olan "Kabul ve Eylem Formu-II", "Bilinçli Farkındalık Ölçeği", "Duygusal Zeka Özelliği Ölçeği- Kısa Form" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi, regresyon analizi, Kruskal-Wallis H ve Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda psikolojik esneklik ile bilinçli farkındalık arasında düşük düzeyde pozitif yönlü bir ilişki, psikolojik esneklik ile duygusal zeka arasında orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki saptanmıştır. Ayrıca bilinçli farkındalık ve duygusal zeka değişkenlerinin psikolojik esnekliği anlamlı derecede yordadığı bulunmuştur. Cinsiyet, aile gelir düzeyi ve algılanan anne-baba tutumuna göre psikolojik esneklik düzeyi anlamlı farklılık gösterirken, sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Erkek öğrencilerin psikolojik esneklik düzeyleri kız öğrencilere göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur. Aile gelir düzeyini orta altı, orta, orta üstü ve yüksek olarak belirten öğrencilerin psikolojik esneklik sıra ortalamaları gelir düzeyini düşük olanlara göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Demokratik anne-baba tutumuna sahip öğrencilerin psikolojik esneklik düzeyleri ile otoriter, ilgisiz, koruyucu ve tutarsız anne-baba tutumuna sahip öğrencilerin psikolojik esneklik düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Ek olarak koruyucu anne-baba tutumuna sahip öğrencilerin psikolojik esneklik düzeyleri ile otoriter anne-baba tutumuna sahip öğrencilerin psikolojik esneklik düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bulgular literatüre bağlı kalarak tartışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Esneklik, Bilinçli Farkındalık, Duygusal Zeka, Algılanan Anne-Baba Tutumları

THE EFFECT OF CONSCIOUS AWARENESS AND EMOTIONAL INTELLIGENCE ON PSYCHOLOGICAL FLEXIBILITY

Prof. Dr. M. Engin DENİZ

Yıldız Teknik Üniversitesi,
@edeniz@yildiz.edu.tr,

Uzm. Psk. Dn. Funda N. AKINCI

Yıldız Teknik Üniversitesi,
@fundanurakinci@gmail.com,

Arş. Gör. Merve GÜNDÜZ

İstanbul Aydın Üniversitesi
@mervegunduz@aydin.edu.tr,

ABSTRACT

This study is a descriptive study conducted to examine the extent to which the conscious awareness and emotional intelligence levels of university students predict their psychological flexibility levels and whether the psychological flexibility levels of the students differ significantly according to some personal variables and perceived parental attitudes. The research sample consists of a total of 314 university students, 248 female and 66 male, studying at different universities. As data collection tools in the study, "Acceptance and Action Form-II", "Conscious Awareness Scale", "Emotional Intelligence Feature Scale - Short Form", of which Turkish adaptations and validity and reliability studies were made, and a personal information form prepared by the researchers were used. Pearson moments product correlation analysis, regression analysis, Kruskal-Wallis H and Mann Whitney-U tests were used to analyze the data. As a result of the study, a low level positive relationship was found between psychological flexibility and conscious awareness, and a moderate positive relationship between psychological flexibility and emotional intelligence. In addition, it was found that the variables of conscious awareness and emotional intelligence significantly predicted psychological flexibility. While the psychological flexibility level showed a significant difference according to gender, family income level and perceived parental attitude, it was found that there was no significant difference according to the class level. Psychological flexibility levels of male students were found to be significantly higher than female students. The psychological flexibility rank of the students who stated their family income level as below middle, middle, upper middle and high was found to be significantly higher than those with low income level. Significant differences were found between the psychological flexibility levels of students with democratic parental attitudes and students with authoritarian, indifferent, protective and inconsistent parent attitudes. In addition, significant differences were found between the psychological flexibility levels of students with a protective parent attitude and the psychological flexibility levels of students with authoritarian parent attitudes. The findings were discussed in accordance with the literature and recommendations were made.

Keywords: Psychological Flexibility, Conscious Awareness, Emotional Intelligence, Perceived Parental Attitudes

Bildiri No: BT012

GENÇ YETİŞKİNLERDE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI, DEPRESYON VE ALKOL KULLANIMI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN

Bartın Üniversitesi

@gakcan@bartin.edu.tr

Uzm. Psikolog Cem DEMİR

@demircem21@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmada genç yetişkinlerde çocukluk çağı travmaları, depresyon ve alkol kullanımı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırmanın katılımcılarını, Haliç Üniversitesi ve Bartın Üniversitesi'nde farklı bölümlerde öğrenim görmekte olan 18- 25 yaş arası 299 öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcılara, Sosyodemografik Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği (ÇÇTÖ), Beck Depresyon Ölçeği (BDE) ve Michigan Alkolizm Tarama Testi (MATT) uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizi ise SPSS 25 (Statistical Package for the Social Sciences) programı kullanılarak yapılmıştır. Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için frekans ve yüzde analizi yapılmıştır. Ölçek puanlarının, cinsiyet, yaş ve medeni durum değişkenleri açısından farklılaşıp farklılaşmadığını analiz etmek için, Bağımsız Örneklem T-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Ayrıcı çoklu doğrusal regresyon analizi yapabilmek için öncelikle ölçekler ve alt boyutları arasındaki korelasyon katsayılarını elde etmek için Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır. Bağımsız değişkenlerin, bağımlı değişkenler üzerindeki yordayıcılık gücünü bulmak için ise Çoklu Regresyon analizi yapılmıştır. Araştırmanın sonuçları incelendiğinde; araştırmaya katılan genç yetişkinlerin Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeğinden aldıkları puanların cinsiyet değişkeni açısından farklılık göstermediği görülmektedir. Literatürde yer alan çalışmalarda ise cinsel istismarın kadın bireylerde daha fazla görüldüğü sonucu daha fazladır. Bu konuda, kız çocuklarına sahip ailelerin cinsel istismar konusunda daha fazla bilgilendirilmesine yönelik gerekli eğitim çalışmaları yapılabilir. Beck Depresyon Ölçeği ve Michigan Alkolizm Trama Testi puanlarının ise cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklılık gösterdiği görülmektedir. Literatürdeki çalışmalarla uyumlu olarak bu çalışmada da depresyonun kadın bireylerde görülme oranının daha fazla olduğu bulunmuştur. Kadın bireylere yönelik, depresyon nedenleri de dikkate alınarak psikososyal destek kapsamında çalışmalar yapılabilir. Çalışmanın bulguları incelendiğinde erkeklerin Michigan Alkolizm Trama Testi'nden aldıkları puanların kadınlardan daha fazla olduğu görülmektedir. Şimdiye kadar yapılan çalışmalarda da erkek bireylerde alkol kullanımının daha fazla olduğu ve alkolün kötüye ve aşırı kullanımını engellemek amacıyla erkek bireylere yönelik alkolün bireye verdiği zararlar konusunda bilgilendirici çalışmalar yapılabilir. Depresyon ile alkol kullanımı arasındaki ilişkiye bakıldığında ise düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu görülmektedir. Depresyon tanısı almış bireylere alkol tüketimini engelliyici psikosoyal destek çalışmaları yapılabilir. Çalışmanın bir diğer sonucunda ise Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği'nden alınan puanlar ile Beck Depresyon Ölçeği puanları arasında anlamlı ve orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Çocukluk Çağı travmaları Ölçeği'nden alınan puanlar ile Michigan Alkolizm Tarama testinden alınan puanlar arasındaki ilişki incelendiğinde ise anlamlı ve düşük düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Çocukların ilerleyen dönemlerde herhangi bir ruhsal problem yaşama olasılığını düşürmek amacıyla ebevynlere yönelik ihmal ve istismar davranışları hakkında eğitim ve bu travmatik yaşantılardan sonra neler yapılabileceğine yönelik bilgilendirici seminer ve eğitimler verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı travmaları, depresyon, alkol kulanımı

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CHILDHOOD TRAUMA, DEPRESSION AND ALCOHOL USE IN YOUNG ADULTS

Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN

Bartın Üniversitesi

@gakcan@bartin.edu.tr

Uzm. Psikolog Cem DEMİR

@demircem21@gmail.com

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the relationship between childhood trauma, depression and alcohol use in young adults. The participants of this research are 299 students between the ages of 18 and 25 who study in different departments at Haliç University and Bartın University. Sociodemographic Information Form, Childhood Trauma Scale (CTQ), Beck Depression Inventory (BDI) and Michigan Alcoholism Screening Test (MAST) were applied to the participants. The analysis of the obtained data was made using the SPSS 25 (Statistical Package for the Social Sciences) program. Frequency and percentage analysis was performed to determine the demographic characteristics of the participants. In order to analyze whether the scale scores differed in terms of gender, age and marital status variables, Independent Sample T-test, One Way Variance Analysis Mann-Whitney U test and Kruskal Wallis test were used. Pearson Correlation analysis was used to obtain correlation coefficients between scales and their sub-dimensions in order to perform differential multiple linear regression analysis. Multiple Regression analysis was performed to find the predictive power of independent variables on dependent variables. When the results of the research are examined; It is observed that the scores of the young adults participating in the study from the Childhood Trauma Scale do not differ in terms of gender variable. In the studies in the literature, it is more concluded that sexual abuse is seen more in female individuals. In this regard, necessary training can be carried out to inform families with girls about sexual abuse. Beck Depression Scale and Michigan Alcoholism Trauma Test scores show a significant difference in terms of gender variable. Consistent with the studies in the literature, the rate of depression in women was found to be higher in this study. Studies can be conducted within the scope of psychosocial support for women, considering the causes of depression. When the findings of the study are examined, it is seen that the scores of men in the Michigan Alcoholism Trama Test are higher than the women. In the studies conducted so far, informative studies can be conducted on male individuals about the harm of alcohol to individuals, in order to prevent alcohol abuse and excessive use of alcohol in men. Considering the relationship between depression and alcohol use, it is seen that there is a low level positive relationship. Psychosocial support studies can be conducted to prevent alcohol consumption for individuals diagnosed with depression. In another result of the study, it is seen that there is a significant and moderate relationship between the scores from the Childhood Trauma Scale and the Beck Depression Scale scores. When the relationship between the scores obtained from the Childhood Traumas Scale and the scores obtained from the Michigan Alcoholism Screening Test is examined, it is seen that there is a significant and low level relationship. In order to reduce the likelihood of children experiencing any mental problems in the future, training on negligence and abuse behaviors for parents and informative seminars and trainings on what can be done after these traumatic experiences can be given.

Keywords: Childhood traumas, depression, alcohol use

Bildiri No: BT013

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE KAYGI VE KİŞİLER ARASI PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ İLE YEME TUTUMLARI VE UYKU KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: BİR GÖZDEN GEÇİRME

Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN
Bartın Üniversitesi
@gakcan@bartin.edu.tr

ÖZET

Bireylerin uyku saatleri esnasında gerçekleşen anormal yeme tutumu, farklı sebeplerden ortaya çıkabilmektedir. Asıl uyku dönemi esnasındaki anormal yeme tutumları gece yeme sendromu, uykuyla alakalı yeme bozukluğu, kaygıyla alakalı yeme bozukluğundan kaynaklanabilmektedir. Gece yeme sendromu akşam insomnia ve hiperfajisi, sabah anoreksisi ile karakterize olmuş bir klinik rahatsızlıktır. Farklı hasta gruplarında topumda görülme sıklığı değişmekle birlikte genel olarak toplumun %1.5'lik diliminde görülmektedir. İnsomnia, yeme bozuklukları ve obezite psikiyatrik rahatsızlığı olanlar arasında daha yaygın görülmektedir. Günlük yemek yeme düzeni günün akşam ve gece dilimlerinde anlamlı derecede artar, kişiler günlük enerjilerinin daha büyük bir kısmını gece ve akşam yemek yemeleri ile alırlar. Son zamanlarda gece yeme tutumu yiyeceklerin tüketilmesinde sirkadiyen gecikme olarak kavramsallaştırılmıştır. Uykuyla alakalı yeme bozukluğu Uluslararası Uyku Bozuklukları Sınıflandırmasında da yer tutan bir parasomnidir ve uyku esnasında nükseden şekilde meydana gelen istemsiz yemek yeme bölümleri ve değişen seviyelerde uyanık olma ile karakterizedir. Psikiyatrik bozukluklar içinde ölüm oranı fazla olan hastalıklardan birisi yeme bozukluklarıdır. Yeme bozuklukları pek çok fiziksel belirtinin meydana gelmesine sebep olabilen, iyileşme miktarı düşük ve nüksetme ihtimali yüksek bir problemdir. Bireylerin stresle baş etme veya problem çözme becerilerinin işlevsel olmayışı yeme bozukluklarının ortaya çıkmasına yol açabilir. Bundan dolayı yeme bozukluklarının problemlerle baş edememe ile bağlantılı olabilir. Bireyler, günlük yaşamlarında maruz kaldıkları olumsuz durumlara farklı tepkiler göstermektedirler. Pek çok birey canı sıkıldığında veya mutsuz olduğunda kendini rahatlatmak amacıyla yemek yemektedir. Yeme bozukluğu olan bireylerde depresif belirtiler mevcuttur. Kontrolden çıkmış ve aşırı olarak yemeğe başlamanın sebepleri arasında hissedilen sorunlarla başa çıkmaya, yaşanan kaygı seviyesini azaltmaya yönelik uğraşlar yer almaktadır. Fakat yemenin sonunda meydana gelen "şişmiş olma" duygusu, yeme bozukluğu olan kişilerde oluşan mutsuzluk düzeyini artırmakta ve yaşanılan kabahat hissi ile kusma vb. istenilmeyen tepkilerle son bulmaktadır. Problemlerle baş edememe; problemden kaçma veya kaygıyla alakalı düşüncelerden kaçınma anlamına gelir. Araştırma sonucundan elde edilen verilere bağlı kalınarak ünivesite öğrencilerine yönelik kaygıya sebep olan faktörler ve kaygı düzeyleri saptanarak psikososyal bağlamda destek sağlanabilir, sağlıklı beslenme, kaliteli uyku hakkında uzmanlarca eğitimler verilebilir ve yeni çalışmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: uyku kalitesi, kaygı, kişiler arası ilişkiler, yeme tutumları, gece yeme bozukluğu

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ANXIETY AND INTERPERSONAL PROBLEM-SOLVING SKILLS, EATING ATTITUDE AND SLEEP QUALITY IN UNIVERSITY STUDENTS: A REVIEW

Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN
Bartın Üniversitesi
@gakcan@bartin.edu.tr

ABSTRACT

Abnormal eating attitudes of individuals during their sleep hours may arise from different reasons. Abnormal eating attitudes during the actual sleep period can be caused by night eating syndrome, sleep-related eating disorder, anxiety-related eating disorder. Night eating syndrome is a clinical condition characterized by evening insomnia and hyperphagia, morning anorexia. Although its prevalence in the society varies in different patient groups, it is generally seen in 1.5% of the society. Insomnia, eating disorders, and obesity are more common among those with psychiatric disorders. Daily eating pattern increases significantly in the evening and night parts of the day, people get more of their daily energy by eating at night and in the evening. Recently, night eating attitude has been conceptualized as circadian delay in consumption of food. Sleep-related eating disorder is a parasomnia that takes place in the International Classification of Sleep Disorders and is characterized by involuntary eating episodes that recur during sleep and varying levels of alertness. Eating disorders are one of the diseases with a high mortality rate among psychiatric disorders. Eating disorders are a problem that can cause many physical symptoms, has a low recovery and a high risk of relapse. The dysfunctional skills of individuals in coping with stress or problem solving can lead to the emergence of eating disorders. Therefore, eating disorders may be linked to the inability to cope with problems. Individuals react differently to negative situations they are exposed to in their daily lives. Many individuals eat to comfort themselves when bored or unhappy. Depressive symptoms are present in individuals with eating disorders. Among the reasons for starting to eat out of control and excessively are struggles to cope with the felt problems and to reduce the level of anxiety experienced. However, the feeling of "being bloated" at the end of eating increases the level of unhappiness in people with eating disorders and the feeling of misdemeanor and vomiting, etc. It ends with unwanted reactions. Inability to cope with problems; It means avoiding problems or thoughts related to anxiety. Based on the data obtained from the research results, the factors that cause anxiety and anxiety levels for university students can be determined and psychosocial support can be provided, experts can be trained on healthy nutrition and quality sleep, and new studies can be conducted.

Keywords: sleep quality, anxiety, interpersonal relationships, eating attitudes, night eating disorder

Bildiri No: BT014

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖLÇME DEĞERLENDİRME YETERLİKLERİNİ BELİRLEME ÖLÇEĞİ'NİN GELİŞTİRİLMESİ

Turan BAŞKONUŞ
Milli Eğitim Bakanlığı
@baskonusturan@gmail.com

Fikret Soyer
Balıkesir Üniversitesi
@fikretsoyer@gmail.com

ÖZET

Öğretmenlik, 1739 sayılı kanunda tanımlanmış ve öğretmenliğin eğitim ve öğretim sorumluluklarını kapsayan önemli bir meslek olduğu belirtilmiştir. Öğretmenler üzerlerine düşen bu sorumlulukları yapmak zorundadırlar. Ayrıca aynı kanunda öğretmenlerin sahip olması gereken bir takım yeterliklerden de bahsedilmektedir. Dolayısıyla öğretmenlerin kanunda belirtilen formasyon vb. konularda gereken yeterlikleri kazanmış olmaları gerekmektedir. Öğretmenlerin genel yeterliklerini üç alanda belirlemiştir. Mesleki beceri yeterlik alanının altında ölçme değerlendirmeye ilişkin yeterlik göstergeleri belirtilmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı öğretmen yeterlik alanları ve yeterlik göstergelerinde ölçme ve değerlendirmeye verilen önem de açıkça ifade edilmektedir. İlgili literatür incelemelerinde; genel olarak öğretmenlerin ölçme değerlendirme yeterlikleri üzerine ölçekler, diğer alan öğretmenleri üzerine ölçme değerlendirme ölçekleri ve öğretmen adayları için ölçme değerlendirme yeterlik algısı ölçekleri geliştirildiği görülmüştür. Bununla birlikte beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme değerlendirme yeterlikleri ile ilgili çalışmalara da yer verilmiştir. Ancak son yıllarda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme yeterlikleri üzerine bir ölçeğin geliştirilmemiş olduğu görülmüştür. Ayrıca eğitim sistemindeki yenilikler, programsal değişiklikler ve alana özgü gelişmeler de bazı değişiklikleri beraberinde getirilmektedir. Bu anlamda daha önce öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlikleri ile ilgili olarak geliştirilen ölçeklerin bazı yetersizlikleri açığa çıkmakta ve yeni ölçeklerin geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu yönüyle çalışmanın alana katkı sağlayacağı, bu anlama bu boşluğu dolduracağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ölçme değerlendirme yeterliklerini belirleyecek bir ölçek geliştirmektir. Öncelikli olarak, kapsam geçerliğini sağlamak için literatür taranmış ve belirtke tablosu oluşturulmuştur. Bu kapsamda beden eğitimi ve spor ders müfredatlarının ölçme değerlendirme bölümü, MEB öğretmen yeterlikleri, beden eğitimi ve spor öğretmeni yeterlikleri incelenmiştir. Belirlenen ifadeler ölçek formunda kullanılabilecek formata dönüştürülerek 76 maddelik madde havuzu oluşturulmuştur. Taslak maddeler uzman görüşüne sunulmuş, düzeltmeler yapılmış ve ölçek formuna 55 maddelik ilk şekli verilmiştir. Taslak ölçek 50 öğretmene uygulanmış, pilot uygulama sonucunda 55 madde olarak son şeklini almıştır. Hazırlanan taslak ölçme formu, 242 beden eğitimi ve spor öğretmenine gönüllülük esasına dayalı olarak uygulanmıştır. Hatalı, eksik vb. nedenlerden dolayı 18 ölçek değerlendirme dışı bırakılmıştır. Maddelerin ölçek geliştirme örneklemine uygulanmasının ardından faktör analizi yapılması için ölçeğe son şekli verilmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ölçme değerlendirme yeterliklerini belirleme ölçeği'nde geçerlilik ve güvenirlik çalışmalarının sonunda taslak ölçekten 31 madde çıkartılmış, ölçek en son haliyle 3 faktörlü, 47,750 varyans ve 24 maddeden oluşacak şekilde hazırlanmıştır. Faktörlerin isimlendirmesinde MEB yeterlik sınıflaması dikkate alınarak, Genel Bilgiler (Faktör 1), Geliştirme Uygulama (Faktör 2) ve Süreç Değerlendirme (Faktör 3) olarak isimlendirilmiştir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.91, genel bilgiler boyutu 0.87, geliştirme uygulama boyutu 0.84 ve süreç değerlendirme boyutu 0.75 olarak hesaplanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, Ölçme, Değerlendirme, Yeterlik

DEVELOPMENT OF THE SCALE FOR DETERMINING THE ASSESSMENT AND ASSESSMENT COMPETENCES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHERS

Turan BAŞKONUŞ
Milli Eğitim Bakanlığı
@baskonusturan@gmail.com

Fikret Soyer
Balıkesir Üniversitesi
@fikretsoyer@gmail.com

ABSTRACT

Teaching is defined in Law No. 1739 and it is stated that teaching is an important profession that covers education and training responsibilities. Teachers have to do these responsibilities. In addition, a number of competencies that teachers should have are also mentioned in the same law. Therefore, the formation etc. specified in the law of teachers. must have gained the necessary competencies in the subjects. He determined the general competencies of the teachers in three areas. Under the professional skills competency area, the indicators of competency regarding measurement and evaluation are specified. The importance given to measurement and evaluation is also clearly expressed in the Ministry of National Education's teacher competency areas and competency indicators. In the relevant literature reviews; In general, it has been observed that scales on the assessment and evaluation competencies of teachers, assessment and evaluation scales on other field teachers and assessment and evaluation competence perception scales for teacher candidates have been developed. In addition, studies on the assessment and evaluation competencies of physical education teachers are also included. However, in recent years, it has been observed that no scale has been developed on the measurement and evaluation competencies of physical education and sports teachers. In addition, some changes are brought about by innovations in the education system, programmatic changes and field-specific developments. In this sense, some inadequacies of the scales that were previously developed in relation to the measurement and evaluation competencies of teachers are revealed and new scales need to be developed. From this aspect, it is thought that the study will contribute to the field and this meaning will fill this gap. The aim of this study is to develop a scale that will determine the assessment and evaluation competencies of physical education and sports teachers. Primarily, the literature was scanned and a table of specifications was created to ensure the content validity. In this context, the assessment and evaluation department of the physical education and sports course curriculum, the Ministry of Education teacher competencies, physical education and sports teacher competencies were examined. An item pool of 76 items was created by transforming the specified expressions into a format that can be used in scale form. Draft items were presented for expert opinion, corrections were made, and the initial version of 55 items was given to the scale form. The draft scale was applied to 50 teachers and took its final form as 55 items as a result of the pilot application. The draft measurement form prepared was applied to 242 physical education and sports teachers on a voluntary basis. Faulty, incomplete etc. 18 scales were excluded for reasons. After applying the items to the scale development sample, the scale was finalized for factor analysis. 31 items were removed from the draft scale at the end of the validity and reliability studies in the scale of determining the measurement and evaluation competencies of physical education and sports teachers, and the scale was prepared in a way that it consists of 3 factors, 47,750 variance and 24 items. Considering the MEB competency classification in naming the factors, they are named as General Information (Factor 1), Improvement Application (Factor 2) and Process Evaluation (Factor 3). The Cronbach Alpha reliability coefficient of the scale was 0.91, the general knowledge dimension was 0.87, the development application dimension was 0.84, and the process evaluation dimension was 0.75.

Keywords: Physical Education and Sports Teacher, Measurement, Evaluation, Proficiency

Bildiri No: BT015

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM MOTİVASYONLARININ BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Dr. Turan Başkonuş
Milli Eğitim Bakanlığı
@baskonusturan@gmail.com

ÖZET

Hareket etme ihtiyacı insanın doğasında var olan önemli bir unsurdur. Gelişen teknoloji ve buna bağlı olarak toplumların değişen yaşam koşulları insanı hareketsiz bir yaşama doğru sürüklemektedir. Doğumdan yetişkinlik çağına kadar olan dönemde insanın sağlıklı büyümesi ve gelişmesi için en önemli unsurlardan biri egzersiz yapma ve hareket etmedir. Gelişim çağında olan lise öğrencilerinin sağlıklı bireyler olması fiziksel aktivitelere hayatlarında ne kadar yer verdikleri ile yakından ilişkilidir. Çalışma bu durumu ortaya koymak ve çıkan sonuçlardan hareketle çözüm önerileri geliştirebilmek için kurgulanmıştır. Bu kurgu doğrultusunda Kırşehir merkezde bulunan Anadolu Liselerinde öğrenim gören lise öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının betimlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya (115 kadın, 108 erkek) 223 öğrenci gönüllük esasına göre katılmıştır. Araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde "Kişisel Bilgiler Formu" ve "Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma verilerinin test edilmesinde 0.05 anlam düzeyi alınmıştır. Verilerin analizinde alt probleme ilişkin maddeler gruplandırılarak, frekans (f), yüzde (%) ve ağırlıklı ortalama ($\bar{X}$) gibi betimsel istatistiklerle birlikte Mann Whitney U ve Kruskall Wallis teknikleri kullanılmıştır. Araştırma sonuçları öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının genel olarak orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Alanyazın incelemelerinde fiziksel etkinliklere katılım durumlarının olumlu ve yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşan çalışmalar görülmektedir (Tekkurşun Demir ve Cicioğlu, 2019; Tekkurşun Demir ve İlhan, 2019; Hazar, Tekkurşun Demir ve Can, 2018). Sınıf seviyeleri öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları üzerinde etkili bir değişkendir. Sınıf düzeyi arttıkça fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının arttığı görülmüştür. Literatür incelemelerinde sınıf seviyelerinin öğrencilerin fiziksek aktiviteye katılım durumlarını etkilediği (Çakır, 2019) sonucuna ulaşana çalışmalar ile birlikte, sınıf seviyelerinin etkili olmadığı sonucuna ulaşan çalışmalar da görülmektedir (Yüksek ve Bayar, 2015). Sportif etkinliklere katılım durumları öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları üzerinde etkili bir değişkendir. Sportif etkinliklere katılan öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bununla birlikte cinsiyet, baba ve anne eğitim durumları öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları üzerinde etkili bir değişken değildir. Araştırma sonuçlarına benzer şekilde cinsiyetin fiziksel aktivitelere katılım üzerinde etkili olmadığı sonucuna ulaşan çalışmalar (Tekkurşun Demir ve İlhan, 2019; Yüksel ve Bayar, 2015; Hazar, Tekkurşun Demir ve Can, 2018; Çakır, 2019) görülmekle birlikte bazı çalışmalarda cinsiyetin etkili olduğu sonucuna da ulaşılmıştır (Aycan ve Yıldız, 2016; İlhan, 2018). Yine baba ve anne eğitim durumu değişkenlerinin fiziksel aktiviteye katılım durumları üzerinde etkili olmadığı sonucuna ulaşan çalışmalar görülmektedir (Hazar, Tekkurşun Demir ve Can, 2018). Öğrencilerin fiziksel etkinliklere katılım durumları ile ilgili olarak yapılan araştırma sonuçları incelendiğinde, öğrencilerin fiziksel etkinliklere katılım durumlarının yüksek düzeyde olduğu görülmesine karşın bu çalışmada öğrencilerin fiziksel etkinliklere katılım motivasyonlarının orta düzeyde olduğu görülmüştür. Benzer şekilde belirlenen bağımsız değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmama durumları da farklılıklar göstermektedir. Benzer çalışmaların daha büyük örneklem gruplarında desenlenmesi öğrencilerin fiziksel aktiviteye ilişkin motivasyonları hakkında daha anlamlı sonuçlar vereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lise Öğrencileri, Fiziksel Aktivite, Motivasyon

ANALYSIS OF HIGH SCHOOL STUDENTS 'MOTIVATIONS OF PARTICIPATION IN PHYSICAL ACTIVITY ACCORDING TO SOME VARIABLES

Dr. Turan Başkonuş
Milli Eğitim Bakanlığı
@baskonusturan@gmail.com

ABSTRACT

The need to move is an essential element inherent in human nature. Developing technology and the changing living conditions of societies accordingly drag people towards a still life. Exercise and movement is one of the most important factors for healthy growth and development of a person from birth to adulthood. The fact that the developing high school students are healthy individuals is closely related to how much physical activities they place in their lives. The study has been designed to reveal this situation and to develop solutions based on the results. In line with this fiction, it was aimed to describe the motivations of high school students studying in Anatolian High Schools in Kırşehir to participate in physical activity. 223 students (115 females, 108 males) participated in the study on a voluntary basis. Relational scanning method was used in the research. During the data collection process, "Personal Information Form" and "Physical Activity Participation Motivation Scale" were used. 0.05 significance level was taken in testing the research data. In the analysis of the data, the items related to the sub-problem were grouped and Mann Whitney U and Kruskall Wallis techniques were used together with descriptive statistics such as frequency (f), percentage (%) and weighted average ($\bar{X}$). Research results show that students' motivation to participate in physical activity is generally at a moderate level. In the literature review, there are studies that conclude that participation in physical activities is at a positive and high level (Tekkurşun Demir & Cicioğlu, 2019; Tekkurşun Demir & İlhan, 2019; Hazar, Tekkurşun Demir & Can, 2018). Grade levels are an effective variable on students' motivation to participate in physical activity. It was observed that as the class level increased, their motivation to participate in physical activity increased. In the literature reviews, there are studies that conclude that grade levels affect students' participation in physical activity (Çakır, 2019), as well as studies that conclude that grade levels are not effective (Yüksek & Bayar, 2015). Participation in sports activities is an effective variable on students' motivation to participate in physical activity. It was observed that the students participating in sports activities had higher motivation to participate in physical activity. However, gender, father and mother educational status is not an effective variable on students' motivation to participate in physical activity. Similar to the results of the research, there are studies that conclude that gender is not effective on participation in physical activities (Tekkurşun Demir & İlhan, 2019; Yüksel & Bayar, 2015; Hazar, Tekkurşun Demir & Can, 2018; Çakır, 2019); however, some studies conclude that gender is effective. (Aycan & Yıldız, 2016; İlhan, 2018). Again, there are studies that conclude that the father and mother educational status variables are not effective on physical activity participation (Hazar, Tekkurşun Demir & Can, 2018). When the results of the research conducted on the participation status of students in physical activities were examined, it was seen that the students' participation in physical activities was at a high level, but the motivation of the students to participate in physical activities was found to be moderate in this study. Similarly, there are differences whether or not to differentiate according to determined independent variables. It is thought that designing similar studies in larger sample groups will give more meaningful results about students' motivation for physical activity.

Keywords: High School Students, Physical Activity, Motivation

Bildiri No: BT016

EVLİ BİREYLERDEKİ BİLİNÇLİ FARKINDALIK VE DUYGUSAL ÖZ YETERLİLİĞİN ROMANTİK İLİŞKİ KALİTESİ İLE İLİŞKİSİ

Mehmet Fatih ŞİRAZ
T.C.Sağlık Bakanlığı
@fatihsiraz@gmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Giriş: Araştırmamızda temel amaç evli bireylerdeki bilinçli farkındalık ve duygusal öz yeterliliğin romantik ilişki kalitesi ile ilişkisi ve bu ilişkide yordayıcı etkisi araştırılmıştır. Ayrıca araştırmanın temel amacına ek olarak sosyodemografik bazı değişkenler ile bağımlı değişken (Romantik ilişki Kalitesi) arasındaki ilişki incelenmiştir. Yöntem: Araştırmanın örneklemi yaşları 22 ila 70 arasında değişen 300 (190 kadın, 110 erkek) bireyden oluşmaktadır. Araştırmada sosyodemografik veri formu, Evlilikte Bilinçli Farkındalık Ölçeği (EBFÖ), Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ) ve Duygusal Özyeterlik Ölçeği (DÖÖ) kullanılarak veriler toplanmış ve sonuçlar SPSS-26 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, Evlilikte bilinçli farkındalık ile algılanan romantik ilişki kalitesi arasında yüksek düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=.71$, $p<.01$). Duygusal öz yeterlik ve algılanan romantik ilişki kalitesi arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=.37$, $p<.01$). Ayrıca, EBFÖ, yaş, DÖÖ ve cinsiyet değişkenlerinin algılanan romantik ilişki kalitesini yüksek düzeyde anlamlı olarak yordadığı saptanmıştır. Dört bağımsız değişkenin birlikte algılanan romantik ilişki kalitesindeki değişimin yaklaşık %54'ünü açıklamaktadır. Tartışma: Araştırma sonuçları alan literatür bilgileri ile uyumlu olup evli bireylerin bilinçli farkındalık düzeyleri ve duygusal özyeterlik düzeyleri romantik ilişki kalitesi üzerinde etkili olduğu saptanmıştır. Ayrıca elde edilen bulgulardan bilinçli farkındalığın ilişki kalitesi üzerindeki yüksek etkisinin olması uluslararası literatürle desteklenmekle birlikte bu alanda ülkemizde yapılan ilk araştırma olması açısından da önemli bir bulgudur. Öneriler: Evlilikte romantik ilişki kalitesini etkileyen birçok değişken olmakla birlikte araştırmamızda ulaşılan sonuçlar açısından evli bireylerdeki bilinçli farkındalık düzeylerinin en fazla yordayan değişken olduğu görülmüştür. Özellikle son yıllarda artan düzeyde evlilik problemleri algılanan romantik ilişki kalitesini olumsuz etkileyerek çiftler arası çatışmalara ve boşanmalara sebep olabilmektedir. Toplum sağlığı açısından önemli bir konu olan bu duruma ruh sağlığı alanında verilen hizmetlerde bireylerin bireysel, çift ya da grup psikoterapilerinde ve psikoeğitim çalışmalarında bilinçli farkındalıklarını ve duygusal özyeterliklerini arttırmaya yönelik müdahaleler geliştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: bilinçli farkındalık, evlilik, duygusal özyeterlik, ilişki kalitesi

THE RELATIONSHIP OF CONSCIOUS AWARENESS AND EMOTIONAL SELF-EFFICIENCY IN MARRIED INDIVIDUALS WITH THE QUALITY OF ROMANTIC RELATIONS

Mehmet Fatih ŞİRAZ
T.C.Sağlık Bakanlığı
@fatihsiraz@gmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: The main purpose of our study was to investigate the relationship between conscious awareness and emotional self-efficacy in married individuals with the quality of romantic relationships and its predictive effect on this relationship. In addition to the main purpose of the study, the relationship between some sociodemographic variables and the dependent variable (Romantic Relationship Quality) was examined. Method: The sample of the study consists of 300 individuals (190 females, 110 males) aged between 22 and 70 years. In the study, data were collected using the sociodemographic data form, Conscious Awareness in Marriage Scale (EBFÖ), Perceived Romantic Relationship Quality Scale (ARIKÖ) and Emotional Self-Efficacy Scale (DSS), and the results were analyzed using the SPSS-26 package program. Results: According to the results of the study, a high level of positive significant relationship was found between conscious awareness in marriage and perceived romantic relationship quality ($r = .71$, $p < .01$). A moderately positive significant relationship was found between emotional self-efficacy and perceived romantic relationship quality ($r = .37$, $p < .01$). In addition, it was determined that the variables of EBFÖ, age, DSS and gender significantly predicted the perceived romantic relationship quality. Four independent variables explain about 54% of the change in the quality of the romantic relationship perceived together. Discussion: The results of the study are in line with the literature information and it has been determined that the conscious awareness levels and emotional self-efficacy levels of married individuals are effective on the quality of romantic relationships. In addition, the high effect of mindful awareness on the quality of the relationship is an important finding, as it is the first study in this field in our country, supported by international literature. Suggestions: Although there are many variables that affect the quality of romantic relationships in marriage, it was seen that the level of conscious awareness in married individuals was the most predictive variable in terms of the results obtained in our study. Especially in recent years, increasing levels of marital problems can negatively affect the perceived quality of romantic relationships and cause conflict between couples and divorce. Interventions can be developed to increase the conscious awareness and emotional self-efficacy of individuals in individual, couple or group psychotherapies and psychoeducational studies in mental health services, which is an important issue in terms of public health.

Keywords: conscious awareness, marriage, emotional self-efficacy, relationship quality

Bildiri No: BT017

STRESLE BAŞA ÇIKMA, BELİRSİZLİĞE TAHAMMÜLSÜZLÜK VE OTOMATİK DÜŞÜNCELER ARASINDAKİ İLİŞKİLER

İzzet Parmaksız

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

@izparm44@gmail.com

ÖZET

Belirsizlik her insan için bir stres kaynağıdır. Çünkü pek çok sorun belirsizlikle kendini göstermektedir. Belirsizlik bireylerde çaresizlik, suçluluk hisleri, kafa karışıklığı, depresyon, kaygı, travma, eylemsizlik hali, kimlik sorunları, strese bağlı hastalıklar, madde kullanımı ve kişilerarası şiddet gibi çeşitli psikolojik sorunlara yol açabilir. Stres ise kişiyi bedenen ve ruhen zorlayan ve kişinin problemle başa çıkma becerisini zayıflatarak bireyi güçsüzleştiren bir durumdur. Otomatik düşünceler ise bilgiyi işleme sürecinin hatalı ve etkisiz olması nedeniyle meydana gelen düşünce hatalarıdır. Bu düşünceler, kişinin kendisi ve dış dünyayla ilgili algısıyla ilgili gerçeği yansıtmayan değerlendirmeleri ve bunlarla birlikte yaşadığı duygusal, düşünsel ve davranışsal sorunlardır. Bu çalışmada stresle başa çıkma, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşünceler arasındaki ilişkileri saptamak amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubu 2019 yılında Orta Anadolu'da bir ilde yaşayan 393 (194 erkek, 199 kadın) yetişkinden oluşmaktadır. Katılımcıların yaşları 21 ile 63 arasındadır. Örneklem normal dağılıma sahiptir. Araştırmada belirsizliğe tahammülsüzlük ölçeği, otomatik düşünceler ölçeği, stresle başaçıkma tarzları ölçeği ve araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde pearson korelasyonu ve hiyerarşik regresyon analizi tekniği kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre belirsizliğe tahammülsüzlük, otomatik düşünceler ve stresle başaçıkma alt boyutları arasında anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Yapılan hiyerarşik regresyon analizi sonucuna göre stresle başa çıkma stilleri (kendine güvenli yaklaşım, çaresiz yaklaşım, iyimser yaklaşım, boyun eğici yaklaşım ve sosyal destek yaklaşımı) belirsizliğe tahammülsüzlüğü %28 yordarken, otomatik düşüncelerle birlikte yordayıcılığı %33'e yükselmektedir. Pozitif baş etme stilleri (kendine güvenli yaklaşım, iyimser yaklaşım, sosyal destek yaklaşımı) negatif yordayıcıdır; olumsuz baş etme stilleri ise (çaresiz yaklaşım, boyun eğici yaklaşım) pozitif yordayıcıdır. Otomatik düşünceler ise belirsizliğe tahammülsüzlüğü pozitif yordamaktadır. Belirsizlik yaşamak her türlü olumsuz duygusal yapının temelini oluşturur ve stresin en önemli tetikleyicilerinden biridir. Belirsizliğe tahammülsüz olanlar mevcut durum nasıl olursa olsun sonuçlarla ilgili kaygılanırlar ve strese karşı toleransları düşüktür. Belirsizlik ve stres arasındaki bağlantıyı ifade eden teorik yapı belirsizliğe tahammülsüzlüğün stresörlerin olumsuz etkilerini artırabileceğini ifade etmektedir. Bu durum da stresle başa çıkma tarzlarının belirsizliğe tahammülsüzlüğün güçlü yordayıcıları olduğu bulgusunu doğrulamaktadır. Ayrıca belirsizlik ciddi bir rahatsızlığa dönüşerek dürtüsel davranma gibi uyumsuz başa çıkma stratejilerinin kullanımına sebep olmaktadır. Bilişsel davranışçı yaklaşımlar dürtülerin hatalı değerlendirilmesinin, takıntılı düşüncelerin yoğunluğunu ve sıklığını arttırdığını belirtmektedir. Takıntılı düşüncelerin bir kısmı da otomatik düşüncelerle ilgilidir. Bu açıdan bakıldığında otomatik düşüncelerin sağlıklı düşüncelerle yer değiştirmesi bireylerin takıntılı ve dürtüsel davranışlarını azaltarak belirsizlik algını da azaltacaktır. Otomatik düşüncelerin kullanılmaması yaşamımızdaki belirsizlikleri de ortadan kaldırarak stresle mücadeleye katkı sağlayacaktır. Bu çalışmanın sonuçlarına bakılarak ruh sağlığının korunması için stresle başaçıkma stratejilerinin öğretilmesine ve otomatik düşüncelerin tanımlanarak bireysel farkındalık kazandırılmasına yönelik eğitimlerin yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Stres, stresle başa çıkma, belirsizlik, belirsizliğe tahammülsüzlük, otomatik düşünceler.

THE RELATIONSHIP BETWEEN STRESS COPING, UNCERTAINTY AND AUTOMATIC THOUGHTS

İzzet Parmaksız

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

@izparm44@gmail.com

ABSTRACT

Uncertainty is a source of stress for every person. Because many problems manifest themselves with uncertainty. Uncertainty can lead to various psychological problems in individuals such as helplessness, feelings of guilt, confusion, depression, anxiety, trauma, inactivity, identity problems, stress-related illnesses, substance use and interpersonal violence. Stress, on the other hand, is a situation that strains the person physically and mentally and weakens the individual by weakening the person's ability to cope with the problem. Automatic thoughts are thought errors that occur due to the erroneous and ineffective process of information processing. These thoughts are evaluations that do not reflect the truth about the person's perception of himself and the outside world, and emotional, intellectual and behavioral problems he experiences with them. In this study, it was aimed to determine the relationships between coping with stress, intolerance to uncertainty and automatic thoughts. The study group of the research consists of 393 (194 men, 199 women) adults living in a city in Central Anatolia in 2019. Participants' ages are between 21 and 63. The sample has a normal distribution. In the study, intolerance to uncertainty scale, automatic thoughts scale, stress coping styles scale and personal information form developed by the researcher were used. Pearson's correlation and hierarchical regression analysis techniques were used to analyze the data. According to the analysis results, significant relationships were found between intolerance to uncertainty, automatic thoughts, and stress coping sub-dimensions. According to the results of the hierarchical regression analysis, while the styles of coping with stress (self-confident approach, desperate approach, optimistic approach, submissive approach and social support approach) predict intolerance to uncertainty by 28%, its predictability increases to 33% with automatic thoughts. Positive coping styles (self-confident approach, optimistic approach, social support approach) are negative predictors; Negative coping styles (desperate approach, submissive approach) are positive predictors. Automatic thoughts positively predict intolerance to uncertainty. Experiencing uncertainty underlies any negative emotional structure and is one of the most important triggers of stress. Those who are intolerant of uncertainty worry about the consequences regardless of the current situation and have a low tolerance to stress. The theoretical structure that expresses the connection between uncertainty and stress states that intolerance to uncertainty can increase the negative effects of stressors. This situation confirms the finding that styles of coping with stress are strong predictors of intolerance to uncertainty. In addition, uncertainty turns into a serious disorder and causes the use of incompatible coping strategies such as impulsive behavior. Cognitive behavioral approaches state that incorrect evaluation of impulses increases the intensity and frequency of obsessive thoughts. Some of the obsessive thoughts are also related to automatic thoughts. From this point of view, the replacement of automatic thoughts with healthy thoughts will reduce the perception of uncertainty by reducing the obsessive and impulsive behaviors of individuals. Not using automatic thoughts will also eliminate uncertainties in our lives and contribute to the fight against stress. Considering the results of this study, it is important to teach stress coping strategies and to gain individual awareness by defining automatic thoughts in order to protect mental health.

Keywords: Stress, coping with stress, uncertainty, intolerance to uncertainty, automatic thoughts.

Bildiri No: BT018

ŞEFKAT KORKUSUNUN DEPRESYON, ANKSİYETE VE STRES ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Psk. Dan. Göksu ERDOĞDU
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@gksu_erdgdu@hotmail.com

Prof. Dr. M. Engin DENİZ
Yıldız Teknik Universitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma üniversite öğrencilerinin depresyon, anksiyete ve stres değişkenlerinin şefkat korkusu düzeylerini ne denli yordadığını ve bazı kişisel değişkenlere göre şefkat korkusunun düzeylerinin anlamlı farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla yapılan betimsel türde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini 2019-2020 eğitim-öğretim yılında İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi'nde öğrenim gören 409 (252 kız, 157 erkek) öğrenci oluşturmaktadır.Verilerin toplanmasında Işıl ve Deniz(2018) tarafından Türkçeye uyarlanan "Şevkat Korkusu Ölçeği", Akın ve Çetin(2007) tarafından Türkçeye uyarlanan "Depresyon, Anksiyete, Stres Ölçeği-42" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan " Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Spearman Sıra Farkları Korelasyon Katsayısı, bağımsız iki örneklem t testi, Kruskal-Wallis H testi ve ANOVA (tek yonlu varyans analizi) kullanılmıştır. Araştırmada Şefkat Korkusunun alt boyutları olan 'Başkalarına Anlayış ve Şefkat Göstermek', 'Başkalarından Gelen Şefkate Karşılık Vermek' ve 'Kendinize Gösterdiğiniz Anlayış ve Şefkat' Depresyon, Anksiyete ve Stres arasındaki ilişki Spearman Sıra Farkları Korelasyon Katsayısı ile hesaplanmıştır. Yapılan analiz sonucuna göre şefkat korkusunun tüm alt boyutlarıyla depresyon, anksiyete ve stres arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki çıkmıştır. Araştırmanın sonucunda sınıf ve yaş faktörüne göre şefkat korkusunun alt boyutları anlamsız çıkarken cinsiyete göre anlamlı bir ilişki bulunduğu saptanmıştır. Aynı zamanda fakülte ve psikolojik rahatsızlığa göre şefkat korkusunun alt boyutu olan başkalarından gelen şefkate karşılık verme anlamlı bir farklılık göstermemektedir ancak başkalarına anlayış ve şefkat göstermek ile kendinize gösterdiğiniz anlayış ve şefkat korkusu alt boyutlarında anlamlı bir ilişki çıktığı saptanmıştır. Buna göre bulgular literatüre bağlı olarak tartışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Şefkat Korkusu, Depresyon, Anksiyete, Stres

EXAMINING THE RELATIONSHIP OF THE FEAR OF CONFECTION BETWEEN DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS

Psk. Dan. Göksu ERDOĞDU
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@gksu_erdgdu@hotmail.com

Prof. Dr. M. Engin DENİZ
Yıldız Teknik Universitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

This study is a descriptive study conducted to examine the extent to which the depression, anxiety and stress variables predict the level of fear of compassion among university students and whether the levels of fear of compassion differ significantly according to some personal variables. It consists of 409 (252 female, 157 male) students studying in the data collection. The "Sevatat Fear Scale" adapted to Turkish by Işıl and Deniz (2018) and the "Depression, Anxiety, Stress Scale-42" adapted to Turkish by Akın and Çetin (2007). and the "Personal Information Form" prepared by the researchers was used. Spearman Rank Differences Correlation Coefficient, independent two-sample t test, Kruskal-Wallis H test and ANOVA (one-way analysis of variance) were used to analyze the data. In the study, the relationship between the sub-dimensions of Fear of Compassion, such as "Understanding and Compassion for Others", "Responding to Compassion from Others" and "Self-Understanding and Compassion", Depression, Anxiety, and Stress were calculated with the Spearman Rank Differences Correlation Coefficient. According to the results of the analysis, a positive significant relationship was found between all sub-dimensions of fear of compassion and depression, anxiety and stress. As a result of the study, while sub-dimensions of fear of compassion were found to be meaningless according to class and age factors, a significant relationship was found according to gender. At the same time, there is no significant difference in responding to compassion from others, which is the sub-dimension of fear of compassion, according to faculty and psychological illness, but it was found that there was a significant relationship between showing understanding and compassion to others and the sub-dimensions of understanding and compassion you show to yourself. Accordingly, the findings were discussed depending on the literature and recommendations were made.

Keywords: Fear of Affection, Depression, Anxiety, Stress

Bildiri No: BT019

FİZİK VE FEN BİLGİSİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ISI, SICAKLIK VE İÇ ENERJİ KAVRAMLARI İLE İLGİLİ KAVRAM YANILGILARI

Vahide Nilay KIRTAK AD
Balıkesir Üniversitesi
@nilaykirtak@gmail.com

Lütfiye GÜRSES
Balıkesir Üniversitesi
@gurses100@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı fizik ve fen bilgisi öğretmen adaylarının ısı, sıcaklık ve iç enerji ile ilgili kavram yanılgılarını belirlemek ve bölümler arasında fark olup olmadığını tespit etmektir. Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi'nde okumakta olan 49 fen bilgisi ve 25 fizik öğretmen adayı çalışmaya gönüllü olarak katılmışlardır. Kavram yanılgılarının belirlenmesinde Gülbaş (2013) tarafından geliştirilen "Isı, Sıcaklık ve İç Enerji Kavram Testi"nin sadece A formu kullanılmıştır. Her biri dokuz alt soru içeren dört ana sorudan oluşan bu test üç aşamalı bir testtir ve uygulamaya dair testin güvenilirlik değeri (KR-20) 0.85 bulunmuştur. Elde edilen bulgular doğrultusunda öğretmen adaylarının alanyazında da belirtilen çeşitli kavram yanılgılarına (Bir cismin ısısı/sıcaklığı maddenin büyüklüğüne/madde miktarına bağlıdır; büyük cismin ısısı daha fazladır; iç enerji, madde miktarına bağlı değildir; küçük cismin iç enerjisi daha fazladır; iç enerji cismin sahip olduğu ısı miktarıdır gibi) sahip oldukları görülmüştür. Ayrıca fizik ve fen bilgisi öğretmen adaylarının testten aldıkları ortalama puanlar hesaplanarak karşılaştırılmıştır. Fizik öğretmen adaylarının ortalama puanının (17.53), fen bilgisi öğretmen adaylarının ortalama puanından (13.66) yüksek olduğu görülmüştür. Yapılan t-testi analizi sonucunda da fizik öğretmen adaylarının testten aldıkları ortalama puanın istatistiki olarak anlamlı bir fark oluşturduğu görülmektedir ($p<.05$). Çalışmada elde sonuçlar öğretmen adaylarının ısı, sıcaklık ve iç enerji kavramlarını anlama düzeylerinin çok düşük olduğunu ve bu kavramları birbirine karıştırdıklarını göstermektedir. İleride yapılacak araştırmalarda, daha büyük bir örneklemle çalışılarak ve görüşme gibi farklı veri toplama teknikleri de çalışmaya katılarak araştırmada elde edilen sonuçların daha genellenebilir olması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kavram yanılgısı, sıcaklık, ısı, iç enerji, öğretmen adayı

THE CONCEPT OF PHYSICS AND SCIENCE TEACHERS ON THE CONCEPT OF HEAT, TEMPERATURE AND INTERNAL ENERGY

Vahide Nilay KIRTAK AD
Balıkesir Üniversitesi
@nilaykirtak@gmail.com

Lütfiye GÜRSES
Balıkesir Üniversitesi
@gurses100@gmail.com

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the misconceptions of the physics and science teacher candidates about heat, temperature and internal energy and to determine whether there is a difference between the departments. 49 science and 25 physics teacher candidates studying at Balıkesir University Necatibey Faculty of Education voluntarily participated in the study. Only form A of the "Heat, Temperature and Internal Energy Concept Test" developed by Gülbaş (2013) was used to determine misconceptions. This test, consisting of four main questions, each containing nine sub-questions, is a three-step test, and the reliability value (KR-20) of the test for practice was 0.85. In line with the findings obtained, various misconceptions stated in the literature of teacher candidates (The heat / temperature of an object depends on the size / amount of the substance; the heat of a large object is higher; internal energy is not dependent on the amount of matter; the internal energy of the small object is higher; internal energy such as the amount of heat it has). In addition, the average scores of the physics and science teacher candidates from the test were calculated and compared. It was observed that the average score (17.53) of the physics teacher candidates was higher than the average score of the science teacher candidates (13.66). As a result of the t-test analysis, it is seen that the average score that the physics teacher candidates got from the test makes a statistically significant difference ($p < .05$). The results obtained in the study show that the pre-service teachers' understanding of the concepts of heat, temperature and internal energy is very low and they confuse these concepts. In future studies, it is recommended that the results obtained in the study be more generalizable by working with a larger sample and participating in different data collection techniques such as interviews.

Keywords: misconception, temperature, heat, internal energy, pre-service teacher

Bildiri No: BT020

ORTAÖĞRETİM FİZİK DERS KİTAPLARINDA YER ALAN ANALOJİLER: BELİRLEME, SINIFLANDIRMA VE KARŞILAŞTIRMA ÇALIŞMASI

Vahide Nilay KIRTAK AD
Balıkesir Üniversitesi
@nilaykirtak@gmail.com

Emrah TÜFEKÇİ
Balıkesir Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmanın amacı iki farkı eğitim-öğretim yılında (2011/2012 ve 2019/2020) Milli Eğitim Bakanlığı'nın tavsiyesi ile okutulan 9, 10, 11 ve12. sınıf fizik ders kitaplarında yer alan analojileri karşılaştırmaktır. Bu amaçla öncelikle ilgili eğitim öğretim yıllarında okutulan sekiz fizik ders kitabı incelenerek kitaplarda yer alan analojiler belirlenmiştir. Ders kitaplarının konu içeriklerinde (yazıları ve resimleri kapsayan bütün içerik) analojik ilişkiye işaret eden belirli ifadelerin (analoji, benzetme, benzemektedir, gibi, benzer, v.s.) varlığı incelenmiş, bulunan analojiler önceden belirlenmiş kategoriler altında sınıflandırılmıştır. Analojilerin sınıflandırılmasında Azizoğlu, Çamurcu ve Kırtak Ad (2014), tarafından hazırlanan şema kullanılmıştır. Analojiler, sınıf düzeylerine ve konularına göre ayrıldıktan sonra, şemada yer alan her kategori için ayrı değerlendirilmiş ve özelliklerini taşıdığı tip altında sınıflandırılmıştır. Kitaplarda yer alan analojiler belirlenerek, sınıflandırıldıktan sonra karşılaştırmalar yapılmıştır. 2011/2012 eğitim öğretim yılında okutulmakta olan fizik ders kitapları 2011 Ortaöğretim Fizik Dersi Öğretim Programı'na göre hazırlanmıştır ve bu dört kitapta (9, 10, 11 ve 12.sınıf) toplam 46 analojinin kullanıldığı görülmektedir. Bu analojilerin 11 tanesi dokuzuncu sınıf, 10 tanesi onuncu sınıf, 11 tanesi on birinci sınıf ve 14 tanesi de on ikinci sınıf fizik kitabında yer almaktadır. 2019/2020 eğitim öğretim yılında okutulmakta olan fizik ders kitapları ise 2018 Ortaöğretim Fizik Dersi Öğretim Programı'na göre hazırlanmıştır. Bu ders kitaplarında (9, 10, 11 ve 12. sınıf) ise 4 tane dokuzuncu sınıf, 3 tane onuncu sınıf, 3 tane on birinci sınıf ve 4 tane de on ikinci sınıf düzeyinde olmak üzere toplam 14 analojiye yer verilmiştir. 2011/2012 yılında okutulan kitaplarda, paylaşılan özellik bakımından yapısal/işlevsel (f=23), sunum şekli bakımından sözel/görsel (f=24), soyutlama düzeyi bakımından somut-somut (f=28), analojik zenginlik durumu bakımından zenginleştirilmiş (f=27), yapaylık bakımından günlük içerik (f=44), "analoji" teriminin kullanımı bakımından kullanılmayan (f=46), sistematiklik bakımından nedensel ilişkileri yüksek (f=43), sınırlılıkları tanımlama bakımından tanımlanmamış (f=41), öğrenci katılımı bakımından öğretmen merkezli (f=43) ve alandaki yeri bakımından alan-içi (f=27) kategorilerinde analojilerin çoğunlukta olduğu görülmektedir. 2019/2020 yılında okutulan kitaplarda ise paylaşılan özellik bakımından işlevsel (f=6) ve yapısal/işlevsel (f=6), sunum şekli bakımından sözel (f=9), soyutlama düzeyi bakımından somut-somut (f=7), analojik zenginlik durumu bakımından basit (f=8), yapaylık bakımından günlük içerik (f=12), "analoji" teriminin kullanımı bakımından kullanılmayan (f=14), sistematiklik bakımından nedensel ilişkileri yüksek (f=8), sınırlılıkları tanımlama bakımından tanımlanmamış (f=14), öğrenci katılımı bakımından öğretmen merkezli (f=14) ve alandaki yeri bakımından alanlar arası (f=9) kategorilerinde analojilerin çoğunlukta olduğu görülmektedir. Hangi ünitede kaç tane analojinin olduğu incelendiğinde ise 2011/2012 yılındaki kitaplarda en fazla analojinin (f=20) Dalgalar ünitesi içerisinde kullanıldığı görülmektedir. Dalgalar ünitesinden sonra en fazla analoji Elektrik ve Manyetizma (f=10) ile Yıldızlardan Yıldızsılara (f=7) ünitelerinde yer almaktadır. 2019/2020 yılındaki kitaplarda ise analojinin en fazla kullanıldığı ünite elektrik ve manyetizma (f=5) ünitesi olmuştur. Dalgalar ünitesinde ise 2011/2012 yılının aksine hiç analoji bulunmamaktadır. İki farklı eğitim-öğretim yılında okutulmakta olan fizik ders kitaplarında kullanılan analojilerde hem nicelik hem nitelik açısından önemli farkların olduğu görülmektedir. Bu farkın ortaya çıkmasındaki en önemli nedenin tabi oldukları öğretim programı olduğu düşünülmektedir. Örneğin 2011 yılı Fizik Dersi Öğretim Programı'nın yaşam temelli yaklaşımı temel alıyor olması hazırlanan kitaplarda daha fazla analojiye yer verilmesine sebep olmuş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Analoji, fizik ders kitabı, fizik öğretimi

ANALOGIES IN SECONDARY EDUCATION PHYSICS COURSE BOOKS: IDENTIFICATION, CLASSIFICATION AND COMPARISON STUDY

Vahide Nilay KIRTAK AD
Balıkesir Üniversitesi
@nilaykirtak@gmail.com

Emrah TÜFEKÇİ
Balıkesir Üniversitesi

ABSTRACT

he purpose of this study is 9, 10, 11 and 12, which are taught in two different academic years (2011/2012 and 2019/2020) with the recommendation of the Ministry of National Education. To compare analogies in classroom physics textbooks. For this purpose, firstly eight physics textbooks used in the relevant academic years were examined and the analogies in the books were determined. The presence of certain expressions (analogy, analogy, similar, like, similar, etc.) in the subject contents of the textbooks (including the texts and pictures) were examined, and the analogies found were classified under predetermined categories. The scheme prepared by Azizoğlu, Çamurcu and Kırtak Ad (2014) was used in the classification of the analogies. After the analogies were separated according to their class levels and subjects, they were evaluated separately for each category in the chart and classified under the type that they have characteristics. After the analogies in the books were determined and classified, comparisons were made. Physics textbooks being taught in the 2011/2012 academic year were prepared according to the 2011 Secondary Education Physics Course Curriculum and it is seen that a total of 46 analogies are used in these four books (9th, 10th, 11th and 12th grades). 11 of these analogies are in the ninth grade, 10 in the tenth grade, 11 in the eleventh grade and 14 in the twelfth grade physics book. Physics textbooks that are taught in the 2019/2020 academic year have been prepared according to the 2018 Secondary Education Physics Course Curriculum. In these textbooks (9th, 10th, 11th and 12th grade), a total of 14 analogies are included, 4 of which are at the ninth grade, 3 at the tenth grade, 3 at the eleventh grade and 4 at the twelfth grade. In the books read in 2011/2012, structural / functional in terms of shared features (f = 23), verbal / visual in terms of presentation (f = 24), concrete-concrete in terms of abstraction level (f = 28), enriched in terms of analogical richness (f = 27), daily content in terms of artificiality (f = 44), not used in terms of the use of the term "analogy" (f = 46), high causal relationships in terms of systematicity (f = 43), not defined in terms of defining limitations (f = 41), student participation In terms of teacher-centered (f = 43) and within-field (f = 27) in terms of place in the field, it is seen that analogies are in majority. In the books taught in 2019/2020, functional (f = 6) and structural / functional (f = 6) in terms of shared features, verbal in terms of presentation (f = 9), concrete-concrete (f = 7) in terms of abstraction level, analogical richness. simple in terms of status (f = 8), daily content in terms of artificiality (f = 12), not used in terms of the use of the term "analogy" (f = 14), high causal relationships in terms of systematicity (f = 8), not defined in terms of defining limitations (f = 14), teacher-centered (f = 14) in terms of student engagement, and interdisciplinary (f = 9) categories in terms of place in the field. When the number of analogies in which unit is examined, it is seen that the most analogy (f = 20) is used in the Waves unit in the books in 2011/2012. After the waves unit, the most analogy takes place in the units Electricity and Magnetism (f = 10) and from Stars to Stellar (f = 7). In the books in 2019/2020, the unit where the analogy was used the most was the electricity and magnetism (f = 5) unit. Unlike 2011/2012, there are no analogies in the waves unit. It is seen that there are important differences in terms of both quantity and quality in the analogies used in physics textbooks that are taught in two different academic years. It is thought that the most important reason for the emergence of this difference is the curriculum they are subject to. For example, the fact that the Physics Course Teaching Program of 2011 is based on life-based approach may have caused more analogies to be included in the prepared books.

Keywords: Analogy, physics textbook, physics teaching

Bildiri No: BT021

RUHSAL TRAVMA AKTARIMINDA NARSİSİZM VE DİSSOSİYASYON

Görkem Derin
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@gorkem.derin@gmail.com
Erdinç Öztürk
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@erdincerdinc@hotmail.com

ÖZET

Çocukluk çağı travmaları, akran şiddeti, flört şiddeti, mobbing ve aile içi şiddet gibi geniş bir uzamda ifade bulan ruhsal travmalar, bu alanda çalışan klinik psikologlar ve psikiyatristlerin hem teorik hem de klinik araştırmalarının temel araştırma konularını oluşturmaktadır. Ruhsal travmalar, bireylerin bağ kurabilme (assosiyasyon) kapasitesini vurmakta ve onlar üzerinde narsisistik kişilik bozukluğundan dissosiyatif bozukluklara kadar uzanan geniş bir skalada psikiyatrik ve psikolojik belirtilerin ortaya çıkmasına neden olabilmektedir. Gündelik hayattaki minimal ruhsal travmalara verilen dissosiyatif reaksiyonlar, tekrarlayıcı doğadaki travmatik yaşantılara verilen kronik dissosiyatif yaşantılar ve erken yaşta başlayan kronik çocukluk çağı travmalarının sonucunda oluşan dissosiyatif bozukluklar, hem uyumsal hem de psikopatojen yönelimli ruhsal etkilerini komplike ve kaotik bir süreçte göstermeye devam eden oldukça olağan yaşam deneyimleridir. Ruhsal travmanın aktarımında dissosiyasyon, ebeveynlerin benimsediği negatif doğalı çocuk yetiştirme stillerinin hem etiyolojik bir unsuru hem de bu çocuk yetiştirme stillerinin sonucunda ortaya çıkan olağan yaşam deneyimleri olarak işlev görmektedir. Negatif doğalı çocuk yetiştirme stillerinin kuşaklararası geçiş göstermesinde bu kuşaklara ait bireylerin dissosiyatif doğadaki karakteristikleri (olumsuz çocuk yetiştirme stillerinin olası etki ve sonuçlarının dissosiye edilmesi ya da yok sayılması), çocuk yetiştirme stilleri içerisinde adeta gizlenen "travmatize edici tutum ve davranışların" büyük bir oranda korunarak diğer kuşaklara aktarılmasına sebep olmaktadır. Dissosiyatif yaşantıların kuşaklararası aktarımında olduğu gibi narsisizm de ebeveynlerden çocuklara doğru bir geçiş göstermektedir. Narsisizm, büyüklenmeci (grandiyöz) narsisizm (büyüklenme, kibir, saldırganlık, baskınlık, teşhircilik, dışadönüklük ve yüksek öz güven) ve kırılgan narsisizm (dönüklük, düşmanlık yetersizlik hissi, düşük benlik saygısı) olmak üzere iki kategoride değerlendirilmektedir.[6] Büyük bir oranda "ihmalkar" ve "ben merkezli" tutumlara sahip olan narsisist ebeveynlerin ilgisiz/izin verici ve şımartan çocuk yetiştirme stillerini benimsemeleri ve savunmaları, ruhsal travmanın kuşaklararası aktarımına sebep olan temel unsurlar arasında yer almaktadır. Çocuğun doğal gelişiminde oldukça kritik bir yere sahip olan optimal düzeydeki fiziksel bakım ve duygusal ilginin bakım veren tarafından gerçekleştirilmemesi narsisizmin ortaya çıkmasındaki ana etmenlerden birisini oluşturmaktadır.[1,4] Kohut, narsisistlerin, içsel boşluktan ve hayatlarına anlam ve değer katan ritüellerin artık anlamsız gelmelerinden yakındıklarını ve stabil (fragil olmayan) bir benlik oluşturmak için gerekli içsel komponentlerinin henüz tamamlanmamış olduklarını ifade etmektedir. Narsisizmin temel dinamikleri olan bu durumların oluşmasında ve ruhsal travmanın aktarımında ebeveynlerin empatik ve destekleyici doğada olmayan negatif yönelimli çocuk yetiştirme stilleri en kritik faktörlerden birisini oluşturmaktadır. Ruhsal travma aktarımı ve narsisizm, genetik temelli araştırmalar tarafından da sıkça çalışılmaktadır. Livesley, Jang, Jackson ve Vernon tarafından yapılan ikiz çalışmaları sonucunda narsisizm ve travmaların, ikizlerde yüksek oranda görüldüğü belirlenmiş olup, genetik faktörlerin de ruhsal travma aktarımı hususunda kontrol edilmesi ve değerlendirilmesi gereken önemli bir faktör olduğu ortaya çıkmıştır. Dissosiyasyon ve narsisizm, negatif doğalı çocuk yetiştirme stilleri ile büyük oranda ilişkili olması sebebiyle ruhsal travma aktarımında önemle çalışılması ve vurgulanması gereken iki temel kavramı oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travma; dissosiyasyon; narsisizm; ruhsal travma aktarımı

NARCISSISM AND DISSOCIATION IN THE TRANSMISSION OF PSYCHOLOGICAL TRAUMA

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@gorkem.derin@gmail.com

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@erdincerdinc@hotmail.com

ABSTRACT

Psychological traumas, expressed in a wide range of areas such as childhood traumas, peer violence, dating violence, mobbing and domestic violence, constitute the main research subjects of both theoretical and clinical research of clinical psychologists and psychiatrists working in this field. Psychological traumas affect individuals capacity for association and may lead to a wide range of psychiatric and psychological symptoms, ranging from narcissistic personality disorder to dissociative disorders.[1,2] Dissociative reactions to minimal psychological traumas in daily life, chronic dissociative experiences given to traumatic experiences of repetitive nature, and dissociative disorders that occur as a result of chronic childhood traumas that begin at an early age are quite ordinary life experiences that continue to show both adaptive and psychopathogenic effects in a complicated and chaotic process.[1] Dissociation in the transmission of psychological trauma functions both as an etiological element of the negative nature of parenting styles adopted by parents and as the usual life experiences resulting from these childrearing styles. The dissociative nature of the individuals belonging to these generations (dissociating or ignoring the possible effects and consequences of negative childrearing styles) in the intergenerational transmission of negative nature child rearing styles cause the "traumatizing attitudes and behaviors" hidden in child rearing styles to be transmitted to other generations.[1,3] As with the intergenerational transmission of dissociative experiences, narcissism also shows a transmit from parents to children.[4,5] Narcissism is evaluated in two categories as grandiose narcissism (grandiosity, arrogance, aggression, dominance, exhibitionism, extraversion, and high self-esteem) and fragile narcissism (introversion, hostility incompetence, low self-esteem).[6] The adoption and advocacy of indifferent/permissive and spoiling childrearing styles of narcissistic parents, who have largely "negligent" and "self-centered" attitudes, are among the main factors that cause the intergenerational transmission of psychic trauma. One of the main factors in the emergence of narcissism is that the optimal level of physical care and emotional care, which have a very critical role in the natural development of the child, are not performed by the caregiver.[1,4] Kohut states that narcissists complain about the inner emptiness and that rituals that add meaning and value to their lives are no longer meaningless, and that the internal components necessary to build a stable (non-fragil) self are not yet complete. Parents' negative oriented childrearing styles, which are not of an empathic and supportive nature, constitute one of the most critical factors in the formation of these situations, which are the basic dynamics of narcissism, and in the transmission of psychological trauma.[1,4,7] Transmission of psychological trauma and narcissism are also frequently studied by genetic-based research. As a result of twin studies conducted by Livesley, Jang, Jackson and Vernon, it was determined that narcissism and traumas are seen at a high rate in twins, and it has been revealed that genetic factors are also an important factor that should be controlled and evaluated with regard to transmission of psychological trauma.[8] Dissociation and narcissism are two basic concepts that need to be studied and emphasized in the transmission of psychological trauma, as they are largely related to negative nature of child rearing styles.[1,4]

Keywords: Trauma; dissociation; narcissism; mental trauma transference

Bildiri No: BT022

AKADEMİK İSTİSMAR TÜRÜ OLARAK MOBBİNG: BİR GÖZDEN GEÇİRME

Görkem Derin
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@gorkem.derin@gmail.com
Erdinç Öztürk
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@erdincerdinc@hotmail.com

ÖZET

Yükseköğretim Kurulu'na göre öğretim elemanı veya akademisyen; üniversite ve benzeri yükseköğrenim kurumlarında öğretimi gerçekleştiren, araştırma yapan ve özgün çalışmalarıyla bilim alanlarına katkıda bulunan kişilere verilen genel mesleki unvandır. Üniversitelerde ve araştırma kurumlarında görev yapan öğretim yardımcıları olan uzmanlar, araştırma görevlileri, okutmanlar ve öğretim görevlileri ile doktor öğretim üyeleri, doçentler ve profesörler farklı derecelerden akademisyenlerdir. Mobbing ya da yıldırma süreçleri akademik ortamda travmatik etkiler meydana getiren olumsuz yaşam deneyimleridir. Genel anlamıyla mobbing, bir veya daha fazla personelin diğer çalışanları, sistemli ve bilinçli şekilde negatif yönde etkileyerek onları soyutlaması, itibarsızlaştırması, iş ortamından uzaklaştırması ve iş performanslarının azalması için yapılan istismar edici davranış patternleridir. Mobbing temelli ilk bilimsel araştırmaları yürüten Leynmann, mobbing mağduru bireylerin tekrarlı olarak düşmanca ve kötü niyetli davranışlara maruz bırakılmasının sistematik bir psikolojik istismar olduğunu vurgulamaktadır. Akademik yükseltme sürecinde yaşanan zorluk ve olumsuzluklar, özlük haklarındaki eksiklik ve yetersizlikler, hiyerarşinin negatif yönde yansımalarının olduğu ast-üst ilişkisi, kongre/sempozyum vb. organizasyonlara gönderilen panel/çalışma grubu ve/veya sözlü/poster bildirilerin sürekli olarak reddedilmesi ve dahil olunan bilimsel eserler içerisinde hak edilen yazar sırasının verilmemesi gibi pek çok sorun akademik mobbing kapsamında değerlendirilmektedir. Son yıllarda akademik mobbing ya da akademik istismarla ilişkili çok sayıda araştırmalar yapılmaktadır. Türkiye'de 400 akademisyenin katılımıyla gerçekleştirilen bir araştırmada akademik mobbinge maruz kalma oranı %66.8 olarak belirlenmiştir. Bu veriler ülkemizde yaklaşık olarak her üç akademisyenden ikisinin akademik mobbinge maruz kaldığını göstermektedir.[5] Uluslararası alan çalışmalarında ise Yeni Zelanda'daki akademisyenlerin %65.3'ü, Birleşik Krallık ve Kuzey İrlanda'daki akademisyenlerin sırasıyla %12'sinin ve %25'inin, Finlandiya'daki akademisyenlerin ise yaklaşık olarak %42'sinin mobbinge maruz kaldıkları ortaya çıkmıştır. Akademide mobbinge maruz kalan bireylerde varoluşsal boyuttaki bu travmatik tehdit ile öznel baş etme gücü arasında anksiyete temelli yaşamsal bir mücadele süreci başlamaktadır ki hatta bu süreç depresif belirtilerden travma sonrası stres bozukluğu belirtileri ve dissosiyatif yaşantılara kadar uzanabilmektedir. Üniversite yönetiminin objektif, adil ve gelişim odaklı bir bilimsel platformu yapılandırabilmesinde hem akademik istismar ile mücadele konusunda etkin çözümler getirebilmesi hem de bu akademik mobbing süreçlerinin farkında olarak önleme stratejileri geliştirilebilmesi öncül bir önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Psikotravmatoloji; akademik mobbing, akademik istismar

MOBBING AS A TYPE OF ACADEMIC ABUSE: A REVIEW

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@gorkem.derin@gmail.com

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@erdincerdinc@hotmail.com

ABSTRACT

According to the Council of Higher Education, instructor or academician is a general professional title given to people who carry out education in universities and similar higher education institutions, conduct research and contribute to the fields of science with their original work. Lecturers, research assistants, lecturers and lecturers working in universities and research institutions, as well as doctor lecturers, associate professors and professors are academicians of different degrees.[1,2] Mobbing or mobbing processes are negative life experiences that create traumatic effects in the academic environment. Mobbing is abusive behavior patterns made by one or more personnel to systematically and deliberately negatively affect other employees, to isolate them, to discredit them, to remove them from the work environment and to reduce their job performance.[3] Leynmann, who conducted the first scientific researches based on mobbing, emphasizes that subjecting individuals who are victims of mobbing to hostile and malicious behaviors repeatedly is a systematic psychological abuse.[4] Difficulties and negativities experienced in the academic promotion process, deficiencies and insufficiencies in personal rights, subordinate-superior relationship with negative reflections of hierarchy, continuous rejection of panels/study groups and/or oral/poster presentations sent to congresses/symposiums and many problems such as not giving the author's rank are considered within the scope of academic mobbing. In recent years, many studies have been conducted on academic mobbing or academic abuse. The rate of exposure to mobbing in the academic research conducted with the participation of 400 scholars in Turkey was determined to be 66.8%. These data show that approximately two out of every three academicians in our country are exposed to academic mobbing.[5] In international field studies, 65.3% of academics in New Zealand[6], 12% and 25% of academics in the United Kingdom[7] and Northern Ireland[8], respectively, and approximately 42% of academics in Finland[9] were exposed to academic mobbing. Individuals exposed to mobbing in academia, an anxiety-based vital struggle process begins between this existential traumatic threat and subjective coping power, which may even extend from depressive symptoms to post-traumatic stress disorder symptoms and dissociative experiences. It is of prime importance for the university administration to be able to create an objective, fair and development-oriented scientific platform, to provide effective solutions to combat academic abuse and to develop prevention strategies by being aware of these academic mobbing processes.[10]

Keywords: Psychotraumatology; academic mobbing, academic abuse

Bildiri No: BT023

KRİMİNAL PSİKOLOJİ AÇISINDAN TERÖRİZMİN TEMEL BİLEŞENLERİ

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

erdincerdinc@hotmail.com

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

gorkem.derin@gmail.com

ÖZET

Kriminal psikoloji, ceza-adalet sistemi içerisinde suç olgusunu klinik psikoloji, adli psikoloji, kriminoloji ve psikoloji bilimlerinin kümülatif ve bütünsel bir sentezi olarak klinik adli psikoloji ekseninde araştıran psikolojinin bir alt alanıdır. Kriminoloji ve psikoloji bilimlerinin kuramsal ve teorik açıklamalarından, araştırma yöntemlerinden ve bu disiplinlerin iş birliğinden doğan bir çalışma alanı olan kriminal psikolojinin temel odak konuları, suçun psikoloji alanyazını ekseninde değerlendirilmesi ve gelecekteki olası suçların engellenmesine yönelik strateji ve politikaların geliştirilmesidir. Ulusal Terörizm Araştırmaları ve Terörizme Tepkiler Konsorsiyumu terörizmi: *devlet dışı bir aktörün korku, baskı veya yıldırma yoluyla politik, ekonomik, dini veya sosyal bir hedefe ulaşmak için yasa dışı güç ve şiddet kullanma tehdidi veya fiil kullanımı* olarak tanımlamaktadır. Ulusal ve uluslararası platformlarda terörizm; psikoloji, hukuk, ekonomi, sosyoloji ve kriminoloji gibi birçok disiplin tarafından çalışılmaktadır. Kriminal psikoloji açısından ise terörizmin; ideoloji, bağ kurma, intikam/öç alma, ahlaki duygular ve füzyone kimlik unsurları olmak üzere beş temel bileşeni bulunmaktadır. Kriminal psikoloji, terörizmin temel bileşenlerinden ilki olan ideolojiyi, iki temel (aşırılık ve militanlık) özelliğin kombinasyonuyla bir dizi inanç ve değerlere yoğun bir gayret göstererek bağlanma olarak tanımlanmakta ve özellikle terör organizasyonlarındaki grup bütünlüğünün korunmasında ideolojik yapının önemli bir gereklilik olduğunu vurgulamaktadır. Terörizmin ikinci bileşeni olan bağ kurmada, bireylerin ilişki içinde olduğu kişi veya gruplara ne kadar yakın hissettiği ve bağ kurduğu kişi/grupların terörizm ile ilişkin tutum ve inançları esas alınmaktadır. Aile, romantik partner, arkadaş ve sanal etkileşimler olmak üzere dört kategoride değerlendirilen bağ kurmada, birey ve gruplarla kurulan bağın niteliği terörizmin temel prediktörlerinden birisini oluşturmaktadır. Terörizmin üçüncü bileşenini iki kategoride değerlendiren McCauley ve Moskalenko'ya göre intikam, kişisel boyutta bir bireyin başkalarıyla aynı faile karşı öfke duyması ve onlarla iş birliği çabasında bulunmasıyken, gruba yönelik boyutta ise devlet ve kolluk kuvvetlerinin baskıları nedeniyle bu kitlelerle çatışma içerisine girme olarak ifade edilmektedir. Kriminal psikoloji ekseninde terörizmin temel faktörü olarak intikamın iki boyutunun optimal düzeydeki kombinasyonu terör faaliyetlerinin etkililiği ile doğru orantı göstermektedir. Terörizmin dördüncü bileşeni olan ahlaki duygular (öfke, aşağılama ve nefret), herhangi bir olay hakkındaki sezgisel tepkileri desteklemek için kanıt arama süreci olarak ifade edilen ahlaki muhakeme ile birlikte değerlendirilmektedir. Kriminal psikoloji açısından son bileşen olan füzyone kimlik ise; grup içi ve grup dışı kimliklerin içi içe geçmiş olması ve bu kimliklerin kendi karakteristiklerini belirli bir oranda kaybetmeleri sebebiyle bireysel ve sosyal selfin kendi sınırlılıklarının ortadan kaybolarak geçirgen bir yapıya sahip olması ile karakterizedir.Terörizmin temel bileşenlerinin kriminal psikoloji ve psikotravmatoloji ekseninde değerlendirildiği akademik çalışmalar, terörle mücadeleye yönelik uygulanabilir ve etkili stratejilerin geliştirilmesine önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kriminal psikoloji; terörizm; terörizmle mücadele

BASIC COMPONENTS OF TERRORISM IN CRIMINAL PSYCHOLOGY

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

erdincerdinc@hotmail.com

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

gorkem.derin@gmail.com

ABSTRACT

Criminal psychology is a sub-field of psychology that investigates the crime phenomenon within the criminal-justice system as a cumulative and holistic synthesis of clinical psychology, forensic psychology, criminology and psychology sciences on the axis of clinical forensic psychology.[1,2] The main focus of criminal psychology, which is a field of study arising from the theoretical and theoretical explanations of the criminology and psychology sciences, research methods and the cooperation of these disciplines, is the evaluation of crime in the context of psychology literature and the development of strategies and policies to prevent possible crimes in the future.[2] The National Consortium for Terrorism Studies and Responses to Terrorism defines terrorism as the threat or use of action by a non-state actor to use illegal force and violence to achieve a political, economic, religious or social goal through fear, coercion or intimidation.[3] Terrorism in national and international platforms; it is studied by many disciplines such as psychology, law, economics, sociology and criminology. In terms of criminal psychology, terrorism; It has five basic components: ideology, bonding, revenge, moral feelings, and superficial identity elements.[4] Criminal psychology defines ideology, which is the first of the basic components of terrorism, as a combination of two basic (extremism and militancy) characteristics, as an intense commitment to a set of beliefs and values, and emphasizes that the ideological structure is an important requirement in protecting group integrity, especially in terrorist organizations.[5] Attachment the second component of terrorism, is based on how close individuals feel to the person or groups they are in contact with and the attitudes and beliefs of the person/groups with whom they are connected. The quality of the attachment established with individuals and groups constitutes one of the main predictors of terrorism in establishing bonds, which are evaluated in four categories as family, romantic partner, friend and virtual interactions.[4] According to McCauley and Moskalenko, who evaluate the third component of terrorism in two categories, revenge is expressed as an individuals anger towards the same perpetrator and making an effort to cooperate with others, while in the group dimension, it is expressed as entering into conflict with these masses due to the pressures of the state and law enforcement agencies.[6] The optimal combination of the two dimensions of revenge, as the main factor of terrorism in the criminal psychology axis, is directly proportional to the effectiveness of terrorist activities.[7] The fourth component of terrorism, moral emotions (anger, humiliation, and hatred) are evaluated together with moral reasoning, expressed as the process of searching for evidence to support intuitive responses to any event.[8] The fused identity, which is the last component in terms of criminal psychology; it is characterized by the fact that in-group and out-group identities are intertwined and because these identities lose their characteristics to a certain extent, the individual and social self's own limitations disappear and have a permeable structure.[9] Academic studies, in which the basic components of terrorism are evaluated on the axis of criminal psychology and psychotraumatology, make significant contributions to the development of applicable and effective strategies for combating terrorism.

Keywords: Criminal psychology; terrorism; counter terrorism

Bildiri No: BT024

YETİŞKİNLERDE TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİ, ÖZNEL İYİ OLUŞ VE UMUT

Psi. Dan. Hatice Hilal Ilgaz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@h.hilalilgaz@gmail.com

Doç. Dr. Şerife Gonca Zeren
Yıldız Teknik Üniversitesi
@gzeren@yildiz.edu.tr

ÖZET

Milattan önceki yıllardan bu yana; felsefe, sanat tarihi, sağlık ve psikoloji gibi birçok alanın konusu olmuş olan umut günümüzde de halen önemini korumaya ve araştırılmaya devam etmektedir. Her araştırmacı için tanımı ve yorumlanması farklı olsa da birey için umut her zaman önemli bir kavram olmuştur. Umut psikoloji alanında geleceğe dair olumlu beklentiler olarak tanımlanmıştır. Umut bireyin hayata bakış açısını, gelecekten beklentilerini ve planlarını, mevcut stres kaygı düzeylerini doğrudan etkileyen bir duygu durumdur. Bunun yanında yaşanılan coğrafyadan ve sosyal çevreden etkilendiği gibi bireylerin hali hazırdaki psikolojik süreçlerinden de etkilenebilmektedir. Bireylere biyolojik olarak bir cinsiyet atanmış olsa da cinsiyetlere yüklenen rolleri kültürler şekillendirmektedir. Kültürler ise coğrafyadan coğrafyaya fark arz etmektedir. Bireyin psikolojik süreçleri ve duygu durumları, içinde bulunduğu kültürden bağımsız olarak düşünülemez. Bunun yanında kişinin yaşamdan sağladığı doyum ve duygulanımının pozitif veya negatif olmasının da geleceğe bakış açısını şekillendirmede etkili olabileceği düşünülmüştür. Yaşam adına pozitif bir güdüleyici olarak tanımlanan umudun toplumsal etkiler ve bireyin duygu durumuyla ilişkili olabileceği düşünülerek, bu araştırmada kişilerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumları ve öznel iyi oluş düzeyleri ile umut seviyeleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 397 kadın, 188 erkek ve üç de cinsiyet belirtmeyen, toplam 588 birey katılmıştır. Araştırmanın verileri, Sürekli Umut Ölçeği (SUÖ), Toplumsal Cinsiyet Rolleri Tutum Ölçeği (TCRT), Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) ve Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği (PANAS) ve araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile toplanmıştır. Verilerin analizinde korelasyon analizi kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda yaşam doyumu ve umut arasında güçlü pozitif yönlü anlamlı, pozitif duygular ile umut arasında güçlü pozitif yönlü anlamlı, negatif duygular ile umut arasında güçlü negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin eşitlikçi tutumlar ile umut arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki saptanırken, geleneksel bakış açısı ile umut arasında anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki gözlenmiştir. Bu çalışma, bireyi güçlendiren bir kavram olan umudun ilişkili olduğu faktörlerin incelenmesi ve bu incelemelere göre yöntemlerin geliştirilmesi açısından önemli görülebilir ve alan çalışanlarına ışık tutabilir.

Anahtar Kelimeler: umut, toplumsal cinsiyet rolleri, öznel iyi oluş

GENDER ROLES IN ADULTS, SPECIAL WELL-BEING AND HOPE

Psi. Dan. Hatice Hilal Ilgaz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@h.hilalilgaz@gmail.com

Doç. Dr. Şerife Gonca Zeren
Yıldız Teknik Üniversitesi
@gzeren@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Since the years before Christ; Hope, which has been the subject of many fields such as philosophy, art history, health and psychology, continues to be important and researched today. Although its definition and interpretation is different for each researcher, hope has always been an important concept for the individual. Hope has been defined as positive expectations for the future in the field of psychology. Hope is an emotional state that directly affects the individual's outlook on life, expectations and plans from the future, and current stress anxiety levels. In addition, it can be affected by the current psychological processes of individuals as well as by the geography and social environment they live in. Although individuals are biologically assigned a gender, cultures shape the roles assigned to the sexes. Cultures differ from geography to geography. The psychological processes and emotional states of an individual cannot be considered independent of the culture they live in. In addition, it was thought that the person's satisfaction and affect from life, being positive or negative, may be effective in shaping his perspective towards the future. Considering that hope, which is defined as a positive motivator for life, can be related to social effects and the mood of the individual, this study aimed to examine the relationship between individuals' attitudes towards gender roles and their subjective well-being levels and hope levels. 397 females, 188 males and 588 individuals, three of whom did not state their gender, participated in the study. The data of the study were collected using Continuous Hope Scale (WAS), Gender Roles Attitude Scale (TCRT), Life Satisfaction Scale (LSS) and Positive and Negative Affect Scale (PANAS) and a personal information form developed by the researcher. Correlation analysis was used to analyze the data. As a result of the analysis, a strong positive relationship was found between life satisfaction and hope, a strong positive relationship between positive emotions and hope, and a strong negative relationship between hope and negative emotions. In addition, while a significant and positive relationship was found between egalitarian attitudes towards gender roles and hope, a significant and negative relationship was observed between traditional perspective and hope. This study can be seen as important in terms of examining the factors related to hope, which is a concept that empowers the individual, and developing methods according to these studies, and can shed light on the field workers.

Keywords: hope, gender roles, subjective well-being

Bildiri No: BT025

KUŞAKLARARASI TRAVMA GEÇİŞİ VE KUŞAKLARARASI TRAVMA AKTARIMI

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@erdincerdinc@hotmail.com

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@gorkem.derin@gmail.com

ÖZET

Günümüzde kuşaklararası travma geçişi veya bu kavramla identik olmasa da benzer karakteristiklere sahip olan kuşaklararası travma aktarımı, klinik psikoloji ve psikiyatri disiplinleri tarafından sıkça çalışılan temel bilimsel kavramlardır. Kuşaklararası travma geçişi hem klinik psikoloji, hem psikotarih hem de psikotravmatoloji gibi birçok disiplin tarafından araştırılan, travmanın büyük bir oranda değişime uğramadan kuşaklararası geçiş göstermesi zemininde yapılandırılan ve çocukluk çağı travmalarını önleme stratejilerini de içerisinde barındıran multidisipliner bir alandır. Kuşaklararası travma geçişi, temel olarak benzer doğalı çocuk yetiştirme stillerini benimseyen ve savunan ebeveynlerin -özellikle annelerin- kuşaklararası süreçte kendi annesinin, kendisinin ve çocuğunun deneyimledikleri travmaların aynı doğada karakteristiklere sahip olması ve belirli oranda benzerlik taşıyan travmatizasyon ve reviktimizasyon yaşantıları ile karakterizedir. Kuşaklararası travma aktarımı ise yeniden vurgulanmak istendiği üzere kuşaklararası travma geçişi ile büyük oranda benzer dinamiklere sahip olmasına rağmen bütünüyle identik değildir. Kuşaklararası travma aktarımı temel olarak, bireysel ve toplumsal nitelikteki çözümlenmemiş travmaların, bedensel ve daha çok sözel pratikler aracılığıyla diğer kuşaklara aktarılmasıdır. Kronik, yoğun ve şiddetli travmalarla baş etme süreci içerisinde travmatik içeriklerin anlatılar aracılığıyla zihinde tekrarlı olarak yaşantılanması ve toplum açısından belirli bir öneme sahip insanların kaybedilmesinden sonraki yas süreci dahilinde gerçekleştirilen anma törenleri sonucunda travmaların kendini sürekli olarak üretmeleri kuşaklararası travma aktarımının temel bileşenlerini oluşturmaktadır. Kuşaklararası travma aktarımı, travma anlatısının kuşaklararası seyrini büyük bir oranda niteliksel metodoloji üzerinden çalışmaktayken, kuşaklararası travma geçişi ise daha çok niceliksel metodoloji zemininde travmayı bir "anlatı" olarak ele almaktan ziyade benzer travmaların kuşaklararasındaki mevcudiyetine odaklanmaktadır. Kuşaklararası travma geçişi çalışmalarının tekrarlanabilir -farklı çalışmalarda benzer sonuçlara sahip olabilme- yapıda olması kuşaklararası travma aktarımından ayrıldığı temel farklılıklardan birisini oluşturmaktadır. Kuşaklararası travma geçişi temel olarak; sınanabilir bilimsel tekniklerle daha net ölçülebilir bir doğada olması ve bu alanda yapılan farklı çalışmaların niceliksel verileri ile kolayca kıyaslanabilmesi sebebiyle kuşaklararası travma aktarımı ile ilişkili özellikle travmatik yaşantıların objektif değerlendirilmesini temel alan klinik çalışmalarda daha öncül bir fonksiyon görmektedir. Kuşaklararası travma geçişini konu alan çalışmalarda travma sonrası stres bozukluğu ve dissosiyatif bozukluklar en sık araştırılan psikiyatrik tanı gruplarıdır.

Anahtar Kelimeler: Travma; kuşaklararası travma geçişi; kuşaklararası travma aktarımı; travma sonrası stres bozukluğu; dissosiyatif bozukluklar

INTERGENERATIONAL TRANSMISSION OF TRAUMA AND INTERGENERATIONAL TRAUMA TRANSFER

Erdinç Öztürk

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@erdincerdinc@hotmail.com

Görkem Derin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

@gorkem.derin@gmail.com

ABSTRACT

In today, intergenerational transmission of trauma or intergenerational trauma transfer, which has similar but not identical characteristics with this concept, are the basic scientific concepts that are frequently studied by the disciplines of clinical psychology and psychiatry. Intergenerational transmission of trauma is a multidisciplinary field that is researched by many disciplines such as clinical psychology, psychohistory and psychotraumatology, structured on the basis of the intergenerational transition of trauma without changing a large extent, and includes prevention strategies for childhood trauma.[1] The intergenerational transmission of trauma is characterized by the fact that parents - especially mothers - who adopt and advocate childrearing styles of similar nature, have the same nature of the traumas experienced by their mother, herself and her child in the intergenerational process, and by the traumatization and revictimization experiences that are similar to a certain extent.[1-4] As it is wanted to re-emphasize, intergenerational trauma transfer is not completely identical, although it has similar dynamics to intergenerational transmission of trauma. Intergenerational trauma transfer is basically the transmission of individual and social unresolved traumas to other generations through physical and mostly verbal practices.[5] In the process of dealing with chronic, intense and severe traumas, the repetitive experience of traumatic contents through narratives and the continuous self-production of traumas as a result of the mourning process after the disappearance of people who have a certain importance for the society constitute the basic components of intergenerational trauma transfer.[6,7] While intergenerational trauma transfer studies the intergenerational course of trauma narrative largely through qualitative methodology, intergenerational transmission of trauma focuses more on the intergenerational presence of similar traumas rather than treating trauma as a "narrative" based on quantitative methodology.[1,8,9] The fact that intergenerational transmission of trauma studies are reproducible - having similar results in different studies - is one of the main differences that differ from intergenerational trauma transfer. Intergenerational transmission of trauma basically; since it is of a more clearly measurable nature with testable scientific techniques and can be easily compared with the quantitative data of different studies in this field, it has a more pioneering function in clinical studies related to intergenerational trauma transfer, especially in clinical studies based on objective evaluation of traumatic experiences. Post-traumatic stress disorder and dissociative disorders are the most frequently investigated psychiatric diagnosis groups in studies on intergenerational transmission of trauma.[1]

Keywords: Trauma; intergenerational transmission of trauma; intergenerational trauma transfer; post-traumatic stress disorder; dissociative disorders

Bildiri No: BT026

EVLİLİKTE KİŞİLERARASI BİLİNÇLİ FARKINDALIK İLE EVLİLİK YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Tuğba Sipahi
Yıldız Teknik Üniversitesi
@s3617001@std.yildiz.edu.tr

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık ile evlilik yaşam doyumu arasındaki ilişkiyi araştırmak amaçlanmıştır. Bununla birlikte; evlilik yaşam doyumunun cinsiyet, çocuk sahibi olma durumu, ekonomik düzey, evlenme şekli, çalışma durumu, eş eğitim düzeyi gibi bazı sosyo-demografik değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 494'ü (%80,9) kadın; 117'si (%19,1) erkek olmak üzere toplam 611 evli birey katılmıştır. Verileri toplamak amacıyla Evlilikte Bilinçli Farkındalık Ölçeği (EBFÖ) ve Evlilik Yaşam Doyum Ölçeği ile araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Çalışmada, genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeline uygun olarak veri analizi yapılmıştır. Verilerin analizinde Kruskal Wallis-H Testi, Bağımsız Örneklem t Testi, Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı ve Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, örneklem grubunu oluşturan evli bireylerin evlilikte yaşam doyumunun cinsiyet, çocuk sahibi olma durumu, evlenme şekli değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bununla birlikte evlilikte yaşam doyumunun çalışma durumu, sosyo ekonomik düzey ve eş eğitim düzeyine göre anlamlı biçimde farklılaştığı saptanmıştır. Evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık ile evlilik yaşam doyumu arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=,56$; $p<.01$). Evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalığın evlilik yaşam doyumunu anlamlı biçimde yordadığı saptanmıştır. Bir diğer ifade ile bireylerin evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık puanları arttıkça evlilikte yaşam doyumu puanları artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Evli Bireyler, Kişilerarası Bilinçli Farkındalık, Evlilik Yaşam Doyumu

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN INTERPERSONAL CONSCIOUS AWARENESS IN MARRIAGE AND LIFE SATISFACTION IN MARRIAGE

Tuğba Sipahi

Yıldız Teknik Üniversitesi

@s3617001@std.yildiz.edu.tr

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz

Yıldız Teknik Üniversitesi

@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

In this study, it was aimed to investigate the relationship between conscious interpersonal awareness in marriage and marital life satisfaction. However; It is aimed to examine marital life satisfaction in terms of some socio-demographic variables such as gender, state of having children, economic level, marriage type, employment status, and spouse education level. 494 (80.9%) of them are women; 611 married individuals in total, 117 (19.1%) male, participated. Conscious Awareness in Marriage Scale (EBFÖ) and Marriage Life Satisfaction Scale and Personal Information Form prepared by the researcher were used to collect data. In the study, data analysis was performed in accordance with the relational scanning model, one of the general scanning models. Kruskal Wallis-H Test, Independent Sample t Test, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and One Way Analysis of Variance were used to analyze the data. As a result of the study, no significant difference was found in the marital life satisfaction of married individuals, who make up the sample group, according to the variables of gender, having children, and the mode of marriage. However, it has been found that life satisfaction in marriage significantly differentiates according to working status, socio-economic level and spouse education level. A positive significant relationship was found between the interpersonal conscious awareness and marital life satisfaction (r =, 56; p <.01). It has been determined that interpersonal conscious awareness in marriage significantly predicts marital life satisfaction. In other words, the higher the interpersonal conscious awareness scores of the individuals in marriage, the higher their marital life satisfaction scores.

Keywords: Married Individuals, Interpersonal Conscious Awareness, Marital Life Satisfaction

Bildiri No: BT027

TRAVMA SONRASI BÜYÜMENİN YORDAYICILARI OLARAK ÖZ-ANLAYIŞ VE AFFETME

Gülçin GÖKMEN
Milli Eğitim Bakanlığı, Şehit Kemal Ekşi Anadolu İmam Hatip Lisesi
@gulcinnn_1990@hotmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı öz-anlayış ve affetme değişkenlerinin travma sonrası büyüme değişkeni üzerindeki yordayıcı rolünün incelenmesidir. Bu çalışma kapsamında yetişkinlerin affetme ve travma sonrası büyüme düzeyleri ile öz-anlayış ve travma sonrası büyüme düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı da araştırılacaktır. Araştırmada ayrıca yetişkinlerin travma sonrası büyüme düzeylerinde cinsiyete, yaşa, yaşanılan travma sayısına göre ve üniversite mezunu olma ile daha önce psikolojik yardım alma durumlarına göre anlamlı farklılaşma olup olmadığının incelenmesi de amaçlanmıştır.Bu çalışma ilişkisel tarama modelinde, betimsel bir araştırmadır. Araştırmaya yaşları 18 ile 60 arasında değişen 204 yetişkin birey katılmıştır. Katılımcıların 147' si kadın, 57' si erkektir. Araştırmanın verileri çevrimiçi form oluşturularak internet üzerinden yetişkin bireylerin katılımı sağlanarak "Kişisel Bilgi Formu", "Travma Sonrası Büyüme Ölçeği", Öz-Anlayış Ölçeği ve "Heartland Affetme Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Travma Sonrası Büyüme, Öz-Anlayış, Affetme*

AS THE PRESSORS OF POST-TRAUMA GROWTH SELF-UNDERSTANDING AND DISASTER

Gülçin GÖKMEN
Milli Eğitim Bakanlığı, Şehit Kemal Ekşi Anadolu İmam Hatip Lisesi
@gulcinnn_1990@hotmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the predictive role of self-understanding and forgiveness variables on the posttraumatic growth variable. Within the scope of this study, it will be investigated whether there is a significant relationship between forgiveness and posttraumatic growth levels of adults and their self-understanding and posttraumatic growth levels. The study also aimed to examine whether there is a significant difference in post-traumatic growth levels of adults according to gender, age, number of traumas experienced, and status of being a university graduate and previous psychological help. This study is a descriptive study in relational screening model. 204 adult individuals between the ages of 18 and 60 participated in the study. 147 of the participants are women and 57 of them are men. The data of the study were collected by creating an online form and by ensuring the participation of adult individuals over the internet, using the "Personal Information Form", "Post-Traumatic Growth Scale", Self-Understanding Scale and "Heartland Forgiveness Scale".

Keywords: Post Traumatic Growth, Self-Understanding, Forgiveness

Bildiri No: BT028

TÜRKİYE' DE OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU OLAN BİREYLERDE SOSYAL ÖYKÜ KULLANIMI İLE İLGİLİ YAPILAN LİSANSÜSTÜ TEZLERİN GÖZDEN GEÇİRİLMESİ

Sibel Dablan
Yakın Doğu Üniversitesi
@sibelldablan@gmail.com
Başak Bağlama
Yakın Doğu Üniversitesi
@basak.baglama@neu.du.tr

ÖZET

Bu çalışma Türkiye de son 10 yılda otizmli bireylerde sosyal öykü kullanımı ile ilgili yazılan tezlerin alanyazın taramasını içermektedir. Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB), genel olarak 3 yaştan önce fark edilen ve bireyin duygu ve düşüncesini aktarma, sosyal yaşantı ve bilişsel işlevlerini gerçekleştirme aşamasında olumsuz yönde etkileyen nöro-biyolojik bir bozukluktur. Otizm spektrum bozukluğu olan çocukların eğitiminde OSB'li çocuklarda iletişim, sosyal ve sınırlı yinelenen tekrarlı davranışlara yönelik uygulamalı davranış analizi, PECS (Picture Exchange Communication System), sosyal öyküler gibi bilimsel dayanaklı uygulamalar yer alır. Bu çalışmada ilgili konuda bilimsel dayanaklı uygulamalarından biri olan sosyal öykülerin, otizm spektrum bozukluğu olan çocukların sosyal beceri öğretimi üzerindeki etkisinin incelendiği alan yazında yapılmış çalışmaların bir araya getirilmesi ve bu konuda ileri ki yıllarda ülkemizde yapılacak araştırmalara bir katkı sunması amaçlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Otizm, Otizm Spektrum Bozukluğu, Sosyal Öykü

TURKEY AUTISM SPECTRUM DISORDERS PERSONS WHO IN SOCIAL STORIES REGARDING THE USE OF THE REVIEW OF GRADUATE THESIS OF

Sibel Dablan
Yakın Doğu Üniversitesi
@sibelldablan@gmail.com
Başak Bağlama
Yakın Doğu Üniversitesi
@basak.baglama@neu.du.tr

ABSTRACT

Turkey This study also includes the screening of the last 10 years autism literature regarding the use of the written thesis on the social history of individuals. Autism Spectrum Disorder (ASD) is a neuro-biological disorder that is generally noticed before the age of 3 and negatively affects the individual's emotion and thought transmission, social life and cognitive functions. In the education of children with autism spectrum disorder, there are scientific-based applications such as communication, social and limited repetitive behavior analysis, PECS (Picture Exchange Communication System), social stories in children with ASD. In this study, it is aimed to bring together the studies conducted in the field of literature examining the effect of social stories, one of the scientifically based applications on the relevant subject, on the social skills teaching of children with autism spectrum disorder, and to contribute to future research in our country.

Keywords: Autism, Autism Spectrum Disorder, Social History

Bildiri No: BT029

PANDEMİ SÜRECİNDE YENİ BİR TÜR SİBER ZORBALIK: 'ZOOM BOMBİNG'

Ezgi Ildırım Özcan
Beykoz Üniversitesi,
@ezgiozcan@beykoz.edu.tr

Can Çalıcı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa,
@can.calici@istanbul.edu.tr

ÖZET

Covid-19 süreci içerisinde bir çok ülkede virüsün yayılmasını kısıtlamak amacıyla bir çok önlem alınmıştır. Bu önlemlerden biri de eğitim kurumlarının kapatılmasıdır. Sınıf içerisindeki eğitime ara verilmesi ile birlikte bir çok eğitim kurumu online sistemler üzerinden eğitim sürecine devam etmektedir. Bir çok toplantı, seminer ve kongrede çevrimiçi yöntemler ile gerçekleştirilmektedir. Bu süreçte siber zorbalığın yeni biçimleri karşımıza çıkmaktadır. Siber zorbalık gelişen teknoloji ile bir çoğumuzun hayatını etkileyen bir olgudur. Sosyal medya araçları, e-posta gibi çeşitli çevrimiçi iletişim aracı ile gerçekleştirilen siber zorbalık mağdurda bir çok psikolojik soruna neden olabilmektedir. Bu açıdan araştırmacıların dikkatini çeken ve çeşitli önleyici çalışmalar ile engellenmeye çalışılan siber zorbalığın bir yeni türü pandemi döneminde 'Zoom' isimli çevrimiçi video konferans programında yaşanmıştır. Bu olaylar 'zoom bombing' olarak adlandırılmaktadır. Zoom bombing; zoom toplantıları sırasında izinsiz bir şekilde toplantıya katılarak, nefret söylemlerinde bulunulması, rahatsız edici görüntü ve seslerin yayınlanması ile toplantı süreçlerinin kesintiye uğratılmasıdır. Pandemi sürecinde diğer video konferans süreçlerinde de benzer olayların yaşanmasına da zoom bombing olarak isimlendirilmiştir. Pandemi sürecinde bu tür olayların sıklıkla yaşanması bir çok kurum için sorun yaratmıştır. Bazı üniversitelerde bu tür platformların kullanılması tamamen yasaklanırken, bir çok üniversitede bu platformların kullanımı ile ilgili kurallar belirlemişlerdir. 30 Mart 2020 itibariyle, FBI bu olayları siber suç olarak tanımlamıştır. Siber suç olarak kabul edilen bu olayın etkileri sadece toplantıyı düzenleyen kurum ve oturum yöneticilerini değil, tüm katılımcıları etkilemektedir. Ev sahibi kurumlar güvenlik açıkları sebebiyle zorluk yaşamıştır. Düzenleyen ve katılımcılar da siber zorbalığın mağduru olmuşlardır. Özellikle belirli ırk ya da grubu hedef alan söylemler ile zoom bombing yapan kişiler, nefret suçu işlemekle birlikte bu tür zorbalık psikolojik olarak kişilerde travma yaratmaktadır. Diğer yandan zoom bombing olayları incelendiğinde zorbaların eylemlerini kaydını alarak, YouTube gibi çevrim içi sosyal platformlarda paylaştıkları görülmüştür. Bu videoların çok fazla kişi tarafından izlenmesi ve influencerlar gibi çok takipçili kişiler tarafından yorum yapılması, bu mağduriyete başka bir boyut eklemektedir. Mağdurların çeşitliliği, kullanılan çevrim içi iletişim aracının farklılığı, tanıklık edenlerin tepkisi açısından zoom bombing olayları farklı bir tür siber zorbalık eylemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı Zoom bombing'in olayını kriminolojik ve adli psikolojik boyutları ile literatür ışığında incelemektir. Siber zorbalığın önemli ve fiziksel zorbalıktan ayıran en önemli unsurlar zorbanın gerçek kimliğini saklayabilmesi, üçüncü kişilerin paylaşımları, zorbalık olaylarının internet üzerinde dolaşımının devam ettirilmesidir. Bu açıdan zoom bombing olayı siber zorbalık unsurlarına uyum sağlayan, bir çok kişiyi mağdur eden bir durumdur. Konu ile ilgili önleyici çalışmaların yapılması gerekmektedir. Ek olarak mağdurların bu süreçten nasıl etkilendiğine ilişkin psikolojik çalışmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: siber zorbalık, zoom-bombing, siber agresyon

A NEW KIND OF CYBER BULLYING IN THE PANDEMIA PROCESS: 'ZOOM BOMBING'

Ezgi Ildırım Özcan
Beykoz Üniversitesi,
@ezgiozcan@beykoz.edu.tr

Can Çalıcı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa,
@can.calici@istanbul.edu.tr

ABSTRACT

During the Covid-19 process, many measures have been taken to restrict the spread of the virus in many countries. One of these measures is the closure of educational institutions. With the interruption of the education in the classroom, many educational institutions continue their education process through online systems. Many meetings, seminars and congresses are carried out with online methods. In this process, new forms of cyberbullying emerge. Cyberbullying is a phenomenon that affects the lives of many of us with the developing technology. Cyberbullying performed with various online communication tools such as social media tools and e-mails can cause many psychological problems in the victim. In this respect, a new type of cyberbullying, which attracts the attention of researchers and is tried to be prevented by various preventive studies, was experienced in the online video conference program called 'Zoom' during the pandemic period. These events are called 'zoom bombing'. Zoom bombing; It is the interruption of the meeting processes by attending the meeting without permission during the zoom meetings, making hate speech, broadcasting disturbing images and sounds. The occurrence of similar events in other video conferencing processes during the pandemic process is also called zoom bombing. The frequent occurrence of such events during the pandemic has created problems for many institutions. While the use of such platforms is completely prohibited in some universities, many universities have set rules for the use of these platforms. As of March 30, 2020, the FBI has identified these incidents as cybercrime. The effects of this incident, which is accepted as a cyber crime, affect not only the organizers and session managers, but also all participants. Host institutions had difficulties due to security vulnerabilities. Organizer and participants have also been victims of cyberbullying. While people who zoom-bomb with discourses targeting a particular race or group commit hate crimes, this type of bullying creates trauma in individuals psychologically. On the other hand, when the zoom bombing incidents were examined, it was seen that the bullies recorded their actions and shared them on online social platforms such as YouTube. Watching these videos by too many people and commenting by multi-followers such as influencers add another dimension to this victimization. Zoom bombing incidents emerge as a different kind of cyber bullying in terms of the variety of victims, the difference of the online communication tool used, and the reaction of the witnesses. The aim of this study is to examine the phenomenon of Zoom bombing in the light of the literature with its criminological and forensic psychological dimensions. The most important factors that distinguish cyberbullying from important and physical bullying are the ability to hide the real identity of the bully, the sharing of third parties, and the continuity of the circulation of bullying on the internet. In this respect, the zoom bombing incident is a situation that adapts to the elements of cyberbullying and victimizes many people. Preventive studies need to be done on the subject. In addition, there is a need for psychological studies on how victims are affected by this process.

Keywords: cyberbullying, zoom-bombing, cyber aggression

Bildiri No: BT030

OKULLARDA TEKNOLOJİ KULLANIMININ ÖĞRETMENLERIN İŞ YÜKÜNE ETKİSİ

Turan Oğuz Korkmaz
Türkiye Üstün Zekalılar Yüksel Eğitim Vakfı
@turanoguzkorkmaz@gmail.com

Ezgi Ildırım Özcan
Beykoz Üniversitesi,
@ezgiozcan@beykoz.edu.tr

Pınar Tınaz
Beykoz Üniversitesi,
@pinartinaz@beykoz.edu.tr

ÖZET

Teknolojinin örgütsel süreçlere dahil olmasıyla pek çok sektörde insanın işe katılım ve sonuca etki düzeyi değişmekte; çalışanların görev tanımları ve iş yükü düzeyi yeniden şekillenmektedir. Bu iş alanlarından biri de eğitim ve öğretim alanıdır. Eğitim teknolojilerinin eğitim-öğretim faaliyetlerine entegrasyonu ve kullanımı öğretmenler için yeni hedef ve sorumluluklar getirmektedir. Teknolojinin eğitim-öğretim sürecine entegre olması, öğretmenlerin pedagojik ve eğitimsel süreçlerini etkilemektedir. Bu çalışmada teknoloji kullanımının öğretmenlerin iş yükü üzerindeki etkisi literatür ışığında incelenecektir. İş yükü fiziksel, zihinsel ve psiko-sosyal nitelikte olabilir. Öğretmenlerin özellikle iş yüklerinin fazla olduğu, yapılan çalışmalar ile gösterilmiştir. Bu çalışma kapsamında fiziksel ve zihinsel iş yüküne odaklanarak, teknoloji entegrasyonun iş yüküne etkisi üzerinde durulacaktır. Teknolojiyi daha sık kullanan öğretmenlerin sınıf içi süreçlere teknoloji entegrasyonunun daha fazla olduğu görülmektedir. Ancak zorunlu teknoloji entegrasyonun etkisi bilinmemektedir. Alan yazında öğretmenlerin performansları, iş stresi, tükenmişliği ile ilgili çalışmalar bulunmasına karşın iş talepleri ve kaynaklarına ilişkin az sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu sebeple çalışma kapsamında öğretmenlerin teknoloji kullanım düzeyi ve teknoloji kullanımının öğretmenlere yüklediği görevler üzerine odaklanılmıştır. Literatürde yer alan çalışmaların sonuçları incelendiğinde okullarda teknoloji kullanımının henüz yeterli ölçüde olmamakla birlikte artmakta olduğu ve bu durumun öğretmenlere yeni görev ve sorumluklar getirdiği yönünde ortak bulgulara rastlanmıştır. Öğretmenlerin bu süreçte desteklenmesinin önemli olduğu araştırmacılar tarafından vurgulanmıştır. Bu süreçte frustrasyona uğrayan öğretmenlerin sınıf içi performanslarının negatif yönde etkilendiği bulunmuştur. Bu bulgular ışığında teknoloji kullanımının iş yüküne olan etkisi tartışılmıştır. Sonuç olarak öğretmenlerin teknoloji kullanım düzeyi arttıkça zihinsel ve fiziksel iş yükü miktarının da artacağı değerlendirilmiştir. Öğretmenlerin artan iş yükü ve bu durumun etkilerini daha iyi anlamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Öğretmenlerin artan iş yükü buna bağlı ortaya çıkabilecek tükenmişlik, depresyon gibi psikolojik sorunlar için önleyici çalışmalar uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: teknoloji, eğitim teknolojisi, teknoloji kullanımı, zihinsel işyükü, fiziksel iş yükü

THE EFFECT OF THE USE OF TECHNOLOGY IN SCHOOLS ON THE WORKLOAD OF TEACHERS

Turan Oğuz Korkmaz
Türkiye Üstün Zekalılar Yüksel Eğitim Vakfı
@turanoguzkorkmaz@gmail.com

Ezgi Ildırım Özcan
Beykoz Üniversitesi,
@ezgiozcan@beykoz.edu.tr

Pınar Tınaz
Beykoz Üniversitesi,
@pinartinaz@beykoz.edu.tr

ABSTRACT

With the inclusion of technology in organizational processes, the level of human participation in work and the effect on the outcome is changing in many sectors; Job descriptions and workload levels of employees are being reshaped. One of these business areas is education and training. The integration and use of educational technologies in educational activities brings new goals and responsibilities for teachers. The integration of technology into the education and training process affects the pedagogical and educational processes of teachers. In this study, the effect of technology use on teachers' workload will be examined in the light of the literature. Workload can be of a physical, mental and psycho-social nature. It has been shown by the studies that the workload of teachers is especially high. This study will focus on the physical and mental workload, and the effect of technology integration on the workload will be emphasized. It is seen that teachers who use technology more frequently have more technology integration into classroom processes. However, the impact of mandatory technology integration is unknown. Although there are studies on teachers' performances, job stress and burnout in the literature, there are few studies on job demands and resources. For this reason, the study focused on the level of technology use of teachers and the tasks that technology use imposes on teachers. When the results of the studies in the literature are examined, it was found that the use of technology in schools is increasing, although it is not yet sufficient, and this situation brings new duties and responsibilities to teachers. It was emphasized by the researchers that it is important to support teachers in this process. It was found that the classroom performances of teachers who were frustrated in this process were negatively affected. In the light of these findings, the effect of technology use on workload was discussed. As a result, it is evaluated that as the technology usage level of teachers increases, the amount of mental and physical workload will also increase. More studies are needed to better understand the increasing workload of teachers and the effects of this situation. Preventive studies can be applied for psychological problems such as burnout and depression that may arise due to the increased workload of teachers.

Keywords: technology, educational technology, use of technology, mental workload, physical workload

Bildiri No: BT031

FATSA VE KÖYLERİNDE İMAM GÖREVLENDİRİLMESİYLE İLGİLİ İŞLEMLERE İLİŞKİN KISA BİR DEĞERLENDİRME (1920-1928 YILLARI ARASI)

Burhan SAYILIR

Anadolu Üniversitesi

@burhansayilir@anadolu.edu.tr

ÖZET

Yüzyıllardır içe dönük bir hayat süren köylerde iki unsur oldukça etkili olmuştur. Bunlardan birincisi köy ağası, ikincisi ise köy imamı idi. Bu iki unsurun etkisi yüzyıllarca süren bir idarenin sonucu doğmuştur. Tarih boyunca köylü dini bağlı kaldığı dinin gereklerini imamlardan öğrenmişlerdir. Dini bağlar köyde yaşayanları birbirine yaklaştırırdı. 23 Nisan 1920'de Ankara'da TBMM'nin açılmasıyla bütün yurtta istiklal mücadelesi başlatılmış, her meslekten insan bu mücadelenin içinde yer almıştır. Din adamları da bu mücadelenin içinde yer almışlardır. İmamların görevlendirilmesi işlemleri Milli Mücadele sırasında mevcut uygulama devam ettirilmiş cumhuriyetin ilanından sonra 1924 yılında çıkarılan köy kanunda köy imamlarıyla ilgili de bir düzenleme yapılmıştır. Kanunun dokuzuncu bölümü köy imamlarıyla ilgiliydi. Fatsa ve bağlı köylerine 1920 yılından itibaren atanan imamlar da 1924 yılında çıkarılan kanunun gerektirdiği vasıflara sahip kişilerden tayin edilmiştir. Köylerde boş bulunan camilere imamların seçimi halkın isteği veya imam adayının talebi, köy ihtiyar heyetinin görüşü ve değerlendirmesi, müftülüğün tavsiyesi ve kaymakamın oluru ile yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fatsa, İmam, Köy Kanunu, Ordu, İhtiyar Heyeti

A BRIEF EVALUATION ON PROCEDURES RELATED TO IMAM ASSIGNMENT IN FATSA AND VILLAGES (BETWEEN 1920-1928)

Burhan SAYILIR

Anadolu Üniversitesi

@burhansayilir@anadolu.edu.tr

ABSTRACT

Two factors have been very effective in villages that have lived an introverted life for centuries. The first of these was the village agha, the second was the village imam. The effect of these two factors is the result of an administration that lasted for centuries. Throughout history, peasants have learned the requirements of their religion from imams. Religious ties brought the inhabitants of the village closer to each other. With the opening of the Turkish Grand National Assembly in Ankara on April 23, 1920, the struggle for independence was initiated throughout the country, and people from all professions took part in this struggle. Clergymen also took part in this struggle. The current practice was continued during the National Struggle for the assignment of the Imams. After the declaration of the republic, a regulation was made regarding the village imams in the village law enacted in 1924. The ninth section of the law was about village imams. The imams who have been appointed to Fatsa and its villages since 1920 have also been appointed from among those who have the qualifications required by the law enacted in 1924. The selection of imams for the mosques in the villages was made with the request of the people or the request of the imam candidate, the opinion and evaluation of the village elders, the recommendation of the mufti and the approval of the district governor.

Keywords: Fatsa, Imam, Village Law, Army, Board of Elders

Bildiri No: BT032

TÜRK TARİHİNDEKİ OLAYLARLA İLGİLİ YAPILAN SANATSAL ESERLERİN TARİHE VE TARİHİ UNSURLARA UYGUNLUĞU/UYGUNSUZLUĞU ÜZERİNE BAZI ÖRNEKLER

Burhan SAYILIR

Anadolu Üniversitesi,

@burhansayilir@anadolu.edu.tr

ÖZET

Türkler yüzyıllar boyunca hem kendi tarihleri hem de diğer milletlerin tarihini derin etkileyen olayların yaşanmasına neden olmuştur. Bu yaşananlar savaşlardan bilime, sosyal olaylardan kültürel olaylara geniş bir yelpazeye sahiptir. Osmanlı Devleti'nde daha çok mimari eserler olarak karşımıza çıkan sanatsal eserler, Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde heykel, anıt gibi sanatsal eserler olarak karşımıza çıkmıştır. Cumhuriyetle birlikte heykel, anıt ve abide eserlerin yapımı geçmişe oranla daha fazla olmuştur. Ancak cumhuriyet döneminin ilk zamanlarında yapılan eserlerde ciddi bir batı ve Yunan izlerinin olduğu görülmektedir. Bu etki bazı olayların tasviri için yapılan eserlerde çok da uygun olmamıştır. Bu tür eserler elbette ki sanatçının kurgusu ile yapılmaktadır, ancak tarihi olayları anlatmak için yapılan ve soyut olmayan eserlerdeki öykü, kıyafet, teçhizat, araç gereç tarihi yerliliğe ve gerçekliğe uygun düşmesi gerekir. Örneğin Birinci Dünya Savaşı ile ilgili bir eserde yer alan Türk askerinin kıyafetinin bir başka ülkenin ordusuna ait olması veya elindeki silahın bir başka ülkeye ait olması sadece sanatsal kurgu ile açıklanmamalıdır. Bu bildiri de bu görüş açısıyla uygun/uygun olmayan örnekler değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Anıtlar, abideler, asker heykelleri, tarihi rölyefler, Çanakkale, Cumhuriyet Dönemi, İstiklal Harbi

SOME EXAMPLES ON THE CONFORMITY / INCOMPATIBILITY OF ART WORKS REGARDING THE EVENTS IN TURKISH HISTORY

Burhan SAYILIR

Anadolu Üniversitesi,

@burhansayilir@anadolu.edu.tr

ABSTRACT

Turks have caused events that deeply affect both their own history and the history of other nations for centuries. These experiences have a wide spectrum from wars to science, from social events to cultural events. Artistic works that appear mostly as architectural works in the Ottoman Empire have emerged as artistic works such as sculptures and monuments in the last period of the Ottoman Empire. With the Republic, the construction of sculptures, monuments and monuments has been more than in the past. However, it is seen that there are significant western and Greek traces in the works made in the early period of the republic. This effect was not very suitable in works made to depict some events. Of course, such works are made with the fiction of the artist, but the stories, clothes, equipment, tools and materials in the non-abstract works that are made to tell historical events must correspond to the historical nativity and reality. For example, the fact that the dress of a Turkish soldier in a work about the First World War belongs to the army of another country or the weapon in his hand belongs to another country should not be explained solely with artistic fiction. With this point of view, suitable / inappropriate examples will be evaluated in this paper.

Keywords: Monuments, monuments, soldier sculptures, historical reliefs, Çanakkale, Republic Period, War of Independence

Bildiri No: BT033

TÜRKİYE'DE İLKOKUL GÖRSEL SANATLAR VE FEN BİLİMLERİ PROGRAMLARININ DİSİPLİNLER ARASI YAKLAŞIMLAR BAĞLAMINDA İNCELENMESİ: 1923-2020

Sevgi KAYALIOĞLU
Aksaray Üniversitesi
@sevgikayalioglu@hotmail.com

Tuncay TUNÇ
Aksaray Üniversitesi
@tctunc@gmail.com

ÖZET

Türkiye'de 2000'lerden sonra eğitim ve öğretim uygulamalarında disiplinler arası yaklaşımlardan sıklıkla söz edilmeye başlanmıştır. Bu yaklaşım temelde, ele alınan bir tema veya sorunun farklı disiplinlerin perspektifinden çok yönlü olarak incelenmesine dayanmaktadır. Birden fazla bilim dalı arasında etkileşim sağlanması ve çok boyutlu öğrenmelerin gerçekleştirilmesi her zaman kolay olmasa da Fen Bilimleri ve Görsel Sanatlar derslerinin kapsamında yer alan birçok konu, birbirini tamamlar niteliktedir. Bu perspektiften bakılarak araştırmada, 1923-2020 yıllarında Türkiye'de uygulanan ilkokul programlarında Görsel Sanatlar ve Fen Bilimleri dersleri arasında ilişki kurulup kurulmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Böylece geçmiş ve güncel uygulamaların açığa çıkarılarak değişimlerin ortaya konulması öngörülmüştür. Araştırma kapsamında 1924, 1926, 1936, 1948, 1968 ve 1992 ilkokul programları; 2000 Fen Bilgisi, 2005 Fen ve Teknoloji, 2006 Görsel Sanatlar, 2013 ve 2018 Görsel Sanatlar ve Fen Bilimleri öğretim programları ele alınmıştır. İki dersin öğretim programları, programın yalnızca içerik (muhteva) boyutu açısından değerlendirilmiştir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi yöntemiyle yürütülen araştırmadaki veriler, içerik analizine tabi tutulmuştur.Araştırmanın sonunda güncel bir öğretim anlayışı olarak görülen disiplinler arası yaklaşımın, iki ders açısından ilk kez 1924 Programı'nda uygulandığı anlaşılmıştır. 1926'dan 1992'ye kadar uygulanan programlarda ilişkilendirmelerin ağırlık noktasını doğadan yapılan resim çalışmaları, iş resimleri ve teknik düzeydeki iş çalışmaları oluşturmuştur. Söz konusu yıllar arasında o dönemki adıyla Resim-İş dersinin büyük ölçüde Fen dersi konularının daha iyi kavranması ya da Fen dersinde kullanılan koleksiyon kutusu, güneş saati, renk çemberi ve makara gibi öğretim materyallerinin hazırlandığı "yardımcı ders" konumunda olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca disiplinler arası ilişkilendirmelerin önemsendiği ve zengin bir içeriğin oluşturulmasına imkân veren kazanım sayısına rağmen 2006, 2013 ve 2018 programlarında Görsel Sanatlar ve Fen Bilimleri dersleri arasındaki ilişkinin zayıf olduğu anlaşılmıştır. Yapılan araştırmalarda da programlardaki kazanım sayısındaki artışa rağmen öğretmenlerin, etkinlikleri birbiriyle ilişkilendirmekte ve dersler arasında ilişki kurmada güçlük çektiği tespit edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarından hareketle Fen Bilimleri ve Görsel Sanatlar dersi programlarının disiplinler arası yaklaşımlar bağlamında yeniden gözden geçirilmesi, ilkokulda bu derslerin yürütülmesinden sorumlu olan sınıf öğretmenleri için programlardaki kazanımlar doğrultusunda disiplinler arası yaklaşıma uygun konu, tema ya da sorun merkezli etkinliklerin yer aldığı kılavuz kitapların hazırlanması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Görsel Sanatlar Dersi, Fen Bilimleri Dersi, Disiplinler Arası Yaklaşım, Disiplinler Arası İlişkiler.

TURKEY AND THE SCHOOL OF VISUAL ARTS AND SCIENCE PROGRAMS INTERDISCIPLINARY APPROACHES IN THE CONTEXT OF INVESTIGATION: 1923-2020

Sevgi KAYALIOĞLU
Aksaray Üniversitesi
@sevgikayalioglu@hotmail.com

Tuncay TUNÇ
Aksaray Üniversitesi
@tctunc@gmail.com

ABSTRACT

After the 2000 Turkey of the interdisciplinary approach in teaching and learning practices began to be mentioned often. This approach is basically based on the multi-faceted examination of a theme or problem under consideration from the perspective of different disciplines. Although it is not always easy to interact with more than one discipline and to realize multi-dimensional learning, many subjects within the scope of Science and Visual Arts courses complement each other. In this research by looking perspective, Visual Arts and Science in elementary program implemented in Turkey in the years 1923-2020 aimed to determine whether the relationship is set up between courses. Thus, it is foreseen to reveal the changes by revealing the past and current practices. Within the scope of the research, 1924, 1926, 1936, 1948, 1968 and 1992 primary school programs; 2000 Science, 2005 Science and Technology, 2006 Visual Arts, 2013 and 2018 Visual Arts and Science curriculums were discussed. The curricula of the two courses were evaluated only in terms of the content (content) dimension of the program. The data in the research conducted by document analysis method, one of the qualitative research methods, were subjected to content analysis. At the end of the study, it was understood that the interdisciplinary approach, which was seen as an up-to-date teaching understanding, was applied for the first time in the 1924 Program in terms of two courses. In the programs implemented from 1926 to 1992, the focus of the associations was painting studies made from nature, business pictures and business studies at technical level. Between the said years, it was determined that the Painting-Work lesson, as it was called at that time, was mostly in the position of “auxiliary lesson” in which teaching materials such as the collection box, sundial, color circle and reel used in the Science lesson were prepared better. In addition, despite the number of acquisitions that give importance to interdisciplinary associations and the creation of a rich content, it was understood that the relationship between Visual Arts and Sciences courses was weak in 2006, 2013 and 2018 programs. Studies have also found that despite the increase in the number of achievements in the programs, teachers have difficulty in associating activities with each other and establishing relationships between lessons. Based on the results of the study, it was recommended to review the curriculum of the Science and Visual Arts curriculum in the context of interdisciplinary approaches, and to prepare guidebooks containing subject, theme or problem-centered activities suitable for the interdisciplinary approach in line with the achievements in the programs for primary school teachers who are responsible for conducting these lessons.

Keywords: Visual Arts Course, Science Course, Interdisciplinary Approach, Interdisciplinary Relations.

Bildiri No: BT034

ADLİ PSİKOTRAVMATOLOJİ

Uzman Psikolojik Danışman Hakan KARAMAN
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@hakankaraman89@hotmail.com

ÖZET

DSM-5 'e göre travma; gerçek ya da göz korkutucu biçimde ölümle, ağır yaralanmayla karşılaşmış olmak, cinsel saldırıya uğramış olmak veya bu tarz olaylara doğrudan tanıklık etme, aile ve yakınların başına geldiğini öğrenme ve örseleyici olayın hoş olmayan ayrıntıları ile yineleyici ve aşırı biçimde meşgul olma olarak tanımlanmaktadır. Kapsayıcı bir açıdan bakılırsa travma nesnel tehdit ile öznel baş etme gücü arasındaki yaşamsal dengesizlik olarak tanımlanabilir Kabaca psikolojik travma çalışmaları olarak tanımlanabilecek olan psikotravmatoloji ise travma öncesi, travma anı ve sonrasındaki süreci ve faktörleri inceleyen bir bilim dalıdır.Travmalar doğa kaynaklı olanlar-insan kaynaklı olanlar-kazara olanlar olarak üç gruba ayrılabilir.Her bireyin kişilik yapısı ve yaşamsal şartları farklı olsa da travma karşısında verilecek dört tür tepkiden söz edilebilir; savaşma, kaçma, donakalma ve boyun eğme. Donakalma ve boyun eğme dissosiyatif doğası olan tepkilerdir. Yineleyici travmalara maruz kalan bireyler eğer öznel baş etme gücü ile travmayı karşılayamazlarsa günlük yaşantısına devam edebilmek adına yaşanan olayı dissosiye ederler.Savaşlar, terör, istismar, şiddet, cinsel saldırı v.b. olaylar hem travmatize yönü olan hem de adli açıdan değerlendirilmesi gereken olaylardır. Geniş perspektiften bakılırsa esasen insan kaynaklı bir travmanın yaşantılanması mağdur ve faili barındırması açısından adli bir olaydır. Bu mağdur ve failler adli sistem içerisinde hem hukukçuların hem de diğer uzmanların karşısına çıkmaktadırlar. Bu noktada ise "adli psikotravmatoloji" kavramı ortaya çıkmaktadır. Travmayla ilişkili adli olaylar bu bağlamda değerlendirilmelidir.TCK 86/1 de başkasının vücuduna acı veren, sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan yaralanma tanımı psikolojik travmaları da kapsar niteliktedir. Travma sonrası her bireyde tanı kriterlerini karşılayacak düzeyde psikopatoloji gelişmeyebilir ancak adli psikiyatrik değerlendirmede kişinin anlattığı şiddet olayı ile değerlendirme sürecinde gözlemlenen psikolojik bulguların örtüşmesi halinde hafif yada ağır düzey bir rahatsızlık yaşandığının tespit edilecek olması hem mağdurun tedavisine hem de failin alacağı cezaya yön verecektir.Çalışmamızın amacı adli sistem ve travmatik vakaların kesişim kümesi olarak tanımlayabileceğimiz "adli psikotravmatoloji" konusuna ışık tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Travma, Psikotravmatoloji, Adli Psikoloji

FORENSIC PSYCHOTRUMATOLOGY

Uzman Psikolojik Danışman Hakan KARAMAN
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
@hakankaraman89@hotmail.com

ABSTRACT

According to DSM-5, trauma; real or intimidating death, serious injury, being sexually assaulted or directly witnessing such events, learning what happened to family and relatives, and being repetitively and excessively preoccupied with unpleasant details of the traumatic event. From an inclusive perspective, trauma can be defined as the vital imbalance between objective threat and subjective coping power. Psychotraumatology, which can be roughly defined as psychological trauma studies, is a science that examines the process and factors before, during and after trauma. It can be divided into three groups as accidental ones. Although the personality structure and life conditions of each individual are different, four types of reactions to trauma can be mentioned; do not fight, run away, freeze and submit. Freezing and submission are reactions of a dissociative nature. If individuals exposed to repetitive traumas cannot meet the trauma with their subjective coping power, they dissociate the incident in order to continue their daily life. Wars, terror, abuse, violence, sexual assault, etc. events are both traumatized and should be evaluated from a legal perspective. From a broad perspective, experiencing a human-induced trauma is essentially a forensic event in terms of involving the victim and perpetrator. These victims and perpetrators appear before both lawyers and other experts in the judicial system. At this point, the concept of "forensic psychotraumatology" emerges. Forensic events related to trauma should be evaluated in this context. In TCK 86/1, the definition of injury that causes pain to someone else's body and causes deterioration of health or perception also includes psychological traumas. Psychopathology may not develop at a level to meet the diagnostic criteria in every individual after trauma, but the fact that a mild or severe illness will be detected in the forensic psychiatric evaluation if the psychological findings observed in the evaluation process overlap with the violence incident described by the person will guide both the treatment of the victim and the punishment of the perpetrator. to shed light on the subject of "forensic psychotraumatology", which can be defined as the intersection set of system and traumatic cases.

Keywords: Psychological Trauma, Psychotraumatology, Forensic Psychology

Bildiri No: BT035

OKUL PSİKOLOJİK DANIŞMANLARI VE CİNSEL İSTİSMAR BİLDİRİMİ

Uzman Psikolojik Danışman Hakan KARAMAN
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa,
@hakankaraman89@hotmail.com

ÖZET

Bir çocuğun bir yetişkin veya üzerinde güç ve kontrol sahibi olan başka bir çocuk tarafından cinsel stimülasyon olarak kullanılmasına cinsel istismar denir. Saptanması zor ve yetkililere bildirimi az olduğu için gizli kalan ancak kısa ve uzun dönemde etkileri olan bir konudur. Genel olarak çocuğun cinsellikle ilgili herhangi bir aktiviteye dahil edilmesidir. Kabaca temas içeren ve içermeyen istismar olarak ikiye ayırmak mümkündür. Çocuğa karşı cinsel içerikli konuşma, teşhircilik, röntgencilik vb temas içermeyen davranışlardan başlayarak dokunma, okşama ve cinsel ilişkiye kadar varan bir konudur. Cinsel istismar ülkemizde ve dünyada güncelliğini koruyan bir konudur. Vakaların önlenmesi kadar açığa çıkarılması ve mağdurun travmasından kurtarılması büyük önem arz etmektedir. Çocukların günlerinin önemli saatlerini geçirdikleri ortamlar okullardır. Bu noktada yaşadıkları olayları paylaşmaları ve daha önemlisi öğretmenlerin gözlemledikleri değişimler çocukta ihmal ve istismar olgusunun açığa çıkması noktasında önemli bir kaynaktır. Paylaşılan sorunun cinsel istismar olması durumunda ise 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ilgili maddelerine (278, 279, 280) göre bildirim yükümlülüğü doğmaktadır. İstismar vakalarının açığa çıkarılması ve adli makamlara bildirilmesi noktasında okul rehberlik servislerinin istisnai bir önemi vardır. Psikolojik danışmanların bu konu ile ilgili farkındalık düzeyleri daha yüksektir. Ancak bildirim süreci ve sonrasında yaşanan bir takım olumsuzluklar sürece zarar vermektedir. Konu ile ilgili gerek psikolojik danışmanların büyük grup olarak dahil edildiği gerek sadece psikolojik danışmanlar özelinde yapılan araştırmalar bunu destekler niteliktedir. Araştırmalara göre hem öğretmenler hem psikolojik danışmanlar bildirim konusunda yasal ve vicdani bir yükümlülük duymaktadırlar ve böyle bir problemle karşılaşırlarsa bildirimde bulunacaklarını belirtmektedirler. Ancak kanıt bulunamayacağı, ailenin öç alma isteğinden çekinilmesi, çocuğun yalan söylemesi ihtimali, tehdit ve baskı görülmesi, kurumsal zararlar doğacağı kaygısı, bildirim sonrası çocuk için acil ve hızlı tedbirler alınamayacağı düşüncesi, okul içinde bir takım sorunlar yaşanacağının düşünülmesi gibi sebeplerden dolayı sorunlar yaşandığını veya yaşanacağını düşünmektedirler.Bildirim sürecinin sağlıklı olması demek esasen mağdura ve topluma katkı sağlamak demektir. Bu konuda bilgi ve farkındalık sağlanması adına öğretmenlere hem lisans süresince hem de meslek içerisinde iken eğitimler verilmesi önemlidir. Ayrıca bu konuda kaygıları gidermek için en önemli unsur sürecin sağlıklı işlemesidir. Bunun için bildirim sonrası yetkili makamların çocuğu koruması birincil öneme sahipken bildirimde bulunan kişinin korunması için de azami dikkat gösterilmesi gerekmektedir. Özellikle okul psikolojik danışmanlarının ailelerin ve okul idarelerinin baskı ve tehdidine maruz kalmadan ve kendilerini tehlikeye atmadan bildirimde bulunabilmeleri için gerekli düzenlemelerin yapılması gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Cinsel İstismar, Psikolojik Danışman, Bildirim Yükümlülüğü

SCHOOL PSYCHOLOGICAL ADVISORS AND SEXUAL ABUSE REPORT

Uzman Psikolojik Danışman Hakan KARAMAN
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa,
@hakankaraman89@hotmail.com

ABSTRACT

The use of a child as sexual stimulation by an adult or another child who has power and control over it is called sexual abuse. It is an issue that is difficult to detect and is not reported to the authorities, but has short and long term effects. In general, it is the involvement of the child in any sexual activity. It can be roughly divided into contact abuse and non-contact abuse. It is a subject starting from non-contact behaviors such as sexual speech, exhibitionism, voyeurism, etc. towards the child, to touch, caress and sexual intercourse. Sexual abuse is a current issue in our country and in the world. It is of great importance to reveal the cases and to save the victim from the trauma as well as the prevention. Schools are the places where children spend important hours of their day. At this point, sharing the events they experienced and more importantly, the changes observed by the teachers are an important source for the emergence of neglect and abuse in the child. In case the shared problem is sexual abuse, there is a notification obligation in accordance with the relevant articles (278, 279, 280) of the Turkish Penal Code numbered 5237. School guidance services are of exceptional importance when it comes to revealing cases of abuse and reporting them to judicial authorities. The awareness level of psychological counselors on this issue is higher. However, some negativities experienced during and after the notification process damage the process. Studies on the subject, both in which psychological counselors are included as a large group, and only in the context of psychological counselors, support this. According to the researches, both teachers and psychological counselors have a legal and conscientious obligation to report and state that they will report if they encounter such a problem. However, there are problems due to reasons such as lack of evidence, fear of the family's desire to take revenge, the possibility of lying to the child, threats and pressure, anxiety that institutional damages will arise, the thought that urgent and rapid measures cannot be taken for the child after notification, and some problems in the school. Having a healthy reporting process essentially means contributing to the victim and society. In order to provide information and awareness on this subject, it is important to train teachers both during undergraduate and in the profession. In addition, the most important factor in eliminating the concerns about this issue is the healthy functioning of the process. For this, while the protection of the child by the competent authorities after the notification is of primary importance, maximum attention should be paid to the protection of the notifier. In particular, necessary arrangements should be made for school psychological counselors to report without being exposed to pressure and threats from families and school administrations and without putting themselves in danger.

Keywords: Sexual Abuse, Psychological Counselor, Obligation to Notify

Bildiri No: BT036

ADLİ PSİKOPATOLOJİ

Uzm. Klinik Psikolog Aslı Dila AKİŞ
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü
@ asliakis@gmail.com

ÖZET

Psikiyatride en çok tanım tartışmasına yol açan, tanımını yapması güç olan borderline kişilik bozukluğu, psikoz, nevroz, organik akıl bozukluklarının dışında kalan, bireyin toplumsal uyumunda, düzenli iş tutabilmesinde, ilişkilerinde süreklilik sağlayabilmesinde son derece olumsuz etkileri olan bir yapıdır. Öfke kontrolsüzlüğü, kimlik karmaşası, kendine zarar verme davranışları, madde kullanımı ve intihar girişimleri ile karakterize olan yanlarıya çoğu zaman adli mercilere yansıyan borderline kişilik bozukluğu, psikiyatrik ve adli psikolojik açıdan çok eksende incelenmesi gereken bir ruhsal hastalıktır.Bu çalışmanın temel amacı, adli sistemde hem mağdur hem de fail olarak yer alabilen borderline kişilik bozukluğunun erken dönem yaşantılarının nesne ilişkileri kuramı çerçevesinden değerlendirilmesi ve bu kişilik örgütlenmesinin oluşumunda etkisi olan faktörlere bu çerçeve doğrultusunda kapsamlı bir açıklama getirmektir.Borderline kişilik bozukluğunun gelişiminde aile ve toplumsal çevrenin etkileri olduğu bilinmektedir. Özellikle bireyin erken çocukluk döneminde yaşantılanan ikili ilişkilerin sonucunda içselleştirdiği nesne kavramı, bu kişilik yapısının gelişimine yön vermektedir. 1930 yıllarında psikoz ile nevroz arasında konumlandırılan 'Borderline' tanısı nesne kuramcıları tarafından detaylı bir biçimde ele alınarak, çocukluğun gelişimsel bir aşaması olan ayrılma-bireyleşme'de saplanma ile ilişkilendirilmektedir (Stern, 1938).
Nesne ilişkileri kuramı, erken dönem çocuklukta yaşantılanan kişilerarası ilişkilerin içselleştirilmiş nesnelerle bağını açıklamaktadır. Nesne ilişkileri kuramının ortaya çıkmasında büyük katkıları olan Otto Kernberg (1985), bu kuramın çerçevesinden borderline kişilik örüntüsünü inceleyen birçok çalışma yapmıştır. Kernberg'in borderline kişilik yapısı tanımı net olsa da literatürde hala 'borderline"ın ne olduğu konusunda tanımlama yaparken fikir birliği olmadığı görülmektedir. Sınır kişilik örüntüsünde benliğin güçsüz olması ve bu kişilerin ilkel savunma mekanizmaları kullanmasına bağlı hem kendilik hem de nesne tasarımlarını bütünleştirmekte güçlük çektiği bilinmektedir. Nesne ilişkileri kuramında, bebek libidinal ve saldırgan içgüdüsel ihtiyaçlarını nesne(anne) ile kurduğu bağ üzerinden doyurmaktadır. Nesne ile kurulan ilişkinin içselleşterilimesi dört evreden geçerek ortaya çıkarken bu evrelerde oluşabilecek olan saplanmaya bağlı patolojik durumlar oluşabilmektedir. Sınır kişilik yapılarda kendilik ve nesne tasarımlarının ayrımını yapma evresini kapsayan 6-18 ay arasındaki dönemde saplanma yaşadıkları, dolayısıyla ilkel savunma mekanizmalarından 'bölme'yi kullanarak kendilik kavramlarını bütünleştirmekte zorlandıkları bilinmektedir (Kernberg, 1967; 1972). İlkel bölmede, bebek anneyi kendi ihtiyaçlarını doyurduğunda 'iyi' olarak algılarken, ihtiyaçlarını doyurmadığında 'kötü' olarak algılayarak bütünleşmiş bir nesne kavramı oluşturamaz ve bu durum kendilik algısı ile üstben oluşumunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Kernberg, sınır kişilik örüntülerini psikoz ve nevroz arasında tanımlarken, sınır yapıların psikotik yapıya kıyasla gerçeklik ile bağının daha tutarlı ve sağlam olduğu, nevrotik yapılara kıyasla ise bölme, inkar, ilkel idealleştirme, yansıtmalı özdeşim ve tümgüçlülük ve değersizleştirme gibi daha ilkel savunmalar kullanarak gerçekliği çarpıttıklarına vurgu yapmıştır (Akyüz, 2018). Borderline yapılarda çocukluk çağında kullanılan ego fonksiyonlarından bölme (splitting), yetişkinlik düzeyinde de devam etmektedir. Onlar için kişiler ya hep iyi ya hep kötüdürler. Bu kişilik örgütlenmesinin iyi-kötü bölme fonksiyonunun, iyi anne-kötü anne şeklinde çocukluk çağında yaşadığı tutarsız ebeveyn, ebeveynin çelişkili, istismar ve ihmal içeren davranışlarıyla ilişkilendirilebilmektedir. Tutarsız, çifte mesaj veren ebeveyn çocukta sevgi-nefret, yüceleştirme-değersizleştirme eğilimlerini tetikleyebilmektedir. Oluşum nedenlerinde ilk çocukluk dönemlerinde destek, ilgi ve disiplinin yetersiz olması ya da aşırı denetimler, koruyuculuk sebebiyle bireyselleşmenin, temel güven ve özerklik duygusunun engellenmesi, özbenlik sınırlarının yeterince belirlenememesi gibi etkenler vardır. Araştırmalarda bu kişilerin büyük çoğunluğunda fiziksel, cinsel, fiziksel ve duygusal istismar ve ihmal olduğu belirtilmiştir (Öztürk, 2008).

Anahtar Kelimeler: Adli Psikopatoloji: psikopatoloji; suçlu; mağdur; duygu regülasyonu

FORENSIC PSYCHOPATHOLOGY

Uzm. Klinik Psikolog Aslı Dila AKİŞ
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü
@ asliakis@gmail.com

ABSTRACT

Forensic Psychopathology; It is a combination of psychopathology and legal system. This discipline is a discipline that carries out scientific studies in order to adapt psychopathology practices to the legal system and provides data to forensic medicine and forensic social sciences. This field examines the relationship between mental disorders and crime through psychopathological consequences such as antisocial behavior that play a role in the development of criminal behavior, the treatment process of the perpetrators, the neurobiology of the crime, post-traumatic stress disorder caused by being a victim of crime, dissociative disorders (Gudjonsson & Haward, 1998; Sigurdsson & Gudjonsson) , 2004). Forensic Psychopathology presents psychopathology in accordance with legal language while making diagnosis and evaluation of criminal competence, and differs in its practical approach and patient-oriented approach. Due to the difficulties of reaching the criminal and victim population through the legal system, researching in this area is challenging, but it makes great contributions to the criminal system. Forensic psychopathology is very valuable in identifying personality disorders and some psychiatric disorders, understanding the relationship between emotions, aggression and morality in childhood and adolescence, and evaluating both acute and chronic consequences of childhood traumas and cumulative traumatic experiences from a psychological and legal perspective while determining the pathways underlying criminal behavior. . There are various theories about the origin of psychopathology. Today, many forms of psychopathology are accepted as the result of the interaction of genetic predisposition and stress-triggering environment. The innate sensitivity and personal circumstances of the individual direct psychopathology depending on how he learned to cope with these situations. Especially during childhood and adolescence, the risk of developing emotion regulation incompatible with these conditions has been associated with psychopathology (Silvers, Buhle, & Ochsner, 2014). Accordingly, coping mechanisms that are negatively affected by maladaptive emotion regulation can turn into psychopathological background such as depression, anxiety, or problems in self-control (willpower) (Appelo-Wichers, Appelo, & Bos, 2008). Emotion regulation is the ability of an individual to control their emotions while experiencing and expressing them under stressful situations. In this context, psychopathological disorders are divided into two as internalized and externalized. Externalized disorders have been associated with loss of control or poor emotional control, while internalized disorders have been associated with overcontrol. While externalized problems in childhood are manifested by aggression, impulsivity and hyperactivity, they can be evaluated as psychopathological oppositional disorder, impulse control disorder and antisocial personality. In adulthood, it can be reflected in the legal system with criminal behavior or violent behavior patterns that are harmful to the environment (Betz, 1995; Farrington 1989; Moffitt, 1993; Liu, 2004). Internalized problems cause problems for the person himself. Internalized problems cause emotional inversion, psychological instability due to over-controlling emotions, and manifest themselves as psychopathological mood disorders, psychosomatic complaints and inhibited behaviors (Mervielde, Clerq de, De Fruyt, & Leewen, 2005). It differs according to the crime and psychopathology diagnosis groups, and examining the relationship between crime and psychopathology is valuable in determining the profiles of criminals and victims (Cantürk & Cantürk, 2004). Among the psychopathological disorders in criminals, mental health disorders such as explosive disorder, personality disorders, delusional disorder, mental retardation are frequently observed, and these disorders are known to be more closely related to violent behavior (Demirbaş, 2017). In conclusion, we know that the relationship between criminal and victim behavior and psychopathology, which has been keeping up-to-date from past to present, has an important role in enlightening forensic cases. The aim of this study is to reveal the contributions of the field of forensic psychopathology in evaluating criminals and crime victims.

Keywords: *Forensic Psychopathology: psychopathology; guilty; the victim; emotion regulation.*

Bildiri No: BT037

BORDERLINE (SINIRDA) KİŞİLİK BOZUKLUĞUNUN NESNE İLİŞKİLERİ KURAMI ÇERÇEVESİNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Uzm. Klinik Psikolog Aslı Dila AKİŞ
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü
@ asliakis@gmail.com

ÖZET

Psikiyatride en çok tanım tartışmasına yol açan, tanımını yapması güç olan borderline kişilik bozukluğu, psikoz, nevroz, organik akıl bozukluklarının dışında kalan, bireyin toplumsal uyumunda, düzenli iş tutabilmesinde, ilişkilerinde süreklilik sağlayabilmesinde son derece olumsuz etkileri olan bir yapıdır. Öfke kontrolsüzlüğü, kimlik karmaşası, kendine zarar verme davranışları, madde kullanımı ve intihar girişimleri ile karakterize olan yanlarıya çoğu zaman adli mercilere yansıyan borderline kişilik bozukluğu, psikiyatrik ve adli psikolojik açıdan çok eksende incelenmesi gereken bir ruhsal hastalıktır (Öztürk, 2020). Bu çalışmanın temel amacı, adli sistemde hem mağdur hem de fail olarak yer alabilen borderline kişilik bozukluğunun erken dönem yaşantılarının nesne ilişkileri kuramı çerçevesinden değerlendirilmesi ve bu kişilik örgütlenmesinin oluşumunda etkisi olan faktörlere bu çerçeve doğrultusunda kapsamlı bir açıklama getirmektir.Borderline kişilik bozukluğunun gelişiminde aile ve toplumsal çevrenin etkileri olduğu bilinmektedir. Özellikle bireyin erken çocukluk döneminde yaşantılanan ikili ilişkilerin sonucunda içselleştirdiği nesne kavramı, bu kişilik yapısının gelişimine yön vermektedir. 1930 yıllarında psikoz ile nevroz arasında konumlandırılan 'Borderline' tanısı nesne kuramcıları tarafından detaylı bir biçimde ele alınarak, çocukluğun gelişimsel bir aşaması olan ayrılma-bireyleşme'de saplanma ile ilişkilendirilmektedir (Stern, 1938). Nesne ilişkileri kuramı, erken dönem çocuklukta yaşantılanan kişilerarası ilişkilerin içselleştirilmiş nesnelerle bağını açıklamaktadır. Nesne ilişkileri kuramının ortaya çıkmasında büyük katkıları olan Otto Kernberg (1985), bu kuramın çerçevesinden borderline kişilik örüntüsünü inceleyen birçok çalışma yapmıştır. Kernberg'in borderline kişilik yapısı tanımı net olsa da literatürde hala 'borderline"ın ne olduğu konusunda tanımlama yaparken fikir birliği olmadığı görülmektedir. Sınır kişilik örüntüsünde benliğin güçsüz olması ve bu kişilerin ilkel savunma mekanizmaları kullanmasına bağlı hem kendilik hem de nesne tasarımlarını bütünleştirmekte güçlük çektiği bilinmektedir. Nesne ilişkileri kuramında, bebek libidinal ve saldırgan içgüdüsel ihtiyaçlarını nesne(anne) ile kurduğu bağ üzerinden doyurmaktadır. Nesne ile kurulan ilişkinin içselleşterilimesi dört evreden geçerek ortaya çıkarken bu evrelerde oluşabilecek olan saplanmaya bağlı patolojik durumlar oluşabilmektedir. Sınır kişilik yapılarda kendilik ve nesne tasarımlarının ayrımını yapma evresini kapsayan 6-18 ay arasındaki dönemde saplanma yaşadıkları, dolayısıyla ilkel savunma mekanizmalarından 'bölme'yi kullanarak kendilik kavramlarını bütünleştirmekte zorlandıkları bilinmektedir (Kernberg, 1967; 1972). İlkel bölmede, bebek anneyi kendi ihtiyaçlarını doyurduğunda 'iyi' olarak algılarken, ihtiyaçlarını doyurmadığında 'kötü' olarak algılayarak bütünleşmiş bir nesne kavramı oluşturamaz ve bu durum kendilik algısı ile üstben oluşumunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Kernberg, sınır kişilik örüntülerini psikoz ve nevroz arasında tanımlarken, sınır yapıların psikotik yapıya kıyasla gerçeklik ile bağının daha tutarlı ve sağlam olduğu, nevrotik yapılara kıyasla ise bölme, inkar, ilkel idealleştirme, yansıtmalı özdeşim ve tümgüçlülük ve değersizleştirme gibi daha ilkel savunmalar kullanarak gerçekliği çarpıttıklarına vurgu yapmıştır (Akyüz, 2018). Borderline yapılarda çocukluk çağında kullanılan ego fonksiyonlarından bölme (splitting), yetişkinlik düzeyinde de devam etmektedir. Onlar için kişiler ya hep iyi ya hep kötüdürler. Bu kişilik örgütlenmesinin iyi-kötü bölme fonksiyonunun, iyi anne-kötü anne şeklinde çocukluk çağında yaşadığı tutarsız ebeveyn, ebeveynin çelişkili, istismar ve ihmal içeren davranışlarıyla ilişkilendirilebilmektedir. Tutarsız, çifte mesaj veren ebeveyn çocukta sevgi-nefret, yüceleştirme-değersizleştirme eğilimlerini tetikleyebilmektedir. Oluşum nedenlerinde ilk çocukluk dönemlerinde destek, ilgi ve disiplinin yetersiz olması ya da aşırı denetimler, koruyuculuk sebebiyle bireyselleşmenin, temel güven ve özerklik duygusunun engellenmesi, özbenlik sınırlarının yeterince belirlenememesi gibi etkenler vardır. Araştırmalarda bu kişilerin büyük çoğunluğunda fiziksel, cinsel, fiziksel ve duygusal istismar ve ihmal olduğu belirtilmiştir (Öztürk, 2008).

Anahtar Kelimeler: Borderline Kişilik Bozukluğu: nesne ilişkileri; ilkel savunma; bütünleştirme

EVALUATION OF BORDERLINE PERSONALITY DISORDER WITHIN THE FRAMEWORK OF OBJECT RELATIONSHIP

Uzm. Klinik Psikolog Aslı Dila AKİŞ
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü
@ asliakis@gmail.com

ABSTRACT

Borderline personality disorder, which is the most difficult to define definition in psychiatry, is a structure that is excluded from psychosis, neurosis and organic mental disorders, and has extremely negative effects on the individual's social adaptation, regular job retention, and maintaining continuity in relationships. Borderline personality disorder, which is characterized by anger control, identity confusion, self-injurious behavior, substance use, and suicide attempts, is often reflected in the judicial authorities, is a psychiatric and forensic psychological disorder that needs to be examined in multiple axes (Öztürk, 2020). The main purpose of this study is to evaluate the early experiences of borderline personality disorder, which can take place as both victim and perpetrator in the judicial system, within the framework of object relations theory and to provide a comprehensive explanation of the factors that affect the formation of this personality organization in this framework. It is known that family and social environment have effects on the development of borderline personality disorder. Especially the concept of object internalized by the individual as a result of the bilateral relations experienced in early childhood directs the development of this personality structure. The diagnosis of 'Borderline', which was positioned between psychosis and neurosis in the 1930s, was discussed in detail by object theorists and associated with fixation in separation-individuation, a developmental stage of childhood (Stern, 1938). Object relations theory explains the relationship of interpersonal relationships experienced in early childhood with internalized objects. Otto Kernberg (1985), who made great contributions to the emergence of the object relations theory, made many studies examining the borderline personality pattern from the framework of this theory. Although Kernberg's definition of borderline personality structure is clear, there is still no consensus in the literature when defining what 'borderline' is. It is known that in the borderline personality pattern, the self is weak and these people have difficulty in integrating both self and object designs due to the use of primitive defense mechanisms. In object relations theory, the infant satisfies his libidinal and aggressive instinctual needs through the bond he establishes with the object (mother). While the internalization of the relationship established with the object emerges through four phases, pathological situations due to fixation that may occur during these phases may occur. It is known that in borderline personality structures, they experience fixation in the period between 6 and 18 months, which includes the differentiation of self and object designs, and therefore they have difficulty in integrating self concepts by using 'division', one of the primitive defense mechanisms (Kernberg, 1967; 1972). In the primitive compartment, the baby perceives the mother as 'good' when she satisfies her own needs, but when she does not satisfy her needs, she cannot form an integrated object concept by perceiving it as 'bad' and this situation can negatively affect the self-perception and superego formation. While defining borderline personality patterns between psychosis and neurosis, Kernberg emphasized that the bonding of border structures with reality is more consistent and robust compared to the psychotic structure, and that they distort reality by using more primitive defenses such as division, denial, primitive idealization, projective identification, and omnipotence and devaluation compared to neurotic structures. (Akyüz, 2018). Splitting, one of the ego functions used in childhood in borderline structures, continues at the adult level. People are either always good or always bad for them. The inconsistent parent that the good-bad division function of this personality organization experiences in childhood in the form of good mother and bad mother can be associated with the parents' contradictory, abusive and negligent behaviors. An inconsistent, double message parent can trigger love-hate, glorification-devaluation tendencies in the child. There are factors such as insufficient support, interest and discipline in early childhood, or excessive control, prevention of individualization, basic trust and sense of autonomy, and inadequate self-determination due to protection. In the studies, it was stated that the majority of these people had physical, sexual, physical and emotional abuse and neglect (Öztürk, 2008).

Keywords: Borderline Personality Disorder: object relations; primitive defense; integration

Bildiri No: BT038

TÜRKİYE'DE SERVET VERGİLERİ ÖZELİNDE SORUMLULUK HALLERİ

Dr. Öğr. Üyesi Taha Emre ÇİFTÇİ
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@teciftci@erbakan.edu.tr

ÖZET

Kamu hizmetlerinin finansmanı olarak vergi alacağı devletler açısından büyük için önem arz etmektedir. Düzenlemelerle; sosyal, ekonomik veya siyasi amaçlarla vergilemeye ilişkin bazı kişi ve konular kısmen veya tamamen vergi dışı bırakılmaktadır. Bazı hallerde ise, vergi alacağını güvence altında tutmak için vergi kanunlarında sorumluluk müessesesi düzenlenmektedir. Türk vergi sisteminde ekonomik kaynak niteliğinde olan "servet", mali ödeme gücü göstergelerinden biridir. Servet üzerinden alınan vergiler içinde, vergi alacağını güvence altına almaya yönelik oluşturulan vergi sorumluluk halleri bulunmaktadır. Servet vergileri içinde yer alan vergi türlerine ilişkin kanundan kaynaklanan bu sorumluluk halleri çalışmanın temel konusunu oluşturmaktadır. Bu kapsamda, servet vergileri içinde yer alan veraset ve intikal vergisi, motorlu taşıtlar vergisi ve emlak vergisine yönelik vergi sorumluluk halleri incelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Vergi Güvenlik Önlemleri, Vergi Sorumluluğu, Servet Vergileri.

LIABILITY CIRCUMSTANCES FOR WEALTH TAXES IN TURKEY

Dr. Öğr. Üyesi Taha Emre ÇİFTÇİ
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@teciftci@erbakan.edu.tr

ABSTRACT

Taxes are very important for governments to finance their expenditures and public services. With regulations; some persons and issues related to taxation for social, economic or political purposes are excluded from tax partially or completely. In some cases, a liability institution is regulated in tax laws to secure the tax receivable."Wealth", which is an economic resource in the Turkish tax system, is one of the indicators of financial solvency. Among the taxes collected on wealth, there are tax liability cases created to secure the tax receivable. These liability cases arising from the law on tax types included in wealth taxes constitute the main subject of this study. In this context, tax liability cases for inheritance and gift tax, motor vehicle tax and property tax, which are included in wealth taxes, will be examined.

Keywords: Tax Security Measures, Tax Liability, Wealth Taxes.

Bildiri No: BT039

TÜRKİYE'DE DEĞERLİ KONUTLAR VERGİSİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Dr. Öğr. Üyesi Taha Emre ÇİFTÇİ
Necmettin Erbakan Üniversitesi
teciftci@erbakan.edu.tr

ÖZET

Türkiye sınırları içinde bulunan meskenler için, kanunla belirlenmiş tutar değerini aşanlara yönelik olarak "değerli konut vergisi" adı altında yeni bir servet vergisi düzenlenmiştir. Bu vergi, konusu bakımından emlak vergisine benzemekle birlikte birçok yönden farklı düzenlemeleri de içermektedir. Türkiye'de değerli konutları vergilendirmeyi amaçlayan bu yeni vergi, yürürlüğe girmesiyle birlikte tartışmaları da beraberinde getirmiştir. Bu çalışmada 7221 Sayılı Coğrafi Bilgi Sistemleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile değerli konut vergisine yönelik yapılan değişiklikler çerçevesinde, bu vergiye yönelik tartışılan hususlar ele alınacak ve değerli konut vergisinin hükümleri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Servet Vergisi, Emlak Vergisi, Değerli Konut Vergisi.

IDEAS ON TAX ON VALUABLE RESIDENCES IN TURKEY

Dr. Öğr. Üyesi Taha Emre ÇİFTÇİ
Necmettin Erbakan Üniversitesi
teciftci@erbakan.edu.tr

ABSTRACT

A new wealth tax has been introduced by law under the name of "Valuable Residential Tax" which is considered for the amount exceeding the value determined by law for residences located within the borders of Turkey. Although this tax is similar to property tax in terms of its subject, it also includes different regulations in many ways. With the arrival of this new taxes aimed at taxing valuable housing in Turkey, discussions was brought up. In this study, within the framework of the Law No. 7221 on Geographical Information Systems and the Amendment of Some Laws, the issues discussed regarding this tax will be discussed and the provisions of the valuable housing tax will be examined.

Keywords: Wealth Tax, Property Tax, Valuable Residence Tax.

Bildiri No: BT040

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA BAĞLILIK DÜZEYLERİ ÜZERİNDE FOMO VE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİNİN YORDAYICI ROLÜ

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@ edeniz@yildiz.edu.tr

Azmi ÇAĞLAR
Milli Eğitim Bakanlığı
@ ogtazmicaglar@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin, sahip oldukları sosyal medya bağımlılık düzeylerini gelişmeleri kaçırma korkusu (Fomo) ve kişilik özellikleri açısından incelemektir. Bu çalışmada belirlenen değişkenler arasındaki ilişkileri ortaya koymak amaçlandığı için ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2019-2020 eğitim-öğretim yılında İstanbul ilinin farklı üniversitelerinde öğrenim görmekte olan 238'si kız, 116'sı erkek olmak üzere toplam 354 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri "Kişisel bilgi formu", "Gelişmeleri Kaçırma Korkusu (Fomo) Ölçeği", "Sosyal Medya Bağımlılık Ölçeği" ve "Sıfatlara Dayalı Kişilik Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmanın genel amacını test etmek üzere verilerin analizinde Pearson Korelasyonu, hiyerarşik regresyon; alt amaçlar için ANOVA (Tek Yönlü Varyans Analizi) ve Bağımsız Gruplar t Testi kullanılmıştır. Yapılan bağımsız gruplar t testi sonucunda üniversite öğrencilerinin cinsiyete göre sosyal medya bağımlılık puan ortalamaları arasında anlamlı bir farkın olduğu bulunmuştur. Ayrıca romantik ilişki içinde olup olmama durumuna göre sosyal medya bağımlılık puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Yapılan ANOVA analizine göre sosyal medya kullanım süresi arttıkça bağımlılık düzeyinde de artış olduğu görülmüştür. Yapılan hiyerarşik regresyon analizinde, modele önce üniversite öğrencilerinin gelişmeleri kaçırma korkusu (fomo) daha sonra kişilik özellikleri puanları dahil edilmiş ve sosyal medya bağımlılık puanları için analiz yapılmıştır. Bulgulara göre üniversite öğrencilerinin gelişmeleri kaçırma korkusu (fomo) puanları tek başına sosyal medya bağımlılık puanlarını anlamlı bir şekilde yordarken (F=133.559, p<0.05), gelişmeleri kaçırma korkusu ile kişilik özellikleri puanlarının birlikte sosyal medya bağımlılık puanlarını anlamlı düzeyde yordamadığı bulunmuştur. Fomo, sosyal medya bağımlılığının önemli bir yordayıcısı olmasından dolayı üniversite öğrencilerinde fomo düzeyine etkisi olabilecek farklı değişkenler ile yeni araştırmalar yapılabilir. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya düzeyine etki eden farklı değişkenler ile yeni araştırmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya Bağımlılığı, Kişilik Özellikleri, Gelişmeleri Kaçırma Korkusu

THE COORDINATING ROLE OF FOMO AND PERSONALITY CHARACTERISTICS OF UNIVERSITY STUDENTS ON SOCIAL MEDIA COMMITMENT LEVELS

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@ edeniz@yildiz.edu.tr

Azmi ÇAĞLAR
Milli Eğitim Bakanlığı
@ ogtazmicaglar@gmail.com

ABSTRACT

In terms of fear of kidnapping (Fomo) and personality traits. Since this study aims to reveal the relationships between the determined variables, the relational survey model was used. The sample of the study consists of a total of 354 university students, 238 girls and 116 boys, studying in different universities in Istanbul in the 2019-2020 academic year. The research data were collected through "Personal Information Form", "Fear of Missing Developments (Fomo) Scale", "Social Media Addiction Scale" and "Adjectives Based Personality Scale". Pearson Correlation, hierarchical regression in data analysis to test the general purpose of the research; ANOVA (One Way Analysis of Variance) and Independent Groups t Test were used for sub-purposes. As a result of the independent groups t test, it was found that there is a significant difference between the social media addiction mean scores of university students according to gender. In addition, it was determined that there is no significant difference between the social media addiction score averages according to whether or not they have a romantic relationship. According to the ANOVA analysis, it was observed that as the duration of social media use increased, the level of addiction also increased. In the hierarchical regression analysis, first the fear of missing out the developments (fomo) of the university students and then the personality traits scores were included in the model and analysis was made for social media addiction scores. According to the findings, while fear of missing out on developments (fomo) scores of university students significantly predicted social media addiction scores (F=133.559, p<0.05), it was found that fear of missing out on developments and personality traits scores did not significantly predict social media addiction scores. Since Fomo is an important predictor of social media addiction, new studies can be conducted with different variables that may affect the fomo level in university students. New research can be done with different variables that affect the social media level of university students.

Keywords: Social Media Addiction, Personality Traits, Fear of Missing Out on Developments

Bildiri No: BT041

ERGENLERDE SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI VE SOSYAL DIŞLANMA: ÖZNEL İYİ OLUŞUN ARACI ROLÜ

Tevfik Sertaç ÇELİKÇEKEN
Milli Eğitim Bakanlığı
@sertaccelikceken@gmail.com

Yusuf AKYIL
Milli Eğitim Bakanlığı
@yusufakyil430@gmail.com

Azmi ÇAĞLAR
Milli Eğitim Bakanlığı
@ogtazmicaglar@gmail.com

Yakup İME
Milli Eğitim Bakanlığı
@imeyakup@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmada amaçlanan, ergenlerin sosyal görünüş kaygısı ve sosyal dışlanma düzeyleri arasındaki ilişkide öznel iyi oluşun aracı rolünü keşfetmektir. Araştırmaya, 234'ü kız, 147'si erkek olmak üzere 381 lise öğrencisi katılmıştır. Araştırmada Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği, Ergenler için Sosyal Dışlanma Ölçeği, Ergen Öznel İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır. Veri analizi için değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiş, sonrasında modeli test etmek amacıyla ergenlerin sosyal görünüş kaygısı ve sosyal dışlanma arasındaki ilişkide öznel iyi oluşun aracı rolünü yapısal eşitlik modeli ile sınanması amacıyla yapısal eşitlik modellemesi kullanılmıştır. Yapılan analiz sonuçlarına göre, ergenlerde sosyal görünüş kaygısı ve öznel iyi oluşun sosyal dışlanmanın anlamlı birer yordayıcıları olduğu bulunmuştur. Öznel iyi oluş, sosyal görünüş kaygısı ve sosyal dışlanma arasındaki ilişkiye kısmen aracılık etmiştir. Öznel iyi oluşun aracılık rolü sosyal görünüş kaygısını doğrudan ve dolaylı olarak ergenlerde sosyal dışlanmayı azalttığını sunmaktadır. Araştırma sonuçları sosyal görünüş kaygısı puanları yüksek olan ergenlerin sosyal dışlanma puanlarının da yüksek olduğunu bizlere göstermektedir. Öznel iyi oluşun aracı rolü ergenlerin sosyal dışlanmanın azaltılması için yeni bakış açıları belirtmektedir. Araştırmanın en önemli sonuçlarından birisi ergenlerde sosyal görünüş kaygısının azaltılmasının ve öznel iyi oluşlarının geliştirilmesinin onların sosyal dışlanmalarının azaltılmasında önemli bir adım olabileceği düşünülmektedir. Bu sonuçlar, alan yazın doğrultusunda tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Sosyal görünüş kaygısı, Sosyal dışlanma, Öznel iyi oluş.

SOCIAL APPEARANCE IN ADOLESCENT AND SOCIAL EXCLUSION: THE INSTRUMENT ROLE OF SPECIAL WELL-BEING

Tevfik Sertaç ÇELİKÇEKEN
Milli Eğitim Bakanlığı
@sertaccelikceken@gmail.com

Yusuf AKYIL
Milli Eğitim Bakanlığı
@yusufakyil430@gmail.com

Azmi ÇAĞLAR
Milli Eğitim Bakanlığı
@ogtazmicaglar@gmail.com

Yakup İME
Milli Eğitim Bakanlığı
@imeyakup@gmail.com

ABSTRACT

The aim of this study is to explore the mediating role of subjective well-being in the relationship between adolescents' social appearance anxiety and social exclusion levels. 381 high school students, 234 girls and 147 boys, participated in the study. Social Appearance Anxiety Scale, Social Exclusion Scale for Adolescents, Adolescent Subjective Well-being Scale were used in the study. For data analysis, the relationships between variables were examined with Pearson correlation analysis, and then, in order to test the model, structural equation modeling was used to test the mediating role of subjective well-being in the relationship between social appearance anxiety and social exclusion with the structural equation model. According to the results of the analysis, social appearance anxiety and subjective well-being were found to be significant predictors of social exclusion in adolescents. He partially mediated the relationship between subjective well-being, social appearance anxiety and social exclusion. The mediating role of subjective well-being suggests that social appearance anxiety decreases directly and indirectly in adolescents' social exclusion. Research results show us that adolescents with high social appearance anxiety scores also have high social exclusion scores. The mediator role of subjective well-being indicates new perspectives for reducing social exclusion of adolescents. One of the most important results of the study is that reducing social appearance anxiety in adolescents and improving their subjective well-being may be an important step in reducing their social exclusion. These results are discussed in line with the literature.

Keywords: Social appearance anxiety, Social exclusion, Subjective well-being.

Bildiri No: BT042

2007 VE 2018 FEN BİLGİSİ ÖĞRETMEN YETİŞTİRME PROGRAMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Prof. Dr. Dündar YENER
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@dndryener@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Mustafa YILMAZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@mustafayilmaz.fen@gmail.com

Zeynep Gölcük
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@zeynepgolcuk26@gmail.com

ÖZET

Okul öncesi dönemden ortaöğretime kadar her bireyin fen okuryazarı olarak yetiştirilmesi fen bilimleri öğretim programın amaçlarındandır. Değişen dünya standartlarına uyum sağlayabilmek ve fen okuryazarı birey olabilmek için edinilmesi gereken 21. yüzyıl becerilerinin fen bilimleri dersi kapsamında kazandırılabileceği düşünülürse fen öğretim programlarının çağa uygun şekilde revize edilmesi gerekmektedir. Güncellenen fen öğretim programlarının uygulayıcısı olacak öğretmen adaylarının da öğretim programının uygun şekilde revize edilerek nitelikli öğretmen yetiştirme programı oluşturulması kaçınılmazdır. Bu araştırmanın amacı 2007 ve 2018 fen bilgisi öğretmen yetiştirme programlarının karşılaştırılması olarak belirlenmiştir. Araştırmanın verilerini YÖK'ün yayımladığı 2007 ve 2018 fen bilgisi öğretmen yetiştirme programları oluşturmaktadır. Araştırmada doküman analizi tekniğiyle veriler analiz edilerek içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Öğretmen yetiştirme programlarında yer alan derslerin saati, dönemi, içerikleri iki araştırmacı tarafından bağımsız şekilde analiz edilerek görüş birliği çerçevesinde tablolaştırılmıştır. Verilerin analizi sonucunda 2018 fen bilgisi öğretmen yetiştirme programında 2007 programına kıyasla genel kültür ve alan eğitimine ilişkin toplam ders saatleri ve kredilerinin azaltıldığı fakat meslek bilgisi ders saatlerinin ve kredilerinin arttırıldığı belirlenmiştir. 2007 programında yer alan *Genel Fizik I ve II, Genel Kimya I ve II, Genel Biyoloji I ve II, Genel Matematik I ve II* alan derslerinin 2018 öğretmen yetiştirme programında ders saatlerinde ve ders içeriklerinde kısıtlamalara gidildiği görülmektedir. *Eğitim Felsefesi, Eğitim Sosyolojisi*, *Eğitimde Ahlâk ve Etik* dersleri programa ilave edilmiştir. 2007 programında bulunan *Analitik Kimya ve Organik Kimya* Dersleri 2018 programında *Kimya 3* dersi adı altında, *Modern Fiziğe Giriş* dersi *Fizik 3* dersi adı altında, *Evrim* ve *Genetik ve Biyoteknoloji* dersleri *Biyoloji 3* dersi adı altında, *Fizikte, Kimyada ve Biyolojide Özel Konular* dersleri seçmeli ders havuzunda yer alan *Bilimin Teknolojideki Uygulamaları* dersi adı altında, *Bilgisayar 1* ve *Bilgisayar 2* dersleri *Bilişim Teknolojileri* dersi adı altında içerikleri kısıtlanarak birleştirilmiştir. 2018 programında *İnsan Anatomisi ve Fizyolojisi* dersi seçmeli havuzuna aktarılmış, *İstatistik* dersi kaldırılmıştır. *Fen Öğrenme ve Öğretim Yaklaşımları, Bilimsel Muhakeme Becerileri, Disiplinler arası Fen Öğretimi, Fen Öğretiminde Okul Dışı Öğrenme Ortamları* dersleri eklenmiştir. 2018 programında *Okul Deneyimi* dersi kaldırılarak *Öğretmenlik Uygulaması* dersi 2 dönem olacak şekilde revize edilmiştir. Bazı derslerin bulunduğu dönemlerde 2018 programında değişikliklere gidilmiştir. 2007 programında 2 alan eğitimi 2 meslek bilgisi dersi olmak üzere 4 seçmeli ders bulunmaktayken 2018 programında III. yarıyıldan itibaren 6 alan eğitimi 6 meslek bilgisi ve 4 genel kültür dersi olmak üzere 16 seçmeli ders bulunmaktadır. Sonuç olarak alan bilgisine ilişkin derslerin içerik ve saatlerinin azaltıldığı, meslek bilgisi derslerinin sayısı ve içeriğinin arttırıldığı söylenebilir. Programda gerçekleşen değişimler eleştirel bir yaklaşımla yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Yetiştirme Programı, Lisans Programı, Fen Bilgisi Eğitimi, Fen Bilgisi Öğretmenliği Programı.

COMPARISON OF 2007 AND 2018 SCIENCE TEACHER TRAINING PROGRAMS

Prof. Dr. Dündar YENER
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@dndryener@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Mustafa YILMAZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@mustafayilmaz.fen@gmail.com

Zeynep Gölcük
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@zeynepgolcuk26@gmail.com

ABSTRACT

One of the aims of the science curriculum is to raise every individual as a science literate from preschool to secondary education. Considering that the 21st century skills that need to be acquired in order to adapt to changing world standards and to become a science literate individual can be acquired within the scope of the science course, science education programs should be revised in accordance with the age. It is inevitable to create a qualified teacher training program by revising the curriculum of pre-service teachers who will be the implementers of the updated science teaching programs. The aim of this study was determined as the comparison of 2007 and 2018 science teacher training programs. The data of the research consists of 2007 and 2018 science teacher training programs published by YÖK. In the research, content analysis was carried out by analyzing the data with the document analysis technique. The time, period and contents of the courses in teacher training programs were analyzed independently by two researchers and tabulated within the framework of consensus. As a result of the analysis of the data, it was determined that in 2018 science teacher training program, compared to the 2007 program, the total course hours and credits related to general culture and field education were decreased, but vocational knowledge course hours and credits were increased. It is observed that there are restrictions in the course hours and course content of the 2018 teacher training program of General Physics I and II, General Chemistry I and II, General Biology I and II, General Mathematics I and II in the 2007 program. Educational Philosophy, Educational Sociology, Ethics in Education and Ethics courses were added to the program. In the Analytical Chemistry and Organic Chemistry Courses 2018 program in the 2007 program, under the name of Chemistry 3 course, Introduction to Modern Physics under the name of Physics 3 course, Evolution and Genetics and Biotechnology courses under the name of Biology 3, Special Topics in Physics, Chemistry and Biology courses are in the elective course pool. Under the title of the Applications of Science in Technology course, Computer 1 and Computer 2 courses were combined with restrictions under the name of Information Technologies course. In the 2018 program, the Human Anatomy and Physiology course has been transferred to the elective pool, and the Statistics course has been removed. Science Learning and Teaching Approaches, Scientific Reasoning Skills, Interdisciplinary Science Teaching, Out-of-School Learning Environments in Science Teaching were added. In the 2018 program, the School Experience course was removed and the Teaching Practice course was revised to be 2 semesters. Changes were made to the 2018 program during the periods when some courses were available. In the 2007 program, there are 4 elective courses, 2 of which are field education, 2 of which are vocational knowledge. Starting from the semester, there are 16 elective courses including 6 field education, 6 professional knowledge and 4 general culture courses. As a result, it can be said that the content and hours of the courses related to the field knowledge were reduced, and the number and content of the vocational knowledge courses were increased. The changes in the program were interpreted with a critical approach.

Keywords: Teacher Training Program, Undergraduate Program, Science Education, Science Education Program.

Bildiri No: BT043

FEN EĞİTİMİNDE TEKNOLOJİ DESTEKLİ MODELLEMEYE YÖNELİK DERS PLANI ÖRNEKLERİ

Prof. Dr. Dündar YENER
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@dndryener@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Mustafa YILMAZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@mustafayilmaz.fen@gmail.com

Zeynep Gölcük
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@zeynepgolcuk26@gmail.com

ÖZET

Bilim ve teknoloji alanındaki değişimlere uyum sağlayabilen 21. yüzyıl becerilerine sahip bireylerin yetiştirilmesinin önemi giderek artmaktadır. Farklılaşan dünya standartlarına uyum sağlanabilmesi ve bireyin yaşantısını sürdürebilmesi için sahip olması gereken beceriler de değişmektedir. Günümüzde bu beceriler bilgi ve teknoloji okuryazarlığı, eleştirel, yaratıcı ve analitik düşünme, tasarım, liderlik, girişimcilik, medya okuryazarlığı gibi 21. yüzyıl becerileridir. Bu beceriler erken yaşlarda kazandırılarak sürdürülebilir davranış haline getirilmelidir. Belirtilen beceriler özellikle, değişen dünya standartları doğrultusunda aktif öğrenme temelinde revize edilen fen bilimleri dersi ile kazandırılabilir. Okul öncesi dönemden ortaöğretime kadar her bireyin fen okuryazarı olarak yetiştirilmesi programın amaçlarındandır. Fen bilimleri öğretim programlarının son yıllarda STEM uygulamaları, Fen-Mühendislik ve Girişimcilik Uygulamaları gibi teknoloji temelli yaklaşımlar ile çağın gerekliliklerini karşılayacak nitelikte olduğu ifade edilebilir. Fen öğretiminde laboratuvar, probleme dayalı öğrenme, animasyon-simülasyon, analoji gibi yaklaşımlarla birlikte özellikle soyut konuları somutlaştırmak amacıyla modellemeler de kullanılmaktadır. Teknolojik gelişmeler ile birlikte öğretimde kullanılan modellerin fonksiyonelliği farklılaşmaktadır. Günümüzde teknoloji destekli modelleme yapabilmek için kullanılan, modellemeye ilişkin komutların ve kodların oluşturulduğu ara yüzün yaş düzeylerine göre yapılandırıldığı programlar mevcuttur. Fen bilimleri dersini alacak olan ortaokul düzeyindeki bireylerin kolaylıkla kullanabileceği programlardan biri de Scratch isimli programdır. Scratch programında basit kodlamalarla modeller seslendirilebilmektedir. Bireysel farklılıklar temelinde farklı öğrenme stilleri olmakla birlikte, birey görerek ve işiterek öğrenmeyi gerçekleştirebilse de daha fazla duyu organına hitap edecek uygulamalar anlamlı öğrenmeyi destekler. Dolayısıyla modellerin etkileşimli olarak dokunulabilir hale getirilmesi önemlidir. Bilgisayar programlarıyla fiziksel dünya arasında bağlantı sağlayan teknolojik araçlar yaygınlaşmakta ve eğitimde kullanılmaktadır. Bu araçların kullanımı ortaokul düzeyine uygun ve kullanılabilirlik açısından işlevsel olanlardan biri günümüzde yaygın şekilde eğitim öğretim sürecinde kullanılan Makey-Makey kitidir. Bu araştırmanın amacı fen öğretiminde teknoloji destekli modellemelerin kullanımına yönelik ders planlarının oluşturulmasıdır. Araştırma tasarım ve geliştirme araştırmasıdır. Araştırmada fen bilimleri dersinin alanlarından fizik, kimya ve biyoloji disiplinlerinde yer alan 6. sınıf düzeyindeki güneş sistemi, 7. sınıf düzeyindeki atom modelleri ve hücre modelleri örnek ders planları olarak belirlenmiştir. Belirlenen konulara ilişkin Makey-Makey kiti ve Scratch programı aracılığıyla bireylerin etkileşimli şekilde soyut kavramları somut olarak deneyimleyebileceği ders planları üç araştırmacı tarafından oluşturulmuştur. Oluşturulan ders planları eğitim programları, fizik, kimya, biyoloji ve fen bilgisi alan uzmanlarından toplam 5 uzmanın görüşleri doğrultusunda yapılandırılmıştır. Geliştirilen ders planları ile öğrencilere Makey-Makey kiti ve Scratch programına ilişkin bilgilendirme ve tanıtımlar yapılarak kendi gerçekleştirecekleri modele ilişkin somut bir model oluşturmaları beklenmektedir. Elde edilen somut model bilgisayar ortamında bulunan Scratch programı ile Makey-Makey kiti arasındaki bağlantılar yapılarak uygun kodların modelde yer alan her bir bileşenin özelliğinin sesli bir şekilde tanımlanması sağlanır. Uygulama işbirlikçi öğrenme kapsamında kullanılan jigsaw tekniği çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Modeldeki aynı bileşen için gruplarda görevlendirilen

bireylerin uzman grup oluşturarak ilgili bileşeni derinlemesine araştırması sağlanır. Ayrıca uzman gruplara ilgili bileşenin müfettişi olma görevi verilerek akran denetimi sağlanır. Uzman gruplardan asıl gruplara dönen bireyler edinilen bilgileri grup üyeleriyle paylaşılarak modellemeler gerçekleştirilir. Modellerin tamamlanmasıyla öğrenciler modellerini sınıfta tanıtarak müfettiş olarak belirlenen uzman gruplar tarafından eleştirilir.Öğretmen kazanımlar doğrultusunda tartışma ortamı oluşturarak dersi tamamlar. Oluşturulan ders planlarının etkililiğini ve öğrencilerin akademik başarılarını belirlemek için Plickers programı kullanılır. Bu program aracılığıyla ölçme ve değerlendirme yapılarak ders süreci sonlandırılır.

Anahtar Kelimeler: Fen Eğitiminde Modelleme, Teknoloji Destekli Ders Planı, Scratch, Makey-Makey.

COURSE PLAN EXAMPLES FOR TECHNOLOGY SUPPORTED MODELING IN SCIENCE EDUCATION

Prof. Dr. Dündar YENER
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@dndryener@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Mustafa YILMAZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@mustafayilmaz.fen@gmail.com

Zeynep Gölcük
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
@zeynepgolcuk26@gmail.com

ABSTRACT

The importance of raising individuals with 21st century skills who can adapt to the changes in science and technology is increasing. The skills that an individual must have in order to adapt to different world standards and to continue his life also change. Today, these skills are 21st century skills such as information and technology literacy, critical, creative and analytical thinking, design, leadership, entrepreneurship, and media literacy. These skills should be acquired at an early age and turned into sustainable behavior. The aforementioned skills can be acquired especially through the science course, which is revised on the basis of active learning in line with changing world standards. One of the aims of the program is to educate every individual as science literate from pre-school period to secondary education. It can be stated that science curriculums are capable of meeting the requirements of the age with technology-based approaches such as STEM applications, Science-Engineering and Entrepreneurship Applications. In science teaching, along with approaches such as laboratory, problem-based learning, animation-simulation, analogy, models are also used to concretize abstract subjects. With the technological developments, the functionality of the models used in teaching is different. Today, there are programs that are used to make technology-supported modeling, and the interface where the commands and codes for modeling are created is structured according to age levels. One of the programs that can be easily used by middle school students who will take the science course is the program called Scratch. Models can be voiced with simple coding in the Scratch program. Although there are different learning styles on the basis of individual differences, applications that will appeal to more sense organs support meaningful learning, although the individual can learn by seeing and hearing. Therefore, it is important to make the models interactively tactile. Technological tools that provide a connection between computer programs and the physical world are becoming widespread and used in education. The use of these tools is one of the ones that are suitable for the secondary school level and functional in terms of usability, the Makey-Makey kit, which is widely used in the education and training process today. The aim of this research is to create lesson plans for the use of technology supported modeling in science teaching. Research is design and development research. In the study, 6th grade solar system, 7th grade atomic models and cell models in the disciplines of physics, chemistry and biology, which are among the fields of science, were determined as sample lesson plans. The lesson plans in which individuals can experience abstract concepts in a concrete way through the Makey-Makey kit and the Scratch program were created by three researchers. The lesson plans created were structured in line with the views of 5 experts from the fields of physics, chemistry, biology and science. With the lesson plans developed, students are expected to create a concrete model for the model they will develop by informing and introducing the Makey-Makey kit and the Scratch program. By making connections between the Scratch program and the Makey-Makey kit in the obtained concrete model, it is ensured that the characteristics of each component in the model are defined in a voice way. The application is carried out within the framework of the jigsaw technique used within the scope of collaborative learning. For the same component in the model, the individuals assigned in the groups form an expert group to investigate the relevant component in depth. In addition, peer control is provided by assigning expert groups the task of being the inspector of the relevant component. Modeling is carried out by sharing the information obtained from individuals returning from expert groups to the main groups with group members. With the completion of the models, the students are criticized by the expert groups determined as inspectors by introducing their models in the classroom. The teacher completes the lesson by creating a discussion environment in line with the gains. The Plickers program is used to determine the effectiveness of the lesson plans created and the academic success of the students. The course process is concluded by making measurement and evaluation through this program.

Keywords: Modeling in Science Education, Technology Supported Lesson Plan, Scratch, Makey-Makey.

Bildiri No: BT044

TÜRKÇENİN YABANCI DİL OLARAK ÖĞRETİMİNE YÖNELİK TR DİZİN DERGİLERDE 2016-2020 YILLARI ARASINDA YAYINLANAN MAKALELERDEKİ ANAHTAR SÖZCÜKLERİN İNCELENMESİ

Mustafa EMEK
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
@mustafaemek@ksu.edu.tr

ÖZET

Bilimsel yayınlarda kullanılan anahtar sözcükler çalışılan konuyla ilgili ilk bakışta genel bilgi verme, yapılan arama sonucunda istenilen yayına kolayca ulaşabilme gibi görevler üstlenirler. Böylece yapılacak bir arama işini kolaylaştırabilecekleri gibi ilgili alanda çalışılan konulara yönelik fikir de verirler. Bu nedenle her bilimsel yayında konuyla ilgili ve doğru anahtar sözcük belirlemek önemlidir. Bir alandaki anahtar sözcükler üzerine yapılan çalışmaların ise o alanda çalışılan konuları, temaları, bu konu ve temaların çalışılma sıklıklarını, yıllara ve yayınlandıkları yerlere göre dağılımlarını, alandaki yeni yönelimleri ortaya koyma gibi katkıları vardır. Ayrıca bu çalışmaların araştırmacılara yukarıda bahsedilen konularda fikir vermesi ve onları alanla ilgili yönlendirmesi de muhtemeldir. Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi alanında bahsedilen çalışmaların eksikliği bu araştırmanın ortaya çıkış sebebidir. Bu çalışmanın amacı 2016-2020 yılları arasında Tr Dizin dergilerde yayınlanmış Türkçenin yabancı dil olarak öğretimine yönelik makalelerin anahtar sözcüklerini sıklık ve ilgili olduğu konu yönünden incelemek, temalara göre gruplamaktır. Araştırmanın kapsamını "Tr Dizin 4.1.2 Sürümü" veri tabanında "Türkçe öğretimi", "Türkçe eğitimi" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan arama sonucunda ortaya çıkan 1644 makaleden Türkçenin yabancı dil olarak öğretimiyle ilgili olanlar oluşturmaktadır. Çalışma nitel temel desen kullanılarak tasarlanmıştır. Verilerin toplanmasında doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen verilerin incelenmesinde betimsel analiz kullanılmıştır. Veri analiz işleminin tamamlanmasının ardından Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi alanında söz konusu yıllarda yayınlanan makalelerde hangi anahtar sözcüklerin kullanıldığı, en çok ve en az kullanılan anahtar sözcüklerin hangileri olduğu, bu anahtar sözcüklerden hareketle alanla ilgili hangi konularda ve ne sıklıkta çalışmalar yapıldığı, yine bu anahtar sözcüklerden hareketle alanla ilgili çalışma konuları bakımından eğilimlerin nasıl olduğu ve çalışılmayan, az çalışılan konuların hangileri olduğu, konuyla ilgili yayınların dergilere ve yıllara göre dağılımının nasıl olduğuyla ilgili bulgulara ulaşılması hedeflenmektedir. Elde edilen bulgular tablo ve grafikler kullanılarak sunulduktan sonra her bir araştırma sorusuyla ilgili sonuçlar konuyla ilgili daha önce yapılmış çalışmaların verilerinden hareketle tartışılarak verilecektir. Çalışmanın sonunda araştırma kapsamında öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkçe öğretimi, Türkçe eğitimi, Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi.

AN EXAMINATION OF THE KEY WORDS IN THE ARTICLES PUBLISHED IN TR DIRECTORS BETWEEN 2016-2020 ON THE TEACHING OF TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE

Mustafa EMEK
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
@mustafaemek@ksu.edu.tr

ABSTRACT

The keywords used in scientific publications undertake such tasks as providing general information about the subject at first sight, and easily accessing the desired publication as a result of the search. Thus, they can facilitate a search task as well as give an idea about the subjects studied in the related field. Therefore, it is important to determine the correct and relevant keyword in every scientific publication. Studies on key words in a field have contributions such as revealing the topics and themes studied in that field, the frequency of study of these topics and themes, their distribution according to years and places of publication, and new trends in the field. It is also possible that these studies will give the researchers an idea about the above-mentioned issues and guide them in the field. The lack of mentioned studies in the field of teaching Turkish as a foreign language is the reason for the emergence of this research. The aim of this study is to examine the keywords of the articles on teaching Turkish as a foreign language published in Tr Index journals between 2016-2020, and to group them according to themes. The scope of the research consists of the 1644 articles that were found as a result of the search using the keywords "Teaching Turkish", "Turkish Education" in the database of "Tr Index 4.1.2 Version", and those related to teaching Turkish as a foreign language. The study was designed using a qualitative basic pattern. Document analysis method was used for data collection. Descriptive analysis was used to analyze the obtained data. Following the completion of the data analysis process, which keywords were used in the articles published in the said years in the field of teaching Turkish as a foreign language, which keywords were the most and least used, and which subjects and how often studies were conducted based on these keywords, again from these keywords. It is aimed to reach findings on how the trends are in terms of study subjects related to the field, which are the subjects that are not studied or studied less, and how the distribution of the relevant publications by journals and years. After the findings are presented by using tables and graphics, the results of each research question will be discussed based on the data of previous studies on the subject. At the end of the study, suggestions will be presented within the scope of the research.

Keywords: Teaching Turkish, Turkish education, teaching Turkish as a foreign language.

Bildiri No: BT045

DÜNYADAKİ ÇEVRESEL SORUNLARLA BAŞ ETMEK İÇİN EVRENSEL AHLAKİ DEĞER EĞİTİMİNİN ÖNEMİ

Prof. Dr. Adnan Kulaksızoğlu
Biruni Üniversitesi
@ akulaksizoglu@gmail.com

ÖZET

Küreselleşme, hepimizin bu gezegenin vatandaşları olduğumuzu ve birçok yönden ortak bir kadere sahip olduğumuzu anlamamızı sağlayacaktır. Meseleleri yerel çıkarlar yerine küresel bir perspektifte değerlendirmek geleceğimizi olumlu yönde etkileyecektir. Küreselleşme, vatandaşlık kavramına yeni boyutlar getirmektedir. "Küresel Vatandaşlık" veya "Kültürel Vatandaşlık" insanları küresel düşünmeye yönlendirecektir. Bu yeni vatandaşlık kavramı, insanları küresel meseleleri daha iyi anlama ve gezegenimizde sürdürülebilir bir yaşam için sorumluluk alma konusunda yönlendirecektir. Küresel Vatandaşlık, insanların tüm insanlığa karşı sorumlu olmalarını gerektirir. Kendimizi sadece ülkelerimiz için sorumlu hissetmemiz yeterli değildir, tüm dünyaya karşı sorumlu olduğumuzu bilmemiz gerekmektedir. Aşağıdaki sorunlar her birimizin tüm dünyaya karşı sorumlu olduğumuzu ortaya koymaktadır. Gezegenimizdeki kaynaklarımız sabittir. Buna rağmen doğal kaynaklar aşırı tüketiliyor ve Dünya nüfusu hızla artıyor ve hızla yaşlanıyor. Hava, su ve toprak kirleniyor, havadaki kirleticiler sera etkisi yaratıyor ve dünya giderek ısınıyor. Dünyadaki içilebilir su miktarı bütün suların yalnızca % 2.5'tir ve bu suların kirletilmemesi gerekiyor. Tarla ve ormanlar azalıyor. Zengin ve fakir arasındaki farklar artmakta ve buna bağlı olarak birçok ülkede işsizlik ve dolayısı ile yoksulluk artmaktadır. Yukardaki sorunlar bizim top yekûn insanlık olarak çözmek zorunda olduğumuz sorunlardır ve bunun için insanlık bir küresel bilinç kazanmak ve ortak insani/ ahlaki değerler geliştirerek sorunların çözümüne eğilmemiz gerekmektedir. Bu sorunların çözülebilmesi için bütün insanlık olarak, ortak insani/ahlaki değerlerin kazanılması gerekmektedir.

***Anahtar Kelimeler**: Küreselleşme, Küresel Vatandaşlık, Çevresel Sorunlar, Evrensel Ahlaki Değerler.*

THE IMPORTANCE OF UNIVERSAL ETHICAL VALUE EDUCATION TO COPY WITH ENVIRONMENTAL PROBLEMS IN THE WORLD

Prof. Dr. Adnan Kulaksızoğlu
Biruni Üniversitesi
@ akulaksizoglu@gmail.com

ABSTRACT

Globalization will enable us to understand that we are all citizens of this planet and that we have a common destiny in many ways. Evaluating issues from a global perspective rather than local interests will positively affect our future. Globalization brings new dimensions to the concept of citizenship. Global Citizenship or ”Cultural Citizenship“ will lead people to think globally. This new concept of citizenship will lead people to better understand global issues and take responsibility for a sustainable life on our planet. Global Citizenship requires people to be accountable to all humanity. It is not enough for us to feel responsible for our countries, we need to know that we are accountable to the world. The following issues reveal that each of us is responsible to the whole world. Our resources are fixed on our planet. Nevertheless, natural resources are over-consumed and the world population is growing rapidly and rapidly aging. Air, water and soil become polluted, pollutants in the air create a greenhouse effect and the world is getting hotter. The amount of potable water in the world is only 2.5% of all waters and these waters should not be polluted. Fields and forests are running low. The differences between the rich and the poor are increasing and accordingly, unemployment and poverty are increasing in many countries.The above problems are the problems that we have to solve as the whole humanity, and for this we need to gain a global consciousness of humanity and address the problems by developing common human / moral values. In order to solve these problems, it is necessary to acquire common human / moral values as all humanity.

Keywords: *Globalization, Global Citizenship, Environmental Problems, International Ethic Values.*

Bildiri No: BT046

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME ALIŞKANLIKLARI

Rabia ACEMİOĞLU
Iğdır Üniversitesi,
@racemioglu@gmail.com

Yakup DOĞAN
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@yakupdogan06@gmail.com

Ali Derya ATİK
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@alideryaatik@kilis.edu.tr

ÖZET

Geçmişten günümüze kadar beslenme olgusu her çağda farklılıklar göstermektedir. Çağlar boyunca beslenme olgusunda görülen farklılıklarda o günün ekonomik ve kültürel koşulları etkili olabilir. Devinimsel gelişim süreciyle birlikte bireyin içinde bulunduğu çevresel koşullar da değişim göstermiştir. Meydana gelen bu değişim bireyin beslenme alışkanlıklarını etkisi altına almaktadır. Bu bağlamda insan sağlığına ilişkin beslenme alışkanlıklarının incelenerek hangi gıdaların sağlıklı olduğu, ne kadar tüketilmesi gerektiğinin bilinmesi önem taşımaktadır. Dolayısıyla bu araştırmada ortaokul öğrencilerinin beslenme alışkanlıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Kilis merkeze bağlı ortaokul öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi belirlenirken seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Minimum örneklem 374 olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen ve iki bölümden oluşan "Beslenme Alışkanlıkları Anketi" kullanılmıştır. Anketin ilk bölümünde katılımcıların cinsiyet, sınıf düzeyi, doğum yılı, boy ve kilo değerleri, ailenin ekonomik düzeyi, anne/babanın mesleği ve öğrenim durumunu belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır. Anketin ikinci bölümünde ise öğrencilerin düzenli kahvaltı yapıp/yapmadıkları, günde kaç öğün yemek yedikleri, sıklıkla tükettikleri yiyecek türleri gibi beslenme alışkanlıklarına yönelik sorular bulunmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde basit betimsel istatistikler kullanılmıştır.Araştırmanın sonucundan elde edilen veriler incelendiğinde katılımcıların %53.8'i kız, %48.2'sinin erkek olduğu belirlenmiştir. Elde edilen verilere göre araştırmaya katılan öğrencilerin yarıya yakını okula gitmeden önce düzenli sabah kahvaltısı yapmamakta ancak günde üç öğün yemek yediklerini ifade etmektedir. Katılımcıların %32'si iki öğün yemek yerken, yarıdan fazlası (%69.6) öğün atlamaktadır. Benzer şekilde katılımcıların yarısından fazlası öğün aralarında besin tüketmektedir. Katılımcıların yaklaşık dörtte biri açıkta satılan yiyecekleri satın almadığını; yarısından fazlası ise ara sıra açıkta satılan yiyecekleri satın aldığını belirtmiştir. Öğrencilerin yaklaşık beşte biri satın aldığı ürünler üzerindeki etiket bilgisini okumadığı tespit edilmiştir. Öğün atlayan katılımcıların en fazla (%65.0) sabah kahvaltısını, daha sonra öğle öğününü (%21.8) atladığı tespit edilmiştir. Öğrenciler öğün atlama nedenlerini çoktan aza doğru "canım istemiyor"(%51.3), "zamanım yok" (%32.8), "hazırlayan olmaması" (%8.7) ve "ekonomik yetersizlik" (%7.2) şeklinde sıralamıştır. Katılımcılar en fazla öğle ile akşam yemeği arasında, en az ise akşam yemeğinden sonra besin tükettiklerini ifade etmişlerdir. Öğün aralarında tüketilen besin çeşitleri ise çoktan aza doğru sırasıyla "cips, bisküvi, kraker, çikolata vb. atıştırmalıklar" (%33.9), sebze ve meyveler (%23.0), ekmek ve tahıllar (%18.4), süt ve süt ürünleri (%13.8) ve et, süt ve kuru baklagiller (%10.9) olarak tespit edilmiştir. Katılımcılar her gün en fazla ekmek ve tahıllar (%64.6) ile sebze ve meyveler (%63) tükettikleri; okul kantininden satın aldıkları yiyecek türlerinin en fazla cips, bisküvi, kraker, çikolata vb. atıştırmalıklar (%54.4) olduğu görülmektedir. Açıkta satılan gıdaları satın alma nedenleri en fazla "canı istediği için" (%60.3), açıkta satılan gıdaları tercih etmeyenlerin satın almama nedenleri arasında en fazla "sağlıklı bulmadığım için" (%71.6) gelmektedir. Katılımcıların en fazla sevinçliyken çok yemek yedikleri (%59.6), sıkıntılıyken az yedikleri (%46.3), üzüntülüyken (%41.8) hiç yemedikleri görülmektedir. Öğrencilerin birçoğunun düzenli kahvaltı yapmamaları, öğün atlamaları, etiket bilgilerini okumamaları, öğün aralarında en fazla cips, kraker, çikolata vb. besinleri tüketmeleri hızlı yaşamın beslenme alışkanlıklarını şekillendirmesi ile ilişkilendirilebilir. Hızlı yaşamla şekillenen beslenme alışkanlıklarının olumlu bağlamda değişim göstermesi için ilgili kurum ve kuruluşlarca beslenmeye yönelik eğitimler verilebilir. Yine bu bağlamda ortaokulda ders anlatım sürecinde beslenmeyle ilgili bilgilere daha ağırlık verilerek öğrencilerin informal ve nonformal şekilde öğrenme süreci geçirmeleri sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, beslenme alışkanlıkları, öğün

NUTRITION HABITS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Rabia ACEMİOĞLU
Iğdır Üniversitesi,
@racemioglu@gmail.com

Yakup DOĞAN
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@yakupdogan06@gmail.com

Ali Derya ATİK
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@alideryaatik@kilis.edu.tr

ABSTRACT

The phenomenon of nutrition from the past to the present shows differences in every age. The economic and cultural conditions of that day may be effective in the differences observed in the phenomenon of nutrition throughout the ages. Along with the dynamic development process, the environmental conditions of the individual have also changed. This change that occurs affects the eating habits of the individual. In this context, it is important to know which foods are healthy and how much should be consumed by examining the dietary habits related to human health. Therefore, in this study, it was aimed to determine the eating habits of middle school students. General scanning model was used in the research. The universe of the research consists of secondary school students affiliated to Kilis center. While determining the sample of the research, random sampling method was used. The minimum sample was set at 374. In the research, "Nutritional Habits Questionnaire" developed by the researchers and consisting of two parts was used as a data collection tool. In the first part of the questionnaire, there are questions to determine the gender, grade level, year of birth, height and weight values of the participants, the economic level of the family, the profession and educational status of the parents. In the second part of the questionnaire, there are questions about students' eating habits such as whether they have breakfast regularly, how many meals a day they eat, and the types of food they consume frequently. Simple descriptive statistics were used in the analysis of the data obtained. When the data obtained from the results of the study were examined, it was determined that 53.8% of the participants were girls and 48.2% were boys. According to the data obtained, almost half of the students participating in the study stated that they did not have regular breakfast before going to school, but they ate three meals a day. While 32% of the participants eat two meals, more than half (69.6%) skip the meal. Similarly, more than half of the participants consume food between meals. About a quarter of the respondents did not purchase open food; More than half of them stated that they occasionally bought unpacked food. It was determined that approximately one fifth of the students did not read the label information on the products they purchased. It was determined that the participants who skipped meals mostly skipped breakfast (65.0%) and then lunch (21.8%). The students listed the reasons for skipping meals as "I don't want to feel like" (51.3%), "I don't have time" (32.8%), "not having a preparation" (8.7%) and "economic inadequacy" (7.2%). Participants stated that they consumed most food between lunch and dinner and at least after dinner. The types of food consumed between meals are “chips, biscuits, crackers, chocolate, etc.” respectively. snacks ”(33.9%), vegetables and fruits (23.0%), bread and cereals (18.4%), milk and dairy products (13.8%) and meat, milk and legumes (10.9%). The participants mostly consumed bread and cereals (64.6%) and vegetables and fruits (63%) every day; The types of food they buy from the school canteen are mostly chips, biscuits, crackers, chocolate, etc. It is seen that there are snacks (54.4%). The reasons for buying open food are mostly because they want it (60.3%), and those who do not prefer open-sold food are mostly because of "not finding healthy" (71.6%). It is observed that the participants mostly ate when they were happy (59.6%), they ate less when they were distressed (46.3%), and did not eat at all when they were sad (41.8%). Most of the students do not have regular breakfast, skip meals, do not read the label information, mostly chips, crackers, chocolate, etc. between meals. Consumption of nutrients can be associated with the rapid life shaping the eating habits. In order for the nutritional habits shaped by fast life to change positively, training for nutrition can be given by relevant institutions and organizations. Again, in this context, it can be ensured that students have an informal and non-formal learning process by placing more emphasis on nutritional information in the lecture process in middle school.

Keywords: Nutrition, eating habits, meal

Bildiri No: BT047

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OBEZİTE FARKINDALIKLARININ FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Rabia ACEMİOĞLU
Iğdır Üniversitesi,
@racemioglu@gmail.com

Yakup DOĞAN
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@yakupdogan06@gmail.com

Ali Derya ATİK
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@alideryaatik@kilis.edu.tr

ÖZET

Sağlıklı yaşamın temel taşlarından biri sağlıklı beslenmedir. Bireyin vücudunu tanıması, tükettiği besinlerin ve besin içeriklerinin neler olduğunu bilmesi sağlık açısından önem teşkil etmektedir. Eksik ve yanlış beslenme bilgisi birçok sorunla birlikte obeziteyi de beraberinde getirebilir. Çünkü obeziteye sebep olduğu bilinen en önemli nedenler arasında aşırı ve yanlış beslenme gelmektedir. Bu faktörün yanı sıra çevresel, sosyokültürel, genetik, nörolojik birçok faktör de obezite nedenleri arasında sayılmaktadır (Türkiye Obezite (Şişmanlık) İle Mücadele Programı, 2014). İnsan yaşamında olduğu kadar eğitimin her kademesinde de beslenme olgusu önem teşkil etmektedir. Bu kapsamda ortaokul öğrencilerinin obezite farkındalıklarının farklı değişkenler açısından incelenmesi bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.Bu araştırmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Kilis merkeze bağlı farklı sosyo-ekonomik özelliklere sahip 135850 ortaokul öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılmış olup minimum örneklem 374 olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Allen (2011) tarafından geliştirilen ve Kafkas ve Özen (2014) tarafından Türkçeye ve Türk kültürüne uyarlanan, obezite farkındalığı, beslenme, fiziksel aktivite olarak üç boyuttan oluşan "Obezite Farkındalık Ölçeği (OFÖ)" kullanılmıştır. Elde edilen veriler normallik analizine tabi tutulmuş ve verilerin normal dağılmadığı tespit edilmiştir (p>.05). Bu sebeple elde edilen verilerin analizinde T-testi ve ANOVA anlamlılık testleri kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin obeziteye yönelik farkındalıkları okula gitmeden önce düzenli kahvaltı yapıp yapmamalarına (p=.540), öğün atlayıp atlamamalarına (p=.116), yemek saatlerinin düzenli olup olmadığına (p=.660), yemek seçip seçmeme durumlarına (p=.468) ve sıcak içeceklere şeker ekleyip eklememelerine (p=.110) göre anlamlı farklılık göstermemektedir. Ancak öğrencilerin cinsiyetine göre obezite farkındalıkları istatistiksel olarak kızların lehine anlamlı farklılık göstermektedir (p=.013). Öğrencilerin obezite farkındalıklarının sınıf, beden kitle indeksi (p=.467), ailenin gelir durumu (p=.255), annenin mesleği (p=.608), günlük öğün sayısı (p=.533), öğün aralarında besin tüketimi (p=.929), açıkta satılan yiyecekleri tüketme sıklığı (p=.631), yemek yeme şekilleri(p=.234), asitli, gazlı, şekerli içecekler tüketme durumu (p=.327) değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Yine elde edilen verilere göre öğrencilerin obezite farkındalıkları anne eğitim düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir (p=.048). Benzer şekilde babası üniversite mezunu olan öğrencilerin obezite farkındalıklarının babası okuryazar olmayan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir (p=.035). Babası memur olarak görev yapan öğrencilerin obezite farkındalıkları babası çalışmayanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir (p=.041). Öğrencilerin obezite farkındalıkları fastfood yeme durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir (p=.044). Ancak bu farkındalık ara sıra fastfood tüketen öğrencilerin lehinedir. Öğrencilerin obeziteye yönelik farkındalık durumunun kızların lehine anlamlı farklılık göstermesi; kız öğrencilerin estetik görünüm kaygısını erkek öğrencilere göre daha fazla yaşamaları ile ilişkilendirilebilir. Aynı zamanda anne ve babanın eğitim düzeyine göre öğrencilerin obezite farkındalıklarının anlamlı farklılık göstermesi beslenme eğitiminin ailede başladığının göstergesi olabilir. Ara sıra fastfood tüketen bireylerin lehine anlamlı farklılığın olması öğrencilerin konuyla ilgili bilgi sahibi oldukları ve bu bilgiyi kullanmadıklarıyla ilişkilendirilebilir. Öğrencilerin sahip oldukları bilgiyi kullanmamaları çevresel, ekonomik ve kültürel koşulların etkisi altında kaldıklarının göstergesi olabilir. Bu doğrultuda eğitim-öğretimin ve sağlık hizmetlerinin kalitesinin yükseltilmesi farkındalık sağlamak anlamında önemli bir adım olabilir. Ayrıca devlet ve ilgili kuruluşlar obeziteden korunmaya yönelik politikalar geliştirerek toplumu sağlıklı beslenmeye teşvik etmelidir. İlgili kurum ve kuruluşların etkin ve uzun soluklu çalışmalar sonucunda bireylere obezitenin ulaşım, spor, eğitim, gıda gibi birçok faktörle ilişkili olduğu aktarılabilir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, beslenme, besin, yemek yeme,eğitim

INVESTIGATION OF THE OBESITY AWARENESS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN TERMS OF DIFFERENT VARIABLES

Rabia ACEMİOĞLU
Iğdır Üniversitesi,
@racemioglu@gmail.com

Yakup DOĞAN
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@yakupdogan06@gmail.com

Ali Derya ATİK
Kilis 7 Aralık Üniversitesi,
@alideryaatik@kilis.edu.tr

ABSTRACT

One of the cornerstones of a healthy life is a healthy diet. It is important for the individual to know his / her body and what the foods and nutritional contents they consume are Incomplete and incorrect nutritional information can bring along obesity with many problems. Because one of the most important causes known to cause obesity is excessive and wrong nutrition. These factors as well as environmental, socio-cultural, genetic, neurological many other factors have also been cited among the causes of obesity (Turkey Obesity (Obesity) Combating Program, 2014). Nutrition is important in all levels of education as well as in human life. In this context, the aim of this study is to examine the obesity awareness of middle school students in terms of different variables. In this study, the general screening model was used. The universe of the research consists of 135850 secondary school students with different socio-economic characteristics, connected to Kilis center. Random sampling method was used in the study and the minimum sample was determined as 374. In the study, the "Obesity Awareness Scale (OFO)", which was developed by Allen (2011) and adapted to Turkish and Turkish culture by Kafkas and Özen (2014), consisting of three dimensions as obesity awareness, nutrition and physical activity, was used as a data collection tool. The obtained data were subjected to normality analysis and it was determined that the data were not normally distributed (p> .05). For this reason, T-test and ANOVA significance tests were used in the analysis of the data obtained. According to the analysis results, the awareness of students about obesity was determined by whether they had regular breakfast before going to school (p = .540), whether they skipped meals (p = .116), whether meal times were regular (p = .660), and whether they chose a meal or not (p = .540). .468) and whether they added sugar to hot drinks (p = .110). However, obesity awareness of students according to their gender shows a statistically significant difference in favor of girls (p = .013). Class, body mass index (p = .467), family income (p = .255), mother's occupation (p = .608), number of daily meals (p = .533), food consumption between meals (p =. = .929), frequency of consuming unpackaged foods (p = .631), eating patterns (p = .234), consumption of acidic, fizzy, sugary drinks (p = .327). Again, according to the data obtained, the obesity awareness of the students shows a statistically significant difference according to the education level of the mother (p =. Similarly, it was found that obesity awareness of students whose fathers are university graduates is statistically significantly higher than students whose fathers are illiterate (p = .035). Obesity awareness of students whose fathers served as civil servants was statistically significantly higher than those whose fathers were not working (p = .041). Obesity awareness of the students shows a statistically significant difference according to their fastfood eating status (p = .044). However, this awareness is in favor of students who occasionally consume fast food. Students' awareness of obesity differed significantly in favor of girls; it can be associated with female students experiencing aesthetic appearance anxiety more than male students. At the same time, the significant difference in obesity awareness of the students according to the education level of the parents may be an indicator that nutrition education started in the family. The fact that there is a significant difference in favor of individuals who occasionally consume fast food can be associated with the fact that students have knowledge about the subject and do not use this information. The fact that students do not use their knowledge may indicate that they are under the influence of environmental, economic and cultural conditions. In this direction, increasing the quality of education and health services may be an important step in raising awareness. In addition, the state and related organizations should encourage the society to have a healthy diet by developing policies for prevention of obesity. As a result of effective and long-term studies of relevant institutions and organizations, it can be conveyed to individuals that obesity is related to many factors such as transportation, sports, education and food.

Keywords: Obesity, nutrition, food, eating, education

Bildiri No: BT048

KÜLTÜREL SERMAYE VE YENİDEN ÜRETİM BAĞLAMINDA TÜRKÇE DERS KİTAPLARININ TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİ AÇISINDAN ANALİZİ

Sudet Karagöz
Çağ Üniversitesi
@Sdt.krgz21@gmail.com

Mustafa KALE
Çağ Üniversitesi
@mustafakale@gmail.com

Sara HURŞİDİ
Çağ Üniversitesi
@sarahursidi@gmail.com

ÖZET

Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yayınlanan bu çalışma, Türkçe ders kitaplarında yer alan ilişkideki cinsiyet eşitliği metin ve resimlerini incelemek amacıyla yapılmıştır. Aile ve okullarda kültür, normlar ve özellikle cinsiyet rolü normları tanıtıldı. Bu nedenle, ilkokul ders kitapları bir kültürün toplumsal cinsiyet rollerini nasıl empoze ettiğini anlamak için özellikle önemli araçlardır. Zorunlu ders kapsamında okutulan 1., 2., 3. ve 4. sınıf Türkçe ders kitaplarının ders kitaplarında ve ders kitaplarında kadın ve erkeğe verilen cinsiyet rolleri, mesleki roller, aile rolleri, kadın ve erkeklerin kamusal ve özel süreçleri 2019-2020 eğitim öğretim yılı incelenmiştir. Araştırmada öne çıkan bulgulardan biri, babalık düzeninin babalık rolünün iktidar ve iktidar arasındaki ilişki üzerinden gösterilmesiydi. Dahası, erkeklerin ders kitapları yazarı ve görünürlük açısından kadınlardan daha fazla olduğu görüldü. Özel yer ve kamusal alan ile ilgili olarak, kadınlar daha çok özel yerlerde, erkekler ise daha çok kamusal alanlarda daha önceki araştırmalara göre tasvir edilmiştir. Aynı şekilde sınırlı sayıda kadın mesleği varken erkek meslekleri de çeşitlidir. Son olarak, Türkiye Türkçesi ders kitaplarının önemli temel derslerinden biri olan çalışmanın, kadın editör ve tasarımcıların büyük çoğunluğunun toplumsal cinsiyet rollerinin yayınını hazırlamasına rağmen yeniden inşa edildiği gösterildi. Bu bulgular, Türkçe ders kitaplarının cinsiyet eşitliğinden yoksun olduğunu ve iyileştirilmesi gerektiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyoloji, Eğitim, Cinsiyet, Türkçe Ders Kitapları, Orta Çocukluk.

ANALYSIS OF GENDER ROLES IN TURKISH TEXTBOOKS IN CONTEXT OF CULTURAL CAPITAL AND REPRODUCTION

Sudet Karagöz
Çağ Üniversitesi
@Sdt.krgz21@gmail.com

Mustafa KALE
Çağ Üniversitesi
@mustafakale@gmail.com

Sara HURŞİDİ
Çağ Üniversitesi
@sarahursidi@gmail.com

ABSTRACT

This study, published by the Ministry of Education in Turkey, located in the Turkish textbooks was conducted to examine the text and images of gender equality in the relationship. Culture, norms and especially gender role norms were introduced in families and schools. Therefore, primary school textbooks were particularly important tools to understand how a culture imposes gender roles. The gender roles given to women and men, occupational roles, family roles, the public and private processes of women and men in the textbooks and textbooks of 1st, 2nd, 3rd and 4th grade Turkish textbooks taught within the scope of the compulsory course in the 2019-2020 academic year were examined. One of the prominent findings in the research was that paternal order's paternity role was shown through the relationship between power and power. Moreover, men were found to outnumber women in terms of being a writer of textbooks and visibility. About private place and public place, women were mostly portrayed in private places while men were mostly portrayed in public places in accordance with previous studies. Likewise, there were limited number of female occupations while male occupations were various. Finally, the study, which was one of the important basic lesson in Turkey Turkish textbooks, despite the fact that majority of women editors and designers to prepare the publication of gender roles has been shown to be rebuilt. These findings indicated that Turkish textbooks are lack of gender equality and should be improved.

Keywords: Sociology, Education, Gender, Turkish Textbooks, Middle Childhood.

Bildiri No: BT049

KİŞİLİK YAPILARINDA ŞEMA MODLARI

Öğr. Gör. Şafak Akdemir
Haliç Üniversitesi
@safakakdemir@halic.edu.tr

ÖZET

Erken dönem uyumsuz şemalar; çocukluk yaşantısı ve erken yetişkinlik dönemleri süresince işlevsellikte bozulmalara neden olan, düşünceler, olumlu ve olumsuz olarak algılanan yaşantılar, bedensel duygulanımlarından ve bilişten meydana gelen, kişinin kendisiyle ve çevresiyle olan ilişkilerini kapsayan davranış kalıpları olarak tanımlanır. Uyumlu şemalar gibi uyumsuz şemalar da yaşamın ilk yıllarında ortaya çıkarlar ve kişiyi belirli durumlarda belirli davranış kalıpları göstermeye zorlarlar. Araştırmacılar erken dönem uyumsuz şema modlarının sıklıkla çocuğun istismara ve/veya ihmale uğradığı, ya da temel duygusal gereksinimlerinin karşılanmadığı ortam şartlarında ortaya çıktığını belirtmişlerdir. Yaşamın ilk dönemleri birey için çevreye uyum özellikleri geliştirme ve uyaranlara yanıt verme açısından kilit bir role sahiptir. Bu dönemde birey tematik bir dünyanın içerisindedir. Bu tematik çevrenin en önemli ögeleri bireyin doğuştan getirdiği mizacı, yaşantıladığı olumlu-olumsuz deneyimler ve duygusal ihtiyaçlarının karşılanıp karşılanmadığı olarak özetlenebilir. Şema terapi modeli, alanın uzmanları tarafından kişilik bozukluklarını açıklamak ve tedavi etmede etkili bir model olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada; erken dönem uyumsuz şemaların kişiliğin oluşmasındaki etkileri ve farklı kişilik yapılarında (narsistik kişilik yapısı, sınır kişilik yapısı ve antisosyal kişilik yapılarında) hangi modların baskın olduğuna ilişkin araştırmalar incelenmiştir. Young ve arkadaşları (2003) 10 temel şema modu tanımlamış olsa da, alana ilişkin literatürde alt boyutlar ile birlikte 22 şema modu tanımlanmıştır. Bu şema modlarının belirli kişilik yapılarında belirli tiplerinin baskın olduğu düşünülmektedir. Modele göre aşırı talepkar bakımveren ve incinmiş çocuk modu bağımlı kişilik yapısıyla, kopuk ve cezalandırıcı ebeveyn kaçıngan kişilik yapısıyla, öfkeli çocuk modu ve zorbalık antisosyal kişilik yapısıyla, incinmişve dürtüsel çocuk-cezalandırıcı ebeveyn sınır kişilik yapısıyla, büyüklenmeci-incinmiş çocuk ihmalkar ebeveyn narsistik kişilik yapısıyla ve dürtüsel-incinmiş çocuk modları histrionik kişilik yapısıyla ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: erken dönem uyumsuz şemalar, kişilik, mizaç

DIAGRAM MODES IN PERSONALITY

Öğr. Gör. Şafak Akdemir
Haliç Üniversitesi
@safakakdemir@halic.edu.tr

ABSTRACT

Early maladaptive schemes; It is defined as the behavioral patterns that cause impairment in functionality during childhood and early adulthood, consisting of thoughts, experiences perceived as positive and negative, bodily affections and cognition, and involving the person's relationships with himself and his environment. Like compatible schemes, maladaptive schemes also appear during the first years of life and force the person to show certain behavioral patterns in certain situations. Researchers stated that early maladaptive schema modes often occur in environments where the child is abused and / or neglected, or in which basic emotional needs are not met. The first stages of life play a key role for the individual in terms of developing adaptability to the environment and responding to stimuli. In this period, the individual is in a thematic world. The most important elements of this thematic environment can be summarized as the innate temperament of the individual, the positive and negative experiences he / she experiences, and whether his / her emotional needs are met. The schema therapy model is accepted by experts in the field as an effective model in explaining and treating personality disorders. In this study; Studies on the effects of early maladaptive schemas on the formation of personality and which modes are dominant in different personality structures (narcissistic personality structure, borderline personality structure and antisocial personality structures) have been examined. Although Young et al. (2003) defined 10 basic schema modes, 22 schema modes were defined with sub-dimensions in the literature on the area. Certain types of these schema modes are thought to be dominant in certain personality structures. According to the model, the extremely demanding caregiver and the hurt child mode with the dependent personality structure, the disconnected and punitive parent with the avoidant personality structure, the angry child mode and the bullying antisocial personality, the hurt and impulsive child-punitive parent with the border personality structure, the grandiose-hurt child with the negligent parental narcissistic personality and impulsive-hurt child modes are associated with the histrionic personality structure.

Keywords: early maladaptive schemas, personality, temperament

Bildiri No: BT050

STRES VE TÜKENMİŞLİK DUYGUSUNA YÖNELİK BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ

Şafak Akdemir
Haliç Üniversitesi
@safakakdemir@halic.edu.tr

ÖZET

17. yüzyılın ortalarında ilk kez fizikçiler tarafından terim olarak kullanılan stres kavramı, günümüzde bireyin rutin yaşamının ayrılmaz bir parçası olarak görülmektedir. Klasik fizikte etki-tepki ya da direnç mekanizması olarak açıklanan stres kavramı sosyal bilimlerde organizmanın çevresinin beklentileriyle olanakları arasındaki çatışma düzleminde tanımlanır. Stres kavramını inceleyen kuramlara göre birey çevre tarafından olanakları ölçüsünden daha fazla zorlanırsa buna zihinsel bir tepki vermek zorundadır. Bu tepki, uyaranın ya da uyaranların bireyin duygudurum düzeyini, zihinsel yetilerini ve karar verme mekanizmalarını bozacak düzeye erişmesi sonrası oluşan uyum bozucu bir süreçtir. Bu çalışmada alana ilişkin literatür taraması yapılarak stres kavramının tarihsel süreçte gelişimi, isimlendirilmesi ve stresle başa çıkma modelleri incelenmiştir.Stres yönetimine dair birçok farklı model bulunur. Bu modellerin tümündeki ortak nokta yapıcı stres-yıkıcı stres ayrımıdır. Bu iki kavram optimal stres düzeyi adı verilen bir eşik değeri ile birbirinden ayrılır. Stres düzeyinin bireyin işlevselliğini bozacak etkiye ulaştığı nokta optimal stres düzeyi olarak adlandırılır. Optimal stres düzeyi hem bireyin kendi yapısına hem de mevcut durumdaki çevre şartlarına bağlı olarak değişir.Uyarana dayalı model, tepkilere dayalı stres modeli ve transaksiyonel-etkileşimsel stresle başa çıkma modelleri konuya ilişkin farklı çözüm yolları araştıran modellerdir. Üç model de stresle başa çıkma stratejisini "bireyin kendisine baskı oluşturan uyaranlar karşısında ortaya koyduğu bilişsel ve duygudurumsal çabalar" olarak tanımlar. Bu literatür çalışmasında stresle başa çıkma metodları farklı kuramlar açısından araştırılarak stres kavramıyla tükenmişlik ve somatizasyon kavramları arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: stres, başa çıkma, tükenmişlik

METHODS OF COPING TOWARDS STRESS AND EMOTION OF BURNT

Şafak Akdemir
Haliç Üniversitesi
@safakakdemir@halic.edu.tr

ABSTRACT

The concept of stress, which was first used as a term by physicists in the middle of the 17th century, is seen as an integral part of an individual's routine life today. The concept of stress, which is described as an action-reaction or resistance mechanism in classical physics, is defined in social sciences in the plane of conflict between the expectations of the organism's environment and its possibilities. According to the theories that examine the concept of stress, if the individual is forced by the environment more than his possibilities, he has to react mentally. This reaction is a disruptive process that occurs after the stimulus or stimuli reach a level that disrupts the mood, mental abilities and decision-making mechanisms of the individual. In this study, the development and naming of the concept of stress in the historical process, naming and coping models with stress were examined by making a literature review regarding the field. The common point in all of these models is the distinction between constructive stress and destructive stress. These two concepts are separated by a threshold value called the optimal stress level. The point where the stress level reaches the effect that will disrupt the functionality of the individual is called the optimal stress level. The optimal stress level varies depending on both the individual's own structure and the current environmental conditions. Stimulus-based model, response-based stress model and transactional-interactional stress-coping models are models that investigate different solutions. All three models define the strategy of coping with stress as "the cognitive and affective efforts of the individual against the stimuli that put pressure on him". In this literature study, methods of coping with stress are investigated in terms of different theories, and the relationships between the concept of stress and the concepts of burnout and somatization are examined.

Keywords: stress, coping, burnout

Bildiri No: BT051

PSİKOTARİH AÇISINDAN HİTLER'İN İNCELENMESİ

Bengisu Nehir AYDIN
Haliç Üniversitesi
@ bengisuaydin@halic.edu.tr

ÖZET

Psikotarih, tarih ve psikanaliz disiplinleri arasında sentez kuran, tarihsel araştırma ve kavramsallaştırma sağlayan bir bilimdir. İlgili yayınlar tarihin ve klinik psikanalizin hümanistik, politik, analitik ve öyküsel yanlarını keşfetmeyi sağlamaktadır. Politik, sosyal, kültürel, entelektüel olayların tarihsel yanlarını gizil ya da bilinçdışı temalarla zenginleştirebilmektedir. Psikotarihin ilgilendiği alanlardan biri de lider davranışları ve bunların kişisel tarihleriyle olan ilişkisidir (Şarlak ve Öztürk, 2020; DeMause, 1998). Liderlerin uluslar ve toplumlar üzerindeki sorumluluğu konusunda devreye bazı liderlerin kişilik bozukluğu tanı ölçütlerini karşılayacak düzeyde işlevsellikten uzak ilişki biçimleri girmektedir. Bu durum, sorumluluk almama ve kendi problemleri için başkalarını suçlama ile karakterizedir. Hem bu tipte olan hem de olmayanlar konusunda psikotarih açısından incelemeler yapılmıştır (Loewenberg, 1996). Bu liderlerden biri de hem kendi yaşadığı ülkeleri ve çevresini, hem de tüm Dünya'yı derinden etkileyerek felakete sürükleyen Adolf Hitler'dir. 20. yüzyılın ortasında gerçekleşen Holocaust olayının benzerlerinin tarihte başka zaman ve mekanlarda da meydana geldiği, ancak bu spesifik olayda, 1941 öncesinde geniş kitlelerin göç etmesi teşvik edilirken, sonrasında fiziksel olarak yok etme kararının kaynağının Hitler olmasının, onun rolünü daha da ön plana çıkardığı belirtilmektedir (Kren, 1978; Kren, 1979). Bu çalışmada odak noktası olarak Hitler ele alınacak ve psikolojik yaklaşımların, tarihsel verilerin yol göstericiliğiyle Adolf Hitler'in kişiliğinin nasıl şekillendiği, annesinin ve babasının belirgin özellikleri, çocukluk ve ergenlik dönemlerinde ebeveynleriyle ilişkileri ve bunların ileriki yaşamına yansıması açısından bir inceleme yapılacaktır.

***Anahtar Kelimeler**: Psikotarih, Kişilik değerlendirmesi, Liderlik.*

AN EXAMINATION OF HITLER IN PSYCHOTHISTORY

Bengisu Nehir AYDIN
Haliç Üniversitesi
@ bengisuaydin@halic.edu.tr

ABSTRACT

Psychohistory is a science that synthesizes and provides historical research and conceptualization between the disciplines of history and psychoanalysis. Relevant publications make it possible to explore the humanistic, political, analytical, and narrative aspects of history and clinical psychoanalysis. It can enrich the historical aspects of political, social, cultural and intellectual events with latent or unconscious themes. One of the areas of interest in psychohistory is leadership behavior and their relationship with personal histories (Şarlak & Öztürk, 2020; DeMause, 1998). In terms of the responsibility of leaders over nations and societies, some forms of relationships that are not functional enough to meet the diagnostic criteria of personality disorder come into play. This condition is characterized by not taking responsibility and blaming others for their own problems. Studies have been conducted in terms of psychohistory for both those with and without this type (Loewenberg, 1996). One of these leaders is Adolf Hitler, who caused disaster by deeply affecting both the countries where he lived and his environment and the whole world. It is stated that similarities of the Holocaust event that took place in the middle of the 20th century also occurred at other times and places in history, but in this specific event, while large masses were encouraged to migrate before 1941, the fact that Hitler was the source of the decision to physically destroy it afterwards highlighted its role (Kren, 1978; Kren, 1979). In this study, Hitler will be considered as the focal point and an examination will be made in terms of how the personality of Adolf Hitler is shaped with the guidance of psychological approaches and historical data, the prominent characteristics of his mother and father, his relationships with his parents in childhood and adolescence, and their reflection on his future life.

Keywords: *Psycho history, Personality assessment, Leadership.*

Bildiri No: BT052

BELLEK, GÖRGÜ TANIKLIĞI VE GÖRGÜ TANIKLIĞINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Hülya Ayhan
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi
@hulyaayhan85@gmail.com

ÖZET

Bellek kabaca geçmiş deneyimleri, olayları ya da bilgileri algılama, zihinde tutma ve hatırlama yetisi olarak tanımlanmaktadır. Başka bir ifadeyle öğrenilmiş bilgileri depolama ve ihtiyaç duyulduğunda geri çağırma yeteneğidir Belleğin oluşması için üç evre bulunmaktadır. Bunlar; kodlama (encoding), depolama (storage) ve geri çağırma (retrieval)'dır. Bunlara hafızanın aşamaları da denilmektedir.Kodlama, duyu organları ile elde edilen bilginin daha sonra işlenmek üzere belleğin kabul edebileceği zihinsel bir kod ya da temsil olarak işlemeyi içerir. Depolama, kodlanan bilginin bellekte korunması olarak tanımlanmaktadır. Bellek, bilgileri farklı mekanizmalar üzerinden depolamaktadır/saklamaktadır. Bilgi, bellekte duyusal depo, kısa süreli bellek ve uzun süreli bellek olmak üzere üç şekilde depolanmaktadır. Kişinin dikkat ettiği duyusal bilginin ufak bir kısmı kısa süreli belleğe aktarılmaktadır. Kısa süreli bellek, duyusal hafıza ile elde edilen bilginin bir kısmının (7 ± 2 birim) yaklaşık 20 saniye saklandığı yerdir. Bu süre tekrar etme yöntemi ile artırılabilmektedir. Uzun süreli bellek ise kısa süreli bellekten gelen bilginin birkaç dakikadan bir ömür boyuna kadar tutulduğu yerdir. Uzun süreli belleğin kapasitesinin sınırsız olduğu değerlendirilmekte ve uzun süreli bellekten geri çağırma yöntemi ile ulaşılan bilgi kısa süreli belleğe aktarılarak burada tutulmaktadır.Görgü tanığı belleği ise adli bir olay yerinde bulunmuş ve olaya tanıklık etmiş ya da olayı yaşamış olan görgü tanığının olay sonrasında söz konusu olaya ilişkin tüm bilgisi olarak tanımlanmaktadır.Görgü tanığı belleğini oluşturan evreler ilk defa Elizabeth Loftus tarafından tanımlanmıştır. Loftus 1970'lerde yayınladığı çalışmalarında kişilerin önemli olayları video kaydeder gibi kaydetmediklerini, kayıt işlemi yapılırken karmaşık bilişsel süreçlerin etkin olduğunu değerlendirmiş ve alanyazında bellek ile ilgili tanımlanmış olan üç aşamaya benzer bir süreç tanımlamıştır. Loftus'a göre görgü tanığı belleği edinme (acquisition), hatırda tutma (retention) ve geri getirme (retrieval) olmak üzere üç aşamadan oluşmaktadır. Loftus kişilerin karmaşık bir olay yaşadıklarında bu süreçlerin sırasıyla devreye girdiğini belirtmiş ve yaşanan bu sürecin oldukça karmaşık bir yapı olduğunu değerlendirmiştir. Edinme (bilgi edinme), hatırda tutma ve geri getirme aşamalarında kişiler farklı durumlardan etkilenebilmekte ve bellekteki bilgi değişmekte/bozulmakta ya da bazen de belleğin etkilenmesi beklenirken her şeye rağmen bilgi korunabilmektedir. İnsan belleği yapısı gereği karmaşık bir bilişsel süreçtir ve birçok faktörden etkilenerek yapılanmaktadır. Görgü tanığı belleği de hem tanık olunan olay sırasında hem de sonrasında maruz kalınan birçok etkenden birlikte etkilenmektedir. Loftus, görgü tanığı belleğini etkileyen faktörleri iki başlık altında toplamıştır. Bunlar, olayın kendisinde var olan ve doğru bilgiyi vermeyi engelleyen olay faktörleri ve tanığın kendisinden kaynaklanan tanık faktörleridir.

Anahtar Kelimeler: Bellek, Hafıza, Görgü Tanıklığı, Olay Faktörleri, Tanık Faktörleri

FACTORS AFFECTING MEMORY, ETHICAL EVIDENCE AND ETHICAL EVIDENCE

Hülya Ayhan
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi
@hulyaayhan85@gmail.com

ABSTRACT

Memory is roughly defined as the ability to perceive, hold and remember past experiences, events or information. In other words, it is the ability to store learned information and recall it when needed. There are three stages for the formation of memory. These; encoding (storage) and retrieval. These are also called stages of memory. Coding involves processing the information obtained by the sensory organs as a mental code or representation that the memory can accept for later processing. Storage is defined as preserving the encoded information in memory. Memory stores / stores information through different mechanisms. Information is stored in memory in three ways: sensory storage, short-term memory and long-term memory. A small part of the sensory information that the person pays attention to is transferred to short-term memory. Short-term memory is where some of the information (7 2 units) obtained by sensory memory is stored for about 20 seconds. This time can be increased by repeating method. Long-term memory is where information from short-term memory is kept from a few minutes to a lifetime. It is considered that the capacity of long-term memory is unlimited and the information obtained by the method of recalling from long-term memory is transferred to short-term memory and kept there. The stages that make up the eye-witness memory were first described by Elizabeth Loftus. Loftus, in his studies published in the 1970s, evaluated that people do not record important events like video recording, that complex cognitive processes are effective while recording, and defined a process similar to the three stages defined in the literature regarding memory. According to Loftus, the eyewitness consists of three stages: acquisition, retention and retrieval. Loftus stated that when people experience a complex event, these processes are activated sequentially, and he assessed that this process is a very complex structure. In the stages of acquiring (obtaining information), remembering and retrieving, individuals may be affected by different situations and the information in the memory changes / deteriorates or sometimes the memory is expected to be affected, but the information can be preserved despite everything. Human memory is a complex cognitive process by nature and is structured by being affected by many factors. Eyewitness memory is also affected by many factors both during and after the event witnessed. Loftus grouped the factors affecting eyewitness memory under two headings. These are incident factors inherent in the incident and preventing providing accurate information and witness factors originating from the witness himself.

Keywords: Memory, Memory, Eyewitness, Event Factors, Witness Factors

Bildiri No: BT053

PARTNER ŞİDDETİ VE PARTNER ŞİDDETİNİN YORDAYICILARI

Hülya Ayhan
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi
@hulyaayhan85@gmail.com

ÖZET

Partner şiddeti, şimdiki ya da eski bir romantik eş-partner tarafından uygulanan tamamlanmış ya da tamamlanmamış fiziksel, psikolojik ya da cinsel istismar eylemleri olarak tanımlanmaktadır. Partner şiddeti, bir tartışma sırasında tek bir itme ya da kapma olayından, devam eden ve yaygın bir şiddetli dayak ve zorlama modeline kadar çok çeşitli davranış ve davranış kalıplarını kapsayan geniş bir kavramdır. Bu nedenle partner şiddetinin araştırıldığı çalışmalarda iki genel strateji kullanılmıştır. İlki, saldırgan davranışın ve şiddetin direk kendisinin incelenmesidir. Bu yaklaşımın kullanılması olası şiddetin tüm yelpazesini incelenmesini sağlamaktadır. Alternatif bir strateji, genellikle kurbanı kontrol etme ve tuzağa düşürme işlevi gören fiziksel ve duygusal ilişki şiddetinin tezahürü olan aşırı uç şiddet olaylarının ilişkilerini ve sonuçlarını incelemeyi içerir. Partner şiddetinin iki cinsiyete de uygulanabileceği göz önünde bulundurularak farklı gruplarla gerçekleştirilmiş araştırmaların bulgularında yakın ilişkilerdeki şiddetin daha çok erkekler tarafından kadınlara yönelik olduğu vurgulanmaktadır. Ancak, partner şiddetinde saldırganın cinsiyetine göre şiddetin motivasyonun farklılaştığı görülmektedir. Erkekler şiddeti ilişkide kontrolü ellerinde tutmak ya da kendi otoritelerine meydan okuma olarak algıladıkları davranışlara cevap vermek için kullanmaktadırlar. Bunun aksine, kadınlar kendilerini savunmak, saldırıya uğrama ihtimaline karşı korunmak ve mevcut saldırıya misilleme yapmak için şiddeti kullanmaktadırlar. Partner şiddeti ile ilişkili olduğu saptanan birçok faktör bulunmaktadır. Bunlardan bazıları; duygu düzenleme becerileri), saldırganlık ,dürtüsellik , alkol kullanımı, öfke ifade, çelişik duygulu cinsiyetçiliktir. Sosyal açıdan ve halk sağlığı açısından yaygın bir sorun teşkil eden ve toplumsal anlamda yıkıcı etkileri olan bu soruna müdahale edebilmek için şiddetin nasıl bir bağlamda ortaya çıktığını ve nedenlerini kestirebilmek ve yorumlamak önemlidir. Bu bağlamda, bu araştırmanın amacı alanyazında konu ile ilgili yapılmış çalışmaların derlenmesi yoluyla kadına yönelik şiddetin yordayıcısı olan faktörleri değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Partner Şiddeti, Duygu Düzenleme Becerileri, Öfke İfade Tarzı ve Bilişsel Esneklik

PARTNER VIOLENCE AND COUNTERS OF PARTNER VIOLENCE

Hülya Ayhan
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi
@hulyaayhan85@gmail.com

ABSTRACT

Partner violence is defined as complete or incomplete acts of physical, psychological or sexual abuse by a current or former romantic partner. Partner violence is a broad concept that encompasses a wide variety of behavior and behavioral patterns, from a single push or grab during an argument to an ongoing and common pattern of violent beatings and coercion. Therefore, two general strategies were used in studies investigating partner violence. The first is the direct examination of aggressive behavior and violence itself. Using this approach allows the full spectrum of possible violence to be examined. An alternative strategy involves examining the relationships and consequences of extreme violence, which are manifestations of physical and emotional relationship violence, which often functions to control and entrap the victim. Considering that partner violence can be applied to both genders, the findings of studies conducted with different groups emphasize that violence in close relationships is mostly against women by men. However, it is seen that the motivation of violence differs according to the gender of the aggressor in partner violence. Men use violence to retain control of the relationship or to respond to behaviors they perceive as a challenge to their authority. In contrast, women use violence to defend themselves, to protect themselves from being attacked, and to retaliate against the current attack. There are many factors that have been found to be associated with partner violence. Some of those; emotion regulation skills), aggression, impulsivity, alcohol use, anger expression, and contradictory sexism. In order to be able to intervene in this problem, which is a widespread social and public health problem and has socially devastating effects, it is important to be able to predict and interpret the context in which violence occurs and its causes. In this context, the aim of this study is to evaluate the predictors of violence against women through the compilation of studies on the subject in the literature.

Keywords: Partner Violence, Emotion Regulation Skills, Anger Expression Style and Cognitive Flexibility

Bildiri No: BT054

İBRAHİM'İ BEKLERKEN/KUDÜS ÖYKÜLERİ'NDE İNSANA YAKLAŞIM

Canan Olpak Koç
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
@colpak@mehmetakif.edu.tr

ÖZET

Yirminci yüzyılın halledilemeyen meseleleriyle yirmi birinci yüzyıla miras bıraktığı Filistin sorunu, Türk kamuoyunun da yakından ilgilendiği dünya sorunları arasında yer alır. Bir anlamda çağının en önemli tanıklıklarından birini yapan edebiyat da bu soruna duyarsız kalmaz. Türk edebiyatında 1960'ların sonlarından itibaren Kudüs konulu şiirler yazılır. Fakat hem reel sorunları görmek açısından hem de nicelik yönüyle bu örneklerin yeterli olduğunu söylemek kolay değildir. İşte, Yavuz Ahmet'in 2018 yılında yayınlanan İbrahim'i Beklerken-Kudüs öyküleri kitabı, konularını Kudüs ve çevresinden alan dokuz öyküyle en azından Türk öykücülüğünde doğrudan Kudüs sorununa eğilmiş ilk örnek işlevi görür. Öte yandan kitaptaki öyküleri, isminde Kudüs sözcüğü geçse de mekân merkezli metinler saymak, bu ilk örneğe yaklaşımda eksik kalacaktır. Çünkü kitapta yer alan dokuz öykü de yazarın genel edebiyat anlaşışıyla örtüşür şekilde insanı merkeze alan, Kudüs'e de mekâna anlam kazandıran insan etrafında yaklaşan öykülerdir. Kadın ve erkeğiyle, Müslüman'ı, Yahudi'si ve Hristiyan'ıyla yazarın penceresinden eşit yaklaşılmaya çalışılan insan görüntüleri, aynı zamanda sorunların çözümünde bir alternatif olarak sunuluyor. Yazarın mevcut şartların bilincinde olmakla birlikte edebiyata yüklediği ara bulucu misyonlar, sorunları daha da derinleştirecek konulardan ziyade insanı ön plana çıkaran bir tutum sergilemeye çalışıyor. Kırılmalar, bekleyişler, arayışlar, sorgulamalar da karakterlerin iç sorgulamaları, diğerini anlama ihtiyacı gibi insani perspektifler aracılığıyla veriliyor. Dolayısıyla bu bildiri de İbrahim'i Beklerken kitabındaki öyküler insanı algılayışı bakımından değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yavuz Ahmet, Kudüs, Kudüs öyküleri, İnsan anlayışı.

WAITING FOR IBRAHIM / APPROACH TO HUMAN IN STORIES OF JERUSALEM

Canan Olpak Koç
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
@colpak@mehmetakif.edu.tr

ABSTRACT

The Palestinian problem, which the twentieth century left unresolved issues inherited to the twenty-first century, is among the world problems that the Turkish public is also closely interested in. Literature, which makes one of the most important testimonies of its age in a sense, does not remain insensitive to this problem. In Turkish literature, poems on Jerusalem have been written since the late 1960s. However, it is not easy to say that these examples are sufficient in terms of both real problems and quantity. Here, Yavuz Ahmet's book on Ibrahim'i Waiting-Jerusalem Stories, published in 2018, is at least the first example in Turkish storytelling to deal directly with the Jerusalem problem, with nine stories taking their subjects from Jerusalem and its surroundings. On the other hand, counting the stories in the book as space-centered texts, even though the word Jerusalem is mentioned in the title, will be incomplete in approaching this first example. Because all the nine stories in the book are the stories that approach people around the people who put the human center at the center and give meaning to the place in Jerusalem, in accordance with the general understanding of literature. Images of human beings, in which women and men, Muslims, Jews and Christians are tried to be approached equally from the perspective of the author, are also presented as an alternative in solving problems. Although the author is aware of the current conditions, the mediator missions he imposes on literature try to display an attitude that brings people to the forefront rather than issues that will deepen the problems. Breakdowns, anticipations, searches, inquiries are also given through human perspectives such as the characters' internal questioning, the need to understand the other. Therefore, this declaration will also be evaluated in terms of his perception of human being in the stories in Waiting for Abraham.

Keywords: Yavuz Ahmet, Jerusalem, Jerusalem stories, Human understanding.

Bildiri No: BT055

KALMAN MİKSZATH'IN KONUŞAN KAFTAN ROMANININ HENRİ BERGSON'UN GÜLME KURAMINA GÖRE İNCELENMESİ

Canan Olpak Koç
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
@colpak@mehmetakif.edu.tr

ÖZET

Bu bildiride gülme kavramından hareketle Macar yazar Kalman Mikszath'ın Konuşan Kaftan adlı romanı incelenecektir. Konu başıboş kalan bir kentin dış saldırılardan korunmak için başka bir güç tarafından himaye edilmek istemesi üzerine kuruludur. Bu kent belediye başkanlığı ile yönetilen Kecskemet adlı bir yerdir. Çevre yönetimlerin sık sık baskı ve zulmüne maruz kaldığı için moral ve maddi bakımdan zor günler geçiren yöre halkı çözüm arayışındadır. Eserlerinde bulunduğu çağa yönelik eleştiriler de yapan yazar bu çözüm arayışını da mizahi unsurları kullanarak okura sunar. İnsana özgü her şeyin yine insan zekasıyla komiği oluşturduğu bilinir. Gülme bugüne kadar felsefe, sosyoloji, psikoloji, edebiyat ve teoloji başta olmak üzere pek çok alanın inceleme konusu olmuştur. Bu kavram üzerine çalışan Henri Bergson'un (1859-1941) Gülme (1900) adlı eserinde de felsefi olarak komiğin yapım yöntemleri araştırılır ve anlatılır. Bergson, uyumsuzluk ile gülme unsurları arasında ilgi kurar. Romanda mantığa uygun gelmeyen fakat istenen sonuçlara ulaşılmasını sağlayan yöre halkınca desteklenen kasaba yönetiminin idari kararları, gülme kuramına denk düşen komiklikleri ortaya çıkarır. Buradan hareketle eserde, kişilerin bilinçli bir tavrından ziyade bakış açısını, üslubunu ortaya koyarken gösterdiği refleks bir tavır olarak ortaya çıkan komiklikler dikkate değerdir. Bu komikliklere ironik unsurlar da eşlik eder. Buradan hareketle Konuşan Kaftan romanı hem konusu hem de konunun ele alınışı bakımından dikkatli bir okumayı ve derinlikli incelemeyi hak eder.

Anahtar Kelimeler: Kalman Mikszath, Konuşan Kaftan, Gülme Kuramı, Anlatıda Mizahi Unsurlar.

AN INVESTIGATION OF KALMAN MİKSZATH'S SPEAKING CAFANTAN ROMA ACCORDING TO HENRİ BERGSON'S LAUGHING THEORY

Canan Olpak Koç
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
@colpak@mehmetakif.edu.tr

ABSTRACT

In this paper, based on the concept of laughter, Hungarian author Kalman Mikszath's novel Talking Kaftan will be analyzed. The subject is based on the desire of a stray city to be protected by another power in order to be protected from external attacks. This city is a place called Kecskemet administered by the mayor. The local people, who have experienced difficult times in terms of moral and financial terms, are in search of a solution because they are exposed to the pressure and persecution of the environmental administrations. The author, who also criticizes the era in which he works, presents this search for a solution to the reader using humorous elements. It is known that everything peculiar to human creates comedy with human intelligence. Laughter has been the subject of investigation in many fields, especially philosophy, sociology, psychology, literature and theology. In the work of Henri Bergson (1859-1941), who worked on this concept, Laughing (1900), philosophical methods of making funny are investigated and explained. Bergson draws attention between disharmony and laughter. The administrative decisions of the town administration, which do not fit the logic in the novel but are supported by the local people, which lead to the desired results, reveal the funnyness that corresponds to the theory of laughter. From this point of view, the humorousness that emerges as a reflex attitude that people show while revealing their perspective and style, rather than a conscious attitude, is remarkable. These comics are accompanied by ironic elements. From this point of view, the novel Talking Kaftan deserves a careful reading and in-depth analysis in terms of both its subject and its handling.

Keywords: Kalman Mikszath, Speaking Kaftan, Laughter Theory, Humorous Elements in Narration.

Bildiri No: BT056

OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE KAHVEHANE KÜLTÜRÜ

Aykut BALCI
Ardahan Üniversitesi
@ Aykutbalci@ardahan.edu.tr

Fulya Feyiz
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
@ fulyafyz@gmail.com

ÖZET

Kahvenin Etiyopya'da (Habeşistan) keşfedilmesinin ardından Yemen'de muhtelif tarikatlar tarafından gece zikirlerinde tüketilmeye başlanmıştır. Bu tüketim kahvenin adını duyurmasını sağlamış ve kamusal mekânlar olarak kahvehaneler ihdas edilmeye başlamıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nda ise ilk kahvehaneler 1554 yılında Tahtakale'de açılmıştır. Zaman zaman kahve ve kahvehaneler tartışma konusu olmuştur; fakat kahvehanelerin Osmanlı topraklarındaki varlığı, hem kahvenin sevilmesine hem de insanların bu mekânlarda sosyalleşmeye ihtiyaçlarının olduğuna dair emarelerdir. Nitekim bugün daha çok kıraathane olarak bilinen kahvehanelerin işlevselliğini koruması da bu durumun en sahih göstergesidir. Kahvehaneler, insanların etnik köken, iş kolları ya da dini aidiyetlere göre sınıflandırma olmadan bir araya gelebildikleri mekânlardır. Ayrıca bu kamusal alanlarda hoş sohbetlerin yapıldığını, devlet ile ilgili konuşmaların gerçekleştirildiğini, zaman zaman çeşitli oyunların oynandığını ve boş vakitlerin değerlendirildiğini söylemek de mümkündür. Bu sebeple kahvehaneler, Osmanlı İmparatorluğu'ndan itibaren kültürel bir miras olarak varlığını korumuştur. Dolayısıyla araştırma konusu Osmanlı'dan Cumhuriyet'e kahvehanelerin zaman içerisindeki değişimlerini ve bugünkü konumunu ele alacak niteliktedir. Kahve ve kahvehane kültürünün devamlılığı sebebiyle bu konu tarih ve sosyoloji gibi bilim dallarının dışında sosyoekonomik, siyasi ve kültürel gibi pek çok alanı da yakından ilgilendirmektedir. Araştırma konusu, bu fikirden hareketle nihayetine erdirilecektir. Çalışmanın ana kaynaklarını, Cumhurbaşkanlığı Osmanlı ve Cumhuriyet Arşivi oluşturacaktır. Bunun yanı sıra seyahatnamelerden ve kahvehane ile ilgili yazılmış çeşitli araştırma-inceleme eserlerinden de faydalanılacaktır.

***Anahtar Kelimeler**: Osmanlı İmparatorluğu, Cumhuriyet, kahvehaneler.*

COFFEE HALL CULTURE FROM OTTOMAN TO PRESENT

Aykut BALCI
Ardahan Üniversitesi
@ Aykutbalci@ardahan.edu.tr

Fulya Feyiz
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
@ fulyafyz@gmail.com

ABSTRACT

After the discovery of coffee in Ethiopia (Abyssinia), it was started to be consumed in night dhikr by various sects in Yemen. This consumption enabled coffee to be known and coffee houses started to be established as public spaces. In the Ottoman Empire, the first coffeehouses were opened in Tahtakale in 1554. Coffee and coffee houses have been the subject of controversy from time to time; However, the existence of the coffeehouses in the Ottoman lands is a sign that coffee is loved and that people need socialization in these places. As a matter of fact, the preservation of the functionality of the coffeehouses, which are known as coffee houses today, is the most accurate indicator of this situation. Coffeehouses are places where people can come together without being classified according to ethnicity, business lines or religious affiliation. In addition, it is possible to say that pleasant conversations are held in these public spaces, speeches about the state are held, various games are played from time to time and leisure time is used. For this reason, coffeehouses have preserved their existence as a cultural heritage since the Ottoman Empire. Therefore, the subject of research is to deal with the changes in time and the current position of the coffeehouses from the Ottoman Empire to the Republic. Due to the continuity of coffee and coffeehouse culture, this subject is closely related to many fields such as socioeconomic, political and cultural, apart from science branches such as history and sociology. The research subject will be finalized based on this idea. The main sources of the study will be the Presidential Archives of the Ottoman and Republic. In addition to this, there are various written about travel books and coffee houses Research and analysis works will also be used.

Keywords: *Ottoman Empire, Republic, coffeehouses.*

Bildiri No: BT057

ÇOCUKLARIN BELLEK GELİŞİMİNDE SÖZELLEŞTİRME STRATEJİSİ: KAYITLI BİR REPLİKASYON ÇALIŞMASI

Asil Ali ÖZDOĞRU
Üsküdar Üniversitesi
@ asil.ozdogru@uskudar.edu.tr

Büşra BAYRAM
Üsküdar Üniversitesi
@ busra.bayram1@st.uskudar.edu.tr

Sırrı AKBABA
Üsküdar Üniversitesi
@ sirri.akbaba@uskudar.edu.tr

ÖZET

Çocukların bellek gelişiminde sözelleştirme stratejisi önemli bir yer tutmaktadır. Sözelleştirme, çalışma belleğindeki bilginin sesli tekrarıdır ve bu stratejinin kullanımı yaş gruplarında farklılık göstermektedir. Flavell ve arkadaşları (1966) çalışmalarında, sözelleştirme davranışının yedi ve on yaşındaki çocuklarda beş yaşındaki çocuklara göre daha çok görüldüğünü ve bellek performanslarının arttığını bulmuşlardır. Bu çalışma, alanyazında çok önemli bir yer tutuğu ve çokça atıf yapıldığı halde tekrarı sadece bir kez yapılmış bir araştırmadır. Mevcut çalışmada ise bu araştırma bulgularının Türk çocuklarındaki geçerliği orijinal çalışmanın yöntem ve gereçlerine büyük ölçüde sadık kalınarak uluslararası kayıtlı bir replikasyon araştırmasıyla incelenmiştir. Çalışmaya İstanbul'dan beş, altı, yedi ve on yaş gruplarından dörder kız ve erkek toplam 32 öğrenci katılmıştır. Katılımcılar bireysel olarak okul ortamında araştırmacıların gözetiminde bilgisayar programındaki hafıza oyununu oynarken davranış ve performansları gözlemlenmiştir. Oyunda katılımcılara bazı nesne resimleri gösterilmiş ve farklı bellek görevleri verilmiştir. Araştırmacılar katılımcıların dudak hareketleri, sözelleştirme davranışları ve strateji beyanlarını kayıt ederek kodlamışlardır. Bu çalışmada elde edilen verilerin analiz sonuçları da on yaşındaki çocukların beş yaşındakilere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı seviyede daha fazla sözelleştirme davranışında bulunduklarını göstermektedir. Ayrıca altı görevden ikisinde yaşla birlikte anlamlı olarak artan sözelleştirme kullanımı ve genelde yaşla birlikte artan bir bellek performansı bulunmuştur. Mevcut çalışmanın bulguları Flavell'ın sonuçlarının Türk çocuklarda da geçerli olduğunu ve yaş arttıkça sözelleştirme davranışının ve bellek performansının arttığını ortaya koymaktadır.

***Anahtar Kelimeler**: Çocuk gelişimi, Kısa süreli bellek, Sözelleştirme*

THE CONTRACTING STRATEGY IN CHILDREN'S MEMORY DEVELOPMENT: A REGISTERED REPLICATION STUDY

Asil Ali ÖZDOĞRU
Üsküdar Üniversitesi
@ asil.ozdogru@uskudar.edu.tr

Büşra BAYRAM
Üsküdar Üniversitesi
@ busra.bayram1@st.uskudar.edu.tr

Sırrı AKBABA
Üsküdar Üniversitesi
@ sirri.akbaba@uskudar.edu.tr

ABSTRACT

Verbalization strategy plays an important role in children's memory development. Verbalization is the vocal repetition of information in the working memory, and the use of this strategy differs across age groups. Flavell et al. (1966) found in their study that verbalizing behavior was more common in seven and ten-year-olds compared to five-year-olds, and their memory performance improved. Although this study has a very important place in the literature and has a lot of citations, it is a research that has been repeated only once. In the present study, the validity of these research findings in Turkish children was examined by an internationally registered replication study, by adhering to the methods and materials of the original study. A total of 32 students, four boys and girls, from five, six, seven and ten age groups from Istanbul, participated in the study. The behaviors and performances of the participants were observed individually while playing the memory game in the computer program under the supervision of the researchers in the school environment. In the game, participants were shown some object pictures and given different memory tasks. The researchers recorded and encoded the participants' lip movements, verbalizing behaviors and strategy statements. The analysis results of the data obtained in this study also show that ten-year-old children exhibit statistically significantly more verbalizing behaviors than five-year-olds. In addition, in two of the six tasks, the use of verbalization significantly increased with age and a memory performance generally increased with age. The findings of the present study reveal that Flavell's results are also valid in Turkish children and that verbalization behavior and memory performance increase as age increases.

Keywords: *Child development, Short term memory, Verbalization*

Bildiri No: BT058

ÇOCUK ODAKLI SOSYAL UYUM: BİR KAVRAMSAL MODEL ÖNERİSİ

Asil Ali ÖZDOĞRU
Üsküdar Üniversitesi
@ asil.ozdogru@uskudar.edu.tr

Sırrı AKBABA
Üsküdar Üniversitesi
@ sirri.akbaba@uskudar.edu.tr

Ebulfez SÜLEYMANLI
Üsküdar Üniversitesi
@ ebulfez.suleymanli@uskudar.edu.tr

ÖZET

Sosyal uyum bir bireyin veya grubun kendi özgür iradesiyle diğer gruplarla ortak sosyal hayatı yaşamak için ortak amaçlarla hareket etmesi olarak tanımlanmaktadır. Sosyal uyum kavramının alanyazında ve sahada çeşitli tanım ve uygulamaları mevcuttur. Bu çalışmada önceki tanımlamalar ışığında çocuklara yönelik yeni bir sosyal uyum modeli ortaya konmaktadır. İngilizce alanyazında "social cohesion" olarak ele alınan sosyal uyum kavramının tanımlamaları ve ölçümleri 3 temel özellik ve 9 boyutta özetlenmiştir (Schiefer vd., 2012). Sosyal ilişkiler temel özelliği, sosyal ağ kurma, katılım, güven ve çeşitliliğin kabulü boyutlarını içerirken; bağlılık temel özelliği, ait olma hissi ve özdeşleşmeyi; genel iyiliğe yönelim temel özelliği ise sosyal sorumluluk, dayanışma, sosyal düzenin tanınması boyutlarını içermektedir. Türkiye'de yapılan bir çalışmada benzer bir model kullanılarak sosyal uyum 3 ana bileşen ve 9 alt bileşenle ölçülmüştür (Ataseven ve Bakış, 2018). Bağlantılılık ana bileşeni, aidiyet, kurumlara güven, adalet algısı alt bileşenlerinden; sosyal ilişkiler ana bileşeni, sağlam sosyal ağlar, insanlara güven, çoğulculuğun tanınması alt bileşenlerinden; ortak fayda anlayışı ana bileşeni, dayanışma ve yardımseverlik, sosyal kurallara uyum, sivil katılım alt bileşenlerinden oluşmaktadır. UNICEF (2019) tarafından Ürdün'de yapılan bir çalışmada ise sosyal uyumun tanımlanmasında çocukların görüş ve bakış açılarının 3 kavram ve 9 temayı içerdiği görülmüştür. Buna göre, ait ve dâhil olma kavramı çerçevesinde çocuklar kendilerini danışılmış, dinlenilmiş ve anlaşılmış hissederler, yetişkinlerle iyi ilişkileri vardır, eşit muamele görürler, arkadaşları vardır, güven hem dikey hem de yatay olarak bulunmaktadır ve açık yardım yapılarına sahiptirler. Katılım kavramı çerçevesinde ifade ve katılım özgürlüğü vardır ve herkes faaliyetlere dâhildir. Hoşgörü kavramı çerçevesindeyse şiddet ve zorbalık hem dikey hem de yatay olarak yoktur. Bu çalışmalardan hareketle sosyal uyum süreçlerinde çocuklara daha çok yer veren yeni bir kavram önerisi geliştirilmiştir. Çocuk odaklı sosyal uyum olarak adlandırdığımız bu kavramının 3 bileşen ve 9 tema üzerinden betimlenebileceği değerlendirilmektedir. Önerilen bu modele göre ilişkiler bileşeni, sosyal ağ, katılım ve çeşitlilik temalarından oluşmaktadır. Bağlılık bileşeni, ait olma, dâhil olma ve özdeşim temalarından oluşmaktadır. Düzen bileşeni ise sorumluluk, dayanışma ve hoşgörü temalarından oluşmaktadır. Bu kavramsal modelin yapılacak temel ve uygulamalı çalışmalarla sahada denenmesi ve gözden geçirilmesi hedeflenmektedir.

***Anahtar Kelimeler**: Sosyal uyum, Çocuk odaklı sosyal uyum, Sosyal ilişkiler*

CHILD-ORIENTED SOCIAL FIT: A CONCEPTUAL MODEL PROPOSAL

Asil Ali ÖZDOĞRU
Üsküdar Üniversitesi
@ asil.ozdogru@uskudar.edu.tr

Sırrı AKBABA
Üsküdar Üniversitesi
@ sirri.akbaba@uskudar.edu.tr

Ebulfez SÜLEYMANLI
Üsküdar Üniversitesi
@ ebulfez.suleymanli@uskudar.edu.tr

ABSTRACT

Social cohesion is defined as the action of an individual or group of their own free will with common goals to live a common social life with other groups. The concept of social cohesion has various definitions and applications in the literature and in the field. In this study, a new social cohesion model for children is presented in the light of previous definitions. The definitions and measurements of the concept of social cohesion, which is considered as "social cohesion" in the English literature, are summarized in 3 core aspects and 9 dimensions (Schiefer et al., 2012). While the core aspect of social relations includes the dimensions of social networking, participation, trust, and acceptance of diversity; the core aspect of connectedness includes dimensions of feeling of belonging and identification. The core aspect of orientation towards the common good includes the dimensions of social responsibility, solidarity, and recognition of the social order and social rules. Using a similar in a study in Turkey, social cohesion model was measured in 3 main components and 9 sub-components (Ataseven & Bakış, 2018). First main component of connectedness includes sub-components of belonging, trust in institutions, and perception of justice. Second main component of social relations includes solid social networks, trust in people, recognition of pluralism. Third sub-component of understanding of common benefit includes sub-components of solidarity and benevolence, compliance with social rules, and civic participation. In a study conducted by UNICEF (2019) in Jordan, it was seen that children's views and perspectives of social cohesion included 3 concepts and 9 themes. Accordingly, within the concept of belonging and inclusion, children feel themselves consulted, listened to and understood, have good relationships with adults, are treated equally, have friends, trust exist both vertically and horizontally, and have clear support structures. Within the concept of participation, there is freedom of expression and participation and everyone is involved in the activities. Under the concept of tolerance, violence and bullying do not exist both vertically and horizontally. Based on these studies, a new conceptual model has been proposed to include more room for children in the social cohesion processes. It is considered that this concept, which we call child-focused social cohesion, can be described in 3 components and 9 themes. According to this proposed model, the relationships component consists of themes of social networking, participation and diversity. Connectedness component consists of the themes of belonging, inclusion and identification. The component of order consists of themes of responsibility, solidarity and tolerance. We are aiming to test and review this conceptual model in the field with basic and applied studies.

Keywords: *Social cohesion, Child-oriented social cohesion, Social relations*

Bildiri No: BT059

ALGILANAN SOSYAL DESTEK İLE YALNIZLIK ARASINDAKİ İLİŞKİDE UMUDUN ARACILIK ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Elif SAN
Bahçeşehir Üniversitesi
@elifsan2.1@gmail.com

Hatice UÇGUN
Milli Eğitim Bakanlığı
@haticeucgunpdr@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sosyal destek düzeyleri ile yalnızlıkları arasındaki ilişkide umudun aracılık etkisini incelemektir. Sosyal destek, bireyin kişiler arasındaki yararlı etkileşimi olarak kavramsallaştırılan ve bireyi stresin yıkıcı etkilerine karşı koruyan bir faktör olarak tanımlanır. Yalnızlık ise genel olarak kişinin sahip olduğu sosyal ağ ve sahip olmak istediği sosyal ağ arasındaki farklılık sonucu oluşan ve hoşa gitmeyen psikolojik bir durumdur . Yalnızlığı ele alan çalışmalar çoğunlukla bireyin sosyal destek düzeyi ile ilişkilendirilmiştir. Ancak yapılan çalışmalar incelendiğinde bireyin sosyal destek düzeyi ile yalnızlığı arasındaki ilişkide umudun aracılık etkisini inceleyen herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Umut, bireyin amaçlarına dair seçenekler üretebilmesini ve eyleme geçmesini sağlayan bilişsel bir süreç olarak ifade edilebilir. Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin sosyal destek düzeyi ile yalnızlıkları arasındaki ilişkiyi belirlemede umudun aracılık etkisini incelemeyi amaçlayan bir yapısal eşitlik modeli önerilmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul'da öğrenim gören 96 erkek, 255 kadın olmak üzere toplam 347 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan bireylerin sosyodemografik bilgilerini toplamak amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Katılımcıların sosyal destek düzeyleri Zimet ve arkadaşları tarafından (1988) geliştirilen ve bireyin aile, arkadaş ve özel bir insan olmak üzere farklı kaynaklardan aldığı sosyal desteği ölçen Çok Boyutlu Sosyal Destek Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların umut düzeylerini belirlemek amacıyla Snyder ve diğerleri (1991) tarafından geliştirilen Sürekli Umut Ölçeği, yalnızlıklarını belirlemek için ise Russel, Peplau ve Ferguson (1978) tarafından geliştirilen Ucla Yalnızlık Ölçeği kullanılmıştır. Bu çalışmada umut aracı değişken olarak belirlenerek üniversite öğrencilerinin sosyal destek düzeyleri ile yalnızlıkları arasındaki ilişki incelenecektir. Çalışmada önerilen Yapısal Eşitlik Modeli LISREL 8.54 kullanılarak test edilecektir. Veri toplama süreci devam ettiği için çalışmadan elde edilen bulguların sonuçları kongrede paylaşılacak ve tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Destek, Yalnızlık, Umut

INVESTIGATION OF THE MEDIATION EFFECT OF HOPE IN THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED SOCIAL SUPPORT AND LONELINESS

Elif SAN
Bahçeşehir Üniversitesi
@elifsan2.1@gmail.com

Hatice UÇGUN
Milli Eğitim Bakanlığı
@haticeucgunpdr@gmail.com

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the mediating effect of hope on the relationship between university students' social support levels and loneliness. Social support is defined as a factor that is conceptualized as the beneficial interaction of the individual between people and protects the individual against the destructive effects of stress. Loneliness, on the other hand, is generally an unpleasant psychological condition that occurs as a result of the difference between the social network that a person has and the social network he / she wants to have. Studies dealing with loneliness are mostly associated with the social support level of the individual. However, when the studies conducted were examined, there was no study examining the mediating effect of hope on the relationship between the level of social support and loneliness of the individual. Hope can be expressed as a cognitive process that enables the individual to produce options for his goals and to take action. In this study, a structural equation model that aims to examine the mediating effect of hope in determining the relationship between social support level and loneliness of university students is proposed. The study group of the research consists of a total of 347 university students, 96 males and 255 females, studying in Istanbul. The Personal Information Form developed by the researcher was used to collect sociodemographic information of the individuals participating in the study. Social support levels of the participants were evaluated with the Multidimensional Social Support Scale, which was developed by Zimet et al. (1988) and measures the social support an individual receives from different sources, including family, friends and a private person. The Continuous Hope Scale developed by Snyder et al. (1991) to determine the hope levels of the participants, and the Ucla Loneliness Scale developed by Russel, Peplau and Ferguson (1978) to determine their loneliness. In this study, the relationship between the social support levels of university students and their loneliness will be examined by determining hope as the mediator variable. The Structural Equation Model proposed in the study will be tested using LISREL 8.54. As the data collection process continues, the results of the findings obtained from the study will be shared and discussed at the congress.

Keywords: Social Support, Loneliness, Hope

Bildiri No: BT060

PANDEMİ SÜRECİNDE SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ UZAKTAN EĞİTİME İLİŞKİN TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Arş. Gör. Osman GEDİK
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
@osmangedik@ohu.edu.tr

Arş. Gör. Mustafa EROL
Yıldız Teknik Üniversitesi
@merol@yildiz.edu.tr

ÖZET

Korona virüs pandemisi tüm dünyada sağlık sistemi başta olmak üzere ülke ekonomilerini ve eğitim sistemlerini derinden etkilemiştir. Dünya Sağlık Örgütü (WHO), yeni tip korona virüsü pandemisi ilan etmesinin ardından birçok ülke virüsün yayılım hızını azaltma adına yüz yüze eğitime ara vermiş ve okulları geçici olarak kapatmıştır. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) verilerine göre, 07 Nisan 2020 itibariyle, yeni tip koronavirüs pandemisi nedeniyle 192 ülkede okullar kapatılmıştır. Bu durumdan, dünya çapında öğrenci nüfusunun yaklaşık olarak %92'sini etkilemiştir. Okulların geçici olarak kapanması ile birlikte ülkeler alt yapıları doğrultusunda uzaktan eğitim sistemi benimsenmeye başlamışlardır. Pandemi sürecinde gerçekleştirilemeyen yüz yüze eğitimin yerine uzaktan eğitim temelli bir stratejiye geçilerek eğitim öğretim faaliyetlerinin aksamaması için çaba sarf edilmiştir. Yüz yüze öğretim yapan kurumlardan biri de üniversiteler olmuş çevrimiçi öğretimlerle uzaktan eğitim vermeye başlamışlardır. Bu doğrultuda araştırmanın amacı sınıf öğretmeni adaylarının uzaktan eğitime ilişkin tutumlarını incelemek şeklinde belirlenmiştir. Bu araştırmada öğretmen adaylarının uzaktan eğitime yönelik tutumlarının incelenmesi, tarama modelinde betimsel bir bakış açısıyla ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaçla araştırmanın çalışma grubunda sınıf öğretmeni adayları bulunmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde uygun örnekleme yöntemi kullanılmış olup, çalışma grubunda bu olguyu yaşamış veya halen yaşıyor olan eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği anabilim dallarında eğitim gören öğretmen adayları yer almaktadır. Araştırma sürecinde veri toplama aracı olarak "Uzaktan Eğitim Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeği geliştiren araştırmacıdan gerekli izin alınmıştır. Ayrıca üniversitenin etik kurul biriminden etiğe aykırı herhangi bir durum olmadığına ilişkin etik kurul raporu da mevcuttur. Araştırma sürecinde elde edilen veriler istatiksel programlarla analiz edilecektir. Veri toplama süreci sonunda elde edilen veriler ölçeğin tamamı açısından değerlendirilecektir. Buna ek olarak sınıf öğretmeni adaylarının uzaktan eğitime ilişkin tutumları cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyleri açısından incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni, uzaktan eğitim, tutum.

INVESTIGATION OF THE ATTITUDES OF THE CLASS TEACHER CANDIDATES TO DISTANCE EDUCATION IN THE PANDEMIC PROCESS

Arş. Gör. Osman GEDİK
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
@osmangedik@ohu.edu.tr

Arş. Gör. Mustafa EROL
Yıldız Teknik Üniversitesi
@merol@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

The corona virus pandemic has deeply affected the national economies and education systems, especially the health system all over the world. After the World Health Organization (WHO) declared a new type of corona virus pandemic, many countries suspended face-to-face education and temporarily closed schools in order to reduce the spread of the virus. According to the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) data, as of 07 April 2020, schools have been closed in 192 countries due to the new type of coronavirus pandemic. This has affected approximately 92% of the student population worldwide. With the temporary closure of schools, countries have begun to adopt a distance education system in line with their infrastructure. Instead of face-to-face education that could not be carried out during the pandemic process, a strategy based on distance education has been replaced by efforts to ensure that education and training activities are not interrupted. Universities have become one of the institutions that provide face-to-face education and have started to provide distance education with online education. In this direction, the aim of the study was determined to examine the attitudes of classroom teacher candidates towards distance education. In this study, it is aimed to examine the attitudes of pre-service teachers towards distance education and to reveal it with a descriptive perspective in the scanning model. For this purpose, there are classroom teacher candidates in the study group of the research. Appropriate sampling method was used in determining the study group of the study, and the study group consisted of teacher candidates studying at the departments of classroom teaching at the faculty of education who have experienced this phenomenon or are still living. During the research process, "Distance Education Attitude Scale" was used as a data collection tool. The necessary permission was obtained from the researcher who developed the scale. In addition, an ethics committee report is available from the university's ethics committee unit stating that there is no contrary to ethics. The data obtained during the research process will be analyzed with statistical programs. The data obtained at the end of the data collection process will be evaluated in terms of the whole scale. In addition, classroom teacher candidates' attitudes towards distance education will be examined in terms of gender, age and grade levels.

Keywords: Classroom teacher, distance education, attitude.

Bildiri No: BT061

YENİLİKÇİ ÖĞRENME ORTAMLARINI KEŞFETME: GELECEĞİN SINIFI LABORATUVARI'NA BİR BAKIŞ

Kübra OKUMUŞ DAĞDELER
Sivas Cumhuriyet Universitesi
@kokumus@cumhuriyet.edu.tr

ÖZET

Bilgi çağı, değişen dünyaya ayak uydurabilecek öğrenme ortamlarını yeniden tasarlamaya zorlamaktadır. Teknoloji bu kadar hızlı gelişirken, Z kuşağını geleneksel sınıflarda öğretim yapmak yeterli görünmektedir. Bu nedenle sınıf kavramı, sadece fiziksel niteliklerle tanımlanamayan bir alanı ifade eden öğrenme ortamı kavramına yerini vermeye başlamıştır. FATIH projesi ile mevcut öğrenme ortamlarında bir değişim başlatılsa da teknolojinin sürekli yenilenmesi, öğrenme ortamlarının da yenilenmesini gerektirmektedir. Yenilikçi Öğrenme Ortamları, esneklik, aynı anda birden fazla ortamda bulunma, işbirliği, etkileşim ve bireysel öğrenme kavramlarına odaklanarak teknolojiyi öğrenme ortamına entegre eder. Bu ortamlar çok boyutludur ve herhangi bir sıradan teknoloji entegrasyonunun ötesindedirler. Bu tür ortamlar, dil öğrenme süreçlerinde gerekli olan gizil ve gerçek ortamda öğrenmeyi sağlayarak yabancı dil eğitimini geliştirebilir. Yenilikçi öğrenme ortamlarına bir alternatif olan Geleceğin Sınıfı Laboratuvarı (GSL), etkileşim, üretim, sunum, araştırma, işbirliği ve geliştirme olan altı öğrenme alanı sayesinde öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini kazanmalarını sağlamak için tasarlanmıştır. Bu çalışmada ilgili çalışmalar gözden geçirilerek GSL'nin potansiyelinin araştırılması amaçlanmıştır. GSL hakkında sınırlı sayıda araştırma olduğu ve yabancı dil öğretimine olası katkısı nedeniyle bu yenilikçi öğrenme ortamını ayrıntılı olarak araştırılmaya ihtiyaç olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yenilikçi öğrenme ortamları, Geleceğin Sınıfı Laboratuvarı, teknoloji

EXPLORING INNOVATIVE LEARNING ENVIRONMENTS: A REVIEW OF FUTURE CLASSROOM LABS

Kübra OKUMUŞ DAĞDELER
Sivas Cumhuriyet Universitesi
@kokumus@cumhuriyet.edu.tr

ABSTRACT

The information age forces to re-design learning environments that can keep up with the changing world. While technology is improving so rapidly, it doesn't seem sufficient to teach Z generations in the traditional classes. Thus, the concept of classroom has given place to concept of learning environment which implies a space which cannot be described with only physical attributes. Although a change is initiated in the existing learning environments with the FATIH project, the constant innovation of technology necessitates to innovate also learning environments. Innovative Learning Environments (ILE) integrate technology into learning environment by focusing on the concepts of flexibility, ubiquity, collaboration, interaction and individual learning. These environments are multidimensional; they are beyond any ordinary integration of technology. Such environments can enhance foreign language education by providing peripheral and authentic learning which are essential in language learning processes. Being an alternative for the ILE's, Future Classroom Labs (FCL) are designed to provide learners gain the skills of 21th century thanks to its six learning areas which are interact, create, present investigate, exchange and develop. In this study, it was aimed to explore the potential of FCL by reviewing the related studies. After review, it was concluded that, there was limited research on FCL and there was a need for searching this innovative learning environment in detail due to its possible contribution to foreign language teaching.

Keywords: innovative learning environments, Future Classroom Labs, technology

Bildiri No: BT062

BÜYÜK SELÇUKLU MEDRESELERİNİN ÜNİVERSİTE SİSTEMİNE KATKILARI

Araş. Gör. Dr. Nadir BAŞTÜRK
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nadirbasturk@gmail.com

ÖZET

Büyük Selçuklular döneminde Türk-İslâm dünyası ilim, kültür ve medeniyet açısından altın çağını yaşamıştır. İlmî faaliyetleri yaygınlaştırılmak için neredeyse bütün şehirlere kurulan medreseler, Ortaçağ karanlığını aydınlatan birer meşale olmuştur. Selçuklu devrinin, Türk-İslâm tarihinin bir dönüm noktası olmasında, eğitimi kutsal bir gaye edinen ve bütün ilmî faaliyetlere mihmandarlık yapmış olan Selçuklu sultanları ve devlet adamlarının önemli bir yeri olduğunu unutmamak gerekir. Selçuklulardan önce Karahanlılar ve Gazneliler döneminde de medreseler kurulmuş olmasına rağmen, Selçuklu devri medreseleri kadar uzun ömürlü ve sistemli olmamıştır. Selçuklular döneminde ilk medrese XI. yüzyılın başlarında, 437/1046 yılında Tuğrul Bey tarafından Nîşâbûr'da kurulmuş olsa da 456/1063-64 yılında Nîşâbûr ve 460/1067 yılında Bağdat'ta kurulan Nizâmiye medreseleri ile bu kurumlar zirveye ulaşmıştır.Hıristiyan Batı dünyasında, özellikle Bologna'da sayıları artan öğrenciler, din adamlarının baskısından kurtulmak, şehir sakinlerine, yöneticilere, eğitim karşılığında kendilerinden para alan hocalara karşı kendilerini korumak ve ihtiyaç duydukları müfredat programını kendileri belirlemek için geldikleri ülkelere göre uluslar halinde gruplaşarak *"universitas scholarium"* adıyla bir birlik (lonca) oluşturmuşlardı. Bu dönüşümler sonucunda 627/1230 yılından itibaren Bologna'da öğrenci üniversiteleri kurulmaya başlanmıştı. Aynı şekilde hocalar da kendi haklarını korumak ve ücretlerini tahsil etme garantisini sağlamak için kendi *universitas*larını kurmuşlardı. Bologna'dan sonra Avrupa'nın ikinci üniversitesi Paris'te kurulmuştu. Üniversitelerin bilinen ilk örnekleri bu şekilde ortaya çıkmış ve dünyanın her yerinde "*üniversite*" olarak adlandırılmıştı.Görüldüğü üzere XII. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Batı'da üniversiteler kurulmaya başlanmıştır. Öncelik sırası açısından bakıldığında, medreselerin üniversitelerden neredeyse bir asır önce kurulduğu anlaşılmaktadır. Doğu ve Batı medeniyeti arasında günümüzdeki kadar hızlı olmasa da XI. ve XII. yüzyılda da ilmî, sosyal ve kültürel etkileşimler olduğu bir gerçektir. Türk-İslâm eğitim dünyasından Avrupa üniversitelerine intikal eden etkilerin başında, Arapçadan Latinceye yapılan tercüme hareketleri ile Batı'da bir bilgi birikiminin oluşması ve İslâm dünyasında daha erken dönemde yerleşen ileri seviye öğretim gelenekleri gelmektedir. Kurumsallaşma açısından ise, üniversitelere bağlı vakıfların öğretmenlere maaş ve öğrencilere burslar vermesi ile diploma verme geleneğinin doğması gelmektedir. Büyük Selçuklular döneminde yapılandırılan ve sistemleşen yüksek eğitim anlayışı, XI. yüzyıldan itibaren hem İslâm dünyasının çeşitli bölgelerinde hem de Avrupa'da yüksek eğitimin gerek kurumsallaşma gerekse ders içeriklerinin şekillenmesinde önemli katkılar yapmıştır. Bu çalışmamızda, Ortaçağ'ın yükseköğretim kurumu olarak kabul edilen medreselerin, üniversite sistemine katkıları üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Selçuklular, Avrupa, Medrese, Üniversite, Eğitim-Öğretim.

THE CONTRIBUTION OF THE GREAT SELÇUKLU MADRESES TO THE UNIVERSITY SYSTEM

Araş. Gör. Dr. Nadir BAŞTÜRK
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nadirbasturk@gmail.com

ABSTRACT

During the Great Seljuk period, the Turkish-Islamic world experienced its golden age in terms of science, culture and civilization. The madrasahs, which were established in almost all cities to popularize scientific activities, became a torch that illuminated the darkness of the Middle Ages. It should not be forgotten that Seljuk sultans and statesmen, who took education as a sacred purpose and guided all scientific activities, had an important place in the Seljuk period being a turning point in Turkish-Islamic history. Although madrasahs were established before the Seljuks, during the Karahanlılar and Ghaznavid period, they were not as long-lasting and systematic as the madrasas of the Seljuk period. The first madrasah XI during the Seljuk period. Although it was founded in Nîşâbûr by Tuğrul Bey in 437/1046 at the beginning of the century, these institutions reached their peak with Nîşâbûr in 456 / 1063-64 and Nizâmiye madrasahs established in Baghdad in 460/1067. In order to get rid of the pressure of the clergy, to protect themselves against the city residents, administrators, teachers who receive money from them for education, and to determine the curriculum they need, the students grouped in nations according to the countries they came from and formed a union (guild) called the "universitas scholarium". As a result of these transformations, student universities were started to be established in Bologna since 627/1230. Likewise, the professors had established their own universities to protect their rights and provide the guarantee to collect their fees. Europe's second university after Bologna was established in Paris. The first known examples of universities emerged in this way and were called "universities" all over the world. As can be seen, XII. Universities began to be established in the West from the second half of the century. In terms of priority, it is understood that madrasahs were founded almost a century before universities. Although not as fast as today between the Eastern and Western civilization XI. and XII. It is a fact that there are scientific, social and cultural interactions in the century. The main effects that passed from the Turkish-Islamic education world to European universities are the translation movements from Arabic to Latin and the formation of knowledge in the West and advanced teaching traditions that settled earlier in the Islamic world. In terms of institutionalization, the tradition of granting diplomas comes from the foundation of universities, with salaries to teachers and scholarships to students. High education understanding structured and systematized in the period of Great Seljuks, XI. It has made significant contributions both in the institutionalization of higher education in various regions of the Islamic world and in Europe and in shaping the course contents since the 19th century. In this study, the contributions of madrasahs, which are accepted as higher education institutions of the Middle Ages, to the university system will be emphasized.

Keywords: Seljuks, Europe, Madrasah, University, Education.

Bildiri No: BT063

ORTAÇAĞ İSLÂM EĞİTİMCİLERİNİN ÖĞRETMEN ve ÖĞRENCİLERE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ

Araş. Gör. Dr. Nadir BAŞTÜRK
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nadirbasturk@gmail.com

ÖZET

Eğitimin tarihi, insanlık tarihi ile eş değerdir. Eğitim, insanlık tarihinin her döneminde önemini korumuştur. Ortaçağ İslâm dünyasında ise, eğitime büyük değer verildiğini ve eğitim alanında ciddi atılımların yapıldığını görmekteyiz. Ortaçağ İslâm dünyasının farklı coğrafyalarında ve farklı tarihlerde yaşamış birçok isim eğitim konusunda ön plana çıkmaktadır. Özellikle İbn Sahnûn (ö. 256/870), Gazzâlî (ö. 505/1111), Zernûcî (ö. VI/XII), İbn Cemâa (ö. 733/1333) ve İbn Haldûn (ö. 808/1406) gibi İslâm eğitimcileri eğitim ve öğretim faaliyetleri hakkında hususî pedagojik görüş belirten ve eserler kaleme alan isimler arasındadır. Bu isimler eserlerinde eğitim ve öğretim faaliyetlerinin başarıya ulaşması için öğretmen ve öğrencilere birtakım sorumluluklar yüklemişlerdir. Bu görüşlerden birkaçını sayacak olursak:Öğretmen ders saatinde öğrencilerinden başka hiçbir şeyle meşgul olmamalıdır (İbn Sahnûn, 1996: 54). Öğretmenin birinci görevi, öğrencinin kılavuzu olmasıdır. Ona yol göstermesinin yanında öğrencisinin eğitimini ve ilmi gelişimini kontrol altında tutmalıdır (Gazzâlî, 1970: 286). Bir öğretmenin uzun süre aynı okulda öğretmenlik yapması ve aynı dersleri vermesi gerekir. Sık sık okul ve metot değiştiren bir öğretmen, metot bakımından başarılı olsa da öğrencisine istediklerini veremez (Zernûcî, 1989: 66). Öğretmen alanında uzman değilse, öğretim görevine aday olmamalıdır ve bilmediği bir dersin alanına girmemelidir (Cemâa, 1992: 46). Öğretmen öğrencisini bilmediği bir şey için küçük görüp azarlamamalıdır. Sinirlenip öfkelenmeden ilmi ona anlayacağı bir şekilde açıklamalıdır (Gazzâlî, 1970: 289). Öğretmen, öğretimde yumuşak bir üslup kullanmalı ve dersi anlatırken öğrenciye karşı hoşgörülü olmalıdır. Aynı şekilde öğretmen öğrenciye, öğrenmeye hazır olmadığı konuları anlatmamalıdır (Cemâa, 1992: 48).Öğrenci bütün ilim dallarını öğrenmek zorundadır. Değişik ilim dallarında gücü yettiği ölçüde kendisini geliştirmelidir (Gazzâlî, 1970: 260). Öğrencinin dersleri birkaç tane ise, en üstün ve en önemli olanı en öne alıp, diğerlerini önem ve değerlerine göre sıraya koymalıdır (Cemâa, 1992: 39). Bir öğrenci aynı anda birçok dersi okumaktansa, bu ilim dallarından her birini ayrı ayrı okuması daha faydalıdır. İlimleri birbirinden ayrı olarak ele alıp okumak, o bilgileri anlaması ve birbirlerine karışmaması açısından çok önemlidir (Zernûcî, 1989: 66). Zira bilgide tertip şarttır. Bilgileri öğrencilerin akıl, beden, fikir ve zekâ kabiliyetlerine göre tertiplenerek ayarlamalı ve onların akıllarının kaldıramayacağı bir bilgi ile yormamalıdır. Daima görünenden görünmeyene, bilinenden bilinmeyene, genelden özele, ana hattan ayrıntıya gidilmelidir (Gazzâlî, 1970: 293). Eğer öğrenci kendisine verilen bilgileri, konuların kötü bir şekilde düzenlenmiş olmasından ve ilmin kendisinden kaynaklanan anlama zorluğu sebebiyle kavramaktan aciz kalırsa, ilimden soğur (İbn Haldûn, 2001: 310). Yukarıdaki bilgilerden; eğitim ve öğretim sürecinin tamamen öğrenci merkezli tasarlandığı ve günümüzde de geçerliliğini koruyan görüşler olduğu anlaşılmaktadır. Bu çalışmamızda, Ortaçağ İslâm eğitimcilerinin öğretmen ve öğrenci görüşlerinden hareket ederek, günümüz eğitim sistemine dair öneriler sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ortaçağ, İslâm, Öğretmen-Öğrenci, Eğitim-Öğretim.

MEDIEVAL ISLAMIC EDUCATORS 'OPINIONS ON TEACHERS AND STUDENTS

Araş. Gör. Dr. Nadir BAŞTÜRK
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nadirbasturk@gmail.com

ABSTRACT

The history of education is equivalent to human history. Education has preserved its importance in every period of human history. In the medieval Islamic world, we see that education was highly valued and serious breakthroughs were made in the field of education. Many names who lived in different geographies and different dates of the medieval Islamic world come to the fore in education. Islam, such as Ibn Sahnûn (d. 256/870), al-Ghazali (d. 505/1111), Zernûcî (d. VI / XII), Ibn Jamâa (d. 733/1333) and Ibn Khaldnn (d. 808/1406) educators are among the names who express specific pedagogical views on education and training activities and write works. These names have assigned some responsibilities to teachers and students for the success of education and training activities in their works. If we count a few of these views: The teacher should not be busy with anything other than his students during the lesson (Ibn Sahnûn, 1996: 54). The first task of the teacher is to be the student's guide. In addition to guiding him, he should keep his student's education and scientific development under control (Gazzâlî, 1970: 286). A teacher has to teach at the same school for a long time and teach the same lessons. A teacher who frequently changes school and method, although successful in terms of method, cannot give his students what they want (Zernûcî, 1989: 66). If the teacher is not an expert in his field, he should not be a candidate for teaching post and should not be included in the field of a course he does not know (Cemâa, 1992: 46). The teacher should not scold the student for something he does not know. He should explain the science in a way that he can understand it without getting angry and angry (Gazzâlî, 1970: 289). The teacher should use a soft style in teaching and be tolerant of the student while lecturing. Likewise, the teacher should not tell the student about the subjects that he is not ready to learn (Cemâa, 1992: 48). The student has to learn all branches of science. He must improve himself in different branches of science as much as he can (Gazzâlî, 1970: 260). If the student has a few lessons, he should put the most superior and the most important one first and put the others in order according to their importance and values (Cemâa, 1992: 39). It is more beneficial for a student to read each of these branches of science separately than to read many courses at the same time. Taking and reading the sciences separately from each other is very important in terms of understanding that information and not mixing with each other (Zernûcî, 1989: 66). Because order is essential in knowledge. The information should be arranged according to the mind, body, idea and intelligence abilities of the students, and should not tire with information that their minds cannot bear. It is always necessary to go from the visible to the invisible, from the known to the unknown, from the general to the specific, from the main line (Gazzâlî, 1970: 293). If the student is incapable of grasping the information given to him due to the poor arrangement of the subjects and the difficulty of understanding due to the science itself, he will be absorbed from science (Ibn Khaldn, 2001: 310). From the above information; It is understood that the education and training process is designed completely student-centered and that there are opinions that are still valid today. In this study, we will try to present suggestions about today's education system, based on the views of medieval Islamic educators and teachers and students.

Keywords: Medieval, Islam, Teacher-Student, Education.

Bildiri No: BT064

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AKADEMİK ERTELEME İLE UMUT VE FONKSİYONEL OLMAYAN TUTUMLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

Durmuş Ümmet
Marmara Üniversitesi
@dummet@marmara.edu.tr

Ahmet Kaya
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@kayaahmet27@outlook.com

Ömer Batal
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@omerbatal@yahoo.com

Hilal Alkan
Özel Okul
@alknhilal@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışları ile umut ve fonksiyonel olmayan tutumları arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu devlet ve vakıf üniversitelerinde öğrenim gören 70'i erkek, 327'si ise kadın olmak üzere toplam 397 öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcıların yaşları 18-29 arasında değişmekte olup yaşları ortalaması 21.65 olarak bulunmuştur. Araştırmada veri toplama araçları olarak Akademik Erteleme Ölçeği, Sürekli Umut Ölçeği ve Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Ölçeği Kısa Formu (FOTÜ-17) kullanılmıştır. Bunlara ek olarak katılımcıların sosyo-demografik özelliklerini incelemek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanmış olan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularını belirlemek için SPSS-21 programı ile Pearson Korelayon Tekniği ve Çoklu Regresyon Analizi Tekniği kullanılmıştır. Uygulamalar 2019-2020 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında yapılmış olup tüm veri toplama süreçleri online formlar üzerinden yapılmıştır.Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara bakıldığında; üniversite öğrencilerinin akademik erteleme puanları ile umut düzeyleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Buna göre üniversite öğrencilerinin umut düzeyleri arttıkça akademik erteleme davranışları azalmaktadır. Öte yandan katılımcıların akademik erteleme davranışları ile fonksiyonel olmayan tutum toplam ve alt boyut (mükemmeliyetçilik ve bağımlılık) puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkilere rastlanmıştır. Bu bulguya göre öğrencilerin fonksiyonel olmayan tutumları arttıkça akademik erteleme düzeylerinde de artış söz konusudur. Yapılan çoklu regresyon analizi sonuçlarına göre ise öğrencilerin akademik erteleme davranışlarında umudun ve fonksiyonel olmayan tutumlardan mükemmeliyetçilik alt boyut puanının anlamlı yordayıcılar olduğu, modele mükemmeliyetçilik alt boyut puanlarının en büyük etkide bulunduğu ve her iki değişkenin birden toplam varyansın yaklaşık %10'unu açıkladığı görülmüştür. Elde edilen bulgular daha önce alanda yapılmış olan araştırmalar ve literatür bilgisine göre tartışılmış olup bazı öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Akademik Erteleme, Fonksiyonel Olmayan Tutumlar, Umut

ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC DEFERENCE AND HOPE AND NON-FUNCTIONAL ATTITUDES IN UNIVERSITY STUDENTS

Durmuş Ümmet
Marmara Üniversitesi
@dummet@marmara.edu.tr

Ahmet Kaya
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@kayaahmet27@outlook.com

Ömer Batal
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@omerbatal@yahoo.com

Hilal Alkan
Özel Okul
@alknhilal@hotmail.com

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the relationships between academic procrastination and hope and dysfunctional attitudes in university students. The sample group of the research consists of a total of 397 students, 70 males and 327 females, studying at state and foundation universities. Participants' ages ranged from 18-29, with an average age of 21.65. Academic Procrastination Scale, Trait Hope Scale and Non-Functional Attitudes Scale Short Form (FOTÜ-17) were used as data collection tools in the study. In addition to these, the Personal Information Form prepared by the researcher was used to examine the socio-demographic characteristics of the participants. Pearson Correlation Technique and Multiple Regression Analysis Technique were used with SPSS-21 program to determine the findings of the study. The applications were carried out in the spring semester of the 2019-2020 academic year, and all data collection processes were carried out through online forms. There was a significant negative relationship between academic procrastination scores and hope levels of university students. Accordingly, as the hope levels of university students increase, their academic procrastination behavior decreases. On the other hand, positive significant relationships were found between the participants' academic procrastination and non-functional attitude total and sub-dimension scores (perfectionism and addiction). According to this finding, as the dysfunctional attitudes of the students increase, there is an increase in their academic procrastination levels. According to the results of the multiple regression analysis, it was observed that hope and perfectionism sub-dimension score from non-functional attitudes were significant predictors in students' academic procrastination behavior, perfectionism sub-dimension scores had the greatest effect on the model, and both variables explained approximately 10% of the total variance. The findings have been discussed according to previous research and literature information in the field and some suggestions have been made.

Keywords: University Students, Academic Procrastination, Non-Functional Attitudes, Hope

Bildiri No: BT065

PSİKOLOJİK DANIŞMAN ADAYLARININ İLİŞKİ İNANÇLARI: ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI VE DUYGU DÜZENLEME GÜÇLÜĞÜ BAĞLAMINDA BİR İNCELEME

Deniz ERÖK ÖZKAPU
Marmara Üniversitesi
@erokdeniz@gmail.com

Durmuş Ümmet
Marmara Üniversitesi
@dummet@marmara.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada psikolojik danışman adaylarının ilişki inançlarının, çocukluk çağı ruhsal travması ve duygu düzenleme güçlüğü bakımından incelenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca psikolojik danışman adaylarının ilişki inançları, çocukluk çağı ruhsal travmaları ve duygu düzenleme güçlüğünün çeşitli sosyo-demografik özelliklere (cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, kardeş sayısı, doğum sırası, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi, büyüdüğü aile tipi, yetiştiği ailenin sosyo-ekonomik düzeyi, algılanan anne-baba tutumu) göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu devlet ve özel üniversitelerde eğitim gören 311'i kadın; 84'ü ise erkek olmak üzere toplam 395 psikolojik danışman adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak İlişki İnançları Ölçeği; Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği ve Duygu Düzenleme Güçlüğü Ölçeği-Kısa Form kullanılmıştır. Bunlara ek olarak katılımcıların sosyo-demografik özelliklerini incelemek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanmış olan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara bakıldığında; ilişki inançlarının baba eğitim düzeyi değişkenine göre farklılaşma gösterirken diğer sosyo-demografik özelliklere göre farklılaşmadığı; çocukluk çağı ruhsal travma puanlarının cinsiyet değişkenine göre fiziksel istismar alt boyutunda, kardeş sayısı değişkenine göre toplam travma, duygusal istismar, fiziksel istismar ve duygusal ihmal alt boyutlarında, doğum sırası değişkenine göre toplam travma puanları ve duygusal istismar puanlarında , baba eğitim düzeyine göre fiziksel ihmal alt boyutunda, sosyo-ekonomik düzeyin cinsel istismar hariç tüm alt boyutlarda ve anne-baba tutumu değişkenine göre cinsel istismar hariç tüm alt boyutlarda farklılaştığı; duygu düzenleme güçlüğünün anne eğitim düzeyi değişkenine göre toplam puan, kabul etmeme ve stratejiler alt boyutlarında, baba eğitim düzeyine göre kabul etmeme ve açıklık alt boyutlarında , sosyo-ekonomik düzey değişkenine göre amaçlar alt boyutunda, anne-baba ve tutumuna göre toplam travma ve kabul etmeme, stratejiler ve dürtü alt boyut puanlarında farklılaştığı, aile tipine göre ise farklılaşma göstermediği sonuçlarına ulaşılmıştır. Psikolojik danışman adaylarının çocukluk çağı ruhsal travmalarına dair duygusal istismar, fiziksel istismar, duygusal ihmal, fiziksel ihmal ve cinsel istismar alt boyutlarının ilişki inançları toplam varyansını açıkladığı ve duygusal ihmal ile fiziksel ihmal alt boyutlarının ilişki inançlarını manidar olarak yordadığı görülmüştür. Psikolojik danışman adaylarının duygu düzenleme güçlüğüne dair kabul etmeme, açıklık, amaçlar, stratejiler ve dürtü alt boyutlarının ilişki inançları toplam puanlarındaki varyansı açıkladığı ve stratejiler ve dürtü alt boyutlarının ilişki inançlarını manidar olarak yordadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Danışman, Çocukluk Çağı Ruhsal Travması, Duygu Düzenleme Güçlüğü, İlişki İnançları

RELATIONSHIP OF PSYCHOLOGICAL CONSULTANT CANDIDATES: AN INVESTIGATION IN THE CONTEXT OF CHILDHOOD TRAUMA AND THE DIFFICULTY OF EMOTION REGULATION

Deniz ERÖK ÖZKAPU
Marmara Üniversitesi
@erokdeniz@gmail.com

Durmuş Ümmet
Marmara Üniversitesi
@dummet@marmara.edu.tr

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the relationship beliefs of psychological counselor candidates in terms of childhood mental trauma and difficulty in emotion regulation. In addition, the relationship beliefs of the psychological counselor candidates, childhood psychological traumas and emotion regulation difficulties are determined by various socio-demographic characteristics (gender, age, grade level, number of siblings, birth order, mother's education level, father's education level, family type, the socio- economic level, perceived parental attitude). The sample group of the research is 311 women, who are educated in state and private universities; It constitutes a total of 395 psychological counselor candidates, 84 of whom are men. Relationship Beliefs Scale as a data collection tool in the research; Childhood Mental Trauma Scale and Emotion Regulation Difficulty-Short Form were used. In addition to these, the Personal Information Form prepared by the researcher was used to examine the socio-demographic characteristics of the participants. Considering the findings obtained as a result of the research; Relationship beliefs differ according to the father education level variable, but not according to other socio-demographic characteristics; Childhood mental trauma scores in the physical abuse sub-dimension by gender variable, in the total trauma, emotional abuse, physical abuse and emotional neglect sub-dimensions by the variable number of siblings, in the total trauma scores and emotional abuse scores according to the birth order variable, physical neglect according to the father's education level socio-economic level differs in all sub-dimensions except sexual abuse and in all sub-dimensions except sexual abuse according to parental attitude variable; The total score of emotion regulation difficulty according to the maternal education level variable, in the non-acceptance and strategies sub-dimensions, in the sub-dimensions of rejection and openness according to the father's education level, in the goals sub-dimension according to the socio-economic level variable, in the total trauma and non-acceptance according to the parents and attitude , strategies and impulse sub-dimension scores, but no differentiation according to family type. It was observed that emotional abuse, physical abuse, emotional neglect, physical neglect, and sexual abuse sub-dimensions of psychological counselor candidates' childhood mental traumas explained the total variance of relationship beliefs, and emotional neglect and physical neglect sub-dimensions significantly predicted relationship beliefs. It was found that the sub-dimensions of disagreement, openness, goals, strategies and impulse related to emotional regulation difficulties explained the variance in the total scores of relationship beliefs, and the strategies and impulse sub-dimensions significantly predicted relationship beliefs.

Keywords: Psychological Counselor, Childhood Mental Trauma, Emotion Regulation Difficulty, Relationship Beliefs

Bildiri No: BT066

ÖĞRETMENLERİN TERCİH ETTİKLERİ YÖNETİCİ LİDERLİK STİLLERİ VE BU TERCİHLERİN BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

Buse BEYKOZLU
İstanbul Aydın Üniversitesi
@ busebeykozlu@gmail.com

ÖZET

Öğretmenlerin tercih ettikleri liderlik stilleri ve bu tercihlerin bazı değişkenlere göre karşılaştırılması yapılmıştır. Çalışma; üç ana bölümden oluşturulmuştur. İlk bölümde araştırmanın problem durumuna, araştırmanın amacına ve önemine, sınırlılıklar ve sayıltılara yer verilmiştir. İkinci bölümde tezin kuramsal çerçevesi literatür aracılığıyla oluşturulmuştur. Üçüncü bölümde araştırmanın yöntemine yer verilmiştir. Araştırmanın sonunda araştırma sonuçlarına yer verilerek, bu sonuçlar dikkate alınarak okul müdürlerine ve konuyla ilgili araştırma yapacaklara önerilerde bulunulmuştur. Bu araştırmanın konusunu; öğretmenlerin tercih ettikleri liderlik stilleri ve bu tercihlerin bazı değişkenlere göre karşılaştırılması oluşturmaktadır. Araştırmanın amacı, tanımlanmış liderlik stillerine göre çalışmak istedikleri liderlik tipini ve öğretmenlerin çalıştıkları okullardaki yöneticilerinin liderlik stillerine ilişkin algılarını belirleyerek, bazı değişkenlere göre algı farklılıklarını belirlemektir. Bu amaçla araştırmada nitel ve nicel olmak üzere iki yöntem kullanılmıştır. Nitel yöntemde öğretmenlere önceden tanımlanmış dört tip lider ve okul verilmiş ve bu okullardan hangisinde ve hangi müdürle çalışmak istediklerini ve en az üç en fazla beş gerekçe yazmaları istenmiştir. Tanımlanmış durumlarda dönüşümcü, etkileşimci, serbest bırakıcı ve klasik liderlerin bir durum karşısında olası davranışlarını içeren metinler sunulmuştur. Öğretmenlere sadece A, B, C ve D okulları şeklinde metinler iletilmiş, hangi okuldaki müdürün hangi liderlik stiline sahip olduğu bilgisi verilmemiştir. Nicel araştırma yönteminde ise öğretmenlere 41 ifadeden oluşan liderlik stili ölçeği uygulanmıştır. Bu ölçekte de dönüşümcü liderlik, etkileşimci liderlik, serbest bırakıcı liderlik ve klasik liderlik olmak üzere dört tip lider tipi belirlenmiştir. Araştırma devlet ya da özel liselerde görev yapan 208 öğretmenle yürütülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre; tanımlanmış durumlara göre öğretmenlerin en fazla dönüşümcü liderle çalışmak istedikleri, bunu sırasıyla etkileşimci, klasik ve serbest bırakıcı liderin izlediği belirlenmiştir. Ölçekle edilen verilere göre ise öğretmenlerin çalıştıkları okul müdürlerini en fazla dönüşümcü lider olarak algıladıkları belirlenmiştir. Bunu sırasıyla serbest bırakıcı, etkileşimci ve klasik liderin izlediği belirlenmiştir. Sonuç itibariyle; öğretmenler klasik liderlerde en fazla çözüm odaklı yaklaşımı, dönüşümcü liderde iş birliği sağlamayı, etkileşimci liderde ödül ve takdir sunmayı ve serbest bırakıcı liderde problem karşısında çözüm üretememesi halinde lideri sorumlu bulmama görüşünü benimsemektedirler. Öğretmenlerin ağırlıklı olarak dönüşümcü lider özelliğine sahip okul müdürleriyle çalışmak istedikleri ve çalıştıkları okul müdürlerini de dönüşümcü lider olarak algıladıkları belirlenmiştir. Serbest bırakıcı lider özelliğine sahip müdürle çalışma isteği çok düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Lider, Yönetici, Okul yöneticisi, Yetiştirme, Eğitim, Okul

THE MANAGEMENT LEADERSHIP STYLES THAT TEACHERS PREFER AND THE COMPARISON OF THESE PREFERENCES ACCORDING TO SOME VARIABLES

Buse BEYKOZLU
İstanbul Aydın Üniversitesi
@ busebeykozlu@gmail.com

ABSTRACT

The leadership styles preferred by the teachers and the comparison of these preferences according to some variables were made. Work; It consists of three main parts. In the first part, the problem situation of the research, the purpose and importance of the research, limitations and assumptions are included. In the second part, the theoretical framework of the thesis has been formed through the literature. The method of the research is given in the third part. At the end of the study, the research results were included, and recommendations were made to school principals and those who would conduct research on the subject, taking these results into consideration. The subject of this research; The leadership styles preferred by teachers and the comparison of these preferences according to some variables. The aim of the study is to determine the type of leadership they want to work with according to the defined leadership styles and the perceptions of teachers regarding the leadership styles of their administrators in their schools and to determine the perception differences according to some variables. For this purpose, two methods, qualitative and quantitative, were used in the research. In the qualitative method, teachers were given four predefined types of leaders and schools, and they were asked to write at least three and at most five reasons in which of these schools and with which principal they wanted to work. In defined situations, texts containing the possible behaviors of transformational, interactionist, liberator and classical leaders in a situation are presented. Only texts were sent to the teachers in the form of A, B, C and D schools, and no information was given on which leadership style the principal at which school had. In the quantitative research method, leadership style scale consisting of 41 statements was applied to teachers. In this scale, four types of leaders were determined: transformational leadership, transactional leadership, liberal leadership, and classical leadership. The research was conducted with 208 teachers working in public or private high schools. According to the research results; According to the defined situations, it was determined that the teachers most wanted to work with the transformational leader, followed by the interactionist, classical and liberal leader, respectively. According to the scaled data, it was determined that teachers perceive their principals as the most transformational leaders. It was determined that this was followed by the freer, the interactionist and the classical leader, respectively. As a result; Teachers adopt the most solution-oriented approach in classical leaders, cooperation with the transformational leader, offering rewards and appreciation in the interactionist leader, and not finding the leader responsible in case the liberator leader fails to solve the problem. It has been determined that teachers mainly want to work with school principals who have transformational leadership characteristics and they perceive their principals as transformational leaders. The willingness to work with a manager who has a liberating leader feature is very low.

Keywords: Leader, Administrator, School administrator, Training, Education, School

Bildiri No: BT067

PANDEMİDE OLUŞAN PSİKOLOJİK SORUNLARI AZALTMADA ÇEVRİMİÇİ BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI TERAPİ: BİR RUHSAL ACİL MÜDAHALE PROGRAMI

[1]Uzm.Kl.Psk. Neslihan Tekgül, Psk. Dan. Şenay YILDIRIM,Psk. Dan. Bahar BİCAN, Psk. Dan. Kemal Feyzi ERGİN, Psk.Dan. Düşüm Başar, Psk.Dan. Merve Keskin

baharbican@outlook.com, dusumbasar@gmail.com,kfeyzie@gmail.com, psk.dan.senay@gmail.com, pdmervekeskin@outlook.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
edeniz@yildiz.edu.tr

[1]Yıldız Teknik Üniversitesi

ÖZET

Pandeminin bireyler üzerinde ciddi ruhsal etkiler bıraktığı bilinmektedir. Salgının ağır seyrettiği ülkelerde salgın ve sonrasında pandeminin psikolojik etkileriyle savaşmak için koordineli ve acil psikolojik müdahale programlarına ihtiyaç duyulmuştur. Bu araştırmanın amacı pandemiden psikolojik olarak olumsuz etkilen üniversite öğrencilerine uygulanan bilişsel davranışçı odaklı ruhsal acil müdahale programı (RAMP)'nın çevrimiçi bilişsel davranışçı terapi ile etkililiğini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda geliştirilmiş olan 8 oturumluk RAMP, Yıldız Teknik Üniversitesi Öğrenci Dekanlığı'na pandemi sürecinde psikolojik destek almak üzere başvuran öğrencilere uygulanmıştır. Araştırmada Belirti Tarama Envanteri (SCL-90), COVID-19 Korkusu Ölçeği (CKÖ) ve kişisel bilgi formu kullanılarak veriler toplanmıştır. Tarama çalışmasına bir ay içinde psikolojik destek almak için müracaat eder 35 öğrenci dahil edilmiştir. Bu öğrencilerin 25'i (%57.15) kadın 15'i(42.85) erkek olup program uygulanmak üzere seçilen 12 öğrencinin CKÖ'nden aldıkları puanların ortalaması 19.41'dir. Program dışı 23 öğrencinin ise CKÖ'den aldıkları puanların ortalaması 13.43'tür. Ortalamalar arası farklılığın anlamlı olup olmadığını incelemek amacıyla bağımsız gruplar t testi yapıldığında p=0.0.18 düzeyinde anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür(p<.05). Örneklem büyüklüğü Gpower güç analizi ile analiz edilmiş; çalışmada kullanılan tüm ölçekler ve alt ölçekler için "actual power" değeri minumum örneklem büyüklükleri sağlanmış olup %95-%99 arası değişmiştir. RAMP'a katılan toplam 12 öğrencinin 6'sı erkek (%50), 6'sı kadın (%50) olup yaş ortalamaları 21.66 (Ss=1.87)'dir. Bir katılımcının CKÖ son ölçümünün alınamamış olması nedeni ile CKÖ analizi 11 katılımcı ile yapılmıştır. Verilerin analizinde Tekrarlayan Ölçümlerde ANOVA ve Wilcoxon İşaretli Sıralar testi kullanılmıştır.
Bulgularına göre SCL-90 öntest ve sontest puanları arasında anlamlı bir fark olduğu bulunmuş [F(1.00-11.00)=26.385, p<.055)] katılımcıların SCL-90 öntest (X=1.635) ve sontest (X=0.597) puanları ortalamaları dikkate alındığında, uygulanana programın SCL-90'dan alınan toplam puanları anlamlı düzeyde düşürdüğü görümlüştür. Uygulanan program öğrencilerin SCL-90'dan aldıkları puanlardaki değişkenliğin %70,6'sini açıklamıştır. CKÖ öntest (X=18.0) ve sontest (X=11.546) puanları arasında anlamlı bir fark olduğu [F (1.00-10.00) = 7.336; p <.05)] bulunmuştur. Uygulanan programın CKÖ'den alınan puanları anlamlı düzeyde düşürdüğü görülmüş, öğrencilerin CKÖ'den aldıkları puanlardaki değişkenliğin %42,3'ünü açıklamıştır. Sonuç olarak bu program COVID-19 pandemisinin yol açtığı ruh sağlığı sorunlarını azaltmaya yönelik yapılan ilk acil müdahale programı olma özelliği taşımaktadır. Çalışmanın sonuçları ilgili alanyazın çerçevesinde tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Covid-19 korkusu, çevrimiçi bilişsel davranışçı psikoterapi, ruhsal acil müdahale programı.

ONLINE COGNITIVE BEHAVIORAL THERAPY IN REDUCING PSYCHOLOGICAL PROBLEMS IN THE PANDEMIA: A MENTAL EMERGENCY RESPONSE PROGRAM

[1]Uzm.Kl.Psk. Neslihan Tekgül, Psk. Dan. Şenay YILDIRIM,Psk. Dan. Bahar BİCAN, Psk. Dan. Kemal Feyzi ERGİN, Psk.Dan. Düşüm Başar, Psk.Dan. Merve Keskin

baharbican@outlook.com, dusumbasar@gmail.com,kfeyzie@gmail.com, psk.dan.senay@gmail.com, pdmervekeskin@outlook.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
edeniz@yildiz.edu.tr

[1]Yıldız Teknik Üniversitesi

ABSTRACT

It is known that the pandemic has serious mental effects on individuals. Coordinated and urgent psychological intervention programs were needed to combat the psychological effects of the epidemic and the pandemic in countries where the epidemic was severe. The purpose of this study is to examine the effectiveness of the cognitive behavioral focused mental emergency intervention program (RAMP) applied to university students who are psychologically affected by the pandemic with online cognitive behavioral therapy. The 8-session RAMP, developed for this purpose, was applied to students who applied to Yıldız Technical University Student Dean's Office for psychological support during the pandemic process. Data were collected using the Symptom Screening Inventory (SCL-90), Fear of COVID-19 Scale (CPS) and personal information form. 35 students who applied for psychological support within a month were included in the screening study. 25 (57.15%) of these students are female and 15 (42.85) of them are male, and the average of the scores of 12 students selected to apply the program is 19.41. The average of the scores of 23 non-program students from CKÖ is 13.43. When the independent groups t test was performed to examine whether the difference between the averages was significant or not, it was observed that there was a significant difference at p = 0.0.18 level (p <.05). The sample size was analyzed by Gpower power analysis; For all scales and subscales used in the study, minimum sample sizes were provided for the "actual power" value and it ranged from 95% to 99%. Of the 12 students participating in RAMP, 6 are male (50%), 6 are female (50%), and their average age is 21.66 (Ss = 1.87). Since the last measurement of CUS for a participant could not be taken, the CPS analysis was performed with 11 participants. ANOVA and Wilcoxon Signed Ranks test were used in the analysis of the data.
According to their findings, a significant difference was found between SCL-90 pretest and posttest scores [F (1.00-11.00) = 26.385, p <.055)] mean SCL-90 pretest (X = 1.635) and posttest (X = 0.597) scores of the participants Considering that the applied program significantly decreased the total scores from SCL-90. The applied program explained 70.6% of the variability in the scores the students got from SCL-90. There is a significant difference between CPS pretest (X = 18.0) and posttest (X = 11.546) scores [F (1.00-10.00) = 7.336; p <.05)] was found. It was observed that the implemented program significantly reduced the scores from CPS, and explained 42.3% of the variability in the scores the students got from CKÖ. As a result, this program is the first emergency response program aimed at reducing mental health problems caused by the COVID-19 pandemic. The results of the study were discussed within the framework of the relevant literature.

Keywords: Covid-19 fear, online cognitive behavioral psychotherapy, mental emergency intervention program.

Bildiri No: BT068

OKUL YÖNETİCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKALARI VE SOSYAL ZEKALARI İLE LİDERLİK STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dr. Barış YILDIZ
Milli Eğitim Bakanlığı
@bbaris_yildiz@windowslive.com

Tevfik Sertaç ÇELİKÇEKEN
Milli Eğitim Bakanlığı
@sertaccelikceken@gmail.com

Mesut GÜLPER
Milli Eğitim Bakanlığı
@mesutgulper@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, okul yöneticilerinin duygusal zeka ve sosyal zeka yeteneklerinin cinsiyet ve yaş değişkenleri açısından anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığını, okul yöneticilerinin duygusal zeka ve sosyal zeka yeteneklerinin liderlik stillerini anlamlı düzeyde yordayıp yordamadığını belirlemektir. Araştırmanın verilerinin toplanmasında WLEIS(Wong & Law Duygusal Zeka Ölçeği), Tromso Sosyal Zeka Ölçeği, Çok Faktörlü Liderlik Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmanın veri toplama grubunu; 2019-2020 eğitim-öğretim yılı İstanbul İli Avcılar, Beyoğlu, Çatalca, Esenyurt ve Güngören İlçelerinde görev yapan 67 kadın ve 210 erkek olmak üzere toplam 277 eğitim yöneticisi oluşturmaktadır. Verilerin istatiksel analizinde bağımsız örneklemler için T testi, tek yönlü varyans analizi, Tukey testi ve çok değişkenli doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Bu araştırmada okul yöneticilerinin cinsiyet değişkenine göre duygusal zekanın başkalarının duygularını değerlendirme boyutu, sosyal zekanın sosyal farkındalık alt boyutu ve dönüşümcü liderlik stili ile sürdürümcü liderlik stilinde anlamlı farklılık gözlenirken, duygusal zekanın kendi duygularını değerlendirme, duyguları kullanma ve duyguları düzenleme alt boyutlarında, sosyal zekanın sosyal bilgi süreci ve sosyal beceri alt boyutlarında ve serbestlik tanıyan liderlik stilinde ise farklılaşmanın olmadığı gözlenmiştir. Yaş değişkenine göre duygusal zekanın kendi duygularını değerlendirme, başkalarının duygularını değerlendirme ve duyguları kullanma alt boyutlarında, sosyal zekanın sosyal farkındalık alt boyutunda ve sürdürümcü liderlik ile serbestlik tanıyan liderlik stillerinde anlamlı farklılık gözlenirken, duygusal zekanın duyguları düzenleme alt boyutunda, sosyal zekanın sosyal bilgi süreci ve sosyal beceri alt boyutlarında ve dönüşümcü liderlik sitilinde ise farklılaşmanın olmadığı gözlenmiştir. Okul yöneticilerinin duygusal zeka yetenekleri ve sosyal zeka yeteneklerinin liderlik stillerini anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: Duygusal Zeka, Sosyal Zeka, Dönüşümcü Liderlik, Sürdürümcü Liderlik, Serbestlik Tanıyan Liderlik

RESEARCHING RELATION BETWEEN EMOTIONAL INTELLIGENCE AND SOCIAL INTELLIGENCE OF SCHOOL MANAGERS AND THEİR LEADERSHİP STYLE

Dr. Barış YILDIZ
Milli Eğitim Bakanlığı
@bbaris_yildiz@windowslive.com

Tevfik Sertaç ÇELİKÇEKEN
Milli Eğitim Bakanlığı
@sertaccelikceken@gmail.com

Mesut GÜLPER
Milli Eğitim Bakanlığı
@mesutgulper@hotmail.com

ABSTRACT

Aim of this research is to determine if the emotional intelligence and social intelligence of the school managers differ according to their gender and age, and determine if the emotional intelligence and social intelligence of the school managers predict their leadership styles. In the research, WLEIS (Wong & Law Emotional Intelligence Scale), Tromso Social Intelligence Scale, Multifactor Leadership Questionnaire and Personal Information Form used for collecting data. Data collection group for research is consist of 67 female 210 male, in total 277, school manager from the Avcılar, Beyoğlu, Çatalca, Esenyurt and Güngören which are the districts of city İstanbul. T test for independent sample, One-way Analysis of Variance, Turkey test and Multiple Linear Regression Analysis is used in the statistical data analysis. In the research meaningful relation observed between the gender variable of the school managers and emotional intelligence's dimension of evaluation of other's emotions, social intelligence's lower dimension social awareness and transformational leadership style with transactional leadership style. But no relation observed between gender variable and emotional intelligence's lower dimensions' evaluation of its own emotions, using emotions and regulating emotions, social intelligence's lower dimensions' social information process and social skills and libertarian leadership style. Also meaningful relation observed between the age variable and emotional intelligence's lower dimensions evaluation of its own emotions, evaluation of others' emotions and using emotion, social intelligence's lower dimension social awareness and transactional leadership style with libertarian leadership style. But no relation observed between age variable and emotional intelligence's lower dimension regulating emotions, social intelligence's lower dimension social information progress and social skills and transformational leadership style. It is found that emotional intelligence skills and social intelligence skills of the school managers significantly predict their leadership styles.

Keywords: Emotional İntelligence, Social Intelligence, Transformational Leadership, Transactional Leadership, Libertarian Leadership

Bildiri No: BT069

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KİMLİK TÜRLERİNE GÖRE KARŞILIKLI MUTLULUK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğr. Gör. Zeynep Çiftci
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@ zeynep.ciftci@erzincan.edu.tr

Doç. Dr. Fikret Gülaçtı
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@fgulacti@erzincan.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin kimlik türlerinin ve karşılıklı mutluluk düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu 2019-2020 Eğitim öğretim yılında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesinde öğrenim gören 298 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada Kimlik Ölçeği, Karşılıklı Mutluluk Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Bu araştırma tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırma verileri, normallik testlerine tabi tutularak çıkan sonuçlara göre analizler yapılmıştır Verilerin analizinde Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis H Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; kimlik türleri alt boyutu olan kişisel kimlik ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık vardır kadınların kişisel kimlik puan ortalaması erkeklerin ortalamasından daha fazladır. Kimlik türleri alt boyutu olan kolektif kimlik ile sınıf değişkeni arasında anlamlı bir farklılık vardır birinci sınıf öğrencilerinin kolektif puan ortalaması üçüncü sınıf öğrencilerinin ortalamasından daha fazladır. Karşılıklı mutluluk düzeyi ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılık vardır. Baba eğitim düzeyi okuryazar olanların karşılıklı mutluluk puan ortalaması ortaokul, lise, ilkokul ve üniversite ve üstü mezunu olanların ortalamasından daha fazladır. Öğretmen adaylarının karşılıklı mutluluk düzeyleri cinsiyet, sınıf, okudukları bölüm, anne eğitim düzeyi ve algıladıkları anne baba tutumları arasında anlamlı bir farklılık yoktur. Öğretmen adaylarının kimlik türleri okudukları bölüm, anne eğitim düzeyleri, baba eğitim düzeyleri ve algıladıkları anne baba tutumları arasında anlamlı bir farklılık yoktur. Kimlik türleri puanı ile karşılıklı mutluluk puanı arasında pozitif yönde düşük düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kimlik, Kişisel Kimlik, Kolektif Kimlik, Karşılıklı mutluluk

ANALYSIS OF MUTUAL HAPPINESS LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS ACCORDING TO TYPE OF IDENTITY

Öğr. Gör. Zeynep Çiftci
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@ zeynep.ciftci@erzincan.edu.tr

Doç. Dr. Fikret Gülaçtı
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@fgulacti@erzincan.edu.tr

ABSTRACT

This research was conducted to examine the identity types and mutual happiness levels of university students in terms of various variables. The study group of the research consists of 298 students studying at Erzincan Binali Yıldırım University in the 2019-2020 academic year. Identity Scale, Mutual Happiness Scale and Personal Information Form were used in the study. This research is a descriptive study in scanning model. Analyzes were made according to the results obtained by subjecting the research data to normality tests. Mann Whitney U Test, Kruskal Wallis H Test and One Way Analysis of Variance were used in the analysis of the data. As a result of the research; There is a significant difference between personal identity, which is the identity types sub-dimension, and the gender variable. The average personal identity score of women is higher than the average of men. There is a significant difference between collective identity, which is the identity types sub-dimension, and the class variable. The collective mean score of first-year students is higher than the average of third-grade students. There is a significant difference between the mutual happiness level and the father's education level. The average point of mutual happiness of those whose father's education level is literate is higher than the average of middle school, high school, primary school and university graduates. There is no significant difference between teacher candidates' mutual happiness levels, gender, class, department they study, maternal education level and perceived parental attitudes. There is no significant difference between the identity types of the teacher candidates, the department they study, the education levels of the mothers, the education levels of the fathers and the perceived parental attitudes. It was observed that there is a low level positive correlation between the identity types score and mutual happiness score.

Keywords: Identity, Personal Identity, Collective Identity, Mutual Happiness

Bildiri No: BT070

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KARŞILIKLI MUTLULUK DÜZEYLERİ İLE YAŞAM DOYUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Doç. Dr. Fikret Gülaçtı
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@fgulacti@erzincan.edu.tr

Öğr. Gör. Zeynep Çiftci
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@ zeynep.ciftci@erzincan.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin karşılıklı mutluluk düzeylerinin ve yaşam doyumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu 2019-2020 Eğitim öğretim yılında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesinde öğrenim gören 298 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada Karşılıklı Mutluluk Ölçeği, Yaşam Doyumu Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Bu araştırma tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırma verileri, normallik testlerine tabi tutularak çıkan sonuçlara göre analizler yapılmıştır Verilerin analizinde Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis H Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; öğrencilerin yaşam doyumu düzeyleri ile okudukları bölüm değişkeni arasına anlamlı farklılık vardır. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı öğrencilerinin yaşam doyumu puan ortalaması Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin yaşam doyumu puan ortalamasından daha fazladır. Öğrencilerin karşılıklı mutluluk düzeyleri ile baba eğitim düzeyi değişkeni arasında anlamlı farklılık vardır. Baba eğitim düzeyi üniversite ve üstü olanlar ile okuryazar olanlar, ilkokul mezunu olanlar, ortaokul mezunu olanlar ve lise mezunu olanlar arasında anlamlı bir farklılık vardır. Öğrencilerin yaşam boyu düzeyleri ile cinsiyet, sınıf, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi ve algıladıkları anne baba tutumları arasında anlamlı bir farklılık yoktur. Ayrıca öğrencilerin karşılıklı mutluluk düzeyleri ile cinsiyet, sınıf, okudukları bölüm, anne eğitim düzeyi ve algıladıkları anne baba tutumları arasında da anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Karşılıklı mutluluk puanı ile yaşam doyumu arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Karşılıklı mutluluk, Yaşam doyumu, Mutluluk

ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS 'HAPPINESS LEVEL AND LIFE SATISFACTION

Doç. Dr. Fikret Gülaçtı
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@fgulacti@erzincan.edu.tr

Öğr. Gör. Zeynep Çiftci
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@ zeynep.ciftci@erzincan.edu.tr

ABSTRACT

This study was conducted to examine the mutual happiness levels and life satisfaction of university students in terms of various variables. The study group of the research consists of 298 students studying at Erzincan Binali Yıldırım University in the 2019-2020 academic year. Mutual Happiness Scale, Life Satisfaction Scale and Personal Information Form were used in the study. This research is a descriptive study in scanning model. Analyzes were made according to the results obtained by subjecting the research data to normality tests. Mann Whitney U Test, Kruskal Wallis H Test and One Way Analysis of Variance were used in the analysis of the data. As a result of the research; There is a significant difference between the life satisfaction levels of the students and the variable of their education. The life satisfaction score average of the students of the Guidance and Psychological Counseling Department is higher than the life satisfaction score of the students of the Turkish Education Department. There is a significant difference between the mutual happiness levels of the students and the variable of father's education level. There is a significant difference between those whose father's education level is university and above and those who are literate, primary school graduates, secondary school graduates and high school graduates. There is no significant difference between students' lifelong levels and gender, class, maternal education level, father education level and perceived parental attitudes. In addition, it was concluded that there was no significant difference between the mutual happiness levels of the students and their gender, class, department they studied, mother's education level and perceived parental attitudes. It was found that there was a moderate positive correlation between mutual happiness score and life satisfaction.

Keywords: Mutual happiness, Life satisfaction, Happiness

Bildiri No: BT071

PANDEMİDE ÇEVRİMİÇİ EĞİTİME UYUM SAĞLAMAKTA ZORLANAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNE PSİKOLOJİK DESTEK: BİR OLGU SUNUMU

Prof. Dr. M. Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Kl. Psk. Neslihan Tekgül
Yıldız Teknik Üniversitesi
ntekgul@yildiz.edu.tr

Psk. Dan. Kemal Feyzi Ergin
Yıldız Teknik Üniversitesi
kfeyzie@gmail.com

Psk. Dan. Şenay Yıldırım
Yıldız Teknik Üniversitesi
psk.dan.senay@gmail.com

ÖZET

2019 yılının sonlarında Çin'in Wuhan kentinde ilk kez görülen ve dünyayı hızlıca etkisi altına alan COVID-19 virüsü insan yaşamını birçok yönüyle olumsuz etkilemiştir. Virüsün bulaşma riskinin fazla ve hızlı olmasıyla ölümlere neden olmuş, hastaların artması ile sağlık sistemleri çökmüş ya da zor durumda kalmıştır. Benzer olumsuz durumların oluşmaması için ülkeler ulusal ve uluslararası bazda bazı önlemler almıştır. Bu önlemlerden biri de yüz yüze eğitimden çevrimiçi eğitime geçilmesi olmuştur. Karantina ve sosyal mesafe gibi bireylerin ruh sağlığını uyum noktasında zorlayabilecek önlemlerin yanında çevrimiçi eğitimde motivasyon sağlamak da üniversite öğrencilerini zorlayan bir durum olarak gözlenmiştir. Bu çalışmada pandemi nedeni ile ruh sağlığı sorunu yaşayan ve çevrimiçi eğitime motivasyon sağlamada güçlük çeken bir üniversite öğrencisinin; verilen psikolojik destek ile ruh sağlığı ve çevrimiçi eğitime uyumundaki son durumunun ortaya konulması hedeflenmiştir. Psikolojik destek sürecinde benimsenen yaklaşım Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) olup çevrimiçi ortamda uygulanmıştır. Çalışmada Belirti Tarama Envanteri (SCL-90), COVID-19 Korkusu Ölçeği (CKÖ) ve kişisel bilgi formu kullanılarak veriler toplanmıştır. Olgu 19 yaşında, kadın, daha önce hiçbir psikolojik destek almamış; uyku, iştah, motivasyon, odaklanma, sosyal ve akademik sorunlar yaşayan bir üniversite öğrencisidir. Sekiz oturumluk psikoterapi öncesi SCL-90 öntest sonucuna göre ileri düzeyde psikolojik bozulma gözlenmiş (SCL-90=1.98) ve COVİD-19 korkusu skoru 31 olarak ölçülmüştür. Uygulama sonrası sontestte ise psikolojik bozulma gözlenmemiş (SCL-90=0.47) olup CKÖ skoru 14 olarak bulunmuştur. Bunlara ek olarak müdahale sonunda öğrencinin uyku, iştah, motivasyon, odaklanma, sosyal ve akademik sorunlar yaşamadığı görülmüştür. Sonuç olarak pandemide çevrimiçi eğitime uyum sağlamakta zorlanan üniversite öğrencilerine uygulanan Çevrimiçi Bilişsel Davranışçı Terapinin etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Sonuçlar ilgili alanyazın bağlamında tartışılarak psikolojik desteğin önemine vurgu yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Covid-19 korkusu, çevrimiçi eğitim, motivasyon, psikolojik destek, çevrimiçi bilişsel davranışçı terapi.

PSYCHOLOGICAL SUPPORT FOR UNIVERSITY STUDENTS WHO HAVE DIFFICULT TO ADAPT TO ONLINE EDUCATION IN THE PANDEMIC: A CASE REPORT

Prof. Dr. M. Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Kl. Psk. Neslihan Tekgül
Yıldız Teknik Üniversitesi
ntekgul@yildiz.edu.tr

Psk. Dan. Kemal Feyzi Ergin
Yıldız Teknik Üniversitesi
kfeyzie@gmail.com

Psk. Dan. Şenay Yıldırım
Yıldız Teknik Üniversitesi
psk.dan.senay@gmail.com

ABSTRACT

The COVID-19 virus, which was first seen in Wuhan, China at the end of 2019 and rapidly affected the world, negatively affected human life in many ways. The risk of transmission of the virus was high and rapid, causing deaths, and with the increase of patients, health systems collapsed or remained in a difficult situation. Countries have taken some measures on a national and international basis in order to prevent similar adverse situations. One of these measures was the transition from face-to-face education to online education. In addition to measures such as quarantine and social distancing that may force the mental health of individuals at the point of adaptation, motivation in online education has also been observed as a challenge for university students. In this study, it was found that a university student who had a mental health problem due to a pandemic and had difficulties in motivating online education; With the psychological support provided, it was aimed to reveal the final state of adaptation to mental health and online education. The approach adopted in the psychological support process is Cognitive Behavioral Therapy (CBT) and has been applied online. In the study, data were collected using the Symptom Screening Inventory (SCL-90), the COVID-19 Fear Scale (CPS) and a personal information form. The case is 19 years old, female. She had not received any psychological support before; He is a university student who has sleep, appetite, motivation, focus, social and academic problems. According to the SCL-90 pretest result before eight sessions of psychotherapy, advanced psychological impairment was observed (SCL-90 = 1.98) and the COVID-19 fear score was measured as 31. After the application, no psychological deterioration was observed in the posttest (SCL-90 = 0.47) and the CPS score was found to be 14. In addition, at the end of the intervention, it was observed that the student did not experience sleep, appetite, motivation, focus, social and academic problems. As a result, it has been concluded that Online Cognitive Behavioral Therapy applied to university students who have difficulty in adapting to online education in the pandemic is effective. The results were discussed in the context of the relevant literature and the importance of psychological support was emphasized.

Keywords: Covid-19 fear, online education, motivation, psychological support, online cognitive behavioral therapy.

Bildiri No: BT072

MUTLULUĞU ARTTIRMA STRATEJİLERİ ÖLÇEĞİ: ARAPÇAYA UYARLAMA, GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Dilan Yavcik
İstanbul Sabahattin Zaim Üniverstesi
dyavcik@gmail.com

Prof. Dr. Ali Eryılmaz
Yıldız Teknik Üniversitesi
Erali76@hotmail.com

ÖZET

Mutluluk insanlık tarihi boyunca sorgulanan ve merak edilen bir kavramdır. Mutluluğun tanımına dair kuramlar ve hipotezler çok olmasına karşın mutluluğu arttırma/öznel iyi oluşu arttırma konuların geri planda kalmıştır. Mutluluğun açıklaması yapılmış ancak sürdürülme ve artırma ile ilgili çalışmalar yeterli değildir. Ülkemizin son on yıldır açık kapı politakası uygulamasıyla birlikte anadili arapça olan mülteci sayısı artmıştır. Türkiye'deki geçici koruma altındaki kayıtlı Suriyeli sayısı 23 Eylül 2020 tarihi itibarıyla bir önceki aya göre 12 bin 84 kişi artarak toplam 3 milyon 621 bin 968 kişi olmuştur(https://multeciler.org.tr/turkiyedeki-suriyeli-sayisi/, 2020). Mültecilerin ülkelerinde yaşarken ve savaştan kaçarken yaşadıkları olumsuz deneyimlerin etkilerinin en aza indirilmesi amacıyla mutluluğu arttırma stratejileri ölçeği Arapçaya uyarlanmıştır.

Araştırma da Arapça'ya uyarlama çalışması yapılan Mutluluğu Arttırma Stratejileri Ölçeği (Eryılmaz, 2017) beşli likert tipinde 28 maddeden (28 olumlu) oluşan yedi boyutlu bir ölçektir. Ölçeğin Arapça'ya uyarlama çalışmasında Brislin, Lonner ve Thorndike (1973) tarafından önerilen "ilk çeviri, ilk çeviriyi değerlendirme, geri çeviri, geri çeviriyi değerlendirme ve alan uzmanı görüşü" şeklinde sıralanan beş aşamalı çeviri yöntemi kullanılmıştır. Katılımcı Prof. Dr. Ali Eryılmaz ölçeğin Türkçe versiyonun geliştiricisidir. . Ölçeğin dil geçerliğinin sağlanması için hem İngilizce hem Türkçe diline hakim Arapça bölümü Öğretim üyesi üç uzman tarafından ölçeğin Arapça'ya çevirisionaylanmış, ve bu Arapça form farklı üç alan uzmanı tarafından kontrol edilerek değerlendirilmiştir. Daha sonra Arapça'ya çevrilen ölçek maddeleri geri çeviri yapılarak Türkçe'ye çevrilmiştir. Araştırmacılar tarafından ölçeğin orijinal formu ve geri çeviri formu karşılaştırılarak, çevirinin uygunluğu değerlendirilmiştir. Son olarak Arapça form ölçek maddeleri verilen geri dönüşlerle incelenerek ölçeğe son hali verilmiştir. Son hali verilen ölçek Türkiye'de çadırkentte yaşayan157 erkek (%39,3) ve 242 kadın (%60,7) toplam 400 mülteciye uygulandıktan sonra, ölçeğin yapı geçerliği doğrulayıcı faktör analizi (DFA) doğrultusunda ortaya çıkan model uyum indeksleri kontrol edilerek incelenmiştir.

Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda beklenen kovaryans matrisi ile gözlenen kovaryans matrisi arasındaki farkı ifade eden X2 değeri ve model uyum indeksleri değerlendirilmiştir. 28 madde ve altı altboyuttan oluşan anket bir boyuta iki madde girdiği için 5 madde ve bir altboyut çıkartıldı. Arapça form 23 madde ve 5 faktör olarak uyarlandı. Mutluluğu Arttırma Stratejileri Ölçeği'nin uyum indekslerinin anlamlı olduğu görülmüştür (X2=435,2, sd=224, p=.00, X2/sd=1,941) olarak bulunmuştur. X2 değeri manidar olması örneklem büyüklüğü nedeniyle tolere edilebilmekte (Çokluk, Şekercioğlu ve Büyüköztürk, 2010), ve bu durumda X2/sd oranı değerlendirilmektedir. X2 /sd oranının 3'ün altında olması mükemmel uyuma karşılık geldiği için (Kline, 2005)kurulan modelin bu uyum indeksine göre mükemmel uyum verdiği ifade edilebilir. Analiz sonucu elde edilen model-uyum indeksleri RMSEA= ,073, RMR= ,140, NFI=0,86, NNFI=,766, CFI=,868, IFI= ,871, GFI=,834, AGFI=,796 olarak hesaplanmıştır. Model-uyum indeksleri incelendiğinde modelin iyi uyum gösterdiği ifade edilebilir. Ölçeğin güvenirliğini kontrol etmek için Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı hesaplanmış ve ölçeğin güvenirliği orta düzeyde (,874) olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Mutluluk, Strateji, Ölçek Uyarlama

THE SCALE OF STRATEGIES TO INCREASE HAPPINESS: A STUDY OF ADAPTATION TO ARABIC, VALIDITY AND RELIABILITY

Dilan Yavcik
İstanbul Sabahattin Zaim Üniverstesi
dyavcik@gmail.com

Prof. Dr. Ali Eryılmaz
Yıldız Teknik Üniversitesi
Erali76@hotmail.com

ABSTRACT

Happiness is a concept that has been questioned and wondered throughout human history. Although there are many theories and hypotheses about the definition of happiness, the issues of increasing happiness / increasing subjective well-being remained in the background. Happiness has been explained, but studies related to sustainability and increase are not sufficient. The number of refugees whose native language is Arabic has increased with the implementation of open door policy in our country for the last ten years. The number of Syrians registered under temporary protection in Turkey increased by 12 thousand persons compared to the previous 84 months as of September 23, 2020 has been a total of 3 million 621 thousand 968 people (https://multeciler.org.tr/turkiyedeki-suriyeli-sayisi/, 2020). In order to minimize the effects of negative experiences that refugees experience while living in their country and fleeing war, the scale of strategies to increase happiness has been adapted to Arabic.

The Strategies for Increasing Happiness Scale (Eryılmaz, 2017) adapted to Arabic in the research is a seven-dimensional scale consisting of 28 items (28 positive) in five-point likert type. In the adaptation study of the scale to Arabic, the five-stage translation method, which was listed as "first translation, evaluation of the first translation, back translation, evaluation of the back translation and field expert opinion" was used by Brislin, Lonner and Thorndike (1973). Participant Prof. Dr. Ali Eryilmaz is the developer of the Turkish version of the scale. . In order to ensure the language validity of the scale, the translation of the scale into Arabic was approved by three experts from the Arabic department who have both English and Turkish language skills, and this Arabic form was checked and evaluated by three different field experts. The scale items which were later translated into Arabic were translated into Turkish by back translation. The appropriateness of the translation was evaluated by the researchers by comparing the original form of the scale and the back translation form. Finally, the Arabic form scale items were examined with the feedback given, and the scale was finalized. Latest version of the scale of tent cities in yaşayan157 men in Turkey (39.3%) and 242 women (60.7%) after administration of a total of 400 refugees, construct validity, confirmatory factor analysis of the scale (DFA) by checking the model fit indices revealed in line were examined.

As a result of the confirmatory factor analysis, the X2 value representing the difference between the expected covariance matrix and the observed covariance matrix and the model fit indices were evaluated. Since the questionnaire consisting of 28 items and six sub-dimensions included two items in one dimension, 5 items and a sub-dimension were excluded. The Arabic form was adapted with 23 items and 5 factors. It was found that the fit indexes of the Happiness Increasing Strategies Scale were found to be significant (X2 = 435.2, sd = 224, p = .00, X2 / df = 1.941). Since the X2 value is significant, it can be tolerated due to the sample size (Çokluk, Şekercioğlu, & Büyüköztürk, 2010), and in this case, the X2 / df ratio is evaluated. Since the ratio of X2 / df below 3 corresponds to a perfect fit (Kline, 2005), it can be stated that the established model fits perfectly according to this fit index. The model-fit indices obtained from the analysis were calculated as RMSEA = .073, RMR =, 140, NFI = 0.86, NNFI =, 766, CFI =, 868, IFI =, 871, GFI =, 834, AGFI =, 796. . When model-fit indexes are examined, it can be stated that the model has a good fit. In order to check the reliability of the scale, Cronbach Alpha reliability coefficient was calculated and the reliability of the scale was found to be at medium level (, 874).

Keywords: Happiness, Strategy, Scale Adaptation

Bildiri No: BT073

TEKRARLAYAN TRAVMA VE İKİNCİL MAĞDURİYET KONULARININ ADLİ SÜREÇLERDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Derya Deniz
İstanbul Kültür Üniversitesi
@d.deniz@iku.edu.tr

ÖZET

Travma, kişinin doğal baş etme becerilerini felce uğratan olağandışı bir durumdur. Aynı zamanda yaşanan olayın kişinin yaşamına ve/veya vücut bütünlüğüne yönelik bir tehdit olarak algılanmasıdır. Travmaya maruz kalan kişi yaşadığı olaya bir anlam veremez. Suç eyleminin mağdur üzerinde yarattığı en önemli etkilerden birisi de travma yaşantısıdır. Özellikle ağır suç eylemlerine maruz kalanlarda bu tablo daha da belirginleşir. "Tekrarlayan Travma" terimi mağdurların önceki travmatik deneyimlerini hatırlatan bir olay veya etkileşim nedeniyle travma semptomlarının yeniden ortaya çıkmasını tanımlar. İkincil mağduriyet ise mağdurun yasal haklarını kullanma esnasında adli süreçte hissettiği ihlaller ya da olumsuz sosyal / toplumsal tepkiler ile mağduriyetlerinin keskinleşmesidir. Ceza adaleti sistemindeki kimi prosedürler suç mağdurlarında ikincil mağduriyete yol açabilmektedir. Bu nedenle haksızlığa uğrama algıları daha da artabilir. Adli süreçte ikincil mağduriyete sebep olacak etkenlerin saptanması için hangi prosedürlerin riskli olduğu iyi araştırılmalıdır. Böylelikle mağdurlar için gerekli tedbirler alınabilir ve hakları korunabilir. Bu çalışmanın amacı ceza adalet sistemi içerisindeki bazı süreçlerin mağdurlar üzerindeki olası etkilerine dikkat çekmek ve çocuk mağdurlara yaklaşımlarla ilgili öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Tekrarlayan Travma, İkincil Mağduriyet, Mağdur Hakları, Ceza Hukuku, Adli Psikoloji

EVALUATION OF RETRAUMATIZATION AND SECONDARY VICTIMIZATION ISSUES IN FORENSIC PROCESSES

Derya Deniz
İstanbul Kültür Üniversitesi
@d.deniz@iku.edu.tr

ABSTRACT

Trauma is an unusual condition that paralyzes a person's natural coping skills. It is the perception of the event as a threat to the life and /or body integrity of the person. The person who exposed to trauma cannot make sense of the event. Traumatic experiences most important effects of the criminal act on the victims. This situation becomes more apparent especially in those who are subjected to serious criminal acts. The term of "retraumatization" defines the recurrence of trauma symptoms due to an event or interaction that reminds victims of their previous traumatic experiences. Violations or negative social reactions during the judicial process can lead to secondary victimization. Therefore, victim's perceptions of being injured may increase even more. Risky procedures should be well investigated in order to determine the factors that will cause secondary victimization in the judicial process. In this way, necessary measures can be taken for the victims and their rights can be protected.The aim of this study is to draw attention to the possible effects of some processes in the criminal justice system on victims and to offer suggestions about approaches to juvenile victims.

Keywords: Trauma, Retraumatization, Secondary Victimization, Victim Rights, Criminal Law, Forensic Psychology

Bildiri No: BT074

YÜKSEK VE DÜŞÜK DÜZEYDE HAYIR DİYEBİLME ÖZELLİKLERİNE SAHİP OLAN ÖĞRENCİLERİN ANKSİYETE VE OYUN BAĞIMLILIĞI AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Psk Dan Büşra Çelik
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@bussracelik.bc@gmail.com

Prof Dr Ali Eryılmaz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erali76@hotmail.com

ÖZET

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte değişen dünyada bireyler ihtiyaçlarını karşılamak, sınırlarını korumak, olumsuz teklifleri geri çevirebilmek için hayır diyebilme özelliğine ihtiyaç duyarlar. Hayır diyebilme özelliği öğrencilerin sosyal ilişkileri boyunca anksiyete ve oyun bağımlılığı konularında önleyici rol oynayabilmektedir. İlişkisel tarama modelinin tercih edildiği bu çalışma yüksek ve düşük düzeyde hayır diyebilme özelliğine sahip olan öğrencilerin anksiyete ve oyun bağımlılığı düzeylerini çeşitli değişkenler acısından incelemek ve aralarındaki ilişkiyi saptamak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada Çocuklar İçin Hayır Diyebilme Becerisi Ölçeği, Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği ve Çocuklar İçin Bilgisayar Oyun Bağımlılığı Ölçeği kullanılarak veriler toplanmıştır. Araştırmaya 309 öğrenci katılmış, öğrencilerin 168'i (%45.6) kadın ve 241'i (%54.4) erkek öğrencidir. Verilerin analizine başlamadan önce tüm grup için Levene testi ile varyansların homojenliği koşulu incelenmiştir. Cinsiyet ve hayır diyebilme düzeyi grupları açısından T testi, oyun bağımlılığı açısından Mann Whitmey U testi tercih edilmiştir. Çalışmada kullanılan değişkenler sınıf düzeyi değişkenine göre ANOVA testi analizi ile incelenmiştir. Ardından gruplar düşük ve yüksek düzeyde hayır diyebilme özelliklerini göre ayrılmışlardır. Her iki grupta da oyun bağımlılığı değişkeni homojen dağılmadığı için bu bölüm için Mann Whitney U testi ile analiz edilmiştir. Bu gruplarda sırasıyla T testi, Mann Whitney U testi, Korelâsyon ve Regresyon analizleri yapılmıştır. Araştırma bulgularına göre tüm grup analiz bulgularında kız öğrencilerin hayır diyebilme puan ortalamaları erkek öğrencilerden yüksek bulunurken, kız öğrencilerin sosyal anksiyete puan ortalamaları erkek öğrencilerden daha düşük bulunmuştur. Oyun bağımlılığı puan ortalamalarında ise kadın öğrencilerin sıra ortalaması ile erkek öğrencilerin sıra ortalaması arasındaki fark anlamlı bulunmuştur. Düşük hayır diyebilme özelliğine sahip öğrenci grubunun hayır diyebilme testi puan ortalaması yüksek hayır diyebilme özelliğine sahip öğrenci grubundan daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin hayır diyebilme özellikleri ve sosyal anksiyete puanlarının sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan tek yönlü varyans analizi sonucunda anlamlı bir fark bulunmamıştır. Düşük düzeyde hayır diyebilen öğrencilerin grup analizinde; kadın öğrencilerin hayır diyebilme ve sosyal anksiyete puan ortalamaları erkek öğrencilerin puan ortalamalarından daha yüksektir. Ancak bu fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır.Sosyal anksiyete ile bilgisayar oyun bağımlılığı değikenleri arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. En düşük ilişki ise bilgisayar oyun bağımlılığı ile hayır diyebilme arasındadır. Bu ilişki ise pozitif yönlü ancak anlamlı değildir. Düşük düzeyde hayır diyebilme özelliğine sahip öğrencilerin sosyal anksiyete ve bilgisayar oyun bağımlılığı düzeylerini belirlemek için yapılan çoklu regresyon analizinde regresyon katsayısı anlamlı bulunmuştur.Yüksek düzeyde hayır diyebilen öğrencilerin grup analizinde ise; kadın öğrencilerin hayır diyebilme puan ortalaması erkek öğrencilerin puan ortalamasından düşük iken sosyal anksiyete puan ortalaması ise erkek öğrencilerin puan ortalamasından daha yüksektir. Ancak her iki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır. Hayır diyebilme ve sosyal anksiyete arasında negatif yönde ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak hayır diyebilme özelliği ile ilgili farklı değişken ve gruplarla yapılacak çalışmalar ve elde edilecek bulgular bireylerin doğru zaman ve bağlamda hayır diyebilme özelliğini kullanarak anksiyetelerini kontrol altına almalarını ve bağımlılık davetlerini reddetmelerini sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Hayır Diyebilme, Anksiyete, Oyun Bağımlılığı

COMPARISON OF STUDENTS WHO HAVE HIGH AND LOW NO SAY FEATURES IN TERMS OF ANXIETY AND GAME ADDICTION

Psk Dan Büşra Çelik
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@bussracelik.bc@gmail.com

Prof Dr Ali Eryılmaz
Yıldız Teknik Üniversitesi

@erali76@hotmail.com

ABSTRACT

With the development of technology, individuals need the ability to say no in order to meet their needs, protect their boundaries, and refuse negative offers in the changing world. The ability to say no can play a preventive role in the issues of anxiety and game addiction throughout students' social relationships. This study, in which the relational screening model was preferred, was conducted in order to examine the anxiety and game addiction levels of the students who have the ability to say no at high and low levels in terms of various variables and to determine the relationship between them. Data were collected using the Ability to Say No for Children Scale, Social Anxiety Scale for Children and Computer Game Addiction Scale for Children. 309 students participated in the study, 168 of the students (45.6%) were female and 241 (54.4%) were male students. Before starting the analysis of the data, the Levene test was used for the homogeneity of variances for the whole group. T test was preferred in terms of gender and ability to say no groups, and Mann Whitmey U test was preferred for game addiction. The variables used in the study were examined by ANOVA analysis according to the class level variable. Then, the groups were divided according to their low and high levels of saying no. Since the game addiction variable was not homogeneously distributed in both groups, it was analyzed with the Mann Whitney U test for this part. T test, Mann Whitney U test, Correlation and Regression analyzes were performed in these groups, respectively. According to the findings of the research, while female students' mean score of saying no was found higher than male students in all group analysis findings, social anxiety mean scores of female students were lower than male students. The difference between the mean rank of female students and the mean rank of male students in game addiction mean scores was found to be significant. It has been concluded that the group of students who have the ability to say no to low is lower than the group of students who have the ability to say no with a high average score of the test of saying no. No significant difference was found as a result of the one-way analysis of variance applied to determine whether the students' ability to say no and their social anxiety scores differ significantly according to the grade level variable.nIn the group analysis of the students who can say no at low level; The mean scores of female students for saying no and social anxiety are higher than male students. However, this difference was not statistically significant. A positive and significant relationship was found between social anxiety and computer game addiction variables. The lowest correlation is between computer game addiction and being able to say no. This relationship is positive but not significant. The regression coefficient was found to be significant in the multiple regression analysis performed to determine the social anxiety and computer game addiction levels of the students with low-level no-ability. In the group analysis of the students who can say no at high level; While the mean score of female students for saying no is lower than the average of male students, the average social anxiety score is higher than the average score of male students. However, both differences were not statistically significant. A negative and significant relationship was found between being able to say no and social anxiety. The simple regression coefficient was found to be significant in the analysis made for the predictive status of students' social anxiety levels in their ability to say no. It was seen that social anxiety significantly explained students' ability to say no in a negative way.As a result, studies to be conducted with different variables and groups about the ability to say no and the findings to be obtained will enable individuals to control their anxiety by using the ability to say no at the right time and context, and to reject addiction invitations.

Keywords: Ability to Say No, Anxiety, Game Addiction

Bildiri No: BT075

ERGENLERDE DİJİTAL OYUN BAĞIMLILIĞININ YORDAYICILARI OLARAK ÖZNEL İYİ OLUŞU ARTIRMA STRATEJİLERİ VE GELECEK BEKLENTİLERİ

Psk. Dan Sedat ATEŞ (MEB)
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@atessedat17@hotmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erali76@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırma öznel iyi oluşu artırma stratejileri ve gelecek beklentileri değişkenlerinin dijital oyun bağımlılığı düzeylerini ne denli yordadığını ve bazı değişkenlere göre ergenlerin dijital oyun bağımlılığı düzeylerinin anlamlı farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla yapılan betimsel türde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini 2019-2020 eğitim-öğretim yılında İstanbul ilinin Esenler ilçesindeki lise düzeyindeki okullarda öğrenim gören 448 öğrenci (142 erkek, 306 kız) oluşturmaktadır. Araştırmada verileri toplamak amacıyla Ergenler için Oyun Bağımlılığı Ölçeği Kısa Formu (Anlı ve Taş, 2018), Ergenler için Öznel İyi Oluşu Artırma Stratejileri Ölçeği (Eryılmaz, 2010), Ergen Gelecek Beklentileri Ölçeği (Tuncer, 2011) ve araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmada dijital oyun bağımlılığı, öznel iyi oluşu artırma stratejileri ve gelecek beklentileri ile cinsiyet arasındaki ilişki Mann Whitney U Testi ile incelenmiştir. dijital oyun bağımlılığı ile bazı değişkenler arasındaki ilişki Tek Yönlü Varyans Analizi ile incelenmiştir. Dijital oyun bağımlılığı ile öznel iyi oluşu artırma stratejilerinin alt boyutları ve gelecek beklentilerinin alt boyutları arasındaki ilişkiyi yordamak amacıyla hem grubun tamamına hem de kız ve erkeklere ayrı ayrı regresyon ve korelasyon analizi yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda öznel iyi oluşu artırma stratejilerinin alt boyutu olan çevreye pozitif tepki vermek ile dijital oyun bağımlılık düzeyi arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Cinsiyete göre öznel iyi oluşu artırma stratejileri ve gelecek beklentilerinin dijital oyun bağımlılığını yordayıp yordamadığı incelendiğinde; kız ergenlerin sadece gelecek beklentileri toplam puanları yordayıcılık gösterirken erkek ergenlerin öznel iyi oluşu artırma stratejilerinin alt boyutu olan çevreye pozitif tepkiler vermek ve gelecek beklentilerinin alt boyutu olan sağlıklı yaşam düzeyleri ile gelecek beklentileri toplam puanlarının dijital oyun bağımlılığını en güçlü yordayan değişkenler olduğu saptanmıştır. Bulgular literatüre bağlı olarak tartışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ergenlik, Oyun Bağımlılığı, Öznel İyi Oluş, Strateji, Gelecek Beklentisi

STRATEGIES AND FUTURE EXPECTATIONS OF SPECIFIC WELL-BEING AS THE PRINTERS OF DIGITAL GAME ADDICTION IN ADOLESCENTS

Psk. Dan Sedat ATEŞ (MEB)
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@atessedat17@hotmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erali76@hotmail.com

ABSTRACT

This research is a descriptive study conducted to examine how subjective well-being increasing strategies and future expectations variables predict digital game addiction levels and whether digital game addiction levels of adolescents differ significantly according to some variables. The sample of the study consists of 448 students (142 males, 306 females) studying at high school level schools in Esenler district of Istanbul in the 2019-2020 academic year. The Short Form of Game Addiction Scale for Adolescents (Anlı & Taş, 2018), Subjective Well-Being Increasing Scale for Adolescents (Eryılmaz, 2010), Adolescent Future Expectations Scale (Tuncer, 2011) and a Personal Information Form prepared by the researchers were used to collect data in the study. . In the study, the relationship between digital game addiction, subjective well-being increasing strategies and future expectations and gender was examined using the Mann Whitney U Test. The relationship between digital game addiction and some variables was examined by One Way Analysis of Variance. In order to predict the relationship between digital game addiction and sub-dimensions of subjective well-being increasing strategies and sub-dimensions of future expectations, regression and correlation analysis was performed separately for both the whole group and for girls and boys. As a result of the analysis, there is a significant negative relationship between the positive response to the environment, which is the sub-dimension of subjective well-being increasing strategies, and the digital game addiction level. When it was examined whether strategies to increase subjective well-being and future expectations by gender predicted digital game addiction; While only the total scores of future expectations of female adolescents were predictive, it was determined that giving positive reactions to the environment, which is the sub-dimension of subjective well-being increasing strategies of male adolescents, and healthy life levels and future expectations total scores, which are the sub-dimensions of future expectations, were the variables that most strongly predicted digital game addiction. The findings were discussed depending on the literature and recommendations were made.

Keywords: Adolescence, Game Addiction, Subjective Well-being, Strategy, Future Expectation

Bildiri No: BT076

TÜRKİYE'DE YAŞAM BOYU ÖĞRENME AÇISINDAN YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ: İSMEK ÖRNEĞİ

Şahin DİRİK
İstanbul Aydın Üniversitesi
@sahindirik@stu.aydin.edu.tr

ÖZET

Yaşam boyu öğrenme kavramı bireylerin her yaş grubunda kişisel becerilerini ve bilgi birikimlerini arttırmak için hayatları boyunca katılım gösterdikleri tüm faaliyetler olarak ifade edilmektedir. Yaşam Boyu öğrenme sadece okulla sınırlı değildir isminden de anlaşılacağı üzere yaşam boyu öğrenme hayatın her alanında ve her yaş grubunda olabilmektedir. Yaşam boyu öğrenme ile birlikte kişiler her yaş grubunda çeşitli meslek gruplarına sahip olabilir ve kendilerini geliştirebilmektedirler. Bu nedenle ülkemizde, özellikle İstanbul ilinde yaşam boyu öğrenme merkezlerine oldukça fazla önem gösterilmektedir. Belediyeler yaşam boyu öğrenme merkezlerine katılımları arttırmak ve bu merkezlerin etkinliklerini genişletmek için çeşitli çalışmalar gerçekleştirmektedirler. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı bir kuruluş olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi sanat ve meslek eğitimi kursları (İSMEK) ülkemizde çok sayıda vatandaşa yaşam boyu öğrenme hizmeti veren bir kurumdur. İSMEK merkezlerinde yapılan faaliyetler verilen sertifikalar ve burada görev alan yöneticilerin karşılaştığı sorunlar bir araştırma konusu olarak seçilmiştir. Bu çalışma nitel verilere dayalı görüşme formları ile yapılan bir araştırma olarak değerlendirilmektedir. İSMEK merkezlerinde tüm vatandaşlar için kültür sanat ve eğitim alanında çeşitli ücretsiz kurslar verilmektedir. Vatandaşlara bu kurslar sonucunda sertifika verilerek onların gündelik yaşamlarında istihdam etmeleri sağlanmaktadır.Belediyelerin vermiş olduğu ücretsiz kurslar tamamen halkın yaşam boyu öğrenme becerilerini arttırmak için yapılmaktadır. İSMEK genel olarak İstanbul'un her bölgesinde düzenli olarak faaliyetlerine devam eden bir merkezdir. Kurslar sonucunda sertifika vermesi ve kişilere iş imkânı sağlaması İSMEK 'in tercih edilme sebeplerindendir. Yaşam boyu öğrenme ile ilgili yapılan çalışmalarda genellikle anket analizleri veya görüşme formları oluşturularak bu merkezlerin sorunlarımla çözüme ulaşma ve merkezler ile ilgili genel bilgi alınması hedeflenmektedir. Çalışma kapsamında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Hayat Boyu Öğrenme Müdürlüğü ve İSMEK yöneticileri ile görüşmeler gerçekleştirilerek elde edilen veriler nitel olarak analiz edilmiştir. Araştırmamızın yaşam boyu öğrenme etkinliklerini arttırma ve İSMEK ile ilgili araştırma çalışmalarına kaynaklık etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Boyu Öğrenme, İSMEK, Yerel Yönetimler, Belediye, Beceri

LIFETIME LEARNING IN TERMS OF TURKEY ROLE OF LOCAL GOVERNMENTS: İSMEK EXAMPLE

Şahin DİRİK
İstanbul Aydın Üniversitesi
@sahindirik@stu.aydin.edu.tr

ABSTRACT

The concept of lifelong learning is expressed as all activities in which individuals participate throughout their lives in order to increase their personal skills and knowledge in all age groups. Lifelong learning is not limited to school only, as the name suggests, lifelong learning can take place in all areas of life and in all age groups. With lifelong learning, people can have various occupational groups in all age groups and can improve themselves. For this reason, in our country, especially in Istanbul, lifelong learning centers are given great importance. Municipalities carry out various studies to increase participation in lifelong learning centers and to expand the activities of these centers. Istanbul Metropolitan Municipality art and vocational training courses (ISMEK), an organization affiliated to Istanbul Metropolitan Municipality, is an institution that provides lifelong learning services to many citizens in our country. The activities carried out in ISMEK centers and the certifications given and the problems faced by the managers working here were selected as a research topic. This study is considered as a study conducted with interview forms based on qualitative data. Various free courses in the field of culture, arts and education are offered for all citizens at ISMEK centers. Citizens are given certificates as a result of these courses and they are provided to be employed in their daily lives. Free courses provided by the municipalities are made entirely to increase the lifelong learning skills of the people. İSMEK is a center that continues its activities regularly in every region of Istanbul. ISMEK is preferred because it gives certificates at the end of the courses and provides job opportunities to people. In studies related to lifelong learning, it is aimed to find solutions to the problems of these centers and to obtain general information about the centers by creating questionnaire analyzes or interview forms. Within the scope of the study, the data obtained by conducting interviews with Istanbul Metropolitan Municipality Lifelong Learning Directorate and ISMEK managers were analyzed qualitatively. Our research is expected to be a source for research studies on increasing lifelong learning activities and ISMEK.

Keywords: Lifelong Learning, İSMEK, Local Governments, Municipality, Skill

Bildiri No: BT077

SADIK BEY ROMANI ÜZERİNE BİR İNCELEME

İkbal Akkar
MEB
@İkbalakkar44@gmail.com

ÖZET

Bir romanın incelenmesinde romanın kişileri, zamanı, yeri ve olay örgüsünün yanı sıra dil ve üslup, bakış açısı, anlatıcı gibi unsurların varlığından söz edilebilmektedir. Herhangi bir roman incelenirken romanı meydana getiren unsurların bütünüyle ele alınışı o romanın anlaşılırlığını kolaylaştırmaktadır. Bütünüyle ele alınan romandan hareketle yapılan inceleme sayesinde amaca doğrudan ulaşıldığı düşünülmektedir. Romanın materyal unsurlarını oluşturanlar anlatıcı, bakış açısı, olay örgüsü, kişiler, zaman, mekan, dil ve üslup,…; teknik unsurlarını oluşturanlar anlatma- gösterme teknikleri, mektup tekniği, geriye dönüş tekniği,…dir. Pınar Kür'ün 2016 yılında Can Yayınları tarafından 167 sayfa olarak yayımlanan Sadık Bey isimli romanı, bu çalışmaya kaynaklık etmektedir. Sadık Bey romanının incelemesi yapılırken "romanın kimliği, isimden içeriğe, kişiler, zaman, yer, olay örgüsü, dil ve üslup, hakim bakış açısı, anlatıcı, anlatım tekniği" gibi başlıklar oluşturulmuş; bu başlıklarla ilgili kısımlar kitap içinden cümleler alınarak örneklendirilmeye çalışılmış ve çalışma tamamlanmıştır. Çalışma, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsayan doküman incelemesi yöntemi ile oluşturulmuştur. Dokümanlar, nitel araştırmalarda etkili bir şekilde kullanılması gereken önemli bilgi kaynaklarıdır. Doküman ekseninden hareketle çalışmanın amacı detaylandırılmaya çalışılmıştır. İncelenen dokümanın, çalışma amacına uygun olmak koşuluyla evreni temsil ettiği düşünülmektedir. Çalışmanın, roman incelemesi hususunda araştırma yapacak ilgili araştırmacılara kaynaklık edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Roman, Pınar Kür, Sadık Bey.

AN INVESTIGATION ON SADIK BEY ROMAN

İkbal Akkar
MEB
@İkbalakkar44@gmail.com

ABSTRACT

In the analysis of a novel, the existence of elements such as language and style, point of view, narrator, as well as the characters, time, place and plot of the novel can be mentioned. While examining any novel, handling the elements that make up the novel facilitates the comprehension of that novel. It is thought that the aim has been reached directly, thanks to the analysis made based on the novel that is handled completely. The material elements of the novel are narrator, point of view, plot, people, time, place, language and style,…; Techniques of narration-demonstration, letter technique, retraction technique, that make up the technical elements are…. Pınar Kür's novel Sadık Bey, published by Can Publishing in 2016 with 167 pages, is the source of this study. While examining the novel of Sadık Bey, titles such as "the identity of the novel, from name to content, people, time, place, plot, language and style, dominant point of view, narrator, narrative technique" were created; The parts related to these titles were tried to be exemplified by taking sentences from the book and the study was completed. The study was created by the method of document review, which includes the analysis of written materials containing information about the phenomenon or cases that are aimed to be investigated. Documents are important sources of information that should be used effectively in qualitative research. The purpose of the study has been tried to be elaborated on the document axis. The document examined is considered to represent the universe, provided it is suitable for the purpose of the study. It is thought that the study will serve as a source for the relevant researchers who will conduct research on novel analysis.

Keywords: Novel, Pınar Kür, Sadık Bey.

Bildiri No: BT078

ROMANTİK İLİŞKİ DOYUMUNUN YORDAYICILARI OLARAK ÖZ ANLAYIŞ VE DUYGUSAL ZEKANIN İNCELENMESİ

Büşra Özel
Yıldız Teknik Üniversitesi
@bussraozel@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

İnsan sosyal bir varlıktır. Yaşamını devam ettirebilmek için diğer insanlarla çeşitli ilişkilerkurma ihtiyacı duyar. Bu ilişkiler arasında en önemlilerinden biri romantik ilişkilerdir. Bireylerin romantik ilişkilerini belirleyen çok sayıda değişken vardır. Öz anlayış ve duygusal zekanın bireylerin romantik ilişkiye başlama ve sürdürme becerilerini etkilediği düşünülmektedir. Öz anlayış kavramı, kişinin başarısızlık, yetersizlik gibi zor durumlarla yüzleştiğinde kendine karşı ilgili ve anlayışlı olmasını içerir. Duygusal zeka ise genel olarak, hissedilen duyguları anlayabilme ve yorumlayabilme becerisidir. Bu araştırmanın amacı öz anlayış ve duygusal zekanın romantik ilişki doyumunu istatiksel olarak anlamlı bir şekilde yordayıp yordamadığını incelemektir. Bu araştırma, 18 ve 30 yaş aralığındaki 259 kadın ve 291 erkek olmak üzere toplam 550 genç yetişkin bireyle yürütülmüştür. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, İlişki Doyumu Ölçeği, Öz Anlayış Ölçeği ve Duygusal Zeka Özelliği Ölçeği (TEIQue-SF) Kısa Formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler t test, ANOVA, pearson korelasyon ve regresyon yöntemleriyle analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre duygusal zeka ölçeği toplam puanları ve bu ölçeğin tüm alt ölçeklerinin puanlarının romantik ilişki doyumu ölçeği puanlarıyla orta seviyede ve pozitif bir korelasyon gösterdiği görülmektedir. Öz anlayış ölçeğinden alınan puanların da romantik ilişki doyumu ölçeği puanlarıyla orta seviyede ve pozitif bir korelasyon gösterdiği görülmektedir. Araştırmada, öz anlayış ve duygusal zeka puanlarının hem ayrı ayrı hem de birlikte, romantik ilişki doyumu üzerinde anlamlı etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bulgular, ilgili literatür ve diğer çalışmalar ışığında tartışılarak çeşitli öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İlişki, Romantik İlişki Doyumu, Öz Anlayış, Duygusal Zeka

INVESTIGATION OF SELF-UNDERSTANDING AND EMOTIONAL INTELLIGENCE AS PROMINENTS OF ROMANTIC RELATIONSHIP SATISFACTION

Büşra Özel
Yıldız Teknik Üniversitesi
@bussraozel@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Human is a social entity. In order to survive, he needs various relationships with other people. One of the most important of these relationships is romantic relationships. There are many variables that determine the romantic relationships of individuals. It is thought that self-understanding and emotional intelligence affect the ability of individuals to start and maintain a romantic relationship. The concept of self-understanding includes the individual being concerned and understanding when faced with difficult situations such as failure or inadequacy. Emotional intelligence is the ability to understand and interpret emotions in general. The aim of this study is to examine whether self-understanding and emotional intelligence predicted romantic relationship satisfaction in a statistically significant way. This research was conducted with a total of 550 young adults, 259 women and 291 men, between the ages of 18 and 30. Data; Personal Information Form was collected through Relationship Satisfaction Scale, Self-Understanding Scale and Emotional Intelligence Scale (TEIQue-SF) Short Form. The data obtained were analyzed by t test, ANOVA, Pearson correlation and regression methods.According to the findings, it is seen that the total scores of the emotional intelligence scale and the scores of all the subscales of this scale show a moderate and positive correlation with the scores of the romantic relationship satisfaction scale. It is seen that the scores from the self-understanding scale show a moderate and positive correlation with the scores of the romantic relationship satisfaction scale. In the study, it was concluded that self-understanding and emotional intelligence scores had a significant effect on romantic relationship satisfaction, both separately and together. Various suggestions have been made by discussing the obtained findings in the light of the relevant literature and other studies.

Keywords: Relationship, Romantic Relationship Satisfaction, Self-Understanding, Emotional Intelligence

Bildiri No: BT079

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ÜSTBİLİŞ VE POZİTİF PSİKOLOJİK SERMAYENİN SINAV KAYGISI İLE İLİŞKİSİ

Hatice Karamanoğlu
Haliç Üniversitesi
@haticekahramanglu@gmail.com

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Yetkin Tekin
@draysegulyetkin@gmail.com

ÖZET

Üstbiliş bilişleri düzenleme, kontrol etme ve değerlendirme işlevlerini yerine getiren üst düzey bir yapı, bilgi ve süreçler bütünü olarak tanımlanır. Bireyin mesleki ve akademik işlevselliğini bozabilecek duygulanım ve davranışların üstbilişsel kapasite ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinde üstbiliş ve pozitif psikolojik sermayenin sınav kaygısı ile ilişkisinin incelenmesidir.Araştırmanın örneklemini İstanbul'da bir vakıf üniversitesinde eğitimine devam eden 211 gönüllü üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Her bir katılımcı bir demografik bilgi formu ile beraber Üstbiliş Ölçeği-30, Pozitif Psikolojik Sermaye Ölçeği ve Sınav Kaygısı Envanteri'ni doldurmuştur. Verilerin istatistiksel analizinde katılımcıların ölçek skorları arasındaki ilişki, korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üstbiliş, pozitif psikolojik sermaye, sınav kaygısı

THE RELATIONSHIP OF COLLEGE AND POSITIVE PSYCHOLOGICAL CAPITAL IN UNIVERSITY STUDENTS WITH EXAM ANXIETY

Hatice Karamanoğlu
Haliç Üniversitesi
@haticekahramanglu@gmail.com

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Yetkin Tekin
@draysegulyetkin@gmail.com

ABSTRACT

Metacognitive cognition is defined as a high-level structure, information and process body that fulfills the functions of regulation, control and evaluation. It has been reported that affections and behaviors that may impair an individual's professional and academic functionality may be related to metacognitive capacity. The aim of this study is to examine the relationship between metacognition and positive psychological capital and test anxiety in university students. The sample of the study is 211 volunteer university students continuing their education at a foundation university in Istanbul. Each participant filled out the Metacognition Scale-30, the Positive Psychological Capital Scale and the Exam Anxiety Inventory along with a demographic information form. In the statistical analysis of the data, the relationship between the scale scores of the participants was examined by correlation analysis.

Keywords: Metacognition, positive psychological capital, test anxiety

Bildiri No: BT080

YÖNETİCİLERİN YÖNETSEL DAVRANIŞLARI İLE ÇALIŞANLARIN MESLEKİ AİDİYETLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Semiha KAYA
@skaya2667@gmail.com

ÖZET

Bu tezde; yöneticilerin yönetsel davranışları ile çalışanların mesleki aidiyetleri arasında bir ilişki olup olmadığını belirleyebilmeyi amaçlamıştır. Bu araştırma; nicel araştırma yöntemleri içerisinde yer alan tarama araştırmalarından ilişkisel tarama araştırmalarını temel almaktadır. Araştırmanın evrenini, Türkiye Cumhuriyeti içerisinde bulunan tüm resmi liselerde görev yapan yöneticiler ve yine bu liselerde bulunan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma evrenini ise; İstanbul ili Avrupa yakasında yer alan Başakşehir, Esenyurt, Avcılar ve Beylikdüzü ilçelerinde bulunan resmi liselerde görev yapmakta olan lise öğretmenleri ve okul yöneticilerinden oluşmaktadır. Yapılan hesaplamalar doğrultusunda araştırma bölgesinden belirlenmiş olan öğretmenlerin 420 kişiden sağlıklı işaretlenmiş anketler halinde dönüş alınabilen 411 kişi bu araştırmanın çalışma grubunu olulturmuştur.Bu araştırmada veriler Özdemir (2016) tarafından geliştirilen "Yönetsel Davranışlar" ve Pakdemirli (2016) tarafından geliştirilen "Mesleki Aidiyet" ölçekleri aracılığıyla toplanmıştır.Verilerin elde edilmesinden sonra veriler frekansların dağılımları ve yüzdeler biçiminde ifade edildikten sonra, çeşitli grafik ve tablolar oluşturularak aralarında mukayese yapılmıştır. Çalışmada verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemlerinden aritmetik ortalama ($\bar{x}$), standart sapma (s), yüzde (%) işlemleri ile çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilmiştir. Çözümlemelerde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 20.0 For Windows yazılımı kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre; okul yöneticilerinin yönetsel davranışları ile çalışanların mesleki aidiyetleri arasında pozitif yönlü orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur. Öğretmen görüşlerine göre okul yöneticileri az düzeyde de olsa bilimsel ve bürokratik yönetim davranışları gibi klasik yönetim yaklaşımları sergilemekte olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, okulların günümüz çağdaş örgüt anlayışına uygun yönetim yaklaşımlarını daha çok benimsemesi ve bu konularda okul yöneticilerinin yetiştirilmesi amacıyla, hizmet içi eğitim programları kapsamında çağdaş yönetim yaklaşımları yeterlilik kazandırma seminerleri gibi eğitimlere katılmaları sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yönetsel davranışlar, mesleki aidiyet, aidiyet

MANAGERIAL CONDUCT OF MANAGERS AND EMPLOYEES EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN PROFESSIONAL COMMITMENTS

Semiha KAYA
@skaya2667@gmail.com

ABSTRACT

In this thesis; It aimed to determine whether there is a relationship between managers 'managerial behaviors and employees' professional belonging. This research; It is based on relational survey research, which is one of the survey researches included in quantitative research methods. The universe of study, managers working in all public high school located in the Republic of Turkey and still constitute Teachers in these schools. The working universe of the research is; It consists of high school teachers and school administrators working in official high schools in Başakşehir, Esenyurt, Avcılar and Beylikdüzü districts on the European side of Istanbul. In line with the calculations made, 411 people from 420 of the teachers who were determined from the research area, who were able to get responses in the form of well-marked questionnaires, formed the study group of this study. After the data was obtained, the data were expressed in the form of distributions of frequencies and percentages, and comparisons were made between them by creating various graphics and tables. In the analysis of the data, the findings obtained in the study were evaluated using the arithmetic mean (), standard deviation (s), percentage (%) among the descriptive statistical methods. SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 20.0 For Windows software was used in the analyzes. According to the results of the research; A moderate positive relationship was found between the managerial behavior of school administrators and the professional belonging of the employees. According to teachers' opinions, it is seen that school administrators display classical management approaches such as scientific and bureaucratic management behaviors, albeit at a low level. In this context, it should be ensured that schools adopt management approaches in accordance with the contemporary understanding of organization and participate in trainings such as contemporary management approaches qualification seminars within the scope of in-service training programs in order to train school administrators in these issues.

Keywords: Managerial behaviors, professional belonging, belonging

Bildiri No: BT081

LİSELERDE GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERİN İŞBİRLİĞİ BECERİLERİ İLE İLGİLİ ALGILARI

Narin TÜRKYILMAZ
Gürlek Nakipoğlu Anadolu Lisesi
@narinturkyilmaz@hotmail.com

ÖZET

Bu tezde, liselerde görev yapan öğretmenlerin işbirliği becerileri ile ilgili algılarının belirlenmesi ve yine bu çerçevede liselerde görev yapan öğretmenlerin işbirliği becerileri ile ilgili algılarının cinsiyet, yaş, kıdem, okul türü ve branş gibi değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseninden faydalanılmıştır. Çalışma evreni olarak, İstanbul ilinde bulunan çeşitli ilçelerde devlet ya da özel liselerde görev yapmakta olan 403 lise öğretmeni random olarak seçilmiştir. Araştırmada veriler 42 soru ve likert tip cevaplardan oluşan "İşbirliği Becerileri Ölçeği" ile toplanmıştır. Veriler, SPSS programı ile analiz edilmiştir. Liselerde görevli öğretmenlerin işbirliği becerileri ile ilgili algılarının cinsiyet, yaş, kıdem, okul türü ve branşa değişkeni bakımından incelenmesi t testi ve anova testleri kullanılarak yapılmıştır. Çalışmada lisede görev yapan öğretmenlerin anket sorularına verdikleri cevaplar neticesinde işbirliği becerileri ile ilgili algıları "iyi" düzeyde çıkmıştır. Çalışmada lisede görev yapan öğretmenlerin işbirliği becerileri ile ilgili algıları cinsiyet, okul türü ve branş değişkenlerine göre farklılık göstermiştir. Lisede görev yapan öğretmenlerin işbirliği becerileri algılarının arttırılması amacıyla hizmet içi eğitimler yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen, işbirliği, takım çalışması

PERCEPTIONS OF TEACHERS WHO WORK IN HIGH SCHOOLS ABOUT THE COLLABORATION SKILLS

Narin TÜRKYILMAZ
Gürlek Nakipoğlu Anadolu Lisesi
@narinturkyilmaz@hotmail.com

ABSTRACT

In this thesis, it was aimed to determine the perceptions of teachers working in high schools regarding their cooperation skills and, within this framework, to determine whether the perceptions of teachers working in high schools about cooperation skills differ according to variables such as gender, age, seniority, school type and branch. In the research, scanning design, one of the quantitative research methods, was used. As the population of the study, 403 high school teachers working in public or private high schools in various districts of Istanbul were randomly selected. The data in the study were collected using the "Collaboration Skills Scale" consisting of 42 questions and likert type answers. The data were analyzed with the SPSS program. T test and ANOVA tests were used to examine the perceptions of teachers working in high schools regarding their cooperation skills in terms of gender, age, seniority, school type and branch variable. In the study, as a result of the answers given by high school teachers to the questionnaire questions, their perceptions about collaboration skills were found at a "good" level. In the study, the perceptions of high school teachers about their collaboration skills differed according to gender, school type and branch variables. In-service trainings are recommended to increase the collaboration skills perceptions of high school teachers.

Keywords: Teacher, cooperation, teamwork

Bildiri No: BT082

RUMİNASYON VE SOSYAL PROBLEM ÇÖZME ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Hamdi KORKMAN
Afyon Kocatepe Üniversitesi
@hkorkma73@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin ruminasyon düzeyleri ile sosyal problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada 101 erkek 126 kız olmak üzere 227 öğrenci ile çalışılmıştır. Yapılan analizler sonucu ruminasyon ile sosyal problem çözme arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki (r= . 195, p<.01) gözlenmiştir. Ayrıca ruminasyon ile sosyal problem çözme ölçeğinin bazı alt boyutları bazıları (negatif, pozitif ve kaçınan sosyal problem çözme alt boyutları) arasında da anlamlı ilişkiler gözlenmiştir. Ruminasyonun sosyal problem çözme becerilerini anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Ruminasyon, sosyal problem çözme

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN RUMINATION AND SOCIAL PROBLEM SOLVING

Hamdi KORKMAN
Afyon Kocatepe Üniversitesi
@hkorkma73@hotmail.com

ABSTRACT

In this study, it was aimed to investigate the relationship between university students' rumination levels and social problem solving skills. In the study, it wa studies that 227 students which 101 boys and 126 girls. As a result of the analyzes, a negative relationship (r =. 195, p <.01) was observed between rumination and social problem solving. In addition, significant relationships were observed between rumination and some of the sub-dimensions of social problem-solving scale (negative, positive and avoided social problem-solving sub-dimensions). It was observed that rumination significantly predicted social problem solving skills.

Keywords: Rumination, social problem solving

Bildiri No: BT083

EĞİTİM YÖNETİMİNDE AHLAKİ KÖR NOKTALAR ÜZERİNE BİR DERLEME ÇALIŞMASI

Esra Tekel
Afyon Kocatepe Üniversitesi
@esracakmak88@hotmail.com

ÖZET

Modernleşmeyle birlikte çalışma ortamları gittikçe daha da karmaşık hale gelen okul müdürleri sık sık birbiri ile yarışan veya çatışan ahlaki değerlerden birini seçmek durumundadır. Böyle bir durumda odak nokta, okul müdürünün ahlaklı olup olmaması değil, müdürün hangi değeri diğerine tercih edeceğidir. Birbiri ile yarışan bu değerlerden birini tercih etme durumu ahlaki ikilem olarak tanımlanabilir. Ancak çoğu okul müdürünün kararı ve politikası, okulun paydaşları tarafından "bilinen/belirlenmiş" olarak ifade edilen alışkanlık haline dönüşmüş cevaplar ve rutinler olarak görülmektedir. Bu rutinler ve politikalar ahlaki boyut içermesine rağmen göz ardı edilmektedir. İşte bu durum, ahlaki kör nokta kavramı ile açıklanabilir. Bireylerin sahip olduğu çerçeveler (frames) ahlaki kör noktalara neden olur. Bireyler birbirlerini ahlaki çerçeve ve yeterlik çerçevesi olmak üzere iki tür çerçeve ile algılamakta ve sonrasında o bireye ilişkin karar vermektedir. Ahlaki çerçeve; dürüstlük, cömertlik, fedakarlık ve kibarlık gibi kavramları içerirken yeterlik çerçevesi yeteneklilik, akıllılık, verimlilik, yaratıcılık ve güç kavramlarını içermektedir. Ahlaki açıdan değerlendirildiğinde olumsuz davranışlar olumlu davranışlardan daha tanısaldır; çünkü insanlar olumsuz ahlaki davranışların ahlaksız insanların karakteristik özelliği olduğunu düşünürken, olumlu davranışların hem ahlaksız hem de ahlaklı insanlar tarafından gösterilebileceğini düşünürler. Karşıdaki bireyin yeterliğini değerlendirme söz konusu olduğunda ise olumlu beceriler olumsuzlardan daha tanısaldır. Çünkü sadece yüksek yeterliğe sahip olan insanların olumlu beceriler gösterebildiği düşünülür. Hatalar ise bize daha az bilgi verir, çünkü engeller, yorgunluk veya motivasyon eksikliğinden dolayı hatalar herkesin başına gelebilir. Kısacası eğer aktör olumlu ve olumsuz eşit düzeyde ahlaki bir davranış gösterirse, davranışı algılayan kişinin sonucu olumsuzdur; ama gözlenen davranış yeterlik içeren bir davranışsa davranışı algılayan kişinin sonucu genellikle olumludur. Bir diğer ifadeyle, karar sürecinde hangi taraf baskın gelirse, diğer taraflar kör nokta olarak kalmaktadır. Eğitim örgütleri açısından düşünülecek olursa, ahlaki bir karar vermek zorunda kalan okul müdürü, hakkında karar vereceği kişi ya da kişileri ahlaki ve yeterlik çerçeveleri ile algıladıktan sonra karar verir. Bu nedenle okul müdürünün çerçeveleri doğru bir şekilde analiz etmesi ve kör noktaları en aza indirerek karar vermesi büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, yurt dışında oldukça çalışılan bir konu olmasına rağmen Türkiye'de henüz çalışılmayan ahlaki kör nokta kavramını tanıtmak ve eğitim yönetiminde uygulanabilirliğini tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: ahlaki körlük, ahlaki karar verme, eğitim yönetimi

A COMPILATION STUDY ON MORAL BLIND SPOTS IN EDUCATIONAL MANAGEMENT

Esra Tekel
Afyon Kocatepe Üniversitesi
@esracakmak88@hotmail.com

ABSTRACT

School principals, whose working environments have become more and more complicated with modernization, often have to choose one of the moral values that are competing or conflicting with each other. In such a case, the focus is not on whether the principal is moral or not, but on what value the principal will prefer over the other. Choosing one of these competing values can be defined as a moral dilemma. However, the decisions and policies of most school principals are seen as habitual responses and routines expressed by the school's stakeholders as "known / determined". Although these routines and policies contain a moral dimension, they are ignored. This situation can be explained by the concept of moral blind spot. Frames owned by individuals cause moral blind spots. Individuals perceive each other with two types of frameworks, namely moral and competency framework, and then make a decision about that individual. Moral framework; While it includes concepts such as honesty, generosity, altruism and kindness, the competence framework includes the concepts of competence, smartness, efficiency, creativity and power. When evaluated from a moral point of view, negative behaviors are more diagnostic than positive behaviors; because while people think that negative moral behavior is characteristic of immoral people, they think that positive behavior can be shown by both immoral and immoral people. Positive skills are more diagnostic than negative skills when it comes to assessing the competence of the other person. Because it is believed that only highly competent people can demonstrate positive skills. Mistakes, on the other hand, give us less information because mistakes can happen to anyone due to obstacles, fatigue or lack of motivation. In short, if the actor demonstrates an equally positive and negative moral behavior, the result of the person perceiving the behavior is negative; however, if the observed behavior is competent, the result of the person perceiving the behavior is usually positive. In other words, whichever side is dominant in the decision process, other parties remain as blind spots. As far as educational organizations are concerned, the school principal, who has to make a moral decision, makes a decision after perceiving the person or persons he will decide on with moral and competence frameworks. For this reason, it is of great importance for the principal to analyze the frames correctly and to make decisions by minimizing blind spots. The purpose of this research, although quite a topic studied abroad yet to introduce the concept of moral blind spot does not work in Turkey and to discuss the applicability of the management of education.

Keywords: moral blindness, moral decision making, educational administration

Bildiri No: BT084

SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ İLK OKUMA YAZMA ÖĞRETİMİNE YÖNELİK ÖZ-YETERLİK ALGILARI

Burak DELİCAN
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@ burakdelican@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı sınıf öğretmeni adaylarının ilk okuma yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algılarını incelemektir. Bu doğrultuda araştırma sürecinde sınıf öğretmeni adaylarının ilk okuma yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algılarını tarama modelinde betimsel bir bakış açısıyla ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda araştırmanın evreni Sınıf Öğretmenliği lisans programına kayıtlı üniversite öğrencileridir. Örneklemde yer alacak sınıf öğretmeni adaylarının belirlenmesinde önce ölçüt sonra uygun/ulaşılabilir örnekleme yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmaya katılacak sınıf öğretmeni adaylarının seçiminde ilk olarak "İlk Okuma Yazma Öğretimi" dersini almış ve başarmış olmak ölçüt olarak belirlenmiştir. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi ve Gazi Üniversitesinde bu ölçütü taşıyan sınıf öğretmeni adaylarından uygun/ulaşılabilir örnekleme yöntemi doğrultusunda ulaşılmış olan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen 214 sınıf öğretmeni adayı araştırmanın örnekleminde yer almıştır. Araştırma sürecinde veri toplama aracı olarak Delican (2016) tarafından geliştirilen İlk Okuma Yazma Öğretimine Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının ilk okuma yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algılarını belirlemek üzere geliştirilen ölçek 25 maddeden oluşmakta ve bu 25 madde ilk okuma yazma öğretimine yönelik hazırlık, uygulama ve değerlendirme olmak üzere üç boyut altında toplanmaktadır.Devam eden veri analizi süreci sonunda elde edilen bulgular ölçeğin alt boyutları altında tartışılacak ve ulaşılan sonuçlar cinsiyet, sınıf düzeyi ve üniversite değişkenleri açısından değerlendirilecektir.

***Anahtar Kelimeler**: İlkokuma yazma, Sınıf öğretmeni, Öz yeterlik*

SELF-EFFICIENCY PERCEPTIONS OF CLASS TEACHER CANDIDATES FOR INITIAL READING AND WRITING TEACHING

Burak DELİCAN
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@ burakdelican@gmail.com

ABSTRACT

The main purpose of this study is to examine the self-efficacy perceptions of classroom teacher candidates for teaching first reading and writing. In this direction, it was aimed to reveal the self-efficacy perceptions of classroom teacher candidates for teaching first reading and writing with a descriptive perspective in the scanning model. For this purpose, the universe of the research is university students enrolled in the Primary Education Undergraduate Program. In determining the classroom teacher candidates to be included in the sample, first criterion and then convenient / accessible sampling methods were used. In the selection of classroom teacher candidates to participate in the study, the first criterion was to have taken the "Teaching First Reading and Writing" course and succeeded. 214 classroom teacher candidates who voluntarily participated in the study and who were reached in accordance with the appropriate / accessible sampling method among classroom teacher candidates who met this criterion at Sivas Cumhuriyet University, Tokat Gaziosmanpaşa University and Gazi University were included in the sample of the study. In the research process, the Self-Efficacy Scale for Teaching First Reading and Writing, developed by Delican (2016), was used as a data collection tool. The scale, which was developed to determine the self-efficacy perceptions of classroom teacher candidates for teaching first reading and writing, consists of 25 items and these 25 items are grouped under three dimensions: preparation, application and evaluation for first reading and writing instruction. and the results obtained will be evaluated in terms of gender, class level and university variables.

Keywords: *First literacy, Classroom teacher, Self-efficacy*

Bildiri No: BT085

İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRETMENLERİNİN OKUMA VE YAZMA ÖĞRETİMİNE YÖNELİK ÖZ YETERLİK ALGILARI

Burak DELİCAN
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@ burakdelican@gmail.com

İbrahim ADIYAMAN
Milli Eğitim Bakanlığı, Akın Ortaokulu
@ ibrahimadiyaman1@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı ilkokul ve ortaokul öğretmenlerinin okuma ve yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algılarını incelemektir. Çocukların okuryazarlık gelişimleri göz önüne alındığında bu süreçte Sınıf öğretmenleri ve Türkçe öğretmenleri başta olmak üzere temel eğitimden orta eğitime kadar görev yapan tüm öğretmenlerin önemli bir rolünün bulunduğu ifade edilebilir. İlkokul ve ortaokullarda görev yapan öğretmenlerin okuma ve yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algıları ise öğrencilerin okuryazarlık gelişimlerinin desteklenmesi açısından önem arz etmektedir. Bu doğrultuda araştırmada öğretmenlerin okuma ve yazma öğretimine yönelik öz yeterlik algılarını tarama modelinde betimsel bir bakış açısıyla ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultasında araştırmanın çalışma evrenini Tokat ili Merkez ilçesinde görev yapan öğretmenler oluşturmaktadır. Örneklemde yer alan öğretmenlerin belirlenmesinde uygun/ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu doğrultuda araştırmanın örnekleminde Sınıf, Matematik, Türkçe, Sosyal Bilgiler, İngilizce,Fen ve Teknoloji, Okul Öncesi ve Bilgi Teknolojileri branşlarından uygun/ulaşılabilir örnekleme yöntemi doğrultusunda ulaşılmış olan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen 191 öğretmen yer almıştır. Araştırma sürecinde veri toplama aracı olarak Yıldırım, Ateş ve Çetinkaya (2016) tarafından uyarlanan Öğretmenlerin Okuma ve Yazma Öğretimine Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Öğretmenlere sunulan Okuma ve Yazma Öğretimine Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği tek boyut altında toplanan 22 maddeden oluşmaktadır. Devam eden veri analizi süreci sonunda öğretmenlerin okuma ve yazma öğretimine yönelik öz yeterlik düzeyleri belirlenecektir. Bununla beraber ulaşılan bulgular cinsiyet, eğitim durumu, yaş, branş ve kıdem değişkenleri açısından değerlendirilecektir.

***Anahtar Kelimeler**: Okuma ve yazma öğretimi, Öğretmen, Öz yeterlik*

SELF-EFFICIENCY PERCEPTIONS OF PRIMARY SCHOOL AND SECONDARY SCHOOL TEACHERS IN THE TEACHING OF READING AND WRITING

Burak DELİCAN
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@ burakdelican@gmail.com

İbrahim ADIYAMAN
Milli Eğitim Bakanlığı, Akın Ortaokulu
@ ibrahimadiyaman1@gmail.com

ABSTRACT

The main purpose of this study is to examine primary and secondary school teachers' perceptions of self-efficacy towards teaching reading and writing. Considering the literacy development of children, it can be stated that all teachers from primary education to secondary education, especially Classroom teachers and Turkish teachers, have an important role in this process. The self-efficacy perceptions of teachers working in primary and secondary schools in teaching reading and writing are important in terms of supporting students' literacy development. In this direction, it was aimed to reveal teachers' perceptions of self-efficacy for teaching reading and writing with a descriptive perspective in the scanning model. In line with this purpose, the study universe of the research consists of teachers working in the central district of Tokat. Appropriate / accessible sampling method was used to determine the teachers in the sample. Accordingly, the sample of the study included 191 teachers from Classroom, Mathematics, Turkish, Social Studies, English, Science and Technology, Preschool and Information Technology branches who were reached in accordance with the appropriate / accessible sampling method and who wanted to participate in the study voluntarily. Teachers' Self-Efficacy Scale for Teaching Reading and Writing, which was adapted by Yıldırım, Ateş, and Çetinkaya (2016), was used as a data collection tool during the research process. The Self-Efficacy Scale for Teaching Reading and Writing, presented to teachers, consists of 22 items gathered under one dimension. At the end of the ongoing data analysis process, teachers' self-efficacy levels for teaching reading and writing will be determined. However, the findings will be evaluated in terms of variables such as gender, education level, age, branch and seniority.

Keywords: *Teaching reading and writing, Teacher, Self-efficacy*

Bildiri No: BT086

PSİKOLOJİK SAĞLAMLIĞIN YORDAYICILARI OLARAK ÖZ ANLAYIŞ VE ŞEFKAT KORKUSU

Ceren BEKTAŞ AYDIN
Yıldız Teknik Üniversitesi
@cebektas@yildiz.edu.tr

M. Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Psikolojik sağlamlık bireyin olumsuz yaşantılar karşısında kendini toparlayabilme, stresten kurtulabilme ve eski haline dönebilme gücü olarak tanımlanabilir (Doğan, 2015; Terzi, 2006). Psikolojik sağlamlığın boyutları arasında olumlu duygulanım, bilişsel esneklik, etkin baş etme stili, maneviyat, sosyal destek (Southwick, Vythilingam ve Charney, 2005), kişilik (Skodol, 2010) ve zeka (Mayer ve Faber, 2010) gösterilmektedir. Bireyin iyilik haliyle doğrudan ilişkili olan bu yapının keşfedilmeyi bekleyen başka boyutları olduğu tahmin edilmektedir. Öz anlayış; mutluluk, iyimserlik, toplumsal bağlılık hissi, düşük psikopatoloji gibi psikolojik sağlamlığı yordayan olgularla ilişkilidir (Neff, 2009). Öz anlayış pozitif ruh hali ile ilişkiliyken, şefkat korkusu ise olumsuz öz eleştiri, depresyon, kaygı, stres gibi (Gilbert ve ark., 2012; Gilbert ve ark., 2014) psikolojik sağlamlığı yordayan diğer yapılarla ilişkili bulunmuştur. Bu durum öz anlayışla beraber şefkat korkusunun da psikolojik sağlamlığın yordayıcılarından olabileceğini göstermektedir. Ancak mevcut çalışmalar bu üç yapı arasındaki ilişkiyi net olarak ortaya koymamaktadır. Bu çalışmanın amacı öz anlayış ile şefkat korkusunun birlikte psikolojik sağlamlığı ne derece yordadığını test etmektir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulmuş olan Kişisel Bilgi Formu, Öz Anlayış Ölçeği (Neff, 2003; Deniz, Kesici ve Sümer, 2008), Şefkat Korkusu Ölçeği, (Gilbert ve ark., 2011; Necef ve Deniz, 2018) ve Yılmazlık Ölçeği (Gürgan, 2006) kullanılmıştır. Veriler Google formlar aracılığı ile kartopu örneklem yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Örneklem 18-64 yaş arası 195 kadın (%70) ve 84 erkekten (%30) oluşmaktadır. Araştırma sonucunda katılımcıların psikolojik sağlamlık düzeylerinin cinsiyete göre değişiklik göstermediği görülmüştür. Öz anlayışın tek başına psikolojik sağlamlıktaki varyansın %36sını, öz anlayış ile şefkat korkusunun ise birlikte varyansın %40ını açıkladığı bulunmuştur. Öz anlayışın psikolojik sağlamlığın pozitif bir yordayıcısı olarak bulunması geçmiş çalışmalarla da tutarlılık göstermektedir (Bluth, Mullarkey ve Lathren, 2018; Bolat ve Deniz, 2013; Ergün-Başak ve Can, 2018; Neff ve McGehee, 2010; Warren, Smeets ve Neff, 2016). Şefkat korkusunun psikolojik sağlamlığı yordama gücünü doğrudan ölçen çalışma bulunamasa da psikolojik sağlamlıkla ilişkili kavramlarla ilişkisini ortaya koyan çalışmalar mevcuttur. Yapılan araştırmalar psikolojik sağlamlığı yüksek bireylerin öznel iyi oluş düzeylerinin de yüksek olduğunu göstermektedir (Bajaj ve Pande, 2016; Satıcı, 2016). Harris (2017) ise şefkat korkusunun, öznel iyi oluşun negatif düzeyde anlamlı bir yordayıcısı olduğunu bulgulamıştır. Psikolojik sağlamlık kavramı bireyin önemli yaşam olaylarına uyum ve bu olaylar karşısında kendini toparlayabilme gücü ile ilişkilidir. Coelho, Trindade, Mendes ve Ferreira (2019) yaptıkları araştırmada önemli yaşam olaylarının sayısı ile bu olayların kişi tarafından olumlu ve olumsuz olarak değerlendirilmesinin şefkat korkusu ile olumlu yönde ilişkili olduğunu bulmuştur. Mevcut araştırma sonuçları öz anlayış, şefkat korkusu ve psikolojik sağlamlık arasındaki ilişkiyi aracı ve düzenleyici değişkenler açısından incelemeyi amaçlayan gelecek çalışmalara katkı sunabilir. Sonuçlar ayrıca psikolojik sağlamlığı arttırmaya yönelik deneysel çalışmalara ve psikoeğitim programlarına ışık tutabilir. Öz anlayışın arttırılması ve şefkat korkusunun azaltılmasına yönelik çalışmalar bireylerin önemli yaşam olayları ile daha etkili bir şekilde baş edebilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Öz Anlayış, Psikolojik Sağlamlık, Şefkat Korkusu

FEAR OF SELF-UNDERSTANDING AND COMPASSION AS THE FOREIGNERS OF PSYCHOLOGICAL ENDURANCE

Ceren BEKTAŞ AYDIN
Yıldız Teknik Üniversitesi
@cebektas@yildiz.edu.tr

M. Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Psychological resilience can be defined as the ability of the individual to recover from negative experiences, to get rid of stress and to return to his former state (Doğan, 2015; Terzi, 2006). Among the dimensions of psychological resilience, positive affect, cognitive flexibility, effective coping style, spirituality, social support (Southwick, Vythilingam, & Charney, 2005), personality (Skodol, 2010), and intelligence (Mayer & Faber, 2010) are shown. It is estimated that this structure, which is directly related to the well-being of the individual, has other dimensions waiting to be discovered. Self understanding; It is associated with phenomena that predict psychological resilience such as happiness, optimism, social commitment, and low psychopathology (Neff, 2009). While self-understanding was associated with positive mood, fear of compassion was found to be related to other predictors of psychological resilience, such as negative self-criticism, depression, anxiety, and stress (Gilbert et al., 2012; Gilbert et al., 2014). This situation shows that along with self-understanding, fear of compassion may also be predictors of psychological resilience. However, current studies do not clearly reveal the relationship between these three structures. The aim of this study is to test to what extent self-understanding and fear of compassion together predict psychological resilience. Personal Information Form, Self-Understanding Scale (Neff, 2003; Deniz, Sharper, & Sümer, 2008), Fear of Compassion Scale, (Gilbert et al., 2011; Necef & Deniz, 2018) and Yılmaz Scale (Gürgan, 2006) was used. The data were collected using the snowball sampling method via Google forms. The sample consists of 195 women (70%) and 84 men (30%) between the ages of 18-64. As a result of the research, it was observed that the psychological resilience levels of the participants did not differ according to gender. It was found that self-understanding alone explained 36% of the variance in psychological resilience, while self-understanding and fear of compassion explained 40% of the variance. Finding self-understanding as a positive predictor of psychological resilience is consistent with previous studies (Bluth, Mullarkey, & Lathren, 2018; Bolat & Deniz, 2013; Ergün-Başak & Can, 2018; Neff & McGehee, 2010; Warren, Smeets & Neff, 2016). Although there are no studies that directly measure the predictive power of the fear of compassion on psychological resilience, there are studies that reveal its relationship with concepts related to psychological resilience. Studies show that individuals with high psychological resilience also have higher levels of subjective well-being (Bajaj & Pande, 2016; Satış, 2016). Harris (2017) found that fear of compassion is a negatively significant predictor of subjective well-being. The concept of psychological resilience is related to the ability of the individual to adapt to important life events and to recover from these events. Coelho, Trindade, Mendes, and Ferreira (2019) found that the number of important life events and the positive and negative evaluation of these events by the person were positively related to the fear of affection. Current research results may contribute to future studies aiming to examine the relationship between self-understanding, fear of compassion and psychological resilience in terms of mediating and regulatory variables. The results may also shed light on experimental studies and psychoeducation programs to increase psychological resilience. Studies aimed at increasing self-understanding and reducing fear of compassion may contribute to individuals' coping with important life events more effectively.

Keywords: Self-Understanding, Psychological Resilience, Fear of Compassion

Bildiri No: BT087

ENGELLİ ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN EŞ TÜKENMİŞLİKLERİNİN SOSYO-DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Dr. Mustafa GÜLER
Selçuk Üniversitesi.
@mustafaguler@selcuk.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, engelli çocuğu olan ebeveynlerin eş tükenmişliklerinin sosyo-demografik değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırma grubu engelli çocuğu olan 143 anne ve 28 baba olmak üzere toplam 171 ebeveynden oluşmaktadır. Araştırmada, Pines ve arkadaşları (2011) tarafından oluşturulan, Türkçe uyarlama geçerlik, güvenirlik çalışması Çapri (2013) tarafından yapılan Eş Tükenmişlik Ölçeği-Kısa Formu (ETÖ-KF) ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar için t-testi, çoklu karşılaştırmalar için Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve farklılaşmanın kaynağını belirlemek için Scheffe testi kullanılmıştır. Yapılan analiz sonuçlarına göre, cinsiyet ve bir işte çalışıp çalışmama değişkenlerine göre ebeveynlerin eş tükenmişlik puanlarının farklılaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Engelli çocuk, ebeveyn, eş tükenmişliği.

SOCIO-DEMOGRAPHIC VARIABLES IN EXAMINATION OF SPIRIT DEATH OF PARENTS WITH DISABLED CHILDREN

Dr. Mustafa GÜLER
Selçuk Üniversitesi.
@mustafaguler@selcuk.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the spouse burnout of parents with disabled children in terms of socio-demographic variables. The research group consists of 171 parents, 143 mothers and 28 fathers with disabled children. In the study, the Spouse Burnout Inventory-Short Form (ETÖ-SF) and Personal Information Form, which was created by Pines et al. (2011) and whose Turkish adaptation validity and reliability study was conducted by Çapri (2013), were used. In analyzing the data, t-test for independent groups, One-Way Analysis of Variance (ANOVA) for multiple comparisons and Scheffe test to determine the source of differentiation were used. According to the results of the analysis, it was seen that the spouse burnout scores of the parents differed according to the variables of gender and whether to work or not.

Keywords: Handicapped child, parent, spouse burnout.

Bildiri No: BT088

BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ ÖĞRETMENLERİNİN ROBOTİK KODLAMA EĞİTİMİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN YETİŞKİN EĞİTİMİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Esra Uğur ZOR
Milli Eğitim Bakanlığı
esrauguriskender@hotmail.com

Doç. Dr. Sinem TARHAN
Bartın Üniversitesi
snmtarhan@bartin.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı Batı Karadeniz bölgesinde bir ilçede gerçekleştirilen robotik kodlama projesi kapsamında bilişim teknolojileri öğretmenlerine verilen hizmet içi eğitime ilişkin öğretmen görüşlerini yetişkin eğitimi açısından değerlendirmektir. Araştırmaya projenin gerçekleştiği ilçede farklı okullarda görev yapan sekiz kadın ve on yedi erkek olmak üzere toplam yirmi beş bilişim teknolojileri öğretmeni gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada katılımcıların kişisel bilgilerini ve eğitime ilişkin görüşlerini elde etmek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. İkinci aşamada ise araştırmayı derinleştirmek amacıyla araştırmaya katılan öğretmenler arasından maksimum çeşitlilik yöntemi kullanılarak seçilen ve gönüllü olarak katılımı kabul eden beş öğretmenle hizmet içi eğitimin kişisel gelişimlerine ve yaşam boyu öğrenme süreçlerine etkisini ortaya koymak amacıyla yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Beş öğretmenle yapılan yüz yüze görüşmeler öğretmenlerin izniyle ses kaydına alınmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formundan elde edilen veriler araştırmanın nicel verilerini oluşturmuştur. Beş öğretmenle gerçekleştirilen yüz yüze görüşmelerden elde edilen veriler ışığında, robotik kodlama hizmet içi eğitimine ilişkin öğretmen görüşleri olumlu olduğu görüldü. Ayrıca eğitim sonucunda öğretmenlerin robotik kodlama ile ilgili bilgi edindikleri ve teknoloji dünyasındaki yeni gelişmelere açık oldukları da ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Robotik kodlama, bilişim teknolojileri öğretmenleri, yetişkin eğitimi

EVALUATION OF INFORMATION TECHNOLOGY TEACHERS 'OPINIONS ABOUT ROBOTIC CODING EDUCATION IN TERMS OF ADULT EDUCATION

Esra Uğur ZOR
Milli Eğitim Bakanlığı
esrauguriskender@hotmail.com

Doç. Dr. Sinem TARHAN
Bartın Üniversitesi
snmtarhan@bartin.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to evaluate teachers' views on in-service training given to information technology teachers within the scope of robotic coding project carried out in a district in the Western Black Sea region in terms of adult education. Twenty-five information technology teachers, eight of whom were female and seventeen males, working in different schools in the district where the project took place, voluntarily participated in the study. The study was conducted using the case study design, one of the qualitative research methods. The research was carried out in two stages. In the first stage, a semi-structured interview form developed by the researchers was used to obtain the participants' personal information and their views on education. In the second stage, face-to-face interviews were conducted with five teachers, who were selected among the teachers participating in the research, using the maximum diversity method, in order to deepen the research and to reveal the effect of in-service training on their personal development and lifelong learning processes. Face-to-face interviews with five teachers were recorded with the permission of the teachers. The data obtained from the semi-structured interview form formed the quantitative data of the research. In the light of the data obtained from face-to-face interviews with five teachers, it was seen that teachers' opinions about robotic coding in-service training were positive. In addition, as a result of the training, it is revealed that the teachers have learned about robotic coding and are open to new developments in the technology world.

Keywords: Robotic coding, information technology teachers, adult education

Bildiri No: BT089

TÜRKİYE'DE PROBLEM DAVRANIŞLAR İLE İLGİLİ YAPILAN LİSANSÜSTÜ EĞİTİM TEZLERİNİN ÇOK BOYUTLU OLARAK İNCELENMESİ

Cansu Ömer
Yakın Doğu Üniversitesi
@cansuomer97@gmail.com

Başak Bağlama
Yrd. Doç. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi,
@basak.baglama@neu.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı Türkiye'de Problem Davranışlar ile İlgili Yapılan Lisansüstü Eğitim Tezlerinin Çok Boyutlu Olarak İncelenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılmıştır. Araştırmaya Yüksek Öğretim Kurulu'nun (YÖK) tez arşivinden yapılan tarama sonucunda elde edilen ve 1997-2019 yılları arasında erişime açık olan 60 lisansüstü tez dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen tezler, araştırmacılar tarafından önceden hazırlanan tez analizi formu kullanılarak analiz edilmiştir. Hazırlanan formda tezler yazar adı, yayın yılı, hangi üniversite, enstitü, anabilim dalı, nerede yapıldığı, tez düzeyi/türü, danışman ünvanı, araştırma yöntemi, veri toplama aracı, veri analizi yöntemi, katılımcılar, konu (ne çalışıldı) yöntemine göre incelenmiştir. Gerçekleştirilen inceleme çerçevesinde elde edilen bulgular yüzde ve frekans tablolarıyla yorumlanmış, ileride yapılacak araştırmalar için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar sözcükler: *Problem davranış, özel eğitim, tez.*

INVESTIGATION RELATED MADE IN TURKEY WITH PROBLEM BEHAVIOR GRADUATE THESİS OF EDUCATION AS THE MULTIDIMENSIONAL

Cansu Ömer
Yakın Doğu Üniversitesi
@cansuomer97@gmail.com

Başak Bağlama
Yrd. Doç. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi,
@basak.baglama@neu.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study was carried out in Turkey with the Problem Behavior Analysis of Graduate Thesis is as multidimensional. Document analysis, one of the qualitative research methods, was used in the study. 60 graduate theses obtained from the thesis archive of the Council of Higher Education (YÖK) and open to access between 1997-2019 were included in the research. The theses included in the study were analyzed using the thesis analysis form prepared beforehand by the researchers. In the prepared form, the theses were analyzed according to the author name, publication year, which university, institute, department, where they were made, the level / type of the thesis, the title of the advisor, the research method, the data collection tool, the data analysis method, the participants, the subject (what was studied) method. The findings obtained within the framework of the examination carried out were interpreted with percentage and frequency tables, and recommendations were made for future research.

Keywords: *Problem behavior, special education, thesis.*

Bildiri No: BT090

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİN SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ ÜZERİNE ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ

Öğr.Gör.Dr. Deniz EKİNCİ VURAL
Dokuz Eylül Üniversitesi,
@deniz.ekinci@deu.edu.tr

Dr.Ögr.Üyesi Zübeyde DOĞAN ALTUN
Dokuz Eylül Üniversitesi,
@zubeyde.dogan@deu.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı alanda çalışan okul öncesi öğretmenlerine göre okul öncesi eğitimin sorunlarını incelemek ve bu sorunlara ilişkin öğretmenlerin çözüm önerilerini ortaya koymak olarak belirlenmiştir. Bu doğrultuda İzmir ilinde devlet okullarında görev yapmakta olan ve çalışmaya katılım için gönüllülük gösteren 42 okul öncesi öğretmeni ile görüşme yapılmıştır. Araştırma kapsamında, öğretmenlere okul öncesi eğitimin sorunları ve çözüm önerilerine ilişkin görüşlerini ortaya koyacak üç adet açık uçlu soru yöneltilmiştir. Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiş ve tablo haline getirilmiştir. Çalışmada öğretmenlerin, sınıfların kalabalık olması, fiziksel olarak yetersiz ortamlar, materyal eksikliği, yardımcı personel olmaması, alana önem verilmemesi gibi sorunları ortaya koydukları görülmüştür. Öğretmenlerin ortaya koydukları sorunlara ilişkin çözüm önerileri incelendiğinde okullarda daha fazla sınıf açılması, daha fazla öğretmen ataması yapılması, alan hakkında toplumun bilgilendirilmesi, aile rehberlik hizmetlerinin sağlanması gibi öneriler sundukları görülmüştür. Elde edilen verilere ilişkin sonuçların kongrede tartışılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, okul öncesi öğretmeni, sorun, çözüm önerisi.

TEACHERS' VIEWS ON PRESCHOOL EDUCATION PROBLEMS AND SOLUTION SUGGESTIONS

Öğr.Gör.Dr. Deniz EKİNCİ VURAL
Dokuz Eylül Üniversitesi,
@deniz.ekinci@deu.edu.tr

Dr.Ögr.Üyesi Zübeyde DOĞAN ALTUN
Dokuz Eylül Üniversitesi,
@zubeyde.dogan@deu.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the problems of preschool education according to the preschool teachers working in the field and to present the solution suggestions of the teachers regarding these problems. In this direction, interviews were made with 42 preschool teachers who work in state schools in İzmir province and volunteer to participate in the study. Within the scope of the research, three open-ended questions were asked to the teachers to reveal their opinions on the problems of preschool education and solutions. The data obtained as a result of the interviews were evaluated using the content analysis method and made into a table. In the study, it was observed that the teachers presented problems such as crowded classrooms, physically inadequate environments, lack of materials, lack of auxiliary staff, and not paying attention to the field. When the solution suggestions for the problems posed by the teachers were examined, it was seen that they offered suggestions such as opening more classes in schools, assigning more teachers, informing the society about the field, and providing family guidance services. It is planned to discuss the results of the obtained data in the congress.

Keywords: preschool education, preschool teacher, problem, suggestion of solution.

Bildiri No: BT091

BİLGİ İŞLEMSEL DÜŞÜNME KAVRAMINA YÖNELİK BİR META-SENTEZ ÇALIŞMASI

Nihan ARSLAN NAMLI
İskenderun Teknik Üniversitesi
@nihan.arslannamli@iste.edu.tr

Birsel AYBEK
Çukurova Üniversitesi
@baybek@cu.edu.tr

ÖZET

Üniversiteler, toplumsal işlevlerinden birisi olan araştırma yapmak ve yeni teknolojiler üretmek görevlerinin önemli bir bölümünü, lisansüstü eğitim sürecinde yapılan araştırmalar ile yerine getirir. Bu bağlamda Türkiye'de bilgi işlemsel düşünme kavramı ile yapılan tezlerle ilgili bir inceleme çalışmasının olmadığı belirlenmiştir ve lisansüstü boyutta 2014'lerden bu yana bilgi işlemsel düşünme alanında birçok tezin yapıldığı düşünüldüğünde bu tezlerin ayrıntılı olarak incelenmesi ve önerilerin sunulması alana katkı boyutunda önemli görülmektedir. Bu çalışmada, lisansüstü tezlerin incelenmesi, yapılan çalışmaların yapıldığı yıl, üniversite, yöntem, örneklem, veri toplama araçları, analiz tekniklerinin belirlenmesi ve araştırma sonuçlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, bilgi işlemsel düşünme kavramına yönelik bir meta-sentez çalışması olarak belirlenmiştir. Bu genel amaç çerçevesinde, aşağıdaki sorulara cevap aranmaya çalışılmıştır: Bilgi işlemsel düşünme konulu lisansüstü düzeyde yapılan tezlerin; Araştırma yöntemlerine göre dağılımları nedir? ,Örneklem türü ve boyutuna göre dağılımları nedir?, Veri toplama araçlarına göre dağılımları nedir?,Veri analiz tekniklerine göre dağılımları nedir? ve Araştırma sonuçlarına göre dağılımları nedir?Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme yöntemi benimsenerek gerceklestirilmiştir. Yapılan araştırma doğrultusunda YÖK ulusal tez merkezi veritabanı incelenmiş ve 1.10.2020 tarihi itibariyle kayıtlı olan ve tamamlanmış "bilgi işlemsel düşünme/computational thinking" tez adı ve özet filtresi ile belirlenmiş 47 tez olduğu belirlenmiştir. Araştırma kapsamına alınan her bir tez "Tez Sınıflama Formu" kullanılarak içerik analizine tabi tutulmuştur. "Tez Sınıflama Formu" araştırma soruları ve literatürde benzer araştırmalarda kullanılan veri toplama araçlarından ve çeşitli kaynaklardan faydalanılarak araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Form, eğitim bilimleri alanında öğretim üyesi olan iki kişi tarafından incelenerek formun kapsam geçerliği sağlanmıştır. Form, genel olarak tezin künyesi, araştırma yöntemi, veri toplama araçları, örneklem ve veri analiz yöntemleri olmak üzere beş bölümden oluşmaktadır.Bu araştırma 2014-2020 yılları arasında yapılan bilgi işlemsel düşünme konulu lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda elde edilen bulgulara göre ulaşılan sonuçlardan bazıları sunulmuş olup, bu sonuçlara yönelik öneriler araştırma sonuçlanınca sunulacaktır. İncelenen tezlerin büyük çoğunluğu 2017 yılından sonra yapılmaya başlanmıştır. Sırasıyla en fazla tezin 2019 (%17.6), ve 2020 (%12.9), 2018 (%11.7) ve 2016 (8.2) yıllarında yapıldığı görülmektedir. 2020 yılı tez oranının 2019 yılına göre düşük olmasının sebebi olarak, bu 2020 yılının henüz bitmemiş olması olabilir ve pandemi döneminin tezlerin bitirilmesinde etkisi olduğu düşünülebilir.Bu çalışma kapsamında 37 yüksek lisans tezi ve 10 doktora tezi incelenmiştir. Bu durum, bilgi işlemsel düşünme konulu yüksek lisans tezlerinin doktora tezlerine oranla daha fazla olduğunu göstermektedir. İncelenen tezler 2014 ve 2020 yılları ile sınırlıdır. Analize dahil edilen toplam 47 tezin 7'sini İngilizce tezler (%14.8), 40'ını ise Türkçe tezler (%84.2) oluşturmaktadır. Bu durum, bilgi işlemsel düşünme konulu Türkçe tezlerinin İngilizce tezlere oranla daha fazla olduğunu göstermektedir. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanında yer alan konu alanına göre dağılıma bakıldığında 2 (%4.2) tezin mimarlık konulu,1 ve kalan 79 (%95.8) tezin eğitim ve öğretim konulu olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler:Bilgi İşlemsel düşünme ,Meta Sentez, 21. Yüzyıl Becerileri

A META-SYNTHESIS STUDY ON THE CONCEPT OF INFORMATION PROCESSING THINKING

Nihan ARSLAN NAMLI
İskenderun Teknik Üniversitesi
@nihan.arslannamli@iste.edu.tr

Birsel AYBEK
Çukurova Üniversitesi
@baybek@cu.edu.tr

ABSTRACT

Universities fulfill a significant part of their social functions of researching and producing new technologies with the researches made during the graduate education process. A review study was determined to be and postgraduate size when in 2014 the thought that made many thesis in computational thinking the information since Examining in detail in this thesis, and it seems important in the size of contributions to the field the submission of proposals with respect to the thesis made with the knowledge concept operational thinking in Turkey in this context. In this study, it is aimed to examine the postgraduate theses, to determine the year, university, method, sample, data collection tools, analysis techniques and the research results. In this context, the aim of the study was determined as a meta-synthesis study for the concept of computational thinking. Within the framework of this general purpose, it has been tried to find answers to the following questions: The thesis on computational thinking at graduate level; What are their distributions according to the research methods? What are their distributions according to sample type and size? What are their distributions according to data collection tools? What are their distributions based on data analysis techniques? and What are the distributions according to the research results? This research was carried out by adopting the document analysis method, one of the qualitative research methods. In line with the research, the database of the YÖK national thesis center was examined and it was determined that there were 47 theses registered and completed as of 1.10.2020, determined by the thesis name and summary filter. Each thesis included in the study was subjected to content analysis using the "Thesis Classification Form". The "Thesis Classification Form" has been developed by researchers using research questions and data collection tools used in similar studies in the literature, and various sources. The content validity of the form was ensured by examining the form by two faculty members in the field of educational sciences. The form consists of five parts: the title of the thesis, research method, data collection tools, sampling and data analysis methods. This research was conducted to examine the postgraduate theses on computational thinking between 2014-2020 in terms of various variables. Some of the results obtained in line with the findings obtained in line with this purpose are presented, and suggestions for these results will be presented at the end of the study. Most of the theses examined have started to be made after 2017. It is seen that the most theses were made in 2019 (17.6%), 2020 (12.9%), 2018 (11.7%) and 2016 (8.2), respectively. The reason why the thesis rate in 2020 is lower than 2019 may be that 2020 is not yet over and it can be thought that the pandemic period has an effect on the completion of theses. 37 master's theses and 10 doctoral dissertations were examined within the scope of this study. This shows that there are more graduate theses on computational thinking than doctoral dissertations. The theses examined are limited to 2014 and 2020. 7 of the 47 theses included in the analysis are English theses (14.8%) and 40 are Turkish theses (84.2%). This situation shows that Turkish theses on computational thinking are more common than English theses. Considering the distribution by subject area in the database of the Higher Education Council National Thesis Center, it is seen that 2 (4.2%) theses are about architecture, 1 and the remaining 79 (95.8%) theses are about education and training.

Keywords: Computational thinking, Meta Synthesis, 21st Century Skills

Bildiri No: BT092

OKUL DOYUMUNU ARTIRMAYA YÖNELİK PSİKOEĞİTİM PROGRAMININ İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDE ETKİLİĞİNİN İNCELENMESİ

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Psk. Danışman Abdullah Ensar UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@aensaruzun_@msn.com

Uzm. Psk. Danışman Gülgün UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@gulgun_gcn@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışma 2019 – 2020 Eğitim Öğretim Yılı ikinci yarı yılında İstanbul İli Başakşehir İlçesinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında Altınok – Kalkan vd. (2019) tarafından oluşturulan Okul Doyumunu Artırmaya Yönelik Psikoeğitim Programının ilkokul 4. sınıf öğrencileri üzerinde etkililiği incelenmiştir. Çalışmanın bağımlı değişkeni yani çalışmadan elde edeceğimiz sonuç olan okul doyumudur. Araştırmanın bağımsız değişkeni ise araştırma kapsamında etkisi ilkokul 4. sınıf öğrencilerine etkisi incelenen Okul Doyumunu Artırmaya Yönelik Psikoeğitim Programıdır. Çalışma, İstanbul İli Başakşehir İlçesinde örgün ilkokul kurumları 4.sınıf düzeyine devam eden ve çalışmaya gönüllü katılmak istediğini ifade eden, ailelerinden katılım müsaadesi alınan 36 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma biri deney grubu (16 öğrenci) ve kontrol grubu (16 öğrenci) olmak üzere ön test – son test kontrol grup deseni kullanılmıştır (Karasar, 2003). Altınok – Kalkan vd. (2019) tarafından oluşturulan Okul Doyumunu Artırmaya Yönelik Psikoeğitim Programı 6 oturumdan oluşmaktadır. Çalışma kapsamında deney grubunda ki öğrencilere 6 oturumdan oluşan eğitim programı uygulanmıştır. Çalışma 2019-2020 eğitim öğretim yılı 2. döneminde 6 hafta boyunca öğrencilere uygulanmıştır. Kontrol grubunda ki 16 öğrenciye ise eğitim programı uygulanmamıştır. Çalışmaya katılan tüm 4. Sınıf öğrencilerine Türkçeye Telef (2014) tarafından uyarlanan “Okul Doyumu Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmada, deneysel işlemden elde edilen verilerin analizinde bağımsız gruplar için kullanılan t-testi uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Doyumu, İlkokul Öğrencileri, Psikoeğitim Programı

ANALYSIS OF THE EFFECTIVENESS OF THE PSYCHO EDUCATION PROGRAM TO INCREASE SCHOOL SATISFACTION ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Psk. Danışman Abdullah Ensar UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@aensaruzun_@msn.com

Uzm. Psk. Danışman Gülgün UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@gulgun_gcn@hotmail.com

ABSTRACT

This study was carried out in Başakşehir District of Istanbul Province in the second half of the 2019-2020 Academic Year. Within the scope of the study, Altınok - Kalkan et al. (2019), the effectiveness of the Psychoeducation Program for Increasing School Satisfaction on primary school 4th grade students was examined. The dependent variable of the study is school satisfaction, which is the result we will get from working. The independent variable of the study is the Psychoeducation Program for Increasing School Satisfaction, the effect of which is examined on primary school 4th grade students. The study was carried out on 36 students who were attending the 4th grade level of formal primary school in Başakşehir District of Istanbul Province and who expressed their willingness to participate in the study voluntarily and who received permission to participate from their families. The study was pre-test - post-test control group design, including one experimental group (16 students) and control group (16 students) (Karasar, 2003). Altınok - Kalkan et al. (2019) Psychoeducation Program for Increasing School Satisfaction consists of 6 sessions. Within the scope of the study, a training program consisting of 6 sessions was applied to the students in the experimental group. The study was applied to the students for 6 weeks in the 2nd semester of the 2019-2020 academic year. The education program was not applied to 16 students in the control group. The "School Satisfaction Scale" adapted to Turkish by Telef (2014) was used for all 4th grade students participating in the study. In the research, the t-test used for independent groups was used to analyze the data obtained from the experimental process.

Keywords: School Satisfaction, Primary School Students, Psychoeducation Program

Bildiri No: BT093

GRUPLA İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİM PROGRAMININ ORTAÖĞRETİM 10. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ DÜZEYİNE ETKİSİ

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Psk. Danışman Abdullah Ensar UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@aensaruzun_@msn.com

Uzm. Psk. Danışman Gülgün UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@gulgun_gcn@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışma 2019-2020 Eğitim Öğretim Yılı İstanbul İli Başakşehir İlçesinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında Yüksel – Şahin (1997) tarafından Grupla İletişim Becerileri Eğitim Programının Ortaöğretim 10. Sınıf öğrencileri üzerinde etkililiği incelenmiştir. Çalışmanın bağımlı değişkeni yani çalışmadan elde edeceğimiz sonuç olan iletişim becerileri düzeyidir. Araştırmanın bağımsız değişkeni ise araştırma kapsamında etkisi ortaöğretim 10. sınıf öğrencilerine etkisi incelenen grupla iletişim becerileri eğitim programıdır. Çalışma, İstanbul İli Başakşehir İlçesinde örgün ortaöğretim kurumları 10. Sınıf düzeyine devam eden ve çalışmaya gönüllü katılmak istediğini ifade eden 36 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma biri deney grubu (16 öğrenci) ve kontrol grubu (16 öğrenci) olmak üzere ön test – son test kontrol grup deseni kullanılmıştır (Karasar, 2003). İletişim Becerileri Eğitim Programı (Yüksel – Şahin, 1997) 11 oturumdan oluşmaktadır. Çalışma kapsamında deney grubunda ki öğrencilere 11 oturumdan oluşan eğitim programı uygulanmıştır. Çalışma 2019-2020 eğitim öğretim yılı 1. döneminde 11 hafta boyunca öğrencilere uygulanmıştır. Kontrol grubunda ki 16 öğrenciye ise eğitim programı uygulanmamıştır. Çalışmaya katılan tüm 10. Sınıf öğrencilerine Korkut (1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada, deneysel işlemden elde edilen verilerin analizinde bağımsız gruplar için kullanılan t-testi uygulanmıştır. Araştırma bulguları, iletişim Becerileri Eğitimi Programına katılan öğrencilerin iletişim beceri düzeylerinin bu programa katılmayan öğrencilerin iletişim beceri düzeylerinden yüksek olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: İletişim Becerileri, Ortaöğretim Öğrencileri, Eğitim Programı

THE EFFECT OF THE GROUP COMMUNICATION SKILLS EDUCATION PROGRAM ON THE COMMUNICATION SKILLS OF SECONDARY SCHOOL 10TH GRADE STUDENTS

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

Uzm. Psk. Danışman Abdullah Ensar UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@aensaruzun_@msn.com

Uzm. Psk. Danışman Gülgün UZUN
Başakşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
@gulgun_gcn@hotmail.com

ABSTRACT

This study was carried out in Başakşehir District of Istanbul Province for the 2019-2020 Academic Year. In the scope of the study, Yüksel - Şahin (1997) examined the effectiveness of the Group Communication Skills Training Program on secondary school 10th grade students. The dependent variable of the study is the communication skills level, which is the result we will get from the study. The independent variable of the study is the communication skills training program with the group whose effect was examined on the secondary school 10th grade students. The study was carried out on 36 students who were attending the 10th grade of formal secondary education institutions in Başakşehir District of Istanbul and expressed their willingness to participate in the study voluntarily. The study was pre-test - post-test control group design, including one experimental group (16 students) and control group (16 students) (Karasar, 2003). Communication Skills Training Program (Yüksel - Şahin, 1997) consists of 11 sessions. Within the scope of the study, an education program consisting of 11 sessions was applied to the students in the experimental group. The study was applied to the students for 11 weeks in the first semester of the 2019-2020 academic year. The education program was not applied to 16 students in the control group. “Communication Skills Evaluation Scale” developed by Korkut (1996) was used for all 10th grade students participating in the study. In the research, the t-test used for independent groups was used to analyze the data obtained from the experimental process. The research findings revealed that the communication skill levels of the students who participated in the Communication Skills Training Program were higher than the communication skill levels of the students who did not participate in this program.

Keywords: Communication Skills, Secondary Education Students, Education Program

Bildiri No: BT094

"MANAS" VE "DEDE KORKUT" DESTANLARINDA İŞLENEN TÜRK HALKLARI ARASINDA ÇOCUK SAHİBİ OLMANIN TOPLUMSAL DEĞERİ

Prof. Dr. Akmatali ALİMBEKOV
Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

ÖZET

Türk halkları arasında neslin devamı için, özellikle halkını ve toprağını koruyabilecek vatansever, onurlu bir çocuk sahibi olmak en yüksek değerlerden birisi olmuştur. Bir ağaca meyvesine göre değer verildiği gibi, insanlar da çocuklarıyla değer kazanmışlardır. Bu sosyal, pedagojik değer ve bireysel insani değerler Türk dilini konuşan halkların büyük mirasları olan "Manas" ve "Dede Korkut" destanlarında açıkça sunulmuştur. Manas Destanı'nda Cakıp Han'ın çocuğu olmaması hali kişisel insani bir keder olarak sunulurken, öte yandan Dede Korkut Destanı'nda neslin devamı ve ocağını söndürmeyen bir mirasçısı olması hali toplumun aileden beklediği en yüksek bir gereksinim olarak kabul edilmiştir. Manas ve Dede Korkut eserlerinde neslin devam etmesi boyun yeni ve taze bir güce sahip olarak devamı, gelenek ve göreneklerin korunması, bir diğer deyişle, diğer milletlerle eşit, bir boy ve millet olarak var olmanın temel koşulu olmuştur. İnsanların itibarı, kendi toprağında kendi başına yaşayan toplumun değerlerini ve geleneklerini sürdürebilen ve geliştirebilen erkek evlatların sayılarının artması ile ölçülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Türk halkaları, destan, çocuk, mirasçı, toplum, gelenek.

THE SOCIAL VALUE OF OWNING CHILDREN AMONG THE TURKISH PEOPLE COMMITTED IN "MANAS" AND "DEDE KORKUT"

Prof. Dr. Akmatali ALİMBEKOV
Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

ABSTRACT

The patriot who can protect the people and the land, especially for the continuation of the generation among the Turkic peoples,Having a proud child has been one of the highest values. Worth a tree than its fruit As given, people also gained value with their children. These social, pedagogical values and individual human values are the great legacies of Turkish speaking peoples. “Manas” and “Dede Korkut” are clearly presented in the epics. Cakıp Khan in the Epic of Manas his lack of children is presented as a personal human grief, on the other hand, in the Dede Korkut Saga, the continuation of the generation and the inheritance of the family that does not was accepted as a requirement. The continuation of the generation in the works of Manas and Dede Korkut is a new and The continuation with a fresh power, the preservation of traditions and customs, in other words, with other nations It has been the basic condition of existence as an equal, height and nation. The reputation of the people is in their own land sons who can maintain and develop the values and traditions of the society measured by the increase in numbers.

Keywords: Turkish peoples, epic, child, heir, society, tradition

Bildiri No: BT095

KIRGIZLARDAKİ MİSAFİRPERVERLİK GELENEĞİNİN ÇOCUKLARI HAYATA HAZIRLAMADAKİ YERİ

Prof. Dr. Akmatali ALİMBEKOV
Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

ÖZET

Hazırlanan bu çalışmada, Kırgızların misafirperverlik geleneğinin çocukları hayata hazırlama ve eğitmedeki yerini ortaya koymak amaçlanmıştır. Kırgız halk pedagojisi içerisinde, her yaş düzeyinden insanların, insanlığın en yüksek standartlarına göre yetiştirilmesini hedefleyen ulusal geleneklerinden birisi misfirperverliktir. Evine gelen kişiye, yakın bir akraba mı yoksa yabancı bir insan mı diye bakılmaksızın herkesi sıcak bir şekilde karşılamalarının, sofra açarak ağırlama geleneğinin çok yaygın uygulanışının ve bunun milli bir gelenek haline gelişinin, Kırgızların tarihlerindeki göçmen yaşam şartlarının özellikleri ile yakın bir ilişkisi bulunmaktadır. Misafiri kesilmeyen ev kutlu bir evdir diyerek, sevgi, saygı gösterme bakımından açık fikirli cömert olan bu insanlar, yalnızca yurt içinde değil, aynı zamanda yurt dışında da bu yönleriyle tanınmışlardır. Bu nedenle Kırgız kültüründe önemli bir yeri bulunan Boz-üy ismi verilen çadırların kapıları her zaman açık olmuştur. Evinin kapısı uzun süre çalışnmayan ve misafir gelmeyen insanlar, bu durumdan büyük üzüntü duymuşlardır. Zengin veya fakir farketmeksizin, misafire bakmak, onu ağırlamak ve memnun olarak uğurlamak ev sahibinin kutsal bir görevi sayılmıştır. Bu gelenek, bir yandan Kırgız halkının insanlara karşı büyük saygısını ifade ederken, diğer yandan Kırgız topraklarında seyahat eden ve gezen kimsenin, aç susuz kalmayacağının garantisi olarak görülmüştür. Genç nesiller, çok yönlü sosyal ilişki konusundaki eğitimlerini; misafir karşılama, ağırlama, uğurlama gibi geleneklere aktif katılarak, uygulayarak almışlardır.

Anahtar Kelimeler: Kırgız, misafirperverlik, gelenek, yetiştirme, genç nesiller.

THE PLACE OF THE HOSPITALITY TRADITION IN THE KYRGYANS IN PREPARING CHILDREN TO LIFE

Prof. Dr. Akmatali ALİMBEKOV
Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

ABSTRACT

In this work prepared, the hospitality tradition of the Kyrgyzs prepares children for life and It is aimed to reveal its place in education. In Kyrgyz public pedagogy, all age levels one of the national traditions aimed at bringing people up to the highest standards of humanity hospitality. Regardless of whether the person coming to your home is a close relative or a foreign person welcoming everyone warmly, opening a table and the widespread practice of hospitality and the characteristics of the migrant living conditions in the history of the Kyrgyz, and that this became a national tradition has a close relationship. Saying that a house whose guests are not interrupted is a blessed house, do not show love and respect. These people, who are generous with an open mind, not only at home but also abroad. They are well-known for their aspects. For this reason, Boz-member, which has an important place in Kyrgyz culture, The doors of the tents have always been open. The door of his house is not working for a long time and no guests come people regretted this situation. Looking at the guest, regardless of whether they are rich or poor, It is considered a sacred duty of the host to welcome him and send him off with pleasure. This tradition is While expressing the great respect of the Kyrgyz people towards people, on the other hand, in the Kyrgyz lands It was seen as a guarantee that no one who travels and travels will not go hungry and thirsty. Younger generations, very their education on directional social relations; active in traditions such as welcoming guests, hospitality, farewell by participating and applying.

Keywords: Kyrgyz, hospitality, tradition, upbringing, younger generations

Bildiri No: BT096

ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUĞA SAHİP AİLELERİN KONTROL ODAĞI, AİLE İŞLEVSELLİĞİ VE PSİKOLOJİK İYİ OLMA DURUMLARININ İNCELENMESİ

Gözde Acaray
Yakın Doğu Üniversitesi

Başak Bağlama
Yakın Doğu Üniversitesi
@basak.baglama@neu.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı özel gereksinimli çocuğa sahip ailelerin iç-dış kontrol odağı durumları, aile işlevselliği ile psikolojik iyi olma durumlarının incelenmesidir. Bu araştırmada tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modelleri çok sayıda elemandan oluşan evren hakkında genel bir yargı edinmek amacıyla evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleri şeklindedir. Bu araştırmada da psikolojik iyi olma, aile işlevselliği ve kontrol odağı arasındaki ilişkinin tespit edilmesi amaçlandığından ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte hareket eden değişim varlığını veya derecesini belirlemek için kullanılan modeldir Araştırmanın çalışma grubunu KKTC'nin Lefkoşa ve Girne bölgelerinde yer alan 5 özel ,4 devlet kurumuna bağlı özel eğitim merkezlerine devam eden öğrencilerin anne ve babalarına yapılmıştır. Örneklem ise; özel eğitim gereksinimi olan çocukların olan ebeveynlerinden oluşmaktadır. Araştırmaya toplamda 280 kişi katılmıştır. Araştırmada ölçme aracı olarak Aile Değerlendirme Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve Kontrol Odağı Ölçeği aracılığı ile ebeveynlerden elde edilen verilerin Spearman Korelasyon Analiz Testi, Mann Withney U Testi analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular SPSS 22.0 programına aktarılarak analizi gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın sonucunda, kadın katılımcıların erkek katılımcılara oranla problem çözme ve iletişimde oldukları tespit edilmiştir Katılımcıların yaşları arttıkça davranış kontrolü ve genel işlevlere yönelimleri azalmaktadır. Eğitim düzeyinin düşüklüğü, ekonomik sorunlar, sağlık sorunları gibi durumlarda aile işlevselliği, psikolojik iyi olma hali ve kontrol odakları risk altındadır. Özel gereksinimli çocuğa sahip ailelere sağlanan hizmetlerin aile işlevselliğini psikolojik iyi olma durumu ve kontrol odaklarını pozitif yönde etkilememesi ise yapılan hizmetlerin çoğaltılarak sürekliliğinin arttırılması gerektiği ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özel gereksinimli çocuğa sahip aile, kontrol odağı, öznel psikolojik iyi oluş, aile işlevselliği.

INVESTIGATION OF THE CONTROL FOCUS, FAMILY FUNCTIONALITY AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF FAMILIES WITH SPECIAL NEEDED CHILDREN

Gözde Acaray
Yakın Doğu Üniversitesi

Başak Bağlama
Yakın Doğu Üniversitesi
@basak.baglama@neu.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the internal-external locus of control, family functionality, and psychological well-being of families with children with special needs. In this study, relational scanning model, one of the scanning models, was used. Scanning models are in the form of scanning arrangements made on the whole of the universe or a group, sample or sample taken from it in order to obtain a general judgment about the universe consisting of many elements. In this study, the relational screening model was used as it was aimed to determine the relationship between psychological well-being, family functionality and locus of control. Relational screening model is the model used to determine the existence or degree of change acting together between two or more variables.The study group of the study was made to the parents of students attending private education centers of 5 private and 4 state institutions in Nicosia and Kyrenia regions of the TRNC. . The sample is; It consists of parents of children with special educational needs. A total of 280 people participated in the study. Spearman Correlation Analysis Test and Mann Withney U Test analysis technique of the data obtained from parents through the Family Assessment Scale, Psychological Well-Being Scale and Locus of Control Scale were used as measurement tools in the study. The findings obtained from the research were transferred to the SPSS 22.0 program and analyzed. As a result of the study, it was determined that female participants were in problem solving and communication compared to male participants. As the age of the participants increased, their orientation towards behavior control and general functions decreased. Family functionality, psychological well-being and control centers are at risk in situations such as low education level, economic problems, and health problems. The fact that the services provided to families with children with special needs do not affect family functionality, psychological well-being and control centers positively reveals that the services provided should be increased and their continuity should be increased.

Keywords: Family with a child with special needs, locus of control, subjective psychological well-being, family functionality.

Bildiri No: BT097

COVİD-19 SÜRECİNDE UYGULANAN ZORUNLU UZAKTAN EĞİTİMDE SANAL MATERYAL OLARAK ARTTIRILMIŞ GERÇEKLİK UYGULAMASININ KULLANIMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN ADAYLARININ GÖRÜŞLERİ

Öğr.Gör Erkan Bal
Yakın Doğu Üniversitesi
@erkan.bal@neu.edu.tr

ÖZET

Bu çalışma covid-19 sürecinde uygulanan zorunlu uzaktan eğitimde arttırılmış gerçeklik uygulamasının kullanımına ilişkin öğretmen adaylarının görüşlerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma nicel bir çalışma olup öğrencilerden tecrübe ettikleri uzaktan eğitim' de arttırılmış gerçeklik uygulamasına yönelik görüşlerinin analizine göre modellenmiştir. Araştırmanın, çalışma grubunu Yakın Doğu Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim İş Öğretmenliği ve Sınıf Öğretmenliği bölümünde eğitim gören gönüllü 20 öğrenciden oluşturulmuştur. Çalışma grubu uzaktan eğitim olarak verilen temel çizim derslerine kayıtlı öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilere Çizmeleri için verilen geleneksel somut materyaller yerine Augmented reality - arttırılmış gerçeklik uygulaması içerisinden kendilerine obje seçmeleri istenmiş ve bu objeleri telefon, tablet ve bilgisayardan 3d olarak sınırsız farklı açılardan çizebilmişlerdir. Dönem sonunda, hazırlanan uzaktan eğitimde arttırılmış gerçeklik uygulamasının kullanımına ilişkin öğretmen adaylarının görüşleri anketi uygulanmıştır. Bu araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğretmen adaylarının uzaktan eğitimde arttırılmış gerçeklik uygulamasının kullanımına ilişkin görüşlerinin genel olarak olumlu yönde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Uzaktan eğitimde kullanılan arttırılmış gerçeklik uygulamalarının sanatsal eğitimlerde' de olumlu katkılar sağlayacağı ve ileride örgün eğitime destek olabileceği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Eğitim, Arttırılmış Gerçeklik, Materyal, Resim, Çizim, Öğretmen, COVİD-19

THE OPINIONS OF THE TEACHERS ON THE USE OF REALITY APPLICATION INCREASED AS VIRTUAL MATERIAL IN COMPULSORY DISTANCE EDUCATION APPLIED IN THE COVID-19 PROCESS

Öğr.Gör Erkan Bal
Yakın Doğu Üniversitesi
@erkan.bal@neu.edu.tr

ABSTRACT

This study was carried out to determine the opinions of pre-service teachers on the use of augmented reality application in compulsory distance education applied in the covid-19 process. The research is a quantitative study and modeled according to the analysis of the students' opinions about the augmented reality application in distance education. The study group of the study was composed of 20 volunteer students studying at the Department of Painting and Classroom Teaching at Near East University Atatürk Education Faculty. The study group consists of students enrolled in basic drawing lessons given as distance education. Students were asked to choose objects from Augmented reality - augmented reality application instead of the traditional concrete materials given to them to draw, and they were able to draw these objects in unlimited different angles on the phone, tablet and computer in 3d. At the end of the term, a questionnaire of opinions of pre-service teachers regarding the use of augmented reality application in distance education was applied. According to the findings obtained from this study, it was concluded that the opinions of the teacher candidates about the use of augmented reality application in distance education were generally positive. It has been determined that the augmented reality applications used in distance education will contribute positively to artistic education and can support formal education in the future.

Keywords: Distance Education, Augmented Reality, Material, Painting, Drawing, Teacher, COVID-19

Bildiri No: BT098

OKUL YÖNETİCİLERİNİN BİLGİ, MEDYA ve TEKNOLOJİ BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ : LEFKOŞA ÖRNEĞİ

Doç.Dr. Behçet Öznacar
Yakın Doğu Üniversitesi
@behcet.oznacar@neu.edu.tr

Öğr.Gör.Yücehan Yücesoy
Yakın Doğu Üniversitesi
@yucehan.yucesoy@neu.edu.tr

Arş.Gör.Burak Demir
Yakın Doğu Üniversitesi
@burak.demir@neu.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın genel amacı Kuzey kıbrıs Türk Cumhuriyetinde yer alan ve görev yapmakta olan okullarda bulunan okul yöneticilerinin günümüz bilgi medya ve teknolojik becerilerinin ne düzeyde olduğunun belirlenmesi ve gerekli önerilerin yapılmasıdır. Araştırma nicel araştırma türlerinden olan tarama yöntemi kullanarak yapılmıştır. Çalışmada Esin Hazar tarafından geliştirilmiş olan 5 li likert tipinde olan Bilgi ,Medya ve Teknolojik Becerilerin değerlendirilmesi ölçeği kullanılmıştır. Araştırma 21 okul yöneticisinin katılımı ile gerçekleşmiştir. Katılımcılar Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde ikamet etmekte olup araştırmaya gönüllülük esası ile katılmışlardır. Çalışmanın veri toplama aşaması Covid -19 pandemisi nedeni ile online ortamda gerçekleşerek Google Form üzerinden temin edilmiştir.Araştırma Şuan veri toplama aşamasında olup elde edilen verilerin tablolaştırılarak vereceği sonuçlara göre okul yöneticilerine çeşitli önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Yöneticileri,Bilgi,Medya,Teknoloji

EVALUATION OF KNOWLEDGE, MEDIA AND TECHNOLOGY SKILLS OF SCHOOL MANAGERS: THE NICOSIA CASE

Öğr.Gör.Yücehan Yücesoy
Yakın Doğu Üniversitesi
@yucehan.yucesoy@neu.edu.tr

Arş.Gör.Burak Demir
Yakın Doğu Üniversitesi
@burak.demir@neu.edu.tr

ABSTRACT

The general purpose of this research is to determine the current level of information, media and technological skills of school administrators in the Turkish Republic of Northern Cyprus Turkish Republic and to make the necessary suggestions. The research was carried out using the scanning method, which is one of the quantitative research types. In the study, a 5-point Likert-type Scale of Information, Media and Technological Skills developed by Esin Hazar was used. The research was conducted with the participation of 21 school administrators. Participants reside in the Turkish Republic of Northern Cyprus and participated in the research on a voluntary basis. The data collection phase of the study was carried out online due to the Covid -19 pandemic and was obtained via Google Form. The research is currently in the data collection phase and various suggestions will be made to school administrators according to the results of the data obtained by tabulating.

Keywords: School Administrators, Information, Media, Technology

Bildiri No: BT099

GENEL BAKIŞ VE KURAMSAL TEMELLERİ AÇISINDAN ÖĞRETİM STRATEJİLERİ

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
@etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ÖZET

Strateji, önceden belirlenen bir amaca ulaşmak için izlenmesi gereken yol ve yöntemi tamamlayan parçalardan her biri; bir şeyi elde etmek için izlenen yol ya da bir amaca ulaşmak için geliştirilen bir planın uygulanması; bir hedefe varmak için işlemlerin tamamını planlama ve koordine etme sanatı olarak tanımlamaktadır. Askeriyede, ekonomide, coğrafyada vb. farklı alanlarda kullanılan stratejinin kullanım yerlerinden birisi de öğretimdir. Dersin hedeflerine ulaşmayı sağlayan oldukça genel bir yaklaşımı ifade eden öğretim stratejisi, konu alanının seçimi, örgütlenmesi ve öğretim yöntemlerinin belirlenmesi gibi işlemleri içermektedir. Öğretim stratejileri genel yollar olup, önerilen etkinlik türlerinden seçilen bir çizgi izlenerek öğretme yöntemlerini belirlemektedir. Bu bağlamda öğretim stratejisi, "eğitim yaklaşım ve modelleri çerçevesinde belirlenmiş amaç ve ilkelere ulaşmak için eğitim koşulları ile öğrencilerin düzeylerine göre yöntem, materyal, araç-gereç, etkinlik gibi eğitim kaynaklarını planlama ve uygulama" demektir. Başka bir deyişe, bir dersin amaçlarına ulaşmak için öğretim sürecinin bütün boyutlarına yön veren öğretim stratejisi, öğretim amaçlarına uygun olan yöntemlerin, materyallerin, araç-gereçlerin seçilmesine ve öğretimi yönlendirme etkinliklerine yön veren genel bir yaklaşımdır. Konuyla ilgili alanyazın incelendiğinde öğretim stratejileriyle ilgili farklı sınıflandırmaların yapıldığı görülmektedir. Ulaşılan kaynaklarda öğretim stratejileriyle ilgili en çok kabul gören sınıflandırmalardan biri Jacobsen ve arkadaşlarına ait olup bunlara göre öğretim stratejileri sunuş yoluyla öğretim stratejisi, buluş yoluyla öğretim stratejisi ve araştırma-inceleme yoluyla öğretim stratejisi olarak üç sınıfa ayrılmaktadır. Bu çalışma, genel bakış ve kuramsal temelleri açısından sunuş yoluyla öğretim stratejisi, buluş yoluyla öğretim stratejisi ve araştırma-inceleme yoluyla öğretim stratejisinin genel özelliklerini, üstün ve sınırlı yönleri ile bu stratejilerin kullanımında en fazla yapılan hataları açıklamak amacıyla yapılmıştır. Öte yandan sunuş yoluyla öğretim stratejisi içerisinde ezbere ve anlamlı öğrenme, yüzeysel ve derin öğrenme ile tümdengelim kuramına; buluş yoluyla öğretim stratejisi içerisinde keşfetme, sezgisel düşünme ve tümevarım kuramına; araştırma-inceleme yoluyla öğretim stratejisi içerisinde ise problem çözmeye yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğretim stratejileri, sunuş stratejisi, buluş stratejisi, araştırma-inceleme stratejisi.

TEACHING STRATEGIES IN TERMS OF OVERVIEW AND THEORETICAL FOUNDATIONS

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
@etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ABSTRACT

Strategy, each of the parts that complement the path and method to be followed in order to reach a predetermined goal; the path to achieve something or the implementation of a plan developed to achieve a goal; It defines it as the art of planning and coordinating all processes to arrive at a goal. In the military, economy, geography, etc. One of the uses of the strategy used in different fields is teaching. The teaching strategy, which expresses a very general approach that enables to reach the goals of the course, includes processes such as selection of the subject area, organization and determination of teaching methods. Instructional strategies are general ways and determine the teaching methods by following a line selected from the suggested activity types. In this context, teaching strategy means "planning and implementing educational resources such as methods, materials, tools-equipment, activities according to the educational conditions and students' levels in order to achieve the goals and principles determined within the framework of educational approaches and models." In other words, the teaching strategy that guides all aspects of the teaching process in order to achieve the goals of a course is a general approach that guides the selection of methods, materials, tools and equipment suitable for teaching purposes and the activities of teaching orientation. When the literature on the subject is examined, it is seen that different classifications are made about teaching strategies. One of the most accepted classifications about teaching strategies in the sources accessed belongs to Jacobsen et al.According to these, teaching strategies are divided into three classes as teaching strategy by presenting teaching strategy, teaching through discovery strategy and inquiry based teaching strategy. This study was conducted in order to explain the general features, superior and limited aspects of teaching through presentation strategy, discovery teaching strategy and inquiry-based teaching strategy in terms of its general view and theoretical foundations, and the most mistakes made in the use of these strategies. On the other hand, rote learning and meaningful learning, superficial and deep learning and deductive theory within the teaching strategy through presentation; discovery, heuristic thinking and induction theory in discovery teaching strategy; Problem solving is included in the inquiry-based teaching strategy.

Keywords: Instructional strategies, presentation strategy, discovery strategy, research-review strategy.

Bildiri No: BT100

GÜNDELİK HAYAT VE KOLEKTİF BELLEK: SAKARYA'DA SURİYELİ ESNAFLARIN İŞLETMELERİNDE YER ALAN SEMBOLLER ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Handan Akyiğit
Sakarya Üniversitesi,
@hakyigit@sakarya.edu.tr

ÖZET

Gündelik hayatta içinden geçip gittiğimiz, gündelik ihtiyaçlarımızı temin ettiğimiz birçok mekan vardır. Hızlıca içinden geçip gittiğimiz bu mekanlar, sahiplerinin kendilerini dünyaya açtığı, sembol ağlarıyla ördüğü ve dolayısıyla ideolojilerini, duygularını ve anılarını tanımladıkları küçük mekanları olabilir. Çünkü sembol ve eşya insanın uzantısıdır. Dolayısıyla semboller ve eşyalar bireyselden kolektife uzanan bir kimlik haritasının gösterenleridir. Özneler tarafından inşa edilen ve tasarlanan bu mekanlar aslında her birimizin kolektif hafızasından ögeler içerir. Özellikle göçmenlik deneyimi yaşayan özneler arasında mekân, yeni yerleşim alanına yönelik aidiyet bilincinin göstergesiyle birlikte kültürleşme aktarımında önemli bir temsil olarak karşımıza çıkmaktadır. Mekanları dolduran eşyalar ve semboller bireyi kendisine ve çevresine ekleyen hafıza bağları oluşturur. Bu bağlamda çalışma Sakarya'da emek piyasasına 2012 yılından sonra dahil olan Suriyeli işletme sahibi olan mültecilerin kent, aidiyet ve sınıf parametreleri üzerinden "mülteci olma" deneyimini açıklamayı amaçlayan bir saha araştırmasının ürünüdür. Saha araştırması yarı yapılandırılmış görüşme formlarıyla ve yüz yüze yapılan görüşmelerle 2019 yılında yapılmıştır. Çalışmada yer alan görüşmeler 12 erkek 4 kadın toplamda 16 kişi olmak üzere Sakarya'da yaşamakta olan esnaflık yapan Suriyeli işletme sahipleri ile gerçekleştirilmiştir. Gündelik hayat, kolektif bellek ve mekan-aidiyet ilişkisini açığa çıkartabilmek için işletmelerde kullanılan sembollerin içerik analizi yapılmıştır. Sembolleri milliyetçilik (Türk bayrağı, Suriye Bayrağı, Osmanlı tuğrası, harita) ve dinsel ve geleneksel (fotoğraf, ayet, nazar boncuğu, tütsüler, minyatürler) ve toplumsal cinsiyet sembolleri (futbol, tespih) olarak üç bölümde incelenmiştir.

Anahtar kavramlar: Kimlik, Aidiyet, Kolektif Bellek, Gündelik Hayat.

DAILY LIFE AND COLLECTIVE MEMORY: AN EVALUATION OF SYMBOLS IN THE BUSINESS OF SYRIAN SHOPKEEPERS IN SAKARYA

Handan Akyiğit
Sakarya Üniversitesi,
@hakyigit@sakarya.edu.tr

ABSTRACT

There are many places in daily life that we pass through and meet our daily needs. These spaces that we quickly pass through may be small spaces where their owners open themselves to the world, weave them with symbol webs and thus define their ideologies, feelings and memories., because the symbol and the item are the extension of the human. So symbols and items are signifiers of an identity map that ranges from individual to collective. These spaces, built and designed by subjects, actually contain elements from the collective memory of each of us. Especially among subjects with immigration experience, space appears as an important representation in the transfer of acculturation together with the indication of the awareness of belonging towards the new settlement area. The items and symbols that fill the spaces create memory bonds that add the individual to himself and his environment. In this context, the study is the product of a field study aiming to explain the "refugee status" experience of Syrian business owners who joined the labor market in Sakarya after 2012, through the parameters of the city, belonging and class. Field research was conducted in 2019 with semi-structured interview forms and face-to-face interviews. The interviews in the study were conducted with Syrian business owners who are shopkeepers living in Sakarya, 12 men and 4 women in total, 16 people. In order to reveal the relationship between daily life, collective memory and place-belonging, content analysis of the symbols used in enterprises was made. Its symbols are examined in three sections as nationalism (Turkish flag, Syrian flag, Ottoman signature, map), religious and traditional symbols (photography, verse, evil-eye bead, incense, miniatures) and gender symbols (football, rosary).

Keywords: Identity, Belonging, Collective Memory, Daily Life

Bildiri No: BT101

YAŞAMA ÇABASI OLARAK İNTİHAR: PSİKANALİTİK BİR BAKIŞ

Çağla Pınar Sevinç Yalçın
İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa
@caglapnr@yahoo.com

ÖZET

Dünya çapında her yıl hayatını kaybeden neredeyse bir milyon insanla birlikte, küresel halk sağlığına şaşırtıcı büyüklükte zarar veren bir davranış olan intihar küresel boyutta karmaşık bir halk sağlığı sorunudur (World Health Organization, 2016). İntihar eylemlerini ve dürtülerini anlama çabasında, esas olarak üç grup açıklayıcı yapıdan yararlanılabilir. Saldırganlığın ifadesi kendine ve özellikle ebeveynlerin içe atmalarına karşı intihar; intikamcı, dikkat çekici ve arz arayan manipülatif davranış olarak intihar; ve daha açık bir şekilde hayali bir dünya için psikotik bir çaba ile olan girişimler. Bunların ilk ikisi daha depresif bir yapı için değerlendirilebilirken, sonuncusu şizofreni hastaları ile yapılan çalışmalardan aşinadır (Erlich,1978). Klasik Freud'cu hipoteze göre, depresyonun saldırgan dürtülerin dışa doğru değil, içe dönük olarak benliğe doğru yöneltilmesinin bir sonucu olduğunu savunur. Freud' un Yas ve Melankoli (1917) makalesinde bu düşünce tarzını gelişimi açıkça görülebilmekteyse de Haz İlkesinin Ötesinde (1920) "ölüm dürtüsü" olarak adlandırdığı kendine zarar verme dürtüsünün evrenselliği düşüncesiyle doruğa çıkmaktadır. Öte yandan Klein (1964) depresyon ve intihar kavramlarına nesne ilişkileri açısından bakarak bu kavramları genişletmiştir. Klein'a göre bazı depresif kişiler içerdeki ve dışardaki iyi nesnelerle birlik olma özlemiyle bu eylemi gerçekleştirirler. Kendilik psikolojisi okuluna göre ise agresyonun kendiliğe ya da infantil evebeyn imago kaybına yöneltilmesinden ziyade, depresyon kendilik nesnesi deneyimindeki bir başarısızlığın sonucu olarak görülmektedir. Kohut'a (1971) göre aynalanma, idealleştirme, ikizlik gibi tüm kendilik nesnesi deneyimlerindeki başarısızlıkların bir sonucu olarak, yani idealize ebeveyn kendilik nesnesi tarafından uygun yanıtların olmaması durumları en sık daha şiddetli depresyon vakalarıyla ilişkilendirilir. Öte yandan Winnicott 'a (1974) göre pek çok kişi hayatlarını intiharla bir çözüm bulmayı düşünerek geçirir. O'na göre bu arayış zaten ruhlarında var olmuş olan bu deneyimin bedenlerinde de gerçekleşmesidir.

Anahtar Kelimeler: İntihar, Agresyon, Saldırganlık, Kendine Zarar Verme, Nesne İlişkileri

SUICIDE AS A LIVING EFFORT: A PSYCHANALYTIC VIEW

Çağla Pınar Sevinç Yalçın
İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa
@caglapnr@yahoo.com

ABSTRACT

Suicide is a complex public health problem on a global scale, with nearly a million people dying each year worldwide, a behavior that causes a staggeringly damaging global public health (World Health Organization, 2016). In the effort to understand suicidal acts and motives, mainly three groups of explanatory structures can be used. Expression of aggression is suicide against self and especially parental introversion; suicide as vengeful, conspicuous, and supply-seeking manipulative behavior; and, more precisely, attempts with a psychotic effort for an imaginary world. While the first two of these can be evaluated for a more depressive nature, the last one is familiar from studies with schizophrenia patients (Erlich, 1978). According to the classical Freudian hypothesis, he argues that depression is the result of aggressive impulses directed towards the ego, not outward. Although the development of this way of thinking can be clearly seen in Freud's article on Mourning and Melancholy (1917), Beyond the Pleasure Principle (1920) it culminates with the idea of the universality of the self-harming drive that he calls the "death drive". On the other hand, Klein (1964) examined the concepts of depression and suicide in terms of object relations and expanded these concepts. According to Klein, some depressed people perform this action with a longing for unity with good objects inside and outside. According to the school of self psychology, depression is seen as a result of a failure in the self-object experience rather than directing aggression to the self or to the loss of infantile parent imago. According to Kohut (1971), as a result of failures in all self-object experiences such as mirroring, idealization, twinness, that is, the absence of appropriate responses by the idealized parental self-object is most frequently associated with more severe depression cases. On the other hand, according to Winnicott (1974), many people spend their lives thinking about finding a solution by suicide. According to him, this search is the realization of this experience that already existed in their souls, also in their bodies.

Keywords: Suicide, Aggression, Aggression, Self-Injury, Object Relations

Bildiri No: BT102

THE RELATIONSHIP BETWEEN RUMINATION, EMOTIONAL AWARENES, ANGER AND DEPRESSION IN ABUSED ADOLESCENTS

Çağla Pınar Sevinç Yalçın
İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa
@caglapnr@yahoo.com

ABSTRACT
Child abuse and conflicts within the family have become significant risk factors for emotional and behavioral problems among children and adolescents (Haggerty, Sherrod, Garmezy, & Rutter, 1996; Turner, Finkelhor, & Ormrod, 2006). On the basis of extensive reports, trauma occurred during childhood has been argued to have the ability to affect children's psychological development and adjustment seriously (Cicchetti, Ackerman, & Izard, 1995; Cloitre, Miranda, StovallMcClough, &Han, 2005). Maltreatment victimization, for instance, especially during adolescence or beginning in childhood and persisting into adolescence, is an expected cause of subsequent perpetration. Therefore, developmental theories sustain that what occurs early in the life has a signi ficant importance for later development. The aim of this study was to investigate the moderator role of rumination on the relation between emotion clarity as an indicator of emotional awareness, trait anger and depression levels of abused adolescents. Five hundred sixty four high school students (262 females, 302 males) completed Childhood Trauma Questionnaire (CTQ), Trait Meta Mood Scale (TMMS), Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ), Trait Anger and Anger Expression Inventory (STAXI) and Beck Depression Inventory (BDI). Among five hundred sixty four students, 175 students (96 female, 79 male) were found to be abused by their parents through CTQ. The differences between trait anger and depression levels of abused and non-abused adolescents were analysed. The results showed that there is a significant difference between trait anger and depression levels of abused and non-abused groups. Moreover, moderator role of rumination was found to exist in the abused group.

Keywords: Rumination, Abuse, Emotion Awareness, Anger, Depression

Bildiri No: BT103

MADDE KULLANIM BOZUKLUĞU TEDAVISINDE BILIŞSEL DAVRANIŞÇI YAKLAŞIM

Duygu Çağlın Bacak
İstanbul Arel Üniversitesi

ÖZET

Dünya Sağlık Örgütü tarafından bağımlılık, düzenli ve devamlı olarak madde kullanımının artışı (WHO,1964), maddeyi kullandıktan sonra yaşanan duygudurumu yaşamak için yoğun istek duyulması ve maddenin kesilmesi sonucunda maddeye özgü gelişen sendromun görülmesi olarak tarif edilmiştir (WHO, 1994). DSM 5'te madde bağımlılığı ve madde kötüye kullanımı başlıkları kaldırılarak madde kullanım bozukluğu tanısı altında ölçütlerine yer verilmiştir (APA, 2013). Karşılanan madde kullanım bozukluğu tanı ölçütlerinin sayısına göre madde kullanım bozukluğunun şiddeti belirlenmiştir. İki - üç belirti ağır olmayan, dört- beş belirti orta derece ve altı ya da üstü ağır olarak derecelendirilmiştir (APA, 2013). Alkol; kafein; kenevir; varsandıranlar; uçucular; opiyatlar; dinginleştirici, uyutucu ve kaygı gidericiler; uyarıcılar; tütün ve diğer maddeler olmak üzere 10 ayrı madde kümesi madde ile ilişkili bozukluklar tarafından kapsanmaktadır. 10 ayrı madde kümesinin her biri içerisinde madde kullanım bozukluğu tanısı yer almaktadır (APA, 2000). Avrupa 2016 yılı verilerine göre 88 milyonun üzerinde yani avrupadaki 15-64 yaş arası nüfusun dörtte birinin üzerinde kişinin bir dönem madde kullanmaktadır. Madde kullanımı kişi sayısına cinsiyetlere göre bakıldığında 54.3 milyon erkeğin ve 34.8 milyon kadın kullandığı tespit edilmiştir (EMMCDA, 2016). Bilişsel davranışçı terapinin esrar kullanım bozukluğunda (Hendiks, Scheeve Blanken, 2012; Kaminer, Burleson, Burke ve Litt, 2014; Litt, Kadden ve Petry, 2013); kokain bağımlılığında (Petitjean ve ark., 2014); Opiad bağımlığında (Ling, Hillhouse, Ang, Jenkins ve Faney, 2013) etkinliği yapılan literatür taramasınca görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : Madde kullanımı , Bilişsel yaklaşım, Tedavi

COUNCIL-BEHAVIORAL APPROACH IN THE TREATMENT OF SUBSTANCE USE DISORDERS

Duygu Çağlın Bacak
İstanbul Arel Üniversitesi

ABSTRACT

Addiction has been described by the World Health Organization as the increase in regular and continuous substance use (WHO, 1964), an intense desire to experience the mood after using the substance, and the appearance of a substance-specific syndrome as a result of withdrawal (WHO, 1994). In DSM 5, the titles of substance addiction and substance abuse were removed and criteria were included under the diagnosis of substance use disorder (APA, 2013). The severity of the substance use disorder was determined according to the number of substance use disorder diagnostic criteria met. Two to three symptoms were graded as mild, four to five symptoms as moderate, and below or above severe (APA, 2013). Alcohol; caffeine; hemp; hypotheses; volatiles; opiates; calming, drowsy and anxiety relievers; stimulants; 10 separate item clusters, namely tobacco and other substances, are covered by substance-related disorders. A diagnosis of substance use disorder is included in each of 10 different item sets (APA, 2000). According to European data for 2016, over 88 million people, that is, over a quarter of the population aged 15-64 in Europe, use drugs for a period. Considering the number of people using substance use by gender, it was determined that 54.3 million men and 34.8 million women used it (EMMCDA, 2016). Cognitive behavioral therapy in cannabis use disorder (Hendiks, Scheeve Blanken, 2012; Kaminer, Burleson, Burke, & Litt, 2014; Litt, Kadden, & Petry, 2013); in cocaine addiction (Petitjean et al., 2014); Its effectiveness in opiad addiction (Ling, Hillhouse, Ang, Jenkins, & Faney, 2013) has been seen in the literature review.

Keywords: Substance use, Cognitive approach, Treatment

Bildiri No: BT104

TRAVMATIK YAŞAM OLAYLARINA FARKLI BIR YAKLAŞIM: TRAVMA SONRASI BÜYÜME

Duygu Çağlın Bacak
İstanbul Arel Üniversitesi

ÖZET

Ciddi bir hastalık, tarafik kazası, sevdiğin ya da yakın birinin kaybı gibi büyük yaşamsal olaylar ya da çok stresli olaylar yıkıcı davranışsal, psikolojik ya da duygusal olumsuz sonuçlara neden olabilir (Taku, Cann, Tedeschi ve Calhoun, 2009). Travma psikolojik sıkıntı, depresyon, kaygı hatta travma sonrası stres bozukluğunu gibi çevresel koşullara kişisel uyum üzerinde olumsuz etkilere neden olabilir (Bostock, Sheikh ve Barton, 2009; Calhoun ve Tedeschi, 2001). Ancak travmatik olayı deneyimlemenin algılanan olumlu sonuçlarını öne süren araştırmalar litaretürde artmaktadır (Ramos ve Leal, 2013). Travma sonrası büyüme kavramı Calhoun, Cann, Tedeschi ve McMillan (2000) tarafından "büyük bir yaşam krizi ile mücadeleden kaynaklanan önemli olumlu değişim deneyimi" olarak tanımlanmaktadır (s.521). Travma sonrası büyümenin gözlemlendiği beş alan kişilik dayanıklılığı, yeni olasılıklar, diğerleri ile ilişkiler, hayatın anlamı ve ruhani değişiklilikler alanları olarak tanımlanmıştır(Tedeschi ve Calhoun, 2004). Stres, kişilik özellikleri, duyguları açığa vurma, baş etme stratejileri, sosyal destek, çevresel özellikler, dünyaya iişkin varsayımlar, ruminasyon şekli, ruhanilik ve iyimserlik travma sonrası büyüme ile ilişkili faktörler olarak bulunmuştur (Ramos ve Leal, 2013). Travma sonrası büyüme kavramı savaş, doğal felaketler, kazalar, tecavüz, cinsel saldırı, yakının ölümü, HIV enfeksiyonu, miyokardiyal enfarktüs, kemikiliği nakli, kronik hastalıklar ve kanseri de içeren oldukça zorlayıcı yaşam olaylarında algılanan olumlu çıktıyı değerlendirmede kullanılmaktadır (Ramos ve Leal, 2013). Klinik psikoterapide kullanılan belirli tekniklerin travmatik olay sonra travma sonrası büyümeyi sağladığı belirlenmiştir (Calhoun ve Tedeschi, 2004).

Anahtar Kelimeler: Travma, Travma Sonrası Büyüme, Yaşam

A DIFFERENT APPROACH TO TRAUMATIC LIFE EVENTS: GROWTH AFTER TRAUMA

Duygu Çağlın Bacak
İstanbul Arel Üniversitesi

ABSTRACT

Major life events such as a serious illness, injury accident, the loss of a loved one or a close person or very stressful events can cause devastating behavioral, psychological or emotional negative consequences (Taku, Cann, Tedeschi, & Calhoun, 2009). Trauma can cause negative effects on personal adaptation to environmental conditions such as psychological distress, depression, anxiety, and post-traumatic stress disorder (Bostock, Sheikh & Barton, 2009; Calhoun & Tedeschi, 2001). However, studies suggesting the perceived positive consequences of experiencing the traumatic event are increasing in literature (Ramos & Leal, 2013). Post-traumatic growth concept is defined by Calhoun, Cann, Tedeschi, and McMillan (2000) as “an important positive change experience resulting from struggling with a major life crisis” (p.521). The five areas where post-traumatic growth is observed are defined as personality resilience, new possibilities, relationships with others, meaning of life, and spiritual changes (Tedeschi & Calhoun, 2004). Stress, personality traits, revealing emotions, coping strategies, social support, environmental characteristics, assumptions about the world, rumination style, spirituality and optimism were found to be factors associated with post-traumatic growth (Ramos & Leal, 2013). The concept of post-traumatic growth is used to evaluate perceived positive outcome in highly challenging life events, including war, natural disasters, accidents, rape, sexual assault, death of a relative, HIV infection, myocardial infarction, bone marrow transplantation, chronic diseases, and cancer (Ramos & Leal, 2013) . It has been determined that certain techniques used in clinical psychotherapy provide post-traumatic growth after a traumatic event (Calhoun & Tedeschi, 2004).

Keywords: Trauma, Posttraumatic Growth, Life

Bildiri No: BT105

İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME YÖNTEMİNDE YER ALAN GÜNCEL TEKNİKLER

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi
etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ÖZET

Tekrar ya da yaşantı yoluyla organizmanın davranışlarında oluşan kalıcı izli değişiklikler öğrenme olarak tanımlanmaktadır. İnsan nasıl öğrenir, nitelikli, etkili ve kalıcı öğrenme nasıl olur, öğrenme için hangi yol ve yöntemler kullanılmalıdır, öğrenmede bireysel farklar var mıdır vb. birçok sorunun cevabı geçmişten günümüze kadar merak ve araştırma konusu olmuş ve konuyla ilgili birçok araştırma yapılmıştır. Yukarıda belirtilen sorulara cevap niteliğinde olan ve literatürde yerini alan öğrenme yöntemlerinden birisi de 'İşbirliğine Dayalı Öğrenme Yöntemi'dir. Öğrenme üzerinde olumlu etkilerinin bilimsel araştırmalarla kanıtlandığı işbirliğine dayalı öğrenme yöntemi ulusal ve uluslararası eğitim literatüründe, öğretim ve öğrenme sürecinde yerini almıştır. İşbirliğine dayalı öğrenme Türkçe literatürde öğrenme modeli, öğrenme yaklaşımı, öğretim stratejisi, öğrenme yöntemi olarak da farklı kavramlar altında ele alınmaktadır. Ancak model, yaklaşım, strateji ve yöntem kavramlarının teorik anlamlarından yola çıkıldığında ilgili kavramı "İşbirliğine Dayalı Öğrenme Yöntemi" olarak isimlendirmek de mümkündür. Öte yandan bu kavramın "öğrenme yöntemi" olarak kullanıldığına da literatürde geniş ölçekte rastlanmaktadır. Bu çalışmada kullanılan "İşbirliğine Dayalı Öğrenme Yöntemi" yukarıda farklı isimlendirmeler altında yer alan tüm kavramları kapsayıcı bir şekilde ve aynı anlamda kullanılmaktadır. İşbirliğine dayalı öğrenme, öğrencilerin ortak amaç doğrultusunda gruplar halinde çalışarak ve birbirlerinin öğrenmesine yardım ederek öğrenmeyi gerçekleştirme sürecidir. En genel ifadeyle eğitimin her aşamasında uygulanabilen ve öğrenci merkezli bir öğrenme yöntemi olan işbirliğine dayalı öğrenme, öğrencilerin bir öğrenme konusunda grup içerisinde heterojen, gruplar arasındaysa homojen bir yapıda, ortak amaç birliği içerisinde çalıştıkları, öğrenmelerini kolaylaştırdıkları, öz güven ve öz saygılarını yükselttikleri, iletişim, eleştirel düşünme, problem çözme ve sosyal becerilerini geliştirdikleri bir öğrenme yöntemi olarak tanımlanabilir. "Birlikte öğrenme", "işbirliği işbirliği", "takım-oyun-turnuva", "takım/küme destekli bireyselleştirme", "grup araştırması", "birlikte soralım birlikte öğrenelim", "birleştirilmiş işbirlikli okuma ve kompozisyon", "öğrenci takımları-başarı bölümleri", "akademik çelişki/anlaşmazlık", "okuma-yazma-uygulama", "karşılıklı soralım / sorgulama" literatürde yer alan ve daha fazla bilenen işbirliğine dayalı öğrenme teknikleridir. Bu çalışmada ise işbirliğine dayalı öğrenme yöntemi içerisinde olup ancak ulusal literatürde fazla yer almayan, bilinmeyen "birleştirme (Jigsaw): birleştirme I-II-III-IV, ters birleştirme ve konu birleştirme" olarak isimlendirilen işbirliğine dayalı öğrenme yönteminin teknikleri kapsamlı bir bütünlük içerisinde ele alınmış ve özellikleri açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İşbirliğine dayalı öğrenme, öğrenme-öğretim yöntem ve teknikleri.

CURRENT TECHNIQUES IN COLLABORATIVE LEARNING METHODS

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi
etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ABSTRACT

Permanent changes in the behavior of the organism through repetition or experience are defined as learning. How a person learns, how is qualified, effective and permanent learning, what ways and methods should be used for learning, are there individual differences in learning, etc. The answer to many questions has been the subject of curiosity and research from the past to the present, and many studies have been conducted on the subject. One of the learning methods that is an answer to the questions mentioned above and takes its place in the literature is the "Cooperative Learning Method". Collaborative learning method, whose positive effects on learning are proven by scientific research, has taken its place in the national and international education literature, in the process of teaching and learning. Cooperative learning is discussed under different concepts in the Turkish literature as learning model, learning approach, teaching strategy and learning method. However, based on the theoretical meanings of the concepts of model, approach, strategy and method, it is possible to name the related concept as “Cooperative Learning Method”. On the other hand, the use of this concept as a "learning method" can be found on a large scale in the literature. The "Cooperative Learning Method" used in this study is used in an inclusive manner and with the same meaning for all the concepts under different names above. Cooperative learning is the process of realizing learning by working in groups towards a common goal and helping each other learn. Cooperative learning, which is a student-centered learning method that can be applied at every stage of education in most general terms, means that students work in a heterogeneous structure within a group, and in a homogeneous structure between groups, in a unity of common purpose, facilitating their learning, increasing their self-confidence and self-esteem, communication, It can be defined as a learning method in which they develop critical thinking, problem solving and social skills. "Learning together", "cooperative collaboration", "team-game-tournament", "team / cluster-supported individualization", "group research", "let's ask together, learn together", "collaborative reading and composition", "student teams- Success sections ”,“ academic conflict / disagreement ”,“ literacy-practice ”,“ mutual questioning / questioning ”are collaborative learning techniques that are more well known in the literature. In this study, the techniques of the cooperative learning method, which are called "Jigsaw: joining I-II-III-IV, reverse joining and subject merging", which are included in the cooperative learning method, but do not take place in the national literature, are discussed in a comprehensive integrity. taken and its properties are explained.

Keywords: Cooperative learning, learning-teaching methods and techniques.

Bildiri No: BT106

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE FEN BİLİMLERİ VE BİLGİSAYARA YÖNELİK TUTUMLAR İLE AKADEMİK BAŞARININ SINIF DÜZEYİ VE BÖLÜM TERCİH SIRASI AÇISINDAN İNCELENMESİ

Prof.Dr.Oğuz SERİN

Lefke Avrupa Üniversitesi
@oserin@eul.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, Eğitim fakültesi lisans ve lisansüstü öğrencilerinin Fen Bilimlerine ve bilgisayara yönelik tutumları ile fen ve bilgisayar başarıları ve genel akademik başarılarının öğrenim gördükleri sınıf düzeyi ve bölüm tercih sırasına göre anlamlı farklılıkların olup olmadığını incelemektir. Araştırmanın diğer amacı da lisans ve lisansüstü öğrencilerinin Fen Bilimlerine ve bilgisayara yönelik tutumları ile fen başarısı, bilgisayar başarısı ve genel akademik başarıları arasındaki ilişkinin saptanmasıdır. Araştırmanın örneklemini, İzmir ilinde bir devlet üniversitesinde bulunan Eğitim fakültesinin farklı bölümlerinde öğrenim görmekte olan 1. Sınıfa devam eden 181 öğrenci 4.Sınfa devam eden 179 öğrenci ve lisansüstü programına devam 43 öğrenci ile birlikte eden toplam 430 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Gürdal (1997) tarafından geliştirilen "Fen Tutum Ölçeği ile Aşkar ve Orçan (1987) tarafından geliştirilen "Bilgisayara Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde, “t”, Tek Yönlü Varyans Analizi, Scheffe ve Korelasyon Test Teknikleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, Eğitim Fakültesi Lisans ve lisansüstü öğrencilerinin fen bilimlerine e yönelik tutumları ile öğrenim gördükleri sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (F= 10.88, P<. 001). Eğitim Fakültesi Lisans ve lisansüstü öğrencilerinin genel başarıları ile öğrenim gördükleri sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (F= 10.82, P<. 001). Eğitim Fakültesi Lisans ve lisansüstü öğrencilerinin bilgisayar başarıları ile ile öğrenim gördükleri sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (F= 4.52, P<. 001). Eğitim Fakültesi Lisans ve lisansüstü öğrencilerinin genel başarıları ile öğrenim gördükleri sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (F= 8.52, P<. 001). Eğitim Fakültesi Lisans ve lisansüstü öğrencilerinin Bilgisayara yönelik tutumları ile bölüm tercih sıraları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (F= 13.85, P<. 001). Fen tutumu ile fen başarısı (r= .123, p<.01), genel başarı (r= .124, p<.01) ve bilgisayara yönelik tutum (r= .258,p<.001) arasında pozitif yönde bir ilişki bulunduğu saptanmıştır. Bilgisayara yönelik tutumun ise fen tutumu(r= .258, p<.001) ve genel başarı (r= .102, p<.01) ile ilişkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fen Tutumu,Bilgisayar Tutumu, Akademik Başarı, Üniversite Öğrencileri.

AN ATTITUDE AND ACADEMIC SUCCESS OF UNIVERSITY STUDENTS IN TERMS OF CLASS LEVEL AND DEPARTMENT PREFERENCE

Prof.Dr.Oğuz SERİN

Lefke Avrupa Üniversitesi
@oserin@eul.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to examine whether there are significant differences in the attitudes of the Faculty of Education undergraduate and graduate students towards Science and computer, their science and computer achievements, and their overall academic achievement according to their grade level and the order of department preference. Another aim of the study is to determine the relationship between undergraduate and graduate students' attitudes towards Science and computers and their science achievement, computer success and general academic success. The sample of the study consists of 181 1st year students who are studying in different departments of the Faculty of Education in a state university in Izmir, 179 students attending 4th grade and 430 students attending the graduate program, together with 43 students. In the research, "Science Attitude Scale" developed by Gürdal (1997) and "Attitude Scale towards Computer" developed by Aşkar and Orçan (1987) were used as data collection tools. In the analysis of the data, "t", One Way Analysis of Variance, Scheffe and Correlation Test Techniques were used. As a result of the study, a significant difference was found between the attitudes of the Faculty of Education undergraduate and graduate students towards science and the level of their education (F = 10.88, P <. 001). A significant difference was found between the general achievement of the undergraduate and graduate students of the Faculty of Education and the level of their education (F = 10.82, P <. 001). A significant difference was found between the computer achievement of the Faculty of Education undergraduate and graduate students and the level of their education (F = 4.52, P <. 001). A significant difference was found between the general achievements of the undergraduate and graduate students of the Faculty of Education and the level of their education (F = 8.52, P <. 001). A significant difference was found between the attitudes of the Faculty of Education undergraduate and graduate students towards Computer and their department preference orders (F = 13.85, P <. 001). A positive relationship between science attitude and science achievement (r = .123, p <.01), general achievement (r = .124, p <.01), and computer attitude (r = .258, p <.001) It was found. Computer attitude was found to be associated with science attitude (r = .258, p <.001) and general achievement (r = .102, p <.01).

Keywords: Science Attitude, Computer Attitude, Academic Achievement, University Students.

Bildiri No: BT107

6. VE 7. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÖĞRENCİLERE YÖNELİK SOSYAL KABUL VE BENLİK SAYGISI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Uzman Psikolojik Danışman Buse Özlü
Burdur İl Milli Eğitim Müdürlüğü Rehber Öğretmen
@buseozlu@hotmail.com

Prof.Dr.Nergüz Bulut Serin
Lefke Avrupa
@nserin@eul.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada, Burdur ili merkezinde bulunan ortaokul 6. ve 7. sınıf öğrencilerinin engelli akranlarına karşı düşüncelerinin, davranış biçimlerinin ve sosyal kabullerinin belirlenmesi ile ortaokul öğrencilerinin Özel gereksinimli öğrencilere yönelik sosyal kabul ve benlik saygılarının; sınıf düzeyi, cinsiyet, kardeş sayısı, anne-babanın mesleği, ailede engelli bireyin olup olmaması değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olup olmadığının incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışma genel tarama modelinde uygun örnekleme modeliyle yapılmıştır. Bu araştırmanın evrenini 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Burdur ili merkezde bulunan ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olan 3 ortaokulda 6.ve 7. Sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi 130'u kadın (% 59,1), 90'ı erkek (% 40,9) olmak üzere toplam 220 öğrenciden oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında 32 madde ve 3'lü likert tipi cevap seçeneklerinden oluşan Arslan (2015) tarafından geliştirilen "Sosyal Kabul Ölçeği" ve 58 madde ve "evet"-"hayır" olmak üzere iki cevap seçeneğinden oluşan Türkçeye uyarlama çalışması Gürçay (1989) tarafından yürütülmüş olan "Coopersmith Özsaygı Envanteri" kullanılmıştır. Verilerin analizi yüzdelik dökümleri, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), t, korelasyon analizi test teknikleri kullanılarak hesaplanmıştır. Araştırmanın bulgularına genel olarak bakıldığında, Sosyal Kabul Ölçeği ve Coopersmith Özsaygı Envanteri ile bu ölçeklerin alt boyutları arasında, sınıf düzeyi, cinsiyet, anne-babanın mesleği, ailelerinde engelli bireyin olup olmadığı, ailenin gelir düzeyi gibi değişkenlerle ilişkilendirildiğinde anlamlı farklılıkların bulunmadığı, ayrıca her iki ölçek arasında olumlu yönde bir doğru orantının bulunduğu tespit edilmiştir. sosyal kabul ölçeği" ile "coopersmith özsaygı envanteri" toplam puanları arasında 99% güven düzeyinde istatistiki açıdan anlamlı pozitif yönlü güçlü bir ilişki göze çarpmaktadır. Buna göre sosyal kabul düzeyi artan öğrencilerde aynı zamanda özsaygı seviyeleri de artmaktadır ya da sosyal kabul düzeyi azalan öğrencilerde aynı zamanda özsaygı seviyeleri de azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Kabul, Benlik Saygısı, Ortaokul Öğrencileri.

ANALYSIS OF SOCIAL ACCEPTANCE AND SELF-Esteem LEVELS OF 6TH AND 7TH GRADE STUDENTS FOR STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS

Uzman Psikolojik Danışman Buse Özlü
Burdur İl Milli Eğitim Müdürlüğü Rehber Öğretmen
@buseozlu@hotmail.com

Prof.Dr.Nergüz Bulut Serin
Lefke Avrupa
@nserin@eul.edu.tr

ABSTRACT

In this study, the social acceptance and self-esteem of secondary school students for students with special needs was determined by determining the opinions, behavior patterns and social acceptance of 6th and 7th grade students in the city center of Burdur towards their disabled peers; It is aimed to examine whether there is a significant difference according to the variables of class level, gender, number of siblings, parents' profession, whether there is a disabled member in the family. This study was conducted in general scanning model with appropriate sampling model. The universe of this research consists of 6th and 7th grade students in 3 secondary schools in the city center of Burdur in the 2019-2020 academic year and affiliated to the Ministry of National Education. The sample of the research consists of a total of 220 students, 130 of whom are female (59.1%) and 90 male (40.9%). The adaptation study to Turkish, consisting of the "Social Acceptance Scale" developed by Arslan (2015) consisting of 32 items and 3-point Likert-type answer options, and 58 items and two answer options, "yes" - "no", was conducted by Gürçay (1989). "Coopersmith Self-Esteem Inventory" was used. Analysis of data was calculated using percentage breakdown, one-way analysis of variance (ANOVA), t, correlation analysis test techniques. When the findings of the study are examined in general, there are no significant differences between the Social Acceptance Scale and the Coopersmith Self-Esteem Inventory and the sub-dimensions of these scales when it is associated with variables such as class level, gender, parents' occupation, whether there is a disabled member in their family, and the income level of the family. It has been determined that there is a positive direct ratio between There is a strong and statistically significant positive relationship between the total scores of the social acceptance scale and the "Coopersmith self-esteem inventory" at the 99% confidence level. Accordingly, the level of self-esteem also increases in students whose social acceptance level increases, or the self-esteem levels also decrease in students whose social acceptance level is low.

Keywords: Social Acceptance, Self-Esteem, Secondary School Students.

Bildiri No: BT108

İKİNCİ MEŞRUTİYETTEN CUMHURİYET'E BİR EĞİTİMCİ OLARAK SÜLEYMAN ŞEVKET (TANLI)'NIN EĞİTİM GÖRÜŞÜ

Doç. Dr. Savaş KARAGÖZ
Aksaray Üniversitesi
@savaskaragöz@aksaray.edu.tr

ÖZET

Özellikle II. Abdulhamit'in eğitim alanında yapmış olduğu faaliyetler ancak meyvesini Cumhuriyet Döneminde vermiştir. Nasıl ki Osmanlı Devleti Selçuklulardan almış olduğu eğitim mirasını, 17. Yüzyıla kadar etkin ve verimli kullandıysa, Cumhuriyet dönemi de Tanzimat'tan II. Meşrutiyete kadar olan ki dönem eğitimde ki değişim ve gelişimi dönemin şartlarına uygun olarak devam ettirmiştir. Cumhuriyet dönemi eğitimdeki değişim ve gelişimleri anlamak ve yorumlamak için öncelikle Cumhuriyet dönemi eğitimine yön veren eğitimcilerin yetişmiş olduğu dönemin özelliklerini ve o dönemin şartlarını iyi bilmek gerekir. Günümüz Türk Eğitim sisteminin oluşmasında şüphesiz ki II. Meşrutiyet Döneminde yetişen eğitimci aydınların büyük rolü olmuştur. Çalışmamıza konu olan ve 1903-1915 yılları arası Darulfunun Edebiyat fakültesinden öğrenim gören Süleyman Şevket (Tanlı) ise bu eğitimcilerden birisidir. Edebiyat öğretmeni olmasının yanı sıra eğitim ve öğretimle ilgili yazmış olduğu makaleler yaşanmış olan o dönemin eğitim durumu ile ilgili ayrıntılı bilgiler içermektedir. Bu çalışma derleme türünde nitel bir çalışmadır. Bu amaçla Süleyman Şevket (Tanlı)'nın, eğitim görüşü ile ilgili, Yarın ki Nesli Yetiştirme Meselesi, İlk ve Orta Tedrisat Programının Esbabı Mücibesi Hakkında, Darülmuallimat 1 -İnsan Yetiştirmekteki Zaafımız, İlk ve Orta Darülmuallimat 2 (Muallimliğe İhtiyaç),Tedrisatta Usul İhtiyacı, Usul Meselesi, Maarif Teşkilatımıza Dair Notlar adlı yazılarından yararlanılmıştır. Çalışmanın yöntemi gereği Osmanlıca yazılan metinler günümüz Türkçesine aktarılarak içerik analizine tabii tutulmuştur. Süleyman Şevket bütün bireylerin yeteneklerinden yararlanılması gerektiğini ancak bunu gerçekleştiremediğimizi bu durumun ise milli bir iflas olduğunu ifade etmiştir. Bu sşünceler etrafında okullara ve özellikle öğretmen yetiştirmenin önemine dikkat çekmiştir. İncelenen metinlerde özellikle öğretmenlik mesleğinin itibarı açısından kadın öğretmenlerin eğitimde ne kadar önemli olduğu ifade edilerek meslekte staj uygulamalarının önemi belirtilmiştir. Süleyman Şevket'in o dönem için ifade ettiği eğitime ait görüşlerin, hem geçmişe ait eğitim uygulamalarını tanıma ve değerlendirme hem de eğitime ait görüşlerin günümüz eğitim uygulamaları arasındaki farklılıkları ortaya çıkarması açısından önemli olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Süleyman Şevket, Öğretmen yetiştirme, Kadın Öğretmen, II. Meşrutiyet Dönemi, Cumhuriyet dönemi.

SÜLEYMAN ŞEVKET (TANLI)'S VIEWS ON EDUCATION AS AN EDUCATOR FROM SECOND CONSTITUTIONAL ERA TO REPUBLICAN ONE

Doç. Dr. Savaş KARAGÖZ
Aksaray Üniversitesi
@savaskaragöz@aksaray.edu.

ABSTRACT

Abdul Hamid II's reforms on education has yielded positive results during the Republican Era. Just as Ottoman Empire has made use of educational heritage well until 17th century that it inherited from Seljuk Empire, the Turkish Republic continued educational reforms and innovations that originated between Tanzimat Era and Second Constitutional era. It is necessary to understand conditions and characteristics of the period that raised the thinkers who shaped the nature of education during the Republican era in order to comprehend and interpret changes and innovations on education during that time. It is without a doubt that intellectuals who were raised during Second Constitutional era had a great impact on shaping today's Turkish educational system. The subject of our study, Süleyman Şevket (Tanlı), who studied at Darulfunun Faculty of Letters between 1903-1915, is one these educators. As a teacher of letters, his essays on education and instruction provides detailed explanations on what happened in terms of education during that era. This study is a qualitative review study. For that reason, Süleyman Şevket (Tanlı)'s writings on education entitled Yarınki Nesli Yetiştirme Meselesi (The Issue of Raising the Generation of Tomorrow), İlk ve Orta Tedrisat Programının Esbabı Mücibesi Hakkında (On Justification of Primary and Secondy Curriculum), Darülmuallimat 1 -İnsan Yetiştirmekteki Zaafımız (Darülmuallimat 1—Our Frailty in Raising People), Darülmuallimat 2 (Muallimliğe İhtiyaç) (Primary and Secondary Darulmuallimat 2 (The Need for Teaching)), Tedrisatta Usul İhtiyacı (The Need for Method in Instruction), Usul Meselesi (The Issue of Method), Maarif Teşkilatımıza Dair Notlar (Notes on our Education System) were reviewed. As a part of this study's methodology, these aforementioned Ottoman Turkish writings were transcribed to modern Turkish and then examined by using content analysis. Süleyman Şevket has expressed that we need make use of each and every individual's talents; however, we could not have done it, which is a national fail. In the light of these thoughts, he highlighted the importance of schools and teacher preparation. In his writings, he stated the importance of education of female teachers in terms of prestige of teaching profession and the necessity of teaching practicum. As a result of this study, it was seen that Süleyman Şevket's thoughts on education is significant not only for understanding and evaluating educational practices during his time but also for comparing educational practices of back then and of now in terms of their differences.

Keywords: Süleyman Şevket, teacher preparation, female teacher, Second Constitutional Era, Republican Era.

Bildiri No: BT109

İLKOKUL 1- 2. SINIF TÜRKÇE DERS KİTAPLARINDA YER ALAN BİLMECE VE BULMACALARDA Kİ KELİME SAYILARI VE KÖKENLERİ

Doç. Dr. Yalçın Bay
Anadolu Üniversitesi,
@yalcinbay@anadolu.edu.tr

Burak Şahin
Anadolu Üniversitesi,
@buraksahin987@anadolu.edu.tr

ÖZET

İnsanı diğer canlılardan ayıran en temel becerisi, dil becerisidir. İnsanın çevresini algılaması, anlamlandırması, kendisini ifade edebilmesi ve karşısında ki diğer insanlarla iletişim kurabilmesi dil becerisine bağlıdır. Bir dilin en temel yapı taşı kelime ve kavramlardır. Bireyin çevresini, dünyayı ve kendisini daha iyi anlaması, algılaması ve anlamlandırması iyi bir dil becerisine sahip olmasıyla mümkündür. Bireylerin kelime haznelerinin zenginleştiği ve anlamları birbiriyle örtüştüğü oranda, birbirleriyle sağlıklı iletişim kurabilmeleri de aynı oranda yükselecektir. Bu nedenle her öğrencinin belirli bir kelime haznesi oluşturabilmesi için, kelime hazinelerinin gelişimi "Kelime Öğretim Stratejisi" kapsamında desteklenmelidir. Çocuklarımıza kelime öğretimi gelişi güzel, tesadüflere bırakılmamalıdır. Okul öncesi eğitimden lise son sınıfa kadar (K-12) "Kelime Öğretim Stratejisi" kapsamında belirlenecek kelimeler, aşamalı olarak öğrencilere kazandırılması gerekmektedir. Yapılan araştırmada dilimize ne kadar sahip çıkıyoruz, çocuklarımıza sınıflar düzeyinde ne kadar kelime ve kavram öğretiyoruz sorularının cevabı aranmıştır. Bu çalışmada, nitel araştırma yapılmıştır. Nitel araştırmada veri toplama yöntemlerinden doküman inceleme yöntemi kapsamında ilkokul 1-2. sınıf Türkçe Ders kitaplarında ki bilmece - bulmaca metinleri incelenmiş, kelime sayıları ve kökenleri belirlenmiştir. İlkokul 1. Sınıf Türkçe Ders kitabı Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanmış olup 158 sayfadır. İlkokul 2. Sınıf Türkçe Ders kitabı ise Koza Yayınları tarafından hazırlanmış olup 317 sayfadır. Her iki Türkçe Ders kitabı, Milli Eğitim Bakanlığı, Talim Terbiye Kurulunca devlet okullarında 5 yıl süreyle okutulmak üzere, onaylanmış ders kitaplardır. Çalışmanın sonucunda "Türkçe 1" ders kitabındaki bilmece-bulmaca etkinliklerinde tekrar sayılarına bakılmaksızın toplamda 106 cümle, 590 kelime, 1579 hece ve 3721 harf bulunmaktadır. "Türkçe 1" kitabında bulunan bilmece-bulmaca etkinliklerinde geçen, birbirinden farklı ve farklı sayılarda tekrar eden toplam 560 özgün kelimenin 387'si Türkçe, 94'ü Arapça, 34'ü Farsça, 33'ü Fransızca, 6'sı Onomatope, 4'ü İngilizce ve 2'si Latincedir. Bu kelimeler kullanım sıklıkları ve kökenlerine göre yüzdelik olarak hesaplandığında 560 kelimenin % 69'u Türkçe, %17'si Arapça, %6'sı Farsça, %6'sı Fransızca, %1'i Onomatope, %0.7'si İngilizce ve %0.3'ü Latince kökenli olduğu tespit edilmiştir."Türkçe 2" kitabındaki bilmece-bulmaca etkinliklerinde tekrar sayılarına bakılmaksızın toplamda 159 cümle, 1310 kelime, 3220 hece ve 8023 harf bulunmaktadır. "Türkçe 2" kitabında bulunan bilmece-bulmaca etkinliklerinde geçen, birbirinden farklı ve farklı sayılarda tekrar eden toplam 1227 özgün kelimenin 811'i Türkçe, 205'i Arapça, 87'si Farsça, 57'si Fransızca, 36'sı Latince, 23'ü İngilizce ve 8'i Onomatopedir. Bu kelimeler kullanım sıklıkları ve kökenlerine göre yüzdelik olarak hesaplandığında 1227 kelimenin % 66'sı Türkçe, % 17'si Arapça, % 7'si Farsça, % 4'ü Fransızca, % 3'ü Latince, % 2'si İngilizce ve % 1 Onomatope kökenli olduğu tespit edilmiştir. Araştırmada ilkokul 1-2. sınıf Türkçe Ders kitaplarında yer alan bilmece ve bulmacalarda kullanılan kelimelerin yaklaşık %70'i Türkçe kökenli iken, geriye kalan %30'unun yabancı dil kökenli olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada ilkokul 1-2. sınıf Türkçe Ders kitaplarında yer alan bilmece ve bulmaca metinlerinde yer alan kelime sayıları ve kökenlerinin ortaya konulması kelime öğretim strateji açısından önemli görülmektedir. Çalışmanın sonuçları ilgili alan yazın doğrultusunda tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Türkçe Dersi, Dil, Sözcük Öğretimi, Kelime Öğretimi,

THE NUMBERS AND THE ORIGINS OF THE WORDS AND PUZZLES IN PRIMARY SCHOOL 1- 2TH GRADE TURKISH COURSE BOOKS

Doç. Dr. Yalçın Bay
Anadolu Üniversitesi,
@yalcinbay@anadolu.edu.tr

Burak Şahin
Anadolu Üniversitesi,
@buraksahin987@anadolu.edu.tr

ABSTRACT

The most basic skill that distinguishes humans from other living things is language skill. The ability of a person to perceive his environment, to make sense of himself, to express himself and to communicate with other people depends on language skills. The most basic building blocks of a language are words and concepts. It is possible for an individual to understand, perceive and make sense of his environment, the world and himself better by having a good language skills. To the extent that individuals' vocabulary enriches and their meanings overlap, their ability to communicate well with each other will increase at the same rate. For this reason, the development of vocabulary should be supported within the scope of the "Vocabulary Teaching Strategy" so that each student can form a specific vocabulary. Teaching vocabulary to our children should not be left to random, chance. Words to be determined within the scope of the "Vocabulary Teaching Strategy" from pre-school education to the last grade of high school (K-12) should be gradually introduced to students. In the research, the answers to the questions of how much we protect our language, how many words and concepts we teach our children at the level of classes were sought. Qualitative research was conducted in this study. Within the scope of document review method, one of the data collection methods in qualitative research, primary school 1-2. The riddle-puzzle texts in the classroom Turkish textbooks were examined, the number of words and their origins were determined. Primary School 1st Grade Turkish Textbook was prepared by the Ministry of National Education and has 158 pages. Primary School 2nd Grade Turkish Textbook was prepared by Koza Publishing and has 317 pages. Both Turkish textbooks are approved by the Ministry of Education, Board of Education and Discipline to be used in public schools for 5 years. At the end of the study, there are 106 sentences, 590 words, 1579 syllables and 3721 letters in riddle-puzzle activities in the "Turkish 1" textbook, regardless of the number of repetitions. 387 Turkish, 94 Arabic, 34 Persian, 33 French, 6 Onomatope 4 ' ü in English and 2 in Latin. When these words are calculated as a percentage according to their usage frequency and origins, 69% of 560 words are Turkish, 17% Arabic, 6% Persian, 6% French, 1% Onomatope, 0.7% English and 0.3% In the riddle-puzzle activities in the book "Turkish 2", there are a total of 159 sentences, 1310 words, 3220 syllables and 8023 letters, regardless of the number of repetitions. In the riddle-puzzle activities in the book "Turkish 2", 811 of 1227 original words, which are repeated in different and different numbers, are Turkish, 205 Arabic, 87 Persian, 57 French, 36 Latin, 23 ' ü English and 8 are Onomatopes. When these words are calculated as percentage according to their usage frequency and origins, 66% of 1227 words are Turkish, 17% Arabic, 7% Persian, 4% French, 3% Latin, 2% English and 1% It was determined to be of onomatope origin. Primary school in research 1-2. While approximately 70% of the words used in the riddles and puzzles in the classroom Turkish textbooks are of Turkish origin, the remaining 30% are of foreign language origin. In this study, primary school 1-2. The number of words and their origins in the riddle and puzzle texts in the classroom Turkish course books are considered important in terms of word teaching strategy. The results of the study were discussed in line with the relevant literature.

Keywords: Primary School, Turkish Lesson, Language, Vocabulary Teaching, Vocabulary Teaching,

Bildiri No: BT110

SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETMENLERİNİN BİLGİ İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİ YETERLİKLERİ

Serap Aksoy Akbaş
Milli Eğitim Bakanlığı
@serapp.aksoyy@gmail.com

Bayram Gökbulut
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
@bayramgokbulut@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırma Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan sosyal bilgiler öğretmenlerin bilgi ve iletişim teknolojileri beceri düzeylerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Nicel araştırma yönteminin kullanıldığı araştırmada 113 sosyal bilgiler öğretmeninden veriler toplanmıştır. Verilerin bir kısmı basılı kağıtlar aracılığı Zonguldak'ta görev yapan öğretmenlerden toplanırken, bir kısmı ise oluşturulan Google Formlar aracılığı ile internet üzerinden toplanmıştır. Verilerin toplanmasında kullanılan *Bilgi ve İletişim Teknolojileri Ölçeği* 28 madde ve üç faktörden oluşmaktadır. *Bilgi Teknolojileri* faktörü altında 15 madde, *İletişim Teknolojileri* faktörü altında 7 madde, *Mobil Teknolojiler* faktörü altında ise 4 madde yer almaktadır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin bilgi ve iletişim teknolojileri beceri düzeylerinin cinsiyet ve mesleki kıdem arasında farklar ortaya konulmasında SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Öğretmenlerin cinsiyetleri ile bilgi iletişim teknolojileri yeterlikleri arasındaki farkın belirlenmesi amacıyla t testi, mesleki kıdemleri ile bilgi iletişim teknolojileri yeterlikleri arasındaki farkın belirlenmesi için ANAVO testi kullanılmıştır. Yapılan analizler neticesinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan sosyal bilgiler dersi öğretmenlerinin cinsiyetleri ve mesleki kıdemleri ile bilgi iletişim teknolojisi yeterlilikleri ve alt faktörleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi teknolojileri, İletişim teknolojileri, Mobil teknolojileri

KNOWLEDGE COMMUNICATION TECHNOLOGY COMPETENCES OF SOCIAL KNOWLEDGE TEACHERS

Serap Aksoy Akbaş
Milli Eğitim Bakanlığı
@serapp.aksoyy@gmail.com

Bayram Gökbulut
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
@bayramgokbulut@hotmail.com

ABSTRACT

This research was carried out to determine the information and communication technologies skill levels of social studies teachers working in schools affiliated to the Ministry of National Education. In the study in which quantitative research method was used, data were collected from 113 social studies teachers. While some of the data were collected from the teachers working in Zonguldak through printed papers, some of them were collected on the internet through Google Forms. The Information and Communication Technologies Scale used in data collection consists of 28 items and three factors. There are 15 items under the Information Technologies factor, 7 items under the Communication Technologies factor, and 4 items under the Mobile Technologies factor. The SPSS 21 package program was used to reveal the differences between the information and communication technology skill levels of the teachers participating in the study between gender and professional seniority. T test was used to determine the difference between teachers' gender and ICT competencies, and ANAVO test was used to determine the difference between their professional seniority and ICT competencies. As a result of the analyzes made, no statistically significant relationship was found between the gender and professional seniority of social studies teachers working in schools affiliated to the Ministry of National Education, and information communication technology competencies and sub-factors.

Keywords: Information technologies, Communication technologies, Mobile technologies

Bildiri No: BT111

HİZMET İÇİ EĞİTİMDE TURNUVA TEKNİĞİNİN KULLANIMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ

Mehmet Aslan
Pazarcık Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
mehmet46sln@gmail.com

Bülent Alcı
Yıldız Teknik Üniversitesi
bulent_alci@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; hizmet içi eğitime katılan lise öğretmenlerinin, turnuva tekniği ilgili bilgilerinde HİE öncesi ve sonrasında, farklılık olup olmadığının ortaya konmasıdır. Araştırmaya Kahramanmaraş'taki bir okuldan 14 öğretmen katılmıştır. Çalışmaya değişik branşlardan öğretmenler katılmıştır. Araştırma üç gruplu ön test son test çalışmasıdır. Çalışmada elde edilen veriler nitel araştırma veri analiz yöntemlerine göre değerlendirilmiştir. Çalışmada öğretmenlere 20 çoktan seçmeli soru sorularak, uygulama öncesi ile uygulama sonrasında bilgilerinde bir değişiklik olup olmadığı araştırılmıştır. Verilerin değerlendirilmesi sonucunda; eğitimden önce öğretmenlerin birçoğunun sınıflarında turnuva tekniği yöntemini kullanmadığı ve teknik hakkında çok fazla bir bilgisinin olmadığı belirlenmiştir. Ancak, eğitimden sonra öğretmenlerin turnuva tekniğine ilişkin bilgilerinde önemli artışlar olduğu saptanmıştır. Aynı zamanda eğitimde kazanılan bu bilgilerin, öğretmenlerin örnek olay, soru cevap, beyin fırtınası ve gösterip yaptırma gibi aktif öğretim tekniklerine de katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hizmet içi Eğitim, Öğretim Yöntem ve Teknikleri, Turnuva Tekniği

TEACHER OPINIONS ON THE USE OF TOURNAMENT TECHNIQUE IN IN-SERVICE TRAINING

Mehmet Aslan
Pazarcık Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
mehmet46sln@gmail.com

Bülent Alcı
Yıldız Teknik Üniversitesi
bulent_alci@hotmail.com

ABSTRACT

The purpose of this research; It is to reveal whether there is a difference in the knowledge of tournament technique of high school teachers participating in in-service training before and after IST. 14 teachers from a school in Kahramanmaraş participated in the research. Teachers from different branches participated in the study. The research is a three-group pre-test post-test study. The data obtained in the study were evaluated according to qualitative research data analysis methods. In the study, teachers were asked 20 multiple-choice questions and it was investigated whether there was a change in their knowledge before and after the application. As a result of the evaluation of the data; Before the training, it was determined that most of the teachers did not use the tournament technique method in their classrooms and they did not know much about the technique. However, after the training, it was found that there was a significant increase in the knowledge of teachers on tournament technique. At the same time, it is thought that this knowledge gained in education will contribute to teachers' active teaching techniques such as case studies, questions and answers, brainstorming and showing and making.

Keywords: In-service Training, Teaching Methods and Techniques, Tournament Technique

Bildiri No: BT112

OKUL ÖNCESİNDE AİLE KATILIMI: ÖĞRETMEN ADAYLARININ GÖRÜŞLERİ

Dr. Öğretim Üyesi Zübeyde Doğan Altun
Dokuz Eylül Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü
Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Öğretim Görevlisi Dr. Deniz Ekinci Vural
Dokuz Eylül Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü
Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

ÖZET

Erken çocukluk eğtiminin, bireylerin okul ve hayat boyu başarılarında önemli bir yeri olduğu çalışmalarla ortaya konmuştur. Ailelerin, çocukların eğitim ve gelişiminde etkin rol alması bu deneyimleri zenginleştirmek ve okuldaki eğitimin sürdürülebilir hale gelmesi açısından oldukça önemlidir. Aile katılımının etkin, en üst düzeyde verimlilik sağlamasında öğretmelerin rolü kaçınılmazdır. Öğretmenlerin aile katılımına bakış açıları, önemine inanmaları, kendilerini yetkin ve yeterli bulmaları onların aileler ile işbirliği içerisinde olmalarında önemli olacaktır. Bilindiği gibi öğretmenlerin eğitim felsefelerinden pedegojik yaklaşımlarına kadar birçok mesleki donanım ve tutumları aldıkları eğitimleri sürecinde yapılanmaktadır. Dolayısıyla, eğitim fakültesi öğrencilerinin aile katılımı hakkında neler düşündüğünü bilmek, eğitim fakültelerinde planlı, etkili eğitim stratejileri geliştirmede yardımcı olacaktır. Bu çalışmada yukarıdaki tartışmaların ışığında okul öncesi öğretmen adaylarının aile katılımı görüşlerini anlamak amacı ile yapılmıştır. Araştırmada nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Katılımcılar, Dokuz Eylül üniversitesi eğitim fakültesi okul öncesi eğitimi bölümüne devam eden 57 son sınıf öğrencisidir. Yazılı formattaki açık uçlu görüşme sorularına verilen cevaplar veri toplama aracı olarak kullanılmış olup, veriler 2019 yılında gönüllük esas alınarak toplanmıştır. Veri analizi nitel araştırmada yaygın olarak kullanılan içerik analizi şeklinde yapılmıştır. Araştırma sonuçları öğretmen adaylarının çoğunluğunun aile katılımının çocuğun gelişimini ve öğrenmesini pekiştirdiğini ve bunun ailenin sınıf içi ve dışı etkinliklere katılması ile sağlanacağını düşünmektedirler. Aile katılımının yararları hakkındaki düşüncelerinde çocuğun okulu sevmesi, güven duyması, ailenin sınıf ortamını görmesi, veli-öğretmen etkileşiminin artması gibi önemli katkılardan bahsetmişlerdir. Sonuçlar genel anlamda geleceğin eğitimcilerinin aile katılımı hakkında bilgili ve istekli olduğunu göstermekle birlikte; aile katılımında aile ile ilişki ve etkileşimin iki yönlü olması gerektiği, aileyi tamınanın önemi ve karar alma süresinde ailenin eşit paydaş olarak katılması gibi aile ile işbirliği sürecinde önemli olacak presiplerin katılımcılar tarafından yeteri kadar vurgulanmadığı dikkat çekmektedir. Çalışma sonuçlarının, eğitim fakülteleri öğrencilerinin aile katılımı ile ilgili olarak hangi açılardan desteklenmeye ihtiyaç duyabileceklerini göstermesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitimi, aile katılımı, öğretmen adayları

FAMILY PARTICIPATION BEFORE SCHOOL: OPINIONS OF TEACHER CANDIDATES

Dr. Öğretim Üyesi Zübeyde Doğan Altun
Dokuz Eylül Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü
Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Öğretim Görevlisi Dr. Deniz Ekinci Vural
Dokuz Eylül Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü
Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

ABSTRACT

Studies have shown that early childhood education has an important place in individuals' school and lifelong success. It is very important for families to take an active role in the education and development of children in terms of enriching these experiences and making the education at school sustainable. Teachers' role is indispensable in ensuring family participation is effective and at the highest level of efficiency. Teachers' perspective on family participation, believing in its importance, finding themselves competent and competent will be important for their collaboration with families. As it is known, many professional skills and attitudes of teachers, from their educational philosophies to their pedagogical approaches, are structured during their education. Therefore, knowing what the education faculty students think about family participation will help in developing planned, effective educational strategies in education faculties. In this study, in the light of the above discussions, it was carried out to understand the family participation views of pre-school teacher candidates. Qualitative research model was used in the research. Participants are 57 senior students attending the Dokuz Eylül University Faculty of Education Preschool Education Department. Answers to open-ended interview questions in written format were used as data collection tools, and data were collected on a voluntary basis in 2019. Data analysis was conducted in the form of content analysis, which is widely used in qualitative research. The results of the research think that the majority of the teacher candidates think that family participation reinforces the development and learning of the child and this will be achieved by the participation of the family in in-class and out-of-class activities. In their thoughts on the benefits of family participation, they mentioned important contributions such as the child's love of school, trust, family's seeing the classroom environment, and increasing parent-teacher interaction. Although the results generally show that future educators are knowledgeable and willing about family participation; It is noteworthy that in family participation, the relationship and interaction with the family should be two-way, the importance of understanding the family and the participation of the family as an equal stakeholder in the decision-making process are not emphasized enough by the participants. The results of the study are thought to be important in terms of showing how students of education faculties may need support in relation to family participation.

Keywords: Preschool education, family participation, teacher candidates

Bildiri No: BT113

GÖRSEL SANATLAR EĞİTİMİNE YÖNELİK YAPILMIŞ OLAN AKADEMİK ÇALIŞMALARIN İÇERİK ANALİZİ

Doç. Dr. Murad Allahverdiyev
Yakın Doğu Üniversitesi
@murad.allahverdiyev@neu.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı görsel sanatlar eğitimi ile ilgili Google Scholar indeksinde son beş yıl içerisinde yayınlanmış ve olan çalışmalar içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Analiz altı ölçüte göre yapılmıştır buna göre Çalışmaların Yayımlanma Yıllarına, Yayınlandıkları Dillere Yöntemler, Kullanılan Veri Toplama Araçları, Veri Analiz Yöntemlerine ve Sayfa Sayılarına Göre dağılımları incelenmiştir olarak belirlenen aralık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Verilerin toplanması bölümünde Google scholar veritabanında tarama ölçütleri olaran son 5 yıl için filtre uygulanarak anahtar kelime olarak görsel sanatlar, görsel sanatlar eğitimi kullanılmıştır verilerin analiz kısmında ise elde edilen çalışmalar ölçütlere göre excel sayfalarında ayrıştırılmış ve yüzde ile frekans dağılımları ile birlikte tablolaştırılatak yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Görsel Sanatlar, Eğitim, Görsel Sanatlar eğitimi

CONTENT ANALYSIS OF ACADEMIC STUDIES FOR VISUAL ARTS EDUCATION

Doç. Dr. Murad Allahverdiyev
Yakın Doğu Üniversitesi
@murad.allahverdiyev@neu.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study was published in the Google Scholar index on visual arts education in the last five years, and the existing studies were analyzed by content analysis method. The analysis was made according to six criteria, and accordingly, it was concluded that the distribution of the studies was examined according to the Years of Publication, the Methods of the Languages in which they were Published, the Data Collection Tools Used, Data Analysis Methods and Page Numbers. In the section of data collection, visual arts and visual arts education have been used as keywords by filtering for the last 5 years, which are the scanning criteria in the Google scholar database.

Keywords: Visual Arts, Education, Visual Arts education

Bildiri No: BT114

ÖĞRETMEN ADAYLARININ PROGRAM OKURYAZARLIK SEVİYELERİ: KKTC ÖRNEĞİ

Arş.Gör. Burak Demir
Yakın Doğu Üniversitesi
@burak.demir@neu.edu.tr

Öğr. Gör.Yücehan Yücesoy
Yakın Doğu Üniversitesi
@yucehan.yucesoy@neu.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde öğrenimlerine devam etmekte olan öğretmen adaylarının program okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma 4. Sınıfa gelmiş Sınıf öğretmenliği ve Sosyal Bilgiler öğretmenliği okumakta olan öğretmen adayları ile gönüllülük esas alınarak gerçekleşmiştir Çalışmada Araştırmada öğretmenlerin program okuryazarlık düzeylerini belirlemek amacıyla Akyıldız (2020) tarafından geliştirilen "Program Okuryazarlık Ölçeği" kullanılmıştır. Geliştirilen ölçme aracı için yapılan geçerlik ve güvenirlik çalışmaları göz önüne alındığında, bu aracın araştırmada kullanılabilecek güvenilir bir veri toplama aracı olduğuna karar verilmiştir. Araştırmada ölçekle elde edilen veriler SPSS® 17.0 ile analiz edilmiş ve elde edilen sonuçlar tablolaştırılarak yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Eğitim Programı, Öğretmen adayları, Program

PROGRAM LITERACY LEVELS OF TEACHER CANDIDATES: TRNC EXAMPLE

Arş.Gör. Burak Demir
Yakın Doğu Üniversitesi
@burak.demir@neu.edu.tr

Öğr. Gör.Yücehan Yücesoy
Yakın Doğu Üniversitesi
@yucehan.yucesoy@neu.edu.tr

ABSTRACT
In this research, it is aimed to determine the program literacy levels of the teacher candidates who are continuing their education in the Turkish Republic of Northern Cyprus. The study was carried out on the basis of volunteering with teacher candidates who came to the 4th grade and are studying Social Studies teaching. The "Program Literacy Scale" developed by Akyıldız (2020) was used in the study to determine the curriculum literacy levels of teachers. Considering the validity and reliability studies for the developed measurement tool, it was decided that this tool is a reliable data collection tool that can be used in the study. The data obtained with the scale in the study were analyzed with SPSS® 17.0 and the results obtained were interpreted by tabulating.

Keywords: Education, Education Program, Teacher candidates, Program

Bildiri No: BT115

TÜRK KÜLTÜRLÜ HALKLARDA KAMLIKTAN PİRLİĞE DEĞİŞİM VE DÖNÜŞÜM ÜZERİNE KISA BİR DEĞERLENDİRME

Şeyda BÜYÜKCAN SAYILIR
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
@sbuyukcan@ogu.edu.tr

ÖZET

Halk inançları, halkın yaşamındaki inançları ile bilinmesi için gereklidir. Halk inançlarındaki din dışı ve dine aykırı olan inanma ve uygulamaların bilinip ayıklanabilmesi, dinin özelliklerinin tam manasıyla bilinebilmesi ile mümkündür. Bunun yanı sıra bu değerlendirme yapılırken, eski Türk inançlarında yer alan Atalar Kültü ile birlikte anılan "tengri" ifadesi ve beraberindeki arketip, iye ve motiflerin Türk kültürlü halk inançlarındaki yerinin ve manasının bilinmesi de ayrıca önem ve gerek arz etmektedir. Bu kapsamda yazılı kültürden önceki inançların tespit edilebilmesi için tarihin yanısıra, teoloji, sosyoloji, psikoloji, arkeoloji, sanat tarihi dönemin genel inanç konjunktürü, petroglif, ideogram, piktogram ve tamgalarından yani sembol ve simge biliminden de yardımcı kaynaklar olarak yararlanılması gerektiği açıktır. Aynı zamanda ilahiyat-mitoloji-tasavvuf ve halk inanmaları ilişkisi çerçevesinde bu değişim ve dönüşümlerin değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda İslamiyet öncesi ve sonrası Türk kültüründeki halk inançlarının ortak özelliklerinin neler olduğu ve ne gibi değişim ve dönüşümlerden geçtiği konusu ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kam, Pir, Türk Kültürü, Şaman, Türkmen, Yörük

A BRIEF EVALUATION ON THE CHANGE AND TRANSFORMATION FROM THE TURKISH CULTURAL PEOPLE

Şeyda BÜYÜKCAN SAYILIR
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
@sbuyukcan@ogu.edu.tr

ABSTRACT

Folk beliefs are necessary for the people to be known with their beliefs in their life. It is possible to know and eliminate the non-religious and anti-religious beliefs and practices in folk beliefs if the features of the religion are fully known. In addition to this, while making this evaluation, it is also important and necessary to know the place and meaning of the "tengri" expression and the accompanying archetypes, iye and motifs in Turkish cultured folk beliefs, which is mentioned with the Ancestors Cult in old Turkish beliefs. In this context, it is clear that in addition to history, theology, sociology, psychology, archeology, the general belief conjuncture of the art history period, petroglyphs, ideograms, pictograms and tamga, namely the science of symbols and symbols, should be used as auxiliary resources in order to identify beliefs before written culture. At the same time, these changes and transformations should be evaluated within the framework of the relationship between theology-mythology-sufism and folk beliefs. In this context, what are the common features of folk beliefs in Turkish culture before and after Islam and what kind of changes and transformations they have gone through will be discussed.

Keywords: Kam, Pir, Turkish Culture, Shaman, Turkmen, Yoruk

Bildiri No: BT116

İLETİŞİM DİL ÖĞRETİMİ YAKLAŞIMI İLE TASARLANAN İNGİLİZCE ÖĞRETİM TASARIMI PROGRAMININ İNGİLİZCE KONUŞMA BECERİ VE TUTUMU ÜZERİNE ETKİSİ

Betül Sevinç
Yıldız Teknik Üniversitesi
@oksuzoglubetul@gmail.com
Prof. Dr. Yavuz Erişen
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erisenyavuz@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmada, öğrencilerin İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve becerilerini geliştirmek için bir öğretim tasarımı programı tasarlanmış ve programı uygulamak için bir İngilizce konuşma kulübü oluşturulmuş ve bu eğitim programı, kulübe gönüllü olarak katılan öğrenciler için tasarlanmıştır. Uygulanan program sonucunda programın öğrencilerin tutum ve becerilerine etkisi incelenmiş ve program katılımcı öğrencilerin görüşleri doğrultusunda değerlendirilmiştir.Araştırmanın ilk bölümünde ihtiyaç analizi İletişimsel Dil Öğretimi Yaklaşımı ile tasarlanan İngilizce Öğretim Tasarımı Programı'nın tamamı yapılmıştır. İhtiyaç analizi bölümünde öğrencilerin İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve becerilerinin geliştirilmesine yönelik yurt içi ve yurt dışı birçok bilimsel çalışma incelenmiştir. Son 20 yılda yapılan çalışmalara odaklanılmış ve bunlara ait 17 çalışmanın bulguları dikkate alınarak önerileri değerlendirilmiştir. Araştırmada ihtiyaç analizi, başvurulan kaynaklardan biri de Türkiye Devletinde İngilizce Dil Okullarının Öğretilmesine İlişkin Ulusal İhtiyaç Analizi Raporudur (2014). Bu rapor British Counsil ve TEPAV (Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı) işbirliği ile yayınlanmıştır. Türünün en kapsamlı çalışmalardan biri olan bu rapor, Türkiye'de İngilizce öğretiminin değerlendirilmesidir. Raporun önerileri kullanılmış ve araştırma, İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve becerileri geliştirmek için neden böyle bir çalışmanın yapılması gerektiğini göstermektedir. Son olarak, araştırmanın ihtiyaç analizi adımını desteklemek için araştırmacı tarafından bir ön çalışma yapılmıştır. Ön çalışma, öğretmenlerin ve öğrencilerin yabancı dil eğitimine ilişkin görüşlerini araştıran yarı yapılandırılmış görüşme sorularıdır. İçerik analizi ile öğrenci ve öğretmen ifadeleri incelenmiştir. Tüm bu kaynaklar dikkate alınarak, öğrencilerin İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve becerilerinin geliştirilmesi amacıyla bu çalışmanın yapılmasına karar verilmiştir.Araştırmanın müfredatının tasarlanması sürecinde, tüm adımlar için uzman ekibin görüşüne başvurulmuştur. programın temel amaç ve kazanımları bu doğrultuda belirlenmiştir. Öğretim Tasarımı Programı (16 saat, 2 ders, 8 hafta), öğrenme deneyimleri tasarlandı ve geri bildirimler doğrultusunda İngilizce konuşan kulüpte uygulanacak öğretim tasarım programının son hali oluşturuldu. Öğretim tasarımı programının katılımcı grubu, araştırmacının çalıştığı okul olan Etiler Anadolu Lisesi'nden 9. sınıf 20 gönüllü öğrenciden oluşmaktadır. Programı değerlendirmek için bir yöntem olarak karma araştırma tasarımı tercih edilmiştir. Araştırmanın nitel bölümünde, İngilizce konuşma kulübünün katılımcı öğrencilerine dersten sonra günlük bir ders günlüğü çıkarılmıştır. Öğrenciler, uygulamalı öğretim tasarımı programı ile ilgili fark ettikleri durumları ders günlüklerinde belirtmişlerdir. Günlüklerden çıkan veriler analiz edilerek içerik analizi ile yorumlandı. Araştırmanın nicel bölümünde yarı deneysel desen uygulaması seçilmiştir.Ölçme araçlarından ilki olan "İngilizce Konuşma Kaygısı Ölçeği Formu", tasarlanan öğretim tasarımı programının öğrencilerin İngilizce konuşmaya yönelik tutumlarına etkisini incelemek için ön test ve son test olarak uygulanmıştır. Ölçme araçlarından bir diğeri ise tasarlanan öğretim tasarımı programının öğrencilerin İngilizce konuşma becerileri düzeyine etkisini incelemek için bir ön test ve son test olarak uygulanan "İngilizce Konuşma Beceri Testi" dir. Ölçek ve test yoluyla elde edilen nicel verilerin analizinde SPSS 21 programı kullanılmış ve Wilcoxcon İşaretli Sıralama Testi kullanılmıştır. Ön test ve son test sonuçları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığı incelenmiştir. Ayrıca uygulanan programın katılımcılar tarafından değerlendirilmesi için 5'li Likert tipi, 15 maddelik program değerlendirme formu aracılığıyla katılımcı öğrencilerin görüşleri alınmış ve formdan elde edilen veriler SPSS ile istatistiksel olarak yorumlanmıştır. 21 program. Tüm değerlendirmeler sonucunda, katılımcı öğrencilerin uygulanan öğretim tasarımı programı hakkında önemli bir farkındalık düzeyine ulaştıkları sonucuna varılmıştır. Ayrıca, öğretim tasarımı programı öğrencilerin İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve becerilerinde istatistiksel olarak önemli bir artış sağlamıştır. Ayrıca katılımcı öğrenciler programı etkili bulmuşlardır. Tüm bu değerlendirmeler sonucunda programın tasarlanma hedefine ulaştığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İngilizce Konuşma, İletişimsel Dil Öğretimi Yaklaşımı, İngilizce Konuşma Kulübü, İngilizce konuşmaya yönelik tutum ve beceri geliştirme

THE EFFECT OF ENGLISH INSTRUCTIONAL DESIGN PROGRAM DESIGNED WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING APPROACH ON ENGLISH SPEAKING SKILL AND ATTITUDE

Betül Sevinç
Yıldız Teknik Üniversitesi
@oksuzoglubetul@gmail.com
Prof. Dr. Yavuz Erişen
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erisenyavuz@gmail.com

ABSTRACT

In this study, an instructional design program was designed to develop students' attitudes and skills towards speaking English, and an English speech club was created to apply the program, and this education program was designed for students who voluntarily joined the club. As a result of the applied program, the effect of the program on the attitudes and skills of the students was examined, and the program was evaluated in line with the opinions of the participant students.In the first part of the research, the needs analysis of the English Instructional Design Program, which was designed with the Communicative Language Teaching Approach, was made. In the needs analysis section, many domestic and international scientific studies on the development of students' attitudes and skills towards speaking English have been examined. The studies which have been done in the last 20 years, have been focused and the findings of 17 studies of these have been taken into consideration and their recommendations have been evaluated. Needs analysis in research, one of the sources that has been consulted is the National Needs Analysis Report on Teaching of English Language Schools in the State Turkey (2014). This report has been published in cooperation with British Counsil and TEPAV (Economic Policy Research Foundation of Turkey). This report which is one of the most comprehensive studies of its kind, is an evaluation English teaching in Turkey. The suggestions of the report have been used and the research shows that why such a study should be done in order to develop attitudes and skills towards speaking English. Finally, a preliminary study was carried out by the researcher to support the needs analysis step of the research. The preliminary study is semi-structured interview questions that investigate teachers and students' views on foreign language education. Student and teacher expressions were examined through content analysis. Having all these sources into considreation, it was decided to conduct this study in order to develop attitudes and skills of students towards speaking English.In the process of designing the curriculum of the research, the opinion of the expert team was consulted for all the steps and the main objectives and achievements of the program were determined in this direction. The Instructional Design Program (16 hours, 2 lessons, 8 weeks), learning experiences were designed and the final version of the instructional design program to be implemented in the English speaking club was created in line with the feedback. The participant group of the instructional design program consisted of 9th grade 20 volunteer students from Etiler Anatolian High School, the school where the researcher worked. The mixed research design was preferred as a method for evaluating the program. In the qualitative part of the research, the participant students of the English speaking club have a daily course diary after the lesson. The students stated the situations they noticed about the applied instructional design program in their course diaries. The data emerging from the diaries were analyzed and interpreted through content analysis. In the quantitative part of the study, semi-experimental pattern application was chosen. 2 different measuring tools were used. The first of the measurement tools, "English Speech Anxiety Scale Form" was applied as a pre-test and post-test to examine the effect of the designed instructional design program on students' attitudes towards English speaking. The other one of the measurement tools is the "English Speaking Skill Test" as a pre-test and post-test to examine the effect of the designed instructional design program on students' level of English speaking skills. SPSS 21 program was used in the analysis of quantitative data obtained through scale and test, and Wilcoxcon Signed Ranking Test was used. Whether the difference between the pretest and posttest results was statistically significant was examined. In addition, for the evaluation of the applied program by the participants, the opinions of the participant students were received through the 5-point Likert type, 15-item program evaluation form, and the data obtained from the form was statistically interpreted with the SPSS 21 program. At the end of all evaluations, it was concluded that the participant students reached a significant level of awareness about the applied instructional design program. And also, the instructional design program provided a statistically significant increase on the students' attitudes and skills towards speaking English. Moreover, the participant students found the program effective. As a result of all these evaluations, it has been determined that the program has reached its goal of being designed.

Keywords: English Speaking, Communicative Language Teaching Approach, English Speaking Club, Developing attitude and skill towards English speaking

Bildiri No: BT117

EVLİLİKTE KİŞİLERARASI BİLİNÇLİ FARKINDALIĞIN YORDAYICILARI OLARAK KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ VE ÖZ ANLAYIŞIN İNCELENMESİ

Dilay BATUM
Milli Eğitim Bakanlığı
@dilybatm@gmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma kişilik özellikleri ve öz anlayışın evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalığı ne derece yordadığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkeni evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık, bağımsız değişkenleri kişilik özellikleri ve öz anlayıştır. Araştırma kapsamında evli bireylerin evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalıklarının, cinsiyet, yaş, evlilik yaşı, evlilik süresi, çocuk sayısı ve ebeveyn tutumu değişkenleri açısından anlamlı derecede farklılaşıp farklılaşmadığı da incelenmiştir. Araştırmanın katılımcı grubu en az ortaöğretim mezunu, en az bir yıldır evli bireylerden oluşmaktadır. Araştırmaya, 260'ı (%52,1) kadın ve 239'u (%47,9) erkek olmak üzere toplam 499 evli birey katılmıştır. Araştırma genel tarama modellerinden, ilişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak evli bireylerin demografik bilgilerine ulaşmak amacıyla "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ayrıca "Evlilikte Bilinçli Farkındalık Ölçeği", "Öz-Anlayış Ölçeği" ve "Sıfatlara Dayalı Kişilik Testi" kullanılmıştır. Kişilik özellikleri ve öz anlayışın evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalığı ne derece yordadığını belirlemek amacıyla çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda kişilik özellikleri ve öz anlayışın evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalığı anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür ($R=0.504$; $R2=0.254$; $F=25.754$; $p<.001$). Evli bireylerin evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalıklarının, cinsiyet, yaş, evlilik yaşı, evlilik süresi, çocuk sayısı ve ebeveyn tutumu değişkenleri açısından anlamlı derecede farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla bağımsız gruplar t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık ile cinsiyet, yaş, evlilik yaşı, evlilik süresi ve çocuk sayısı değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sadece ebeveyn tutumu değişkeni açısından anlamlı bir fark bulunmuştur. Ebeveyn tutumu demokratik ve ilgili olan grubun evlilikte kişilerarası bilinçli farkındalık puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Kişilerarası Bilinçli Farkındalık, Evlilikte Kişilerarası Bilinçli Farkındalık, Öz Anlayış, Kişilik Özellikleri

INVESTIGATION OF PERSONAL CHARACTERISTICS AND SELF-UNDERSTANDING AS PERSONALIZERS OF INTER-CONSCIOUS AWARENESS IN MARRIAGE

Dilay BATUM
Milli Eğitim Bakanlığı
@dilybatm@gmail.com

Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

This research was carried out to determine to what extent personality traits and self-understanding predict interpersonal conscious awareness in marriage. The dependent variable of the study is interpersonal conscious awareness in marriage, and the independent variables are personality traits and self-understanding. Within the scope of the study, it was also examined whether the interpersonal conscious awareness of married individuals differed significantly in terms of gender, age, marriage age, duration of marriage, number of children and parental attitude. The participant group of the research consists of individuals who have at least secondary education and have been married for at least one year. A total of 499 married individuals participated in the study, including 260 (52.1%) women and 239 (47.9%) men. The research was carried out with relational scanning model, one of the general scanning models. As a data collection tool, "Personal Information Form" was used to reach the demographic information of married individuals. In addition, "Conscious Awareness Scale in Marriage", "Self-Understanding Scale" and "Adjectives Based Personality Test" were used. Multiple regression analysis was conducted to determine to what extent personality traits and self-understanding predict interpersonal conscious awareness in marriage. As a result of the analysis, it was seen that personality traits and self-understanding significantly predicted interpersonal conscious awareness during marriage ($R = 0.504$; $R2 = 0.254$; $F = 25.754$; $p < .001$). Independent groups t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to determine whether the interpersonal conscious awareness of married individuals differed significantly in terms of gender, age, age of marriage, duration of marriage, number of children and parental attitude. As a result of the study, there was no significant difference between the interpersonal conscious awareness in marriage and the variables of gender, age, marriage age, duration of marriage and number of children. A significant difference was found only in terms of the parental attitude variable. It was observed that the group whose parental attitude was democratic and concerned had higher interpersonal conscious awareness scores in marriage.

Keywords: Conscious Awareness, Interpersonal Conscious Awareness, Interpersonal Conscious Awareness in Marriage, Self-Understanding, Personality Traits

Bildiri No: BT118

ERGENLERDE ANNE BABA TUTUMLARININ KARAR VERME STİLLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Esra Köse
Yıldız Teknik Üniversitesi
@esraa.koose@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Ergenlik dönemi, düşünce sistemi açısından hayal kurma, kuramları geliştirebilme, olasılıkları görebilme dönemi olarak tanımlanmaktadır. Ergenler, karar süreçlerinde farkına varmadan kendilerine uygun tarz belirleyip kararlarını bu doğrultuda almaktadırlar ve ergenlik dönemi içerisinde verilmiş olan kararlar, bireyleri yaşamları boyunca etkileyebilecek etkiye sahip olmaktadır. Karar verme becerisinin kazanılmasında ve kullanılmasında ebeveyn tutumlarının önemli olması, bu konu ile ilgili araştırma yapma gerekliliği oluşturmuştur. Bu araştırma; 14-18 yaş aralığındaki ergen lise öğrencilerinin algıladıkları anne baba tutumlarının, karar verme stillerinin üzerindeki etkisini incelemeye yönelik yapılmış bir çalışmadır. Ayrıca, öğrencilerinin cinsiyet değişkenleri açısından incelenmesi de amaçlanmıştır. Araştırmanın katılımcılarını, 2019-2020 Eğitim-Öğretim yılında İstanbul ilindeki bir devlet okulunda eğitim gören lise öğrencileri oluşturmuştur. Katılımcılar; sınıf düzeylerince belirlenen, 199'u kız öğrenci (%50.3) ve 197'si erkek öğrenci (%49.7) olmak üzere toplam 396 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Anne Baba Tutum Ölçeği, Melbourne Karar Verme Ölçeği I-II ve Duygusal Zekâ Özelliği Ölçeği-Kısa Form aracılığıyla toplanmıştır ve verilerin analizinde, Bağımsız Örneklem t Testi ve Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, karar verme stillerinden; karar vermede öz saygı boyutunun, demokratik anne baba tutumu ile pozitif, otoriter ve koruyucu- istekçi anne baba tutumları ile negatif ilişkide olduğu; kaçıngan, panik ve erteleyici boyutlarının, demokratik anne baba tutumu ile negatif, otoriter ve koruyucu- istekçi anne baba tutumları ile pozitif ilişkide olduğu; dikkatli boyutunun, anne baba tutumları ile ilişkili olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Cinsiyet bağlamında incelendiğinde, ergen bireylerin karar verme stillerinin alt boyutları; karar vermede öz saygı, dikkatli ve panik boyutlarının cinsiyete göre farklılaşmadığı, kaçıngan ve erteleyici boyutlarının cinsiyete göre farklılaştığı, bu karar stillerinin kız ergenlerde daha fazla kullanıldığı belirlenmiştir. İlgili literatür tarandığında mevcut araştırmayı destekler nitelikte araştırmalara rastlanılmıştır. Anne baba tutumlarının, ergenlerde karar verme stillerini ve duygusal zekayı anlamlı şekilde etkilediği bulgusuna göre, anne babalar için çocuk yetiştirme tutumlarına ve aile içinde iletişime yönelik eğitim programları düzenlenebilir ve daha fazla anne babaya ulaşabilmek, ebeveyn çocuk ilişkilerinin güçlenmesine yardımcı olabilmek için okullarda psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmeti veren uzmanların sayılarının arttırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ergenlik Dönemi, Anne Baba Tutumları, Karar Verme Stilleri

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF PARENTAL ATTITUDE ON THE DECISION-MAKING STYLES IN ADOLESCENTS

Esra Köse
Yıldız Teknik Üniversitesi
@esraa.koose@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Adolescence is defined as the period of dreaming, developing theories and seeing possibilities in terms of the thought system. Adolescents, without realizing it, determine a suitable style for them and make their decisions accordingly, and the decisions made during adolescence have an impact that can affect individuals throughout their lives. The importance of parental attitudes in the acquisition and use of decision-making skills has created the need for research on this subject. This research; This is a study conducted to examine the effect of perceived parental attitudes of adolescent high school students between the ages of 14-18 on their decision-making styles. It was also aimed to examine the students in terms of gender variables. The participants of the study consisted of high school students studying at a state school in Istanbul in the 2019-2020 academic year. Participants; It consists of 396 students, 199 of whom are female students (50.3%) and 197 of which are male students (49.7%), determined by their grade levels. Data; The Personal Information Form was collected through the Parental Attitude Scale, Melbourne Decision Making Scale I-II and the Emotional Intelligence Scale-Short Form, and the Independent Sample t Test and Multiple Regression Analysis were used in the analysis of the data. According to the findings, among the decision making styles; self-esteem dimension in decision making is negatively related to democratic parental attitude and positive, authoritarian and protective-willing parental attitudes; avoidant, panic and procrastination dimensions were positively related to democratic parental attitude and negative, authoritarian and protective-willing parental attitudes; It was concluded that the mindfulness dimension was not associated with parental attitudes. When examined in the context of gender, the sub-dimensions of the decision-making styles of adolescents; It was determined that the dimensions of self-esteem, caution and panic in decision making did not differ according to gender, the avoidant and procrastination dimensions differ according to gender, and these decision styles were used more in girls adolescents. When the relevant literature was searched, studies supporting the current research were found. According to the finding that parental attitudes significantly affect the decision-making styles and emotional intelligence in adolescents, training programs for parents on child-rearing attitudes and communication within the family can be organized and psychological counseling and guidance in schools to reach more parents and help strengthen parent-child relationships. It may be suggested to increase the number of experts providing the service.

Keywords: Adolescence Period, Parental Attitudes, Decision Making Styles

Bildiri No: BT119

AKADEMİSYENLERİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN ÖZ-ANLAYIŞ VE BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Nurbanu Ebru Kuzgun
Yıldız Teknik Üniversitesi
@ebru.kuzgun1@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bireyin fiziksel ve ruh sağlığını ve finansal durumunu olumsuz etkileyen tükenmişlik sendromu 1970'lerde ortaya çıkmış ve günümüzde birçok çalışan için potansiyel bir risk haline gelmiştir. Öğretimden akademik yayıncılığa kadar çeşitli görevleri yerine getiren akademisyenler de tükenmişlikle karşılaşan meslek gruplarından biridir. Bu araştırmada akademisyenlerin tükenmişlik düzeylerinin öz-anlayış, cinsiyet, medeni durum, ekonomik durum, çalışma yılı ve sahip oldukları akademik unvan değişkenleri açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda, araştırmaya İstanbul ilinden 201 kadın (%53.3) ve 176 erkek (%46.7) olmak üzere toplam 377 akademisyen katılmıştır. Katılımcıların 164'ü bekar (%43.5) 213'ü (%56.5) evlidir. Araştırmada, Ergin (1992) tarafından Türkçe'ye uyarlanan"Maslach Tükenmişlik Ölçeği", Deniz, Kesici ve Sümer (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Öz-Anlayış Ölçeği" ile "Kişisel Bilgi Formu" verileri toplamak amacıyla kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi, Güvenilirlik testi, Pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), basit regresyon analizi ve Tukey testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda akademisyenlerin öz-anlayış düzeylerinin tükenmişlik düzeylerini olumsuz yönde anlamlı yordadığı bulunmuştur. Bu sonuca ilişkin, öz-anlayışın tükenmişlik düzeyine ilişkin toplam varyansın yaklaşık %35'ini açıklamaktadır. Araştırmadan elde edilen bulgular akademisyenlerin tükenmişlik düzeylerinin cinsiyet ve sahip oldukları akademik unvan değişkenlerine göre anlamlı farklılaştığını göstermektedir Buna göre, erkek akademisyenlerin toplam tükenmişlik düzeylerinin kadın akademisyenlerden daha yüksek olduğu saptanmıştır. Araştırmada, öğretim üyeleri ve araştırma görevlilerinin toplam tükenmişlik düzeyleri öğretim görevlilerinden daha yüksek bulunmuştur. Akademisyenlerin tükenmişlik düzeyleri ile medeni durum, ekonomik durum ve çalışma yılı değişkenleri arasında ise anlamlı bir ilişki ortaya çıkmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, öz-anlayış, akademisyen

AN EXAMINATION OF THE LEVELS OF BURNT OF ACADEMICS IN TERMS OF SELF-UNDERSTANDING AND SOME VARIABLES

Nurbanu Ebru Kuzgun
Yıldız Teknik Üniversitesi
@ebru.kuzgun1@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Burnout syndrome, which negatively affects the physical and mental health and financial status of the individual, emerged in the 1970s and has become a potential risk for many employees today. Academicians, who perform various tasks from teaching to academic publishing, are also one of the occupational groups that face burnout. In this study, it is aimed to examine the burnout levels of academicians in terms of self-understanding, gender, marital status, economic status, year of study and academic title they have. In line with this purpose, a total of 377 academicians, 201 women (53.3%) and 176 men (46.7%), participated in the study from Istanbul. 164 of the participants are single (43.5%) and 213 (56.5%) are married. In the study, "Maslach Burnout Scale" adapted into Turkish by Ergin (1992), "Self-Understanding Scale" adapted into Turkish by Deniz, Kestar and Sümer (2008), and "Personal Information Form" were used to collect data. Independent sample t-test, Reliability test, Pearson correlation analysis, one-way analysis of variance (ANOVA), simple regression analysis and Tukey test were used to analyze the data. As a result of the research, it was found that academicians' self-understanding levels significantly predicted their burnout levels negatively. Regarding this result, it explains about 35% of the total variance regarding the burnout level of self-understanding. The findings obtained from the study show that the burnout levels of academicians differ significantly according to the variables of gender and academic title they have.According to this, it was determined that the total burnout levels of male academicians were higher than female academicians. In the study, total burnout levels of faculty members and research assistants were found to be higher than lecturers. There was no significant relationship between the burnout levels of the academicians and the variables of marital status, economic status and working year.

Keywords: Burnout, self-understanding, academician

Bildiri No: BT120

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SİBER ZORBALIK ROLLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Uzm. Psikolojik Danışman Ebru ÇANAKÇI
Milli Eğitim Bakanlığı
@ebrucanakcii@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin siber zorbalık rollerinden hangilerini deneyimlediklerini incelemek ve deneyimledikleri siber zorbalık rollerine göre mağdur olma rolüne ilişkin görüşlerini anlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu amaçlar doğrultusunda internet aracılığı ile üniversite öğrencilerine araştırmacılar tarafından geliştirilen bir soru formu gönderilmiştir. Bu soru formuna 22 üniversite öğrencisi cevap vermiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Nitel veriler analiz edilirken sözcük öbekleri ve cümleler, veri analiz birimi olarak kullanılmıştır. Çalışma bulgularına göre üniversite öğrencileri, siber zorbalık rollerinden en çok mağdur olma, daha sonra seyirci olma ve en az zorba olma deneyimini yaşamaktadır. Ayrıca, çalışma bulgularına göre üniversite öğrencilerinin üçü (%13,64) siber zorbalıktaki tüm rolleri (mağdur, seyirci, zorba) deneyimlerken dördü (%18,18) siber zorbalıkta hiçbir rolü (mağdur, seyirci, zorba) deneyimlememiştir. Çalışma bulgularına göre mağdur rolündeki üniversite öğrencilerinin daha çok mesaj gönderen kişi/kişilere ilişkin olumsuz düşüncelere sahip oldukları, çoğunlukla olumsuz duygular yaşadıkları ve mesaj atan kişi/kişilere yönelik çoğunlukla eyleme geçme bağlamında engelleme davranışı gösterdikleri görülmüştür. Seyirci rolündeki üniversite öğrencilerinin, daha çok mesaj gönderen kişi/kişilere ilişkin olumsuz düşüncelere sahip oldukları, çoğunlukla olumsuz duygular yaşadıkları ve tanıdıklarına öneride bulunmak, tanıdıklarını yardım alması için yönlendirmek, eylemde bulunmak gibi eyleme geçme davranışlarında bulundukları tespit edilmiştir. Zorba rolündeki üniversite öğrencilerinin ise mesaj gönderdikleri kişi/kişilere yönelik olumsuz düşüncelere sahip oldukları, çoğunlukla olumsuz duygular yaşadıkları ve zorba rolündeki öğrencilerin mağdur rolünde olma durumuna ilişkin olası davranışlarının çoğunlukla eyleme geçmeme boyutunda olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Siber zorbalık, Siber zorbalık rolleri, Mağdur rolü, Seyirci rolü, Zorba rolü

UNIVERSITY STUDENTS 'VIEWS ABOUT CYBER BULLYING ROLES

Uzm. Psikolojik Danışman Ebru ÇANAKÇI
Milli Eğitim Bakanlığı
@ebrucanakcii@gmail.com

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

This study was carried out in order to examine which of the roles of cyberbullying university students experience and to understand their views on the role of being a victim according to the roles of cyberbullying they experienced. For these purposes, a questionnaire developed by researchers was sent to university students via the internet. 22 university students answered this questionnaire. Content analysis method was used in the analysis of the data. When analyzing qualitative data, phrases and sentences were used as data analysis units. According to the findings of the study, university students experience being the victim of cyberbullying roles the most, being a spectator later and being the least bully. Moreover, according to the study findings, three (13.64%) of the university students experienced all roles in cyberbullying (victim, audience, bully), while four (18.18%) did not experience any role (victim, audience, bully) in cyberbullying. According to the findings of the study, it was observed that university students in the role of victims mostly have negative thoughts about the person (s) who send the message, mostly experience negative feelings and show obstructive behavior towards the person / persons who send the message in the context of taking action. It has been determined that university students in the role of spectators mostly have negative thoughts about the person (s) who send the message, mostly have negative feelings and take action such as making suggestions to their acquaintances, directing their acquaintances to get help, and taking action. It was observed that university students in the role of bully had negative thoughts about the person (s) they sent messages to, they mostly experienced negative emotions, and the possible behaviors of students in the role of bully about being in a victim role were mostly in the dimension of not taking action.

Keywords: Cyberbullying, Cyberbullying roles, Victim role, Audience role, Bully role

Bildiri No: BT121

COVİD-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE EBEVEYNLİK STRESİNİN YORDAYICISI OLARAK BİLİNÇLİ FARKINDALIK

Dr. Öğr. Üyesi Seher Merve ERUS
Yıldız Teknik Üniversitesi
@smerve@yildiz.edu.tr

Psk. Dan. Bahar BİCAN
Yıldız Teknik Üniversitesi
@baharbican@outlook.com

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma, Covid-19 pandemisi sürecinde ebeveynlerin bilinçli farkındalık düzeylerinin ebeveynlik stresini ne derece yordadığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkeni ebeveynlik stresi, bağımsız değişkenleri ise bilinçli farkındalık ve ebeveynlikte bilinçli farkındalıktır. Araştırmanın katılımcı grubunu; en az lise mezunu, 9-18 yaş aralığında normal gelişim düzeyine sahip en az bir çocuğa olan ve araştırmaya gönüllü katılmayı kabul eden anneler ve babalar oluşturmaktadır. Araştırmaya, 119'u kadın (%73,9) ve 42'si (%26,1) erkek olmak üzere toplam 161 ebeveyn katılmıştır. Veri toplama aracı olarak ebeveynlerin ve çocuklarının demografik bilgilerine ulaşmak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanmış "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ayrıca araştırmada ebeveynlerin bilinçli farkındalık düzeylerini belirlemek amacıyla "Bilinçli Farkındalık Ölçeği" ve "Ebeveynlikte Bilinçli Farkındalık Ölçeği" ve ebeveynlerin ebeveynlik streslerini belirlemek amacıyla da "Ebeveynlik Stres Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.Araştırmanın sonucunda ebeveynlerin bilinçli farkındalık ile ebeveynlik stresi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre; bilinçli farkındalık ile ebeveynlik stresi arasında ($r= -.40$; $p<.01$); ebeveynlikte bilinçli farkındalık ile ebeveynlik stresi düzeyleri arasında ($r= -.32$; $p<.01$) negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çoklu regresyon analizi sonuçlarına göre; bilinçli farkındalığın ve ebeveynlikte bilinçli farkındalığın ebeveynlik stresini anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür ($R= .459$ $R2 = .211$ $F= 21.081$; $p<0.01$). Bilinçli farkındalığın ve ebeveynlikte bilinçli farkındalığın, ebeveynlik stresindeki toplam varyansın %21'ini açıklamaktadır. Sonuç olarak ebeveynlerin bilinçli farkındalık düzeylerinin, ebeveynlik stresini etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Ebeveynlikte Bilinçli Farkındalık, Ebeveynlik Stresi

CONSCIOUS AWARENESS AS A FOREIGNER OF PARENTAL STRESS IN COVID-19 PANDEMIA PROCESS

Dr. Öğr. Üyesi Seher Merve ERUS
Yıldız Teknik Üniversitesi
@smerve@yildiz.edu.tr

Psk. Dan. Bahar BİCAN
Yıldız Teknik Üniversitesi
@baharbican@outlook.com

Prof. Dr. Mehmet Engin DENİZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

This research was carried out to determine to what extent parents' conscious awareness levels predicted parenting stress during the Covid-19 pandemic. The dependent variable of the study is parental stress, while the independent variables are conscious awareness and conscious awareness in parenting. The participant group of the research; Mothers and fathers who are at least high school graduate, have at least one child between the ages of 9-18 with normal development level, and who agree to participate in the study voluntarily. A total of 161 parents, 119 of which are female (73.9%) and 42 (26.1%) male, participated in the study. As a data collection tool, "Personal Information Form" prepared by the researchers in order to reach the demographic information of the parents and their children was used. In addition, the "Conscious Awareness Scale" and "Parenting Conscious Awareness Scale" were used to determine the conscious awareness levels of the parents, and the "Parenting Stress Scale" to determine the parental stresses of the parents. Pearson correlation analysis and multiple regression analysis were used in analyzing the data.According to the results of the Pearson correlation analysis conducted to determine whether there is a significant relationship between parents' conscious awareness and parental stress levels; between conscious awareness and parenting stress ($r = -.40$; $p < .01$); A significant negative relationship was found between conscious awareness in parenting and parental stress levels ($r = -.32$; $p < .01$). According to the multiple regression analysis results; It was observed that conscious awareness and conscious awareness in parenting significantly predicted parenting stress ($R = .459$ $R2 = .211$ $F = 21.081$; $p < 0.01$). Conscious awareness and conscious awareness in parenting explain 21% of the total variance in parenting stress. As a result, it can be said that the conscious awareness levels of the parents affect the parenting stress.

Keywords: Conscious Awareness, Conscious Awareness in Parenthood, Parenting Stress

Bildiri No: BT122

EBEVEYNLİKTE BİLİNÇLİ FARKINDALIK VE ÇOCUKLARDA SOSYAL BECERİ PROBLEM DAVRANIŞ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

Arş. Gör. Zahide Gül Karaağaç
Yıldız Teknik Üniversitesi
@zgul@yildiz.edu.tr

Prof. Dr. M. Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Bilinçli farkındalık; bireyin dikkat ve farkındalık yoluyla şimdiki anı deneyimlemesidir. Bireyin hem kendisini hem de çevresini gözlemlemesi, dikkatini kendisinde ve çevresinde odaklamasıdır. Alanyazında bilinçli farkındalığın içsel ve kişilerarası olmak üzere iki farklı şekilde incelendiği görülmektedir. İçsel bilinçli farkındalık bireyin kendine yönelik farkındalığını ifade ederken; kişilerarası bilinçli farkındalık bireyin diğerleri ile iletişim ve etkileşim sürecindeki bilinçli farkındalık halini ifade etmektedir. Kişilerarası bilinçli farkındalığın ise ebeveyn-çocuk, öğretmen-öğrenci ve eş ilişkisi gibi farklı ilişki bağlamlarında incelendiği görülmektedir. Ebeveynlikte bilinçli farkındalık ebeveynin çocuğu ile olan ilişkisinde dikkat ve farkındalığını odaklaması ve bilinçli bir şekilde yönlendirmesidir. Hem kendisinin hem de çocuğunun duygu, düşünce ve davranışlarını koşulsuz bir şekilde kabul etmesi, yargılamamasıdır. Bilinçli farkındalık halinde olan bir ebeveyn, çocuğunu dikkatle dinlerken ona merhametle yaklaşmakta ve davranışlarını düzenleyebilmektedir. Sosyal beceri, bireyin diğer insanlarla iletişim ve etkileşim sürecinde göstermiş olduğu sonradan kazanılan yetkinlikler olarak tanımlanabilmektedir. Bireyin olumsuz tepkilerden kaçınırken olumlu tepki almak amacıyla göstermiş olduğu davranışlardır. Sosyal becerilerin gelişimi okul öncesi dönemle birlikte başlamaktadır. Çocuğun olumlu bir benlik algısına sahip olması ve diğerleri ile sağlıklı ilişkiler kurabilmesi açısından sosyal becerileri kullanması önemlidir. Erken çocukluk döneminde önemli olan kavramlardan biri de problem davranışlardır. Problem davranış; bireyin çevreyle olan ilişkisini sağlıklı bir şekilde düzenlemesini etkileyen, kendisine ya da diğerlerine zarar verici nitelikte davranışlar olarak tanımlanabilmektedir. Erken çocukluk döneminde problem davranışların tespit edilmesi çocuğun davranışlarının düzenlenmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı yukarıda bahsedilen ebeveynlikte bilinçli farkındalık ile çocuklarda sosyal beceri ve problem davranış arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Araştırmanın bağımsız değişkeni ebeveynlikte bilinçli farkındalık, bağımlı değişkenleri ise sosyal beceri ve problem davranışlardır. Araştırmanın örneklemini 4-6 yaş arası çocuk sahibi ve evli olan ebeveynler oluşturmaktadır. Kullanılan veri toplama araçları Ebeveynlikte Bilinçli Farkındalık ve Anaokulu ve Anasınıfı Davranış Ölçeği'dir. Değişkenler arası ilişkileri incelemek amacıyla Pearson moment çarpım korelasyon analizi yapılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre ebeveynlerin bilinçli farkındalık düzeyleri ile çocukların sosyal becerileri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmüştür. Ebeveynlikte bilinçli farkındalık ile problem davranışlar arasındaki ilişkinin ise negatif yönde ve orta düzeyde anlamlı olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli farkındalık, ebeveynlikte bilinçli farkındalık, sosyal beceri, problem davranış.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CONSCIOUS AWARENESS IN PARENTAL AND SOCIAL SKILLS IN CHILDREN PROBLEM BEHAVIOR

Arş. Gör. Zahide Gül Karaağaç
Yıldız Teknik Üniversitesi
@zgul@yildiz.edu.tr

Prof. Dr. M. Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

Conscious awareness; It is the individual's experience of the present moment through attention and awareness. It is the individual's observation of himself and his environment, focusing his attention on himself and his environment. It is seen in the literature that conscious awareness is examined in two different ways, internal and interpersonal. While inner conscious awareness expresses the individual's awareness of himself; interpersonal conscious awareness refers to the conscious awareness state of the individual in the process of communication and interaction with others. It is seen that interpersonal conscious awareness is examined in different relationship contexts such as parent-child, teacher-student and spouse relationships. Conscious awareness in parenting is the parent's focus and conscious guidance in his / her relationship with their child. It is the unconditional acceptance and non-judgment of the feelings, thoughts and behaviors of both himself and his child. A parent who is in a state of conscious awareness is able to approach his child with compassion and regulate his behavior while listening carefully. Social skills can be defined as the competencies that an individual shows in the process of communication and interaction with other people. It is the behaviors that the individual shows in order to get a positive reaction while avoiding negative reactions. The development of social skills begins with the preschool period. It is important for the child to use social skills in order to have a positive sense of self and to establish healthy relationships with others. One of the concepts that is important in early childhood is problem behavior. Problem behavior; It can be defined as behaviors that affect an individual's healthy regulation of his / her relationship with the environment and that are harmful to himself or others. It is important to identify problem behaviors in early childhood and to regulate the child's behavior. The aim of this study is to examine the relationships between conscious awareness in parenting and social skills and problem behavior in children. The independent variable of the study is conscious awareness in parenting, and the dependent variables are social skills and problem behaviors. The sample of the study consists of parents who have children between the ages of 4-6 and are married. The data collection tools used are Conscious Awareness in Parenthood and Kindergarten and Kindergarten Behavior Scale. Pearson's moment product correlation analysis was conducted to examine the relationships between variables. According to the results, it was seen that there was a moderately significant positive correlation between the conscious awareness levels of the parents and the social skills of the children. It was found that the relationship between conscious awareness in parenting and problem behaviors was negative and moderately significant.

Keywords: Conscious awareness, conscious awareness in parenting, social skills, problem behavior.

Bildiri No: BT123

TÜRK OKULLARINDA AFGAN ÖĞRENCİ OLMANIN VE OKULUN ÖĞRENCİLERİN GÖZÜNDEN NE ANLAMA GELDİĞİNE İLİŞKİN FENOMENOLOJİK BİR ÇALIŞMA

Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Ersin TÜRE
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@eture@erzincan.edu.tr

Meryem ATALAY
Milli Eğitim Bakanlığı
@mrym.atly248@gmail.com

Gülsüm ALKAN
Milli Eğitim Bakanlığı
@glsmalkn.92@gmail.com

ÖZET

Mültecilerin yaşamlarını devam ettirdikleri toplumların içerisine sosyal ve psikolojik risklerle birlikte yerleştikleri söylenebilir. Bu bağlamda Afgan öğrenciler Türk okullarında öğrenim hayatlarına ilişkin sosyal ve psikolojik anlamda bir alan yaratmaktadırlar. Gerek Afgan öğrencilerin mülteci olarak kabul edilmeleri gerekse evdeki ve okuldaki kültürel yaşantıların onların gündelik hayatlarına olan etkileri bir tartışma alanı yaratmaktadır. Dünyanın birçok bölgesinde mültecilere yönelik sosyal alanda (Almovist & Broberg, 1999;), sağlık alanında (Renzaho, 2004) ve psikolojik alanda (Fazel, Reed, Brick & Stein, 2012) risklerin gözlendiği çalışmalar yapılmıştır. Araştırmalarda mültecilerin içerisnde bulundukları durumdan en çok olumsuz etkilenenlerin çocuklar (Rousseu & Drapeau, 2003) ve kadınlar (Collins, Zimmerman & Howard, 2010; Tran, 1997) olduğu görülmektedir. Bu çalışma ile öğrenim hayatlarını Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda devam ettiren Afgan öğrencilerin günlük hayat deneyimlerinden yola çıkılarak; öğrenci olmanın ve okulun onların gözlerinden ne anlama geldiğinin keşfedilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Mülteci, Fenomoloji, Kültür

A PHENOMENOLOGICAL STUDY ABOUT BEING AN AFGHAN STUDENT IN TURKISH SCHOOLS AND WHAT THE SCHOOL MEANS BY STUDENTS

Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Ersin TÜRE
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@eture@erzincan.edu.tr

Meryem ATALAY
Milli Eğitim Bakanlığı
@mrym.atly248@gmail.com

Gülsüm ALKAN
Milli Eğitim Bakanlığı
@glsmalkn.92@gmail.com

ABSTRACT

It can be said that refugees have settled in the societies where they live, together with social and psychological risks. In this context, Afghan students create a social and psychological space related to their education life in Turkish schools. Both the acceptance of Afghan students as refugees and the effects of cultural life at home and at school on their daily lives create an area of discussion. In many regions of the world, studies have been conducted to observe risks for refugees in the social field (Almovist & Broberg, 1999;), in the health field (Renzaho, 2004) and in the psychological field (Fazel, Reed, Brick & Stein, 2012). Studies show that children (Rousseu & Drapeau, 2003) and women (Collins, Zimmerman & Howard, 2010; Tran, 1997) are the most adversely affected by the situation refugees are in. This work continued with their lives learning in schools affiliated to the Ministry of Education in Turkey Afghan students starting from everyday life experiences; It is aimed to discover what being a student and what school means in their eyes.

Keywords: Refugee, Phenomenology, Culture

Bildiri No: BT124

GENÇLERİN 21. YÜZYIL BECERİLERİ İLE UMUTSUZLUK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Gülsüm ALKAN
Milli Eğitim Bakanlığı
@glsmalkn.92@gmail.com

Meryem ATALAY
Milli Eğitim Bakanlığı
@mrym.atly248@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın genel amacı gençlerin 21. yüzyıl becerileri ile umutsuzluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Yöntem:** Araştırmanın çalışma grubu, 2019-2020 öğretim yılında Erzincan İl'indeki farklı liselerde öğrenim gören öğrenciler ile Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi'nin farklı fakültelerinde öğrenim gören ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 559 öğrenciden oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında; kişisel bilgi formu; 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği ve Beck Umutsuzluk Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde; normallik analizi, t testi, Pearson Momentler Çarpımı korelasyon katsayısı ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.**Bulgular:** Araştırmada ilk olarak öğrencilerin 21. yüzyıl becerileri ve umutsuzluk düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığına bakılmış; kadın ve erkek öğrencilerin 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği'nden elde ettikleri ortalama puanları; bilgi ve teknoloji okuryazarlığı becerileri alt boyutu ve sosyal sorumluluk ve liderlik becerileri alt boyutu ortalama puanları ile umutsuzluk düzeyleri ortalama puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde bir farklılık gözlenmemiştir. Öte yandan öğrencilerin eleştirel düşünme ve sorun çözme becerileri alt boyutu girişimcilik ile yenilikçilik becerileri ve kariyer bilinci alt boyutlarında kadın ve erkek katılımcıların elde ettikleri puanlar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür. Ortalama puanlar karşılaştırıldığında bu farklılığın, eleştirel düşünme ve sorun çözme becerileri alt boyutunda kadınlar, girişimcilik ve yenilikçilik becerileri alt boyutunda erkekler, kariyer bilinci alt boyutunda ise kadınlar lehine olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: 21. yüzyıl Becerileri, Umutsuzluk.

21ST CENTURY SKILLS AND DEEPTION LEVELS OF YOUTH EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN

Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Gülsüm ALKAN
Milli Eğitim Bakanlığı
@glsmalkn.92@gmail.com

Meryem ATALAY
Milli Eğitim Bakanlığı
@mrym.atly248@gmail.com

ABSTRACT

The general purpose of this research is to examine the relationship between 21st century skills and hopelessness levels of young people. Method: The study group of the study consists of students from different high schools in Erzincan Province in the 2019-2020 academic year and 559 students who study at different faculties of Erzincan Binali Yıldırım University and participate in the study voluntarily. In data collection; personal information form; 21st Century Skills Scale and Beck Hopelessness Scale were used. In the analysis of the data obtained from the research; normality analysis, t test, Pearson Product Moment correlation coefficient and multiple regression analysis were used. Results: In the study, firstly, it was investigated whether the 21st century skills and hopelessness levels of the students differ by gender; The average scores of male and female students from the 21st Century Skills Scale; No statistically significant difference was observed between the mean scores of the information and technology literacy sub-dimension and the social responsibility and leadership skills sub-dimension and the mean scores of hopelessness levels. On the other hand, it was observed that there was a significant difference between the scores obtained by male and female participants in the sub-dimensions of students' critical thinking and problem-solving skills, entrepreneurship and innovativeness skills, and career awareness. When the average scores were compared, it was seen that this difference was in favor of women in the critical thinking and problem solving sub-dimension, men in the entrepreneurship and innovation skills sub-dimension, and women in the career awareness sub-dimension.

Keywords: 21st Century Skills, Despair.

Bildiri No: BT125

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AHLAKİ UZAKLAŞMA TUTUMUNUN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Prof. Dr. Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Müfide Merve YAZICIOĞLU
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@myazicioglu@erzincan.edu.tr

ÖZET

Ahlaki uzaklaşma; bireyin toplum tarafından kabul görmeyen ve hoş karşılanmayan bir davranışı gerçekleştirdikten sonra, davranışın sonucunu ahlaki olarak akla uygun hale getirebilme durumudur (Bandura, 1999). Bireylerin toplum tarafından uygun görülmeyen davranışları nasıl gerçekleştirebildikleri hakkında inceleme yapan ve Ahlaki Uzaklaşma Kuramını oluşturan Bandura ve arkadaşlarına göre birey, kendini mutlu ve değerli hissedecek şekilde davranmaya eğilimlidir ve kendini mutsuz edecek durumlardan uzaklaşmaya çalışır (Bandura, 1999). Üniversite ortamına uyum sağlamaya çalışan gençler, bu ortamlarda risk teşkil eden olumsuz durumlar ile de karşı karşıya gelebilmektedirler. Gençler için olumsuz akran ortamlarında bu tür davranışlar ile karşılaşmak daha olasıdır. Olumsuz davranışı gerçekleştirirken vicdanen rahatsızlık duyan gençler, ahlaki uzaklaşma mekanizmalarını kullanmak durumunda kalabilirler. Ahlaki uzaklaşma mekanizmalarının kullanımının artması ile gençler daha fazla olumsuz davranış sergileyebilmektedirler (Kokkinos ve ark., 2016; Kaya, 2018; Köklü, 2019; Kandemir Özdinç, 2019; Özkan, 2019; Killer ve ark., 2019; Gini ve ark., 2020;; Parladıcı, 2020; Sjögren ve ark., 2020; Yazıcıoğlu, 2020). Toplumun geleceği olan gençlerin toplumun yararına olan davranışlar sergilemeleri istenmektedir. Gençlerin olumlu davranışlarda bulunmalarını engelleyen her türlü durumun tespit edilip önleyici müdahalelerde bulunmak önemlidir. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde görülen ahlaki uzaklaşma tutumunun incelenmesi ve çeşitli demografik değişkenler (cinsiyet, yaş, sosyo-ekonomik düzey, akademik başarı (GANO) ve aile ikamet yeri) tarafından farklılaşıp farklılaşmadığının ele alınmasıdır. Çalışma grubu, 2019-2020 eğitim öğretim yılında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan 235 lisans öğrencisidir. Çalışma grubunun %61,7'sini kadın öğrenciler oluşturmakta iken %38,3'ünü erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan veri toplama araçları; Bandura ve arkadaşları (1996) tarafından geliştirilen, Gezici Yalçın ve arkadaşları (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan Ahlaki Uzaklaşma Ölçeği ile araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu' dur. Nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılan bu çalışmada, veri analizi için frekans ve betimleyici istatistikler kullanılmıştır. Ayrıca yaş, sosyo-ekonomik düzey, akademik başarı (GANO) ve aile ikamet yeri değişkenleri için Kruskal Wallis testi, cinsiyet değişkeni için Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda elde edilen bulgulara göre, üniversite öğrencilerinde ahlaki uzaklaşma tutumunun düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Çalışma grubunun ahlaki uzaklaşma ölçeğinden elde ettikleri puanların demografik özelliklerine göre farklılaşıp farklılaşmadığına bakıldığında, erkek öğrencilerde kadın öğrencilere göre ahlaki uzaklaşma tutumunun daha fazla görüldüğü tespit edilmiştir. Ancak ahlaki uzaklaşma tutumunun demografik değişkenlerden yaş, sosyo-ekonomik düzey, akademik başarı (GANO) ve aile ikamet yerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. Elde edilen sonuçlar alan yazın ışığında tartışılmış ve gerekli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ahlaki Uzaklaşma, Üniversite Öğrencileri, İlişkisel Tarama Modeli.

AN INVESTIGATION OF THE ATTITUDE OF MORAL DISTINCTION IN UNIVERSITY STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Prof. Dr. Mücahit KAĞAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@mkagan@erzincan.edu.tr

Müfide Merve YAZICIOĞLU
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
@myazicioglu@erzincan.edu.tr

ABSTRACT

Moral alienation; It is the state of making the outcome of the behavior morally reasonable after an individual performs a behavior that is not accepted and accepted by the society (Bandura, 1999). According to Bandura et al., Who examines how individuals can perform behaviors that are not considered appropriate by the society and who form the Moral Distancing Theory, the individual tends to behave in a way that feels happy and valuable, and tries to avoid situations that make him unhappy (Bandura, 1999). Young people trying to adapt to the university environment may also face adverse situations that pose a risk in these environments. It is more likely for young people to encounter such behaviors in negative peer environments. Young people who feel uncomfortable in their conscience while performing negative behavior may have to use moral distancing mechanisms. With the increase in the use of moral detachment mechanisms, young people may exhibit more negative behaviors (Kokkinos et al., 2016; Kaya, 2018; Köklü, 2019; Kandemir Özdinç, 2019; Özkan, 2019; Killer et al., 2019; Gini et al., 2020 ;; Parladıcı, 2020; Sjögren et al., 2020; Yazıcıoğlu, 2020). Young people, who are the future of society, are required to exhibit behaviors that benefit society. It is important to identify all kinds of situations that prevent young people from behaving positively and to take preventive interventions. The purpose of this study is to examine the attitude of moral distancing among university students and to examine whether it differs by various demographic variables (gender, age, socio-economic level, academic achievement (GANO) and family residence). The working group is 235 undergraduate students studying at Erzincan Binali Yıldırım University in the 2019-2020 academic year. While 61.7% of the study group is female students, 38.3% are male students. Data collection tools used in research; It is the Moral Distancing Scale developed by Bandura et al. (1996) and adapted to Turkish by Gezici Yalçın et al. (2016) and a Personal Information Form created by researchers. In this study, which is one of the quantitative research methods, the relational scanning model was used, frequency and descriptive statistics were used for data analysis. In addition, Kruskal Wallis test was used for age, socio-economic level, academic achievement (GANO) and family residence variables, and Mann Whitney U test was used for gender variable. According to the findings obtained as a result of the analysis, it was determined that the moral alienation attitude among university students was low. Considering whether the scores of the study group obtained from the moral alienation scale differ according to their demographic characteristics, it was determined that the moral alienation attitude was observed more in male students than female students. However, it was found that the moral attitude of withdrawal did not differ significantly according to demographic variables such as age, socio-economic level, academic achievement (GANO) and family residence. The results obtained were discussed in the light of the field literature and necessary suggestions were made.

Keywords: Moral Distancing, University Students, Relational Scan Model.

Bildiri No: BT126

KÜMELEME ANALİZİ VE VERİ ZARFLAMA ANALİZİ İLE İLLERİN SOSYO-EKONOMİK PERFORMANSLARININ İNCELENMESİ

Dr. Ramazan Arslan
Jandarma Genel Komutanlığı
@ra3252020@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmada illerin sosyo-ekonomik performansı Veri Zarflama Analizindeki (VZA), Çapraz Etkinlik ve Süper Etkinlik gibi doğrusal programlama tabanlı sıralama yöntemlerinin yanı sıra bir Çok Değişkenli İstatistiksel Analiz yöntemi olan ve birimlerin alt gruplara ayrılmasında kullanılan Kümeleme Analizi ile değerlendirilmektedir. İllerin sosyo-ekonomik performansında ele alınan değişkenler ildeki nüfus, Kamu Yatırımlarının İllere Göre Eğitim Sektöründeki Dağılımı (Bin TL), Kamu Yatırımlarının İllere Göre Ulaştırma-Haberleşme Sektöründeki Dağılımı (Bin TL), Konut Satış Sayıları, milli gelir içinde alınan pay, üniversite mezunu sayısı, bebek ölüm oranı gibi değişkenlerdir ve bu değişkenler kullanılarak önce Kümeleme Analizi kullanılarak iller gruplara ayrılmışlardır. Kümeleme Analizi kullanmanın amacı iller arasında homojen il grupları oluşturmaktır. Kümeleme Analizi sonucu 5 grup oluşmuş ve bu gruplar sosyo-ekonomik düzeyi en daha iyi olan illerden daha az olan iller şeklindedir. Sonrasında her bir gruba VZA modelleri uygulanmış ve her grup içinde illerin performansı elde edilmiştir. Gruplarda sosyo-ekonomik performans bakımından öne çıkan yani etkin olarak bulunan iller İstanbul, Kocaeli, İzmir, Ankara, Balıkesir, Gaziantep, Trabzon, Antalya, Muğla, Konya ve Bursa illeridir. Ayrıca, her grubun kendi içinde Çapraz Etkinlik ve Süper Etkinlik yöntemleri ile birimlerin sıralaması yapılmıştır. Etkin olmayan illere de VZA tekniği kullanılarak kendi gruplarındaki etkin bulunan illeri kendilerine referans alarak performanslarını nasıl iyileştireceği konusunda politika iyileştirme önerileri yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Veri Zarflama Analizi, Temel Bileşenler Analizi, Sıralama, İllerin Performansı

INVESTIGATION OF SOCIO-ECONOMIC PERFORMANCE OF CITIES WITH CLUSTERING ANALYSIS AND DATA ENVELOPMENT ANALYSIS

Dr. Ramazan Arslan
Jandarma Genel Komutanlığı
@ra3252020@gmail.com

ABSTRACT

In this study, the socio-economic performance of cities is evaluated with the Clustering Analysis, which is a Multivariate Statistical Analysis method and is used to divide the units into subgroups, in addition to linear programming-based sorting methods such as Cross Activity and Super Efficiency in Data Envelopment Analysis (DEA). The variables considered in the socio-economic performance of cities are the population in the City, Distribution in Education Sector of Public Investments by City (Thousand TL), Distribution in Transportation-Communication Sector of Public Investments by Cities (Thousand TL), Number of Housing Sales, the share in national income, the number of university graduates are variables such as infant mortality rate, and using these variables, cities were first grouped using Cluster Analysis. The purpose of using Cluster Analysis is to create homogeneous city groups between cities. As a result of the Clustering Analysis, 5 groups were formed and these groups are cities with a lower socio-economic level than the cities with the best. Later, DEA models were applied to each group and the performance of the cities within each group was obtained. The cities that stand out in terms of socio-economic performance in the groups, that is, they are active, are İstanbul, Kocaeli, İzmir, Ankara, Balıkesir, Gaziantep, Trabzon, Antalya, Muğla, Konya and Bursa cities. In addition, the rankings of the units were made within each group itself the Cross Activity and Super Efficiency methods with. Policy improvement suggestions were made also to inefficient cities on how to improve their performance by taking the active cities in their groups as a reference by using DEA technique.

Keywords: Data Envelopment Analysis, Principal Components Analysis, Ranking, Performans of Cities

Bildiri No: BT127

İKİ GRUPLU SINIFLANDIRMA PROBLEMLERİ İÇİN ÖNERİLEN MATEMATİKSEL PROGRAMLAMA YÖNTEMLERİNİN MONTE CARLO SİMÜLASYONU İLE KARŞILAŞTIRILMASI

Dr. Ramazan Arslan
Jandarma Genel Komutanlığı
@ra3252020@gmail.com

ÖZET

Ayırma analizi, sınıflandırılması istenen birimlerin grup üyeliğini kestirmek, birbiriyle bağdaşmayan gruplardan birine birimleri sınıflandırmak ve gruplar arasındaki farklılığı bir ya da daha fazla gözlenebilir niteliğe dayalı olarak açıklamak için kullanılmaktadır. Doğrusal ayırma analizi sosyal bilimlerde, finans, kredi değerlendirme, pazarlama ve muhasebe gibi iş alanlarında, hastalık teşhisi ve biyoloji gibi taksonomi ve sınıflama analizlerinin içerildiği diğer alanlarda geniş kullanıma sahiptir. Fisher'in iki grup için ortaya atmış olduğu istatistiksel ayırma fonksiyonu, Ayırma Analizinde en çok kullanılan kriterdir. İstatistiksel yöntemler kullanılarak elde edilen sonuçlar olasılıkla ifade edilir fakat bunların çoğu kez varsayımlara dayandırılması imkânsızdır. Sınıflandırma problemlerinin incelenmesinde istatistiksel yöntemlere alternatif olarak çok sayıda matematiksel programlama yaklaşımı geliştirilmiştir. Matematiksel programlama yöntemlerini kullanmak için yığınla ilgili herhangi bir varsayımın sağlanmasına gerek yoktur. Matematiksel programlama teknikleri ile sınıflandırma probleminin incelenmesi ilk defa Fred ve Glover (1981) tarafından yapılmıştır. Bu ilk öneriden sonra çok fazla sayıda matematiksel programlama tabanlı yöntem önerilmiştir. İki gruplu sınıflandırma probleminde FLDF (Fisher'in doğrusal ayırma fonksiyonu), MSD (Fred ve Glover tarafından geliştirilen sapmalar toplamının minimizasyonu yaklaşımı), R&S (Ragsdale ve Stam'ın modeli), LCM (Lam, Choo ve Moy'un modeli) ve DEA-DA (Sueyoshi'nin iki aşamalı modeli) yöntemlerinin performansını incelemek için, bir 1000 tekrarlı Monte-Carlo simülasyon çalışması tasarlanmıştır. Simülasyon çalışmasında, iki grup için altı farklı veri tipinde üç bağımsız değişkenli Düzgün (Uniform) dağılımdan veri üretilmiştir. Simülasyon sonuçları incelendiğinde tüm veri tiplerinde DEA-DA modelinin FLDF, MSD, R&S ve LCM modellerinden daha üstün olduğu saptanmıştır. Bu sonuç Sueyoshi'nin DEA-DA yaklaşımının iki gruplu sınıflandırma problemlerinde başarı ile uygulanabilirliğini ve etkinliğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ayırma analizi, İki Gruplu Durum, Matematiksel Programlama, Monte Carlo Simülasyon

COMPARISON OF SUGGESTED MATHEMATICAL PROGRAMMING METHODS FOR TWO-GROUP CLASSIFICATION PROBLEMS WITH MONTE CARLO SIMULATION

Dr. Ramazan Arslan
Jandarma Genel Komutanlığı
@ra3252020@gmail.com

ABSTRACT

Discriminant analysis is used to predict group membership of the units to be classified, classify units with each other into one of the incompatible groups , and explain the difference between groups based on one or more observable qualities. Linear discriminant analysis is widely used in social sciences, business fields such as finance, credit evaluation, marketing and accounting, and other areas where taxonomy and classification analysis are included, such as disease diagnosis and biology. The statistical discriminant function put forward by Fisher for the two groups is the most used criterion in Discriminant Analysis. Results obtained using statistical methods are possibility expressed, but it is often impossible to base them on assumptions. In the examine of classification problems, many mathematical programming approaches have been developed as an alternative to statistical methods. There is no need to provide any assumptions about the mass to use mathematical programming methods. The study of the classification problem with mathematical programming techniques was first made by Fred and Glover (1981). After this first suggestion, a large number of mathematical programming based methods have been proposed. In the two-group classification problem, FLDF (Fisher's linear discriminant function), MSD (minimization of the sum of deviations approach developed by Fred and Glover), R&S (Ragsdale and Stam's model), LCM (Lam, Choo and Moy's model) and DEA-DA to examine the performance of the methods (Sueyoshi's two-stage model), a 1000-repeat Monte-Carlo simulation study was designed. In the simulation study, data was generated from Uniform distribution with three independent variables in six different data types for two groups. When the simulation results were examined, it was determined that the DEA-DA model was superior to the FLDF, MSD, R&S and LCM models in all data types. This result showed the succesly applicability with and efficiency of Sueyoshi's DEA-DA approach in two-group classification problems.

Keywords: Discriminant analysis, Two-Group Case, Mathematical Programming, Monte Carlo Simulation

Bildiri No: BT128

AVRUPA'NIN GÖÇ SORUNU VE GÜNCEL ETKİLERİ

Kenan Acar

Ulusal Siyasi Çalışmalar ve Kamu Yönetimi Üniversitesi

@Kenanacar1@yahoo.com

ÖZET

İnsanların çeşitli nedenlerle ikamet ettikleri yeri veya ülkeyi terk edip başka bir yerleşim yerine veya ülkeye gitmesi olarak tanımlanabilecek göç, insanlık tarihi kadar eski bir olgudur. Geçmişten günümüze insanlar başta ekonomik nedenler olmak üzere çeşitli nedenlerle ülkelerinden ayrılıp başka ülkelere göç ederler. Avrupa Birliği'nin geçirdiği aşamalar neticesinde sadece ekonomik, sosyal ve politik olarak değil, demokratik olarak da rol model olabilecek bir düzeye ulaşmıştır. Ulaşılan gelişmişlik seviyesi sayesinde diğer ülkelerden sürekli göçmenlere maruz kalmıştır. 1960'lardan sonra ekonomik nedenlerle Avrupa Birliği ülkelerine göç edenlerin çoğu bu ülkelerin vatandaşı oldu. Ancak göçmenlerin entegrasyon, dil ve barınma gibi çözülmesi daha zor olan işsizlik, çocukların eğitimi ve yabancı düşmanlığı gibi sorunları ile uğraşmak zorunda kaldılar. Avrupa Birliği ülkelerinin her birinin göçmenlik ve göçmenlerin ekonomik ve sosyal entegrasyonuna ilişkin kendi mevzuat ve uygulamalarına sahip olmasının yanı sıra, Birlik genelinde ortak düzenlemeler ve uygulamalar da zamanla ortaya çıkmaktadır. Avrupa ülkelerine yönelik neden-sonuç ilişkisi incelenmiş ve göçmenlere yönelik entegrasyon politikaları ve bunların etkilerinin boyutları tüm çözüm önerileriyle tartışılmıştır. Birinci bölümde Avrupa Birliği'nin genel olarak karşı karşıya kaldığı göçle ilgili tarihsel süreç incelenmiştir. İkinci bölümde, dünyada ve Avrupa'da geçmişten günümüze göç hareketleri incelenmiş ve detaylı grafikler ve istatistiksel rakamlarla karşılaştırılmıştır. Üçüncü bölümde, Avrupa Birliği düzeyindeki sosyal uyum politikaları ve bazı üye ülkelerde göçmenlerin entegrasyonu için yapılan düzenlemeler, uygulamalar ve yaklaşımlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: AB Mülteci Krizi, Arap Baharı, göç, Entegrasyon, Avrupa Birliği, politika

EUROPE'S MIGRATION PROBLEM AND ITS CURRENT EFFECTS

Kenan Acar

Ulusal Siyasi Çalışmalar ve Kamu Yönetimi Üniversitesi

@Kenanacar1@yahoo.com

ABSTRACT

Migration, which can be defined as the people leaving their place of residence or country for various reasons and going to another settlement or country, is a phenomenon as old as human history. From past to present, people leave their countries and migrate to other countries due to various reasons, especially economic reasons.Since the European Union was founded, it has been a center of attraction for citizens of other countries. As a result of the stages the European Union has gone through, it has reached a level that can be a role model not only economically, socially and politically but also democratically. Thanks to the development level reached, it has been exposed to continuous immigration from other countries. Most of those who immigrated to European Union countries for economic reasons after the 1960s have become citizens of those countries. However, they had to deal with the problems of immigrants such as integration, language and housing, which were more difficult to solve such as unemployment, children's education and xenophobia. In addition to the fact that each of the European Union countries has their own legislation and practices regarding migration and the economic and social integration of migrants, common regulations and practices throughout the Union also emerge over time.In this article, the historical development of immigration to European countries has been examined in a cause-effect relationship, and the integration policies for immigrants and the extent of their effects are discussed with all solution suggestions. In the first part, the historical process related to the immigration that the European Union has generally faced is examined. In the second part, migration movements from past to present in the world and in Europe are analyzed and compared with detailed graphics and statistical figures. In the third part, social cohesion policies at the European Union level and regulations, practices and approaches made for the integration of immigrants in some member countries are examined.

Keywords: EU Refugee Crisis, Arab Spring, migration, Integration, European Union,policy

Bildiri No: BT129

TÜRKİYE'DEKİ KAZAKİSTANLI ÖĞRENCİLERİNİN TÜRK EĞİTİM SİSTEMINE ALGISI: SAKARYA ÜZERİNDE

Lazzat Alpamyssova
Sakarya Üniversitesi
@lazzat.alpamyssova@ogr.sakarya.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı Kazakistan Cumhuriyet'inden Türkiye'ye yükseköğrenim amacıyla gelen öğrencilerin türk eğitim sistemine algısını belirlemektir. Çalışmada bu amaç doğrultusunda nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve nitel araştırma desenlerinden fenomolojik deseni benimsenmiştir. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen açık uçlu 14 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Görüşme formunda yer alan sorular öğrencilerin Türk eğitim sistem algısına ilişkin görüşlerine yönelik hazırlanmıştır. Çalışmanın örneklemini Sakarya'da 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Kazakistan'dan gelen lisans ve yüksek lisans düzeyinde yükseköğrenim gören toplam 10 öğrenciden oluşmuştur. Araştırma sonuçları öğrencilerin Türkiye'ye gelirken daha nitelikli bir eğitim alma ve iyi bir meslek edinme yönünde algılama içinde olduklarını göstermiştir. Ayrıca, öğrencilerin bir kısmının Türkiye'de alan diplomaların gelecekte daha yararlı, geçerli düşüncesinde olduğu saptanmıştır. Çalışmada öğrencilerin dil, eğitm sistemi ve konaklama gibi bazı problemleri olduğu bulunmuştur. Çalışmaların sonuçlarına göre, Kazakistanlı öğrencilerin çoğu Türkiye'ye geldikten sonra Türk eğitim sistemi hakkında algıları olumlu olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Algı, Türk eğitim algısı, Kazakistanlı öğrenciler

TURKISH EDUCATION SYSTEM OF THE KAZAKH PERCEPTION OF STUDENTS IN TURKEY: SAKARYA ON

Lazzat Alpamyssova
Sakarya Üniversitesi
@lazzat.alpamyssova@ogr.sakarya.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study was to determine the Turkish education system to the perception of higher education to students who come to Turkey from the Republic of Kazakhstan. In the study, qualitative research method was used for this purpose and the phenomenological design among qualitative research designs was adopted. The research data were collected using a semi-structured interview form consisting of 14 open-ended questions developed by the researchers. The questions in the interview form were prepared for the students' views on the Turkish education system perception. The sample of the study consisted of a total of 10 students studying at undergraduate and graduate level from Kazakhstan in Sakarya in the 2019-2020 academic year. The research results more qualified students receive an education while in Turkey and have shown that they are in a good direction to obtain professional recognition. Also, in Turkey a part of the diploma students have been more helpful in the future, it is determined that the current thinking. In the study, it was found that students have some problems such as language, education system and accommodation. According to the study results, the Kazakh majority of students came to Turkey after perception about the Turkish education system was found to be positive.

Keywords: Perception, Turkish education perception, Kazakh students

Bildiri No: BT130

ÖĞRETMENLERİN VE OKUL YÖNETİCİLERİNİN OKUL REHBERLİK HİZMETLERİ VE PSİKOLOJİK DANIŞMANLAR İLE İLGİLİ METAFORİK ALGILARININ İNCELENMESİ

M.Zeki İLGAR

Biruni Üniversitesi

@zilgar@biruni.edu.tr

İbrahim UZUN
13 Şubat Ram
@İbrahimuzun88@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın temel amacı eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin ve okul yöneticilerinin okul psikolojik danışmanı, rehberlik hizmetleri ve rehberlik servisine ilişkin metaforik algılarını belirlemektir. Araştırmada tarama modeli kullanılmış olup araştırmaya 54 okul yöneticisi ve 314 öğretmen olmak üzere toplam 368 kişi katılmıştır. Araştırma ile ilgili veriler "Öğretmenlerin ve Okul Yöneticilerinin Rehberlik Hizmetleri ve Psikolojik Danışman İle İlgili Metaforik Algıları Anket Formu" ile toplanmıştır. Anket formlarından elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS programı yardımıyla çözümlenerek frekans ve yüzde dağılımı hesaplanmış, kişisel değişkenlere göre betimleyici analizler yapılmıştır.Araştırma neticesinde, katılımcıların okul psikolojik danışmanı için anne ve doktor metaforunu, rehberlik hizmetleri için sağlık hizmetleri metaforunu ve rehberlik servisi odası için ise acil servis metaforunu çoğunlukla kullandıkları görülmüştür. Katılımcıların okul psikolojik danışmanına ilişkin daha olumlu metaforlar kullandıkları ve daha olumlu metaforik algılara sahip oldukları belirlenmiştir. Rehberlik servisi odasına ilişkin ise olumsuz metafor kullanımının diğerlerine oranla daha fazla olduğu görülmüştür. Okul müdürü olarak görev yapan katılımcıların psikolojik danışmana ilişkin daha olumlu metaforik algılarının olduğu, müdür yardımcısı olan katılımcıların ise diğer katılımcılara göre daha olumsuz metaforik algılara sahip olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların kişisel değişkenlerine göre psikolojik danışman, rehberlik hizmetleri ve rehberlik servisine ilişkin farklı metaforlar kullandıkları ve farklı metaforik algılara sahip oldukları bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Metafor, Metaforik Algı, Psikolojik Danışman, Rehberlik, Rehberlik Hizmetleri.

EXAMINING THE METAPHORIC PERCEPTIONS OF TEACHERS AND SCHOOL MANAGERS ABOUT SCHOOL GUIDANCE SERVICES AND PSYCHOLOGICAL COUNSELERS

M.Zeki İLGAR

Biruni Üniversitesi

@zilgar@biruni.edu.tr

İbrahim UZUN
13 Şubat Ram
@İbrahimuzun88@hotmail.com

ABSTRACT

The main purpose of this study is to determine the metaphorical perceptions of teachers and school administrators working in educational institutions about school psychological counselor, guidance services and guidance service. Survey model was used in the study and a total of 368 people, 54 of whom were school administrators and 314 teachers, participated in the study. The data related to the research were collected with the "Metaphoric Perceptions Survey Form of Teachers and School Administrators About Guidance Services and Psychological Counselors". The data obtained from the questionnaire forms were analyzed in computer environment with the help of SPSS program and the frequency and percentage distribution were calculated, descriptive analyzes were made according to personal variables. It has been observed that they mostly use the service metaphor. It was determined that the participants used more positive metaphors about the school counselor and had more positive metaphorical perceptions. It was seen that the use of negative metaphors regarding the counseling service room was higher than the others. It has been determined that the participants who work as school principals have more positive metaphorical perceptions about the psychological counselor, while the participants who are vice principals have more negative metaphorical perceptions than the other participants. It was found that the participants used different metaphors about the psychological counselor, guidance services and guidance service and had different metaphorical perceptions according to their personal variables.

Keywords: Metaphor, Metaphoric Perception, Psychological Counselor, Guidance, Guidance Services.

Bildiri No: BT131

CUMHURİYET DÖNEMİ TÜRK HALK OYUNLARININ GELİŞİMİNE BİR KAYNAK: HALKEVLERİ (1932-1951)

Doç. Dr. Mustafa Kaya
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
@mustafakaya58@cumhuriyet.edu.tr

Prof. Dr. İsmet Türkmen
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi,
@iturkmentug@gmail.com

Dr. Öğrt. Üy. Yakup Paktaş
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@yakuppaktas@gop.edu.tr

ÖZET

Türk Halk Oyunları, Türk folklorunun en önemli kollarından biri olmasının yanında, içerisinde oyun, müzik ve giysi gibi birçok zengin özellik barındırmaktadır. Türkler halk oyunlarını, yüzyıllardır nesilden nesle aktarmış ve böylece unutulmamasını sağlamışlardır. Bu durum ülkemizi halk oyunları açısından Dünyanın en zengin ülkelerinden biri yapmıştır. Halk oyunlarının öğretimi önceleri geleneksel yöntemler yöntemlerle yapılmıştır. Cumhuriyet tarihimizin ilk dönemlerinde ise halk evleri faaliyetleri içerisinde önemli bir yer almış ve burada eğitmenler eşliğinde öğretimler yapılmıştır. Türkiye'de Cumhuriyet rejiminin değerlerini ve kazanımlarını, özellikle nüfusun yoğun olduğu kırsalda halka yayma amacıyla kurulan halkevleri, halk oyunları faaliyetleri açısından önemli bir yere sahip olmuştur.İlk olarak 19 Şubat 1932'de 14 il merkezinde açılan halkevleri kısa sürede bütün bir ülke geneline yayılmış, kapatıldıkları 1951 yılında sayıları 478'e ulaştırılmıştır. Dokuz çalışma şubesiyle sosyal ve kültürel hayata ilişkin birçok alanda faaliyetler yürütmüş olan halkevleri, özellikle spor alanında başarılı çalışmalara da katkılar sağlamıştır. Spor şubeleri, toplumsal yaşamı daha sağlıklı kılmak ve milli bilince haiz nesilleri yetiştirmek gayesiyle hareket etmiştir. Bu şubelerin faaliyetlerinde, halk oyunları önemli bir yer tutmuş, birçok ilde halk oyunları gösterileri yapılmıştır. Şubelerin temel hassasiyetleri, sporun profesyonel olarak yapılan bireysel bir olgudan öte, birlik şuuru oluşturmak için yapılan kolektif bir eylem olduğu yönündedir.Çalışmanın hazırlanması sırasında, Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı kataloglarında yer alan belgelerden istifade edilmiştir. Ayrıca TBMM kayıtlarından, dönemin süreli yayınlarından, telif ve tetkik eserlerden de yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Halkevleri, halk oyunları, spor şubesi.

A SOURCE FOR THE DEVELOPMENT OF TURKISH FOLK GAMES IN THE REPUBLIC PERIOD: PEOPLE (1932-1951)

Doç. Dr. Mustafa Kaya
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
@mustafakaya58@cumhuriyet.edu.tr

Prof. Dr. İsmet Türkmen
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi,
@iturkmentug@gmail.com

Dr. Öğrt. Üy. Yakup Paktaş
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
@yakuppaktas@gop.edu.tr

ABSTRACT

Besides being one of the most important branches of Turkish folklore, Turkish Folk Dances contain many rich features such as games, music and clothing. The Turks have passed down folk dances from generation to generation for centuries, thus ensuring that they are not forgotten. This situation has made our country one of the richest countries in the world in terms of folk dances. The teaching of folk dances was previously done by traditional methods. In the early periods of our republican history, it took an important place in the activities of public houses and there were trainings accompanied by trainers. values and achievements of the republican regime in Turkey, especially established to spread the ring in the countryside is densely populated community houses, spread folk dances of the 14 provinces in central February 19, 1932 as olmuştur.ilk has an important place in terms of activities opened community centers to a general all in a short time, the country In 1951, when they were closed, their number reached 478. The community centers, which carried out activities in many areas related to social and cultural life with its nine branches of work, also contributed to successful works in the field of sports. Sports branches acted with the aim of making social life healthier and raising generations with national awareness. Folk dances had an important place in the activities of these branches and folk dances were performed in many provinces. The main sensitivities of the branches are that sports are not an individual phenomenon performed professionally, but a collective action to create a unity. Also benefited from TBMM records, periodicals of the period, copyright and study works.

Keywords: People's Houses, folk dances, sports branch.

Bildiri No: BT132

SINIF REHBER ÖĞRETMENLERININ UZAKTAN EĞITIM SÜRECINDE REHBERLIK DERSI VE HIZMETINE İLIŞKIN METAFORIK ALGILARI

Yunus Hastunç

Dr. Öğr. Üyesi, Siirt Üniversitesi

@yhastunc@gmail.com

Ebru Güç

Arş.Gör. Siirt Üniversitesi,

@ebru_guc04@hotmail.com

ÖZET

Antik Yunan dilinde transfer anlamına gelen metafor iki kavram arasında bir köprü görevi üstlenmekte ve yeni bir anlamın oluşumuna katkı sağlamaktadır. Karmaşık düzeydeki bilginin görece daha basit ve görsel bir biçime büründürülmesi süreci olarak da tanımlanan metaforlar bireylerin bir kavram, olay veya olgu hakkında ne bildikleri, ne düşündükleri ve söz konusu kavram, olay veya olguyu nasıl algıladıklarını ortaya koymak amacıyla da kullanılmaktadır. Metaforlar aracılığıyla herhangi bir kavrama ilişkin doğrudan elde edilmesi güç olan algı, tutum ve düşüncelerin dolaylı olarak elde edilip yorumlanması ve olgulara yeni bakış açılarıyla bakılması mümkündür.Alanyazın incelendiğinde öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının çeşitli bilimsel kavram ve olgulara ilişkin metaforik algılarının incelendiği çalışmalara rastlanmakla beraber metaforların eğitimcilere, farklı kavramların karşılaştırmasını yapmak veya benzerliklerini bulmak ve birbirlerinin yerine koyarak açıklamak konusunda yardımcı olma işlevinin öne çıktığı göze çarpmaktadır. COVİD-19 pandemisi nedeniyle Milli Eğitim Bakanlığı'nca alınan uzaktan eğitim kararı ve bu karar sonrasında hayata geçirilen uzaktan eğitim süreci öğrenciler ve öğretmenler için yeni yaşantıları olduğu kadar, yeni iletişim ve etkileşim biçimlerini de içerisinde barındırmaktadır. Uzaktan eğitim sürecinin rehberlik hizmetleri bağlamında değerlendirilmesi, söz konusu süreçte karşılaşılan olası zorlukların ve olası kolaylaştırıcıların belirlenmesi ile bu süreçte rehberlik hizmetinin nasıl verildiğine ilişkin durumun tespit edilmesi açısından önemli görülmektedir. Bu bağlamda bu araşrımanın amacı; sınıf rehber öğretmenlerinin sorumlu oldukları sınıflarda rehberlik hizmeti vermeye ilişkin deneyimlerine yönelik metaforik algılarının ortaya çıkarılmasıdır. Söz konusu amaç doğrultusunda sınıf rehber öğretmenlerinin "uzaktan eğitim sürecinde verdikleri rehberlik hizmetlerine" ilişkin deneyimlerine yönelik algılarını ortaya koymada hangi metaforları kullandıkları ve ortaya çıkan metaforların ortak özellikleri bakımından hangi kavramsal kategori başlıkları altında toplandığı sorularına yanıt aranmaktadır.Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik yaklaşıma göre desenlenmiştir. Fenomenoloji, insanların yaşadıkları deneyimleri nasıl anlamlandırdıklarını, algıladıklarını ve zihinlerine nasıl transfer ettiklerini, insanların bir fenomeni nasıl algıladıklarını, nasıl tarif ettiklerini, nasıl hatırladıklarını, nasıl değerlendirdiklerini ve diğer insanlara nasıl bir dil kullanarak aktardıklarını araştırmaktadır Bu araştırmanın çalışma grubunu, Türkiye'de farklı şehirlerde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak ilkokul, ortaokul ve liselerde çalışan öğretmenler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun seçiminde nitel araştırma paradigmasına uygun amaçlı örneklem türlerinden olan kolay ulaşılabilir örneklem yöntemi kullanılacaktır.Araştırmada veri toplamak amacı ile araştırmacılar tarafından geliştirilen çevrimiçi "Kişisel Bilgi Formu" ve sınıf rehber öğretmenlerinin "Uzaktan eğitim sürecinde verdikleri rehberlik hizmetleri"ne ilişkin düşünceleri ortaya çıkarmak için bir metafor veri toplama formu hazırlanmıştır. Öğretmenlerden "Uzaktan eğitim sürecinde rehber öğretmeni olduğum sınıftaki öğrencilerle iletişimim/ etkileşimimi düşündüğümde yürüttüğüm rehberlik dersi/hizmeti benim için.....gibidir, çünkü..." cümlesini tamamlamaları istenmektedir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin üretecekleri metaforlar ve üretilen metaforların gerekçelerini içeren veriler iki araştırmacı tarafından içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Metafor, Uzaktan eğitim, Sınıf rehber öğretmeni, Rehberlik hizmetleri

METAPHORIC PERCEPTIONS OF CLASS GUIDE TEACHERS REGARDING THE GUIDANCE COURSE AND SERVICE IN DISTANCE EDUCATION

Yunus Hastunç

Dr. Öğr. Üyesi, Siirt Üniversitesi

@yhastunc@gmail.com

Ebru Güç

Arş.Gör. Siirt Üniversitesi,

@ebru_guc04@hotmail.com

ABSTRACT

Metaphor, which means transfer in ancient Greek language, acts as a bridge between two concepts and contributes to the formation of a new meaning. Metaphors, which are also defined as the process of transforming complex knowledge into a relatively simple and visual form, are also used to reveal what individuals know, what they think about a concept, event or phenomenon, and how they perceive the concept, event or phenomenon in question. By means of metaphors, it is possible to obtain and interpret perceptions, attitudes and thoughts that are difficult to obtain directly related to any concept indirectly and to look at the facts with new perspectives. It is striking that the function of helping to compare different concepts or to find their similarities and to explain them in place of each other comes to the fore. The distance education decision taken by the Ministry of National Education due to the COVID-19 pandemic and the distance education process implemented after this decision includes new experiences for students and teachers as well as new forms of communication and interaction. The evaluation of the distance education process in the context of guidance services is considered important in terms of determining the possible difficulties and possible facilitators encountered in the process in question and the situation regarding how the guidance service is provided in this process. In this context, the purpose of this research is; It is to reveal the metaphorical perceptions of classroom guidance teachers about their experiences of providing guidance services in the classrooms they are responsible for. In line with the aforementioned purpose, answers are sought to the questions of which metaphors class counselors use in revealing their perceptions about their experiences regarding "guidance services they provide in the distance education process" and which conceptual category titles are collected in terms of common features of the emerging metaphors. . Phenomenology, they sense how experiences where people live, how they transferred to perceive that the mind, how they perceive a phenomenon of people, how they describe how they remember, how is investigating aktardıklarını using the kind of language and are evaluating other people's working group on this research, the National in different cities in Turkey It consists of teachers working in primary, secondary and high schools under the Ministry of Education. In the selection of the study group, an easily accessible sampling method, which is one of the purposeful sampling types in accordance with the qualitative research paradigm, will be used. In the study, an online "Personal Information Form" developed by the researchers to collect data, and an metaphor data collection form was prepared. Teachers are asked to complete the sentence "When I think of my communication / interaction with the students in the classroom where I am a counselor in the distance education process, the guidance lesson / service I conduct is like ..... because ...". The metaphors produced by the teachers participating in the research and the data including the reasons for the produced metaphors will be analyzed by two researchers using the content analysis method.

Keywords: Metaphor, Distance education, Classroom counselor, Guidance services

Bildiri No: BT133

YARATICI DRAMA TEMELLİ PSİKO-EĞİTİM PROGRAMININ ERGENLERİN DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ (PİLOT ÇALIŞMA)

Yusuf Akyıl
MEB
@yusufakyil430@gmail.com

M.Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ÖZET

Araştırmanın amacı ergenlerde yaratıcı drama temelli psiko-eğitim programının duygusal zeka düzeyine etkisini incelemektir. Duygusal zekanın insan hayatına etkisine dair çok sayıda çalışma yapılmıştır. Duygusal zeka seviyesini; sosyallik, iletişim, mutluluk, empati, iş başarısı, akademik başarı gibi değişkenler bakımından inceleyen araştırmalarda duygusal zeka ve bu değişkenler arasında pozitif yönde korelasyon saptanmıştır. Duygusal zekanın geliştirilmesine yönelik yaratıcı drama bir yöntem olarak kullanılabilir. Yaratıcı dramanın bir yöntem olarak kullanılması, öğrencilerin kendilerine güvenmelerine, öz-düzenleme, düzeltme ve değerlendirme yapmalarına, bilişsel, motivasyonel ve duyuşsal olarak hazır olmalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ortaöğretim 11. ve 12. sınıf öğrencilerinin duygusal zekalarını özelliklerini geliştirmek için drama temelli hazırlanan programın etkililiğini sınamak amaçlanmıştır. Bu amaçla ön test-son test gruplu gerçek deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmanın bağımsız değişkeni, drama temelli hazırlanan programdır. Araştırmanın bağımlı değişkenleri ise öğrencilerin, duygusal zeka düzeyleridir. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul İli Avcılar Anodolu Lisesi 11-12 sınıflarından gönüllü katılan 16 deney 16 kontrol ve 16 plasebo grubu öğrencisinden oluşmuştur. Deney grubuna 8 hafta süreyle haftada iki oturum olacak şekilde toplam 20 oturumluk drama temelli eğitim programı, plasebo grubuna programın dışında kalan plasebo etkisi ile ilgili sinema izleme etkinlikleri uygulanmış, kontrol grubuna ise herhangi bir işlem yapılmamıştır. Program uygulanmadan önce ve sonra deney, kontrol ve plasebo gruplarına DZÖ uygulanmıştır. Deniz, Özer ve Işık (2013) tarafından Türkçeye uyarlananDuygusal Zeka Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma öncesinde ölçeğin ön test uygulamasına ilişkin veriler KruskallWallisH testi ile analiz edilmiş ve gruplar arasıda anlamlı bir farklığın olmadığı belirlenmiştir. Uygulama sonunda yapılan son test sonucunda ise gruplar arasında deney grubu lehine anlamlı sonuca ulaşılmıştır. Bu sonuç yaratıcı drama temelli eğitim programının öğrencilerin duygusal zeka düzeylerini geliştirdiğini göstermektedir. Bu sonuç bağlamında eğitim öğretim faaliyetlerinde yaratıcı drama yönteminin kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Drama, Duygusal Zeka, Ergenler

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF CREATIVE DRAMA-BASED PSYCHO-EDUCATION PROGRAM ON EMOTIONAL INTELLIGENCE LEVELS OF ADOLESCENTS (PILOT STUDY)

Yusuf Akyıl
MEB
@yusufakyil430@gmail.com

M.Engin Deniz
Yıldız Teknik Üniversitesi
@edeniz@yildiz.edu.tr

ABSTRACT

lligence levels of the students. The study group of the study consisted of 16 experiments, 16 control and 16 placebo group students from the 11-12 classes of Istanbul City Avcılar Anodolu High School. A drama-based education program of 20 sessions in total, two sessions per week for 8 weeks, was applied to the experimental group, while cinema watching activities related to the placebo effect outside the program were applied to the placebo group, and no action was taken to the control group. Before and after the program was applied, DZS was applied to the experiment, control and placebo groups. Emotional Intelligence Scale, adapted into Turkish by Deniz, Özer and Işık (2013), was used. Before the research, the data regarding the pre-test application of the scale were analyzed with the KruskallWallisH test and it was determined that there was no significant difference between the groups. As a result of the last test performed at the end of the application, a meaningful result was found among the groups in favor of the experimental group. This result shows that the creative drama-based education program improves the emotional intelligence levels of the students. In the context of this result, it can be suggested to use creative drama method in educational activities.

Keywords: Drama, Emotional Intelligence, Adolescents

Bildiri No: BT134

FUNDAMENTAL DETERMINANTS OF INFLATION

Aghanemat Aghayev

Phd on Economy, Associate Professor

@ aganemat@gmail.com

ABSTRACT

This paper studies the main factors of inflation in Azerbaijan economy. The research outcomes suggest that, mainly the consumer prices take effect from fiscal spending. At the same time, as external factors exchange rate and inflation in foreign partners explains the inflation heating in Azerbaijan. The analyses show that, monetary policy and supply shocks do not have important impact to inflation processes.

The paper finds that exchange rate depreciation has significant effect on consumer prices, because of high trade openness, especially from the import side in the country. The main factor of exchange rate depreciation comes from dominance of oil sector dollars in the fiscal area and domestic fx market.

Keywords: government spending, consumer price index, inflation, exchange rate, fiscal policy, fiscal rules, monetary policy

Bildiri No: BT135

XIX asır Kafkasyada Nakşıbend Müceddidiliği

Ahmet Niyazov

Azerbaycan İlahiyyat Enstitüsü
Temel İslam Bilimleri Bölümü Başkanı

@ahniyazov@hotmail.com

ÖZET

Kafkasya`da İslam medeniyeti tarihi dini geçmişi ve aynı zamanda erken İslam değerleri bakımından zengindir. Postsovyet mekanda arşivlerin gün yüzüne çıkmasından sonra arşiv araştırmaları şunu gösterdi ki, bölgenin bir takım kendine has kültürel değerleri mevcuttur. İslam medeniyeti adına bu değerlerin ilmi çevrelerce buluşması aynı zamanda bilime büyük bir katkıdır. Bu açıdan arşiv araştırmalarımızla gördük ki, XIX Asır Kafkasya`sının Car-Balaken ve çevresi (bugünkü kuzey-batı Azerbaycan ve doğu Dağıstan bölgesi) hukuk, dil ve tasavvuf sahasında yaşanan çok canlı bir dönemin edebî ürünleri ile zengindir. Halid Bağdadinin icazetli bir kaç müridinden biri İsmail Siraceddin Şirvani (v.1848) nakşi prensipler temelinde Şirvandan Kafkasya`nın büyük kısmına yayılan bir medrese faaliyeti başlattıktan sonra sistemli bir medrese geleneği ile kökleşmiş ilim-irfan (tasavvuf) harekâtı bölgeye has bir takım ilmi gelenekler tevârüs ettirmiştir. Dikkat çeken husus şudur ki, bölgede ulema neosufizm müceddidiliği geliştirmiş, bir bakıma Hindistan Nakşibendiliğinin Sirhindi Faruki Müceddidliği bu coğrafyada bir düşünce geleneği olarak davam etmiştir. Şuayb Efendi ibn İdris, Muhammed Efendi Yeragi ve sair tarikatin önde gelen isimleri tecdid harekatının bizzat savunucularından olmuşlardır. Bölgenin ilmi zemini bazı müsteşriklerin de dikkatini çekecek kadar eser ve biyografilerle zengindir. Makalede bu dönemin tecdid düşüncesi ve müceddidiler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kafkasya, müceddidiler, sufilik, Nakşibendi, Şirvan, irfan.

Bildiri No: BT136

Azerbaycan irfan ananesinde eğitim/tahsil

Aygün Kerimova

Bakü Devlet Üniversitesi Sosyal İlimler Fakultesi Felsefe Bölümü Öğr. Üyesi.

@aygunxalilqizi@mail.ru

ÖZET

Yüksek ahlaki değerleri, üstün manevi keyfiyyetler örneğini İslam medeniyyet sisteminde en bariz şekilde sergileyen irfan ananesidir. Bu kültür coğrafiyasında Azerbaycan torpaklarının ve Azerbaycan halkının ayrı bir yeri bilinmaktadır. Takdim etdiyi kendine has metodoloji ve sistematik değerleri bakımından diğer dinlerin mistik talimlerinden de ayrıcalığı bulunan sufi taliminde asırlar boyu manevi kamilleşmenin, insanseverliğin, höşgörünün dünya nispette daha çok mahiyyeti bakımından zahirden uzaklaşarak batine doğru yönelmenin, temizlik ve hakkın rizasını kazanmanın, insan nefsinin ıslah ve terbiye olunması ve maddi olarak her şeyden geçerek Allaha kavuşma hedefi ve ideyası gizlenmektedir. Bu talimin diğer dinlerin mistik talimlerinden en esas farklı özelliği ise odur ki, diğer dinlerde hakim olan passif ve metotsuz ritüeller sufilikte derin hedef ve maksatlar gütmektedir. Diğer dinlerde şeyhe bağlanma gibi bir ihtiyaç bulunmamamktadır. Bu ise o demekdir ki Şeyh olmadığı için mürşitler silsilesinden de bahsetmek abestir. Lakin İslami düşüncenin önemli bir kolu olan tasavvufta metot çok önemlidir, aktiflik esasdır. Seyri-süluk denilen sufinin geçmesi lazım olan manevi/ruhani yol bir mürşidin gözetiminde başlayıp devam etmektedir. Mürşid merkezli bir struktur olduğu üçün burada silsile de mevcuttur. Bu prensip tahsil felsefesinde muallim–talebe (öğretmen-öğrenci) münasebetlerinin en parlak örneğidir. Bazı sufi yapılanmaların medrese zeminende kurulduğunu nazari dikkate alırsak bu münasebetler irfan ananesinde tahsile verilen önemi ve tahsilde sistemlilik, talepkarlık ve mesuliyyet anlayışlarını sergilemektedir. İslam inanc prensiplerine asırlardır sadık kalan Azerbaycan halkı da zengin menevi irsi olan irfan geleneğinden beslenmiş, manevi düşünce ve tefekkür dünyamıza parlak örnekler sergilemiş, bazen de İslam medeniyeti için orjinal değerler suna bilmiştir. Sufi tariketleri içerisinde kendinehas yeri ve yayılma coğrafiyası ile geniş yer tutan bir çok tarikatler: Kadiriyye, Sühreverdilik, Hürufilik, Safevilik ve Halvetilik tarikatlerinin kurucuları ve esas şeyhleri menşe itibariyle Azerbaycan türklerindendirler. Aynı zamanda bu tarikatlerin bazılarının yaranma ve formalaşdığı yer de Azerbaycan olduğunu iddia etmek mümkündür. Ona göre de zikri geçen tarikatlerin vatanı gibi baştan – başa sufiler diyarı olan Azerbaycanda bu zengin irfan ananesinin tahsile/eğitime, ilme, medeniyyete, insan ilişkilerine verdikleri tekzib edilmezdir.

Anahtar kelimeler: Azerbaycan, tasavvuf, sufi, tarikat, tahsil, eğitim, anane.

Bildiri No: BT137

Physical culture and traditional games: A Factor in the development of cultural and social heritage in Algeria

Benyoucef HAFSAOUI [1], Nassir BOUDJELTHIA [2], Nawel TAILEB [3,]
1. 2 : Institute of Physical Education and Sport, University of Chlef, Algeria
3 . Oran University , Algeria
b.hafsaoui@univ-chlef.dz

Abstract
In Algeria, physical and sports culture is based on the general idea that any system of physical and sports culture is implied by the socio-historical conditions that determine its development (Hamdi, 1994), ie to say by objective extrinsic conditions (socio-economic conditions of the country) and subjective intrinsic ones (the physical practice itself, the motivations of the practitioners).. These traditional games can possibly behave like systems whose evolutions are restricted because of their strong identity marks.
In his thesis "Social psychology and game theory: study of certain sports games" Pierre Parlebas has studied at length the points of view of historians and anthropologists on the question of the correlation between playful, motor activities and the social context
In this perspective, can we identify the main characteristics of the playful culture of a population, and what do they reveal from their context of belonging? How are they different? , Can we provide reasonable answers?
Keywords: Traditional games, physical practice, playful culture, socio-historical analysis

Bildiri No: BT138

ACHIEVEMENTS, CHALLENGES AND PERSPECTIVES OF RURAL EDUCATION IN LATIN AMERICA

Diego Juárez Bolaños
Universidad Iberoamericana, Ciudad de México

diego.juarez@ibero.mx

ABSTRACT

Considering that around half of all primary schools in Latin America serve rural populations, this paper aims to give an overview of the main problems, achievements, challenges and perspectives rural education has in rural multigrade primary schools in some of the nations of Latin America, namely Mexico, Colombia, Cuba and El Salvador. This is in order to identify issues of common interest with rural education that is taught in other nations, in addition to recognizing possible collaborative actions in a social impact issue such as rural education. The data comes from fieldwork developed in the indicated nations, where academics, teachers and authorities were interviewed. Also, observations in about 40 rural schools were made. Among the most relevant results of the study, we identified that, although the coverage of primary education has been reached, it still has many problems in terms of quality and relevance. In addition, with the sole exception of Cuba, all pre-school and high school levels still have coverage. On the other hand, educational models aimed at the rural environment do not have their own curricular designs, educational materials are lacking in context, school infrastructure and equipment are deficient and the support of teachers by supervisors and authorities is not designed with the consideration of the characteristics of the various local territories. A common theme that all Latin American nations share is the absence of initial and ongoing training relevant to the teachers who work in the schools. With regards to achievements of rural education, we identify the development of small-scale projects that seek to promote realistic alternatives for community education, through the active participation of members of rural localities, besides having created spaces to develop alternative pedagogical proposals to the system. Intercultural proposals have also been developed from a local perspective; own materials have been created and the "school" has left the classrooms to integrate into communities. Finally, collaborative work and networking by rural teachers has allowed them to develop and enrich educational experiences with great commitment as well as social relevance.

Keywords: rural education, education policies, Latin America

Bildiri No: BT139

TÜRK DÜNYASI ÜNİVERSİTELERİNİN DÜNYA SEVİYELİ ÜNİVERSİTE OLMA POTENSİYALININ ARTIRILMASI

Doç. Dr. Elçin Süleymanov
Bakü Mühendislik Universitesi
elsuleymanov@beu.edu.az

Şahzade Madatova
Azerbaycan Devlet Petrol ve Sanayi Üniversitesi
shahzademedetova@gmail.com

ÖZET

Yükseköğretim tüm dünyada elit bir eğitim düzeyidir ve ülke ekonomisinin gelişiminde önemli bir bileşenidir. Bilgi ekonomisinin oluşumu ve doğal kaynak sermayesini insan sermayesinin gelişmesine yönlendiren devlet politikalarının temelinde ülkelerin kalkınmasının öncelikli bir istikameti ülkedeki yükseköğretim sisteminin uluslararası rekabetçiliğinin arttırılması, onu stratejik kalkınma haritasının temel bileşenlerinden biri haline getirmiştir. Gelişmiş ülkeler, uluslararası standartlar düzeyinde bir yükseköğretim sisteminin kurulması sayesinde sürdürülebilir ve başarılı bir ekonomik kalkınma sağlamıştır. Yükseköğretimde lider oyuncu olmanın şartlarından biri, dünyaca tanınan bir üniversite olmaktır. 2009 Dünya Bankası'nın Jamil Salimi tarafından hazırlanan Dünya Standartlarında Bir Üniversite Kurma Zorlukları, dünya standartlarında üniversite oluşturma stratejilerini ve modern yaklaşımları analiz etmişdir. World Class University araştırma yoluyla bilimin gelişimine önemli katkı sağlayan, en yenilikçi müfredat ve pedagojik yöntemleri en uygun koşullarda öğreten, araştırmanın ticarileştirilmesini bir parçası olarak gören ve mezunlarını diğer mezunlardan ayıran bir üniversitedir. Bir üniversiteyi Dünya Sınıfı Üniversite yapmak için özel bir evrensel reçete ve büyü formülü yoktur. Bu nedenle, her ülke mevcut çeşitli seçeneklerden kaynakları ile güçlü ve tutarlı bir strateji seçmelidir. Uluslararası deneyim bu tür üniversitelerin ana özellikleri - yüksek yetenek yoğunluğu, mevcut kaynakların maksimum verimli kullanımı ve esnek yönetim kuralları ve mevcut kurumların modernizasyonu ve entegrasyonundan tamamen yeni bir ekosistemin oluşturulmasına başarılı yaklaşımlar, ekonomik ve coğrafi olarak yakın birçok ülkede not edilebilir. Baltık ülkeleri, Çek Cumhuriyeti, Türkiye ve Kazakistan'ın bu yöndeki başarılı adımları incelenebilir ve kullanılabilir. Ülkeler, birinci sınıf kurumlar kurma görevini yerine getirirken, araştırma üniversiteleri ile birlikte, bir bütün olarak yükseköğretim sisteminin sağlayacağı geniş eğitim ve öğretim ihtiyaçlarını karşılamak için alternatif kurumlar kurmanın önemini dikkate almalıdır. Hem endüstride hem de gelişmekte olan her ülkenin ekonomik kaynak payını arttırmaya çalıştığı küresel bilgi ekonomisinde bu tür birinci sınıf kurumların çevresindeki ekosistem, bu tür ileri eğitimden faydalanmak için birçok sistemin erişiminin ve kapasitesinin ötesindedir. Bu çalışmada Türk Cumhuriyetlerinin Yüksek Öğretim Kurumlarının Uluslararası Üniversite Sıralamalarında yeri mukayeseli analiz edilmiş ve dünya çapında tanınabilen bir üniversite olunması için atılması önemli olan adımlar sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dünya Seviyeli Üniversite , Üniversite Sıralaması Yüksek Öğretim

Bildiri No: BT140

XƏRÇƏNG XƏSTƏLƏRİNƏ PSİXOLOJİ DƏSTƏYİN VACİBLİYİ

Gülər Zamanzadə

gulerzaman95@gmail.com

ÖZET

Xərçəng müəyyən bir toxuma və ya orqandakı zərərli hüceyrələrin idarəsiz bir şəkildə birləşərək şiş əmələ gətirməsidir. Xərçəng – bədənimizdə bir hüceyrənin günün birində böyüyüb çoxalması nəticəsində ortaya çıxan bir xəstəlikdir. Vücudun müxtəlif orqanlarında yarana bilər. Xərçəng olduğunu öyrənən adamın yaşadığı şok, inkar, hirs, kədər, qorxu kimi duyğulara zaman-zaman yoldaşlıq edən günahkarlıq duyğusu, həm xəstə,həm də xəstə yaxınlarının ruhi problemlər yaşamasına yol açа bilir.
Xərçəng xəstəliyi çox yayılmış bir xəstəlikdir.Bundan başqa isə dövrümüzdə getdikcə artan bir problemdir.Bu xəstəlik nəinki çox yayılması ilə insanları narahat edir,hətta insanlar xərçəng kəliməsi keçən cümlələri eşitdikdə də narahat olmağa başlayırlar.
Elə bu səbəbə görə də xərçəng diaqnozu qoyulan xəstələrin adətən neqativ reaksiya verməyi gözlənilən bir haldır.Bəzən hər hansı bir xəstəlik diaqnozu qoyulanda da bu insanın həyatında müxtəlif dəyişikliklərə səbəb olur.Xərçəng diaqnozu qoyulduqda isə bu özünü insanın həyatında psixoloji,social,ekonomik təsirlərini göstərir.

Açar sözlər: xərçəng xəstəliyi, psixoloji, terapiya, depressiya, anksiyete

Bildiri No: BT141

IDEOLOGICAL BASIS of AZERBAIJAN's MODERNIZATION POLICY

Hulya Mammadli

PhD Student
Azerbaijan National Academy of Sciences

hulya.mammadli@yahoo.com

ABSTRACT

The following objective and subjective as well as historical factors necessitate study of problems of modernization and national idea in Azerbaijan:
- The need to create a new system of political, social and economic relations in the republics, including Azerbaijan that gained independence with collapse of the former Soviet Union;
- Emerging of an ideological vacuum as a result of abandoning the ideologies of socialism and communism;
- Increasing modernization challenges generated by the need to eliminate the distinctive political, economic, and social developmental differences in comparison with developed countries;
- To align national interests with obligations arising from charters and conventions of international organizations in which Azerbaijan is a member or cooperates with;
- The need for preservation of national identity, along with the adoption of universal moral and cultural values in Azerbaijan, which is open to globalization.

The aim of the study is to reveal the ideological basis of the modernization policy implemented in Azerbaijan and to put forward an ideological concept that meets the above requirements. To this end, a number of facts have been cited, reflecting the main outlines of the political and economic processes going on in Azerbaijan in recent years, with emphasis on the principles that are reflected in them.

The following conclusions were drawn from the study:

1. National ideology is not a collection of static, irreplaceable, dogmatic ideas and principles, but rather a constantly changing, dynamic, ideological system in accordance with the demands of the time, global, regional and national challenges, development processes and interests of the state.
2. Relying on country's historical and cultural heritage in parallel with the use of international experience in development policy and participating in political, economic and cultural globalization processes while preserving national identity are prerequisites for sustaining Azerbaijan's sovereignty.
3. As an ideological basis of the Azerbaijani model of modernization, we explain Azerbaijanism not as an abstract and emotional patriotism, but as a specific ideological concept that combines a number of principles and values of liberalism, conservatism, etatism, nationalism and postmodernism. However, we accept that the ideology of Azerbaijanism must also be open to constantly updating, enriching and adapting to demands of the time.

Keywords: modernization policy, national ideology, liberalism, conservatism, Azerbaijanism

Bildiri No: BT142

STRESSLƏ DIABETIN (ŞƏKƏR XƏSTƏLIYININ) ƏLAQƏSI

Nərmin Quliyeva

Psychology Scientific Research Institute

narmin.quliyeva.93@mail.ru

ABSTRACT

Qanda şəkərin miqdarında yaranan disbalans orqanik problemlərə və psixoloji narahatlıqlara səbəb olur. Bir çox hallarda isə bu vəziyyətin əksi ilə qarşılaşırıq. Müəyyən qrup orqanik və psixoloji narahatlıqlar qanda şəkərin miqdarının dəyişməsinə səbəb olur. Tədqiqatlar nəticəsində müəyyənəşdirilmişdir ki, bir çox fiziki problemlərin yaranmasına səbəb nevrotik pozuntulardır. Psixiatrik və psixoloji problemlər zamanı yorğunluq, halsızlıq, baş ağrıları, əzələ ağrıları, mədə-bağırsaq problemləri, yuxu və qidalanma problemləri kimi orqanik şikaylər müşahidə olunur.

Psixiatrik simptomlar bilavasitə xəstəliklə əlaqədar bioloji dəyişikliklərə səbəb olur. Serebrovaskulyar (beyin-damar) xəstəlikləri, Parkinson, Multiple Skleroz kimi bəzi xəstəliklər depressiya və təşviş əlamətlərinə səbəb olan fizioloji dəyişiklərə gətirib çıxarır. Və ya xroniki xəstəliyin psixoloji stress faktoru olaraq təsir etdiyi psixoloji simptomlara səbəb olduğu düşünülür. Fiziki xəstəliyin ağırlığı, həyati təhlükəsi və funksionallığı psixoloji simptomların yaranmasına təsir göstərir.

Şəkərli diabet zamanı xəstəliyin yaranması və ya ağırlıq dərəcəsinin artması, genetik və fiziki faktorlardan başqa psixoloji narahatlıqlardan və həyati proseslərdən də asılıdır.

Açar sözlər: stress, şəkərli diabet, psixosomatik problemlər, klinik psixologiya

Bildiri No: BT143

İNSAN HÜQUQLARI MÜSTƏVİSİNDƏN QLOBAL GERÇEKLİK FELSEFESİ

Rəbiyyət ASLANOVA[1]
Fəlsəfə Elmləri Doktoru, Profesor,
Bakı Dövlet Universitetinin Sosial Elmlər və Psixologiya Fakültəsinin Fəlsəfə Tarixi və Mədəniyyətşünaslıq kafedrasının müdiri, Azərbaycan, BAKI,

rabiyyat.aslan@mail.ru

ABSTRACT
Yaşadığımız XXI əsrdə dünyada insanlar, xalqlar, millətlər, dövlətlər arasında birgəyaşayış qaydalarını müəyyənləşdirmək üçün ilk növbədə baş verənlər dərk olunmalı, yaşanılan indiki məqam çətin seçimlər, gələcək isə sonsuz imkanlar məkanı kimi təsəvvür edilməlidir. Bəşəriyyətin ən böyük nailiyyətlərindən olan və müasir cəmiyyətin optimal mövcudluq forması qismində qəbul edilən İnsan hüquqları ideyası bu imkanların gerçəkləşməsinin təminatçısı ola bilər. "İnsan hüquqları" ilk baxışda adi şüurun təsəvvür etdiyi kimi yalnız abstrakt anlayış və konkret obyekt deyil, çoxçalarlı məzmuna malik olan tarixi təkamülü, hətta bütöv keçid mərhələlərini özündə daşıyan dinamik bir fenomendir. Tarix və zaman bu sahəyə də öz korrektivlərini edir, insan hüquqlarının yeni şəraitdə həlli vəzifəsi ortaya çıxır. Bu gün dünyada baş verən proseslər təkrarsız məzmuna və mənaya malik olduğundan problemə yeni dövrün çağırışları nöqteyi nəzərindən yanaşmaq lazımdır.
XX əsrin sonlarıda totalitarizmin süqutu ilə insan hüquqları sahəsində nəinki bütün problemlər çözüldü, əksinə mahiyyətcə daha ağır və miqyaslı olduğu təsdiq edilən yeni qlobal problemlər dünyanı təhdid etməyə başladı. Bu gün insan hüquq və azadlıqlarının qorunması sistemi daha çox yeniləşməyə və təkmilləşməyə möhtacdır. Müasir dünyada insan hüquqlarının tam qorunduğu bir cəmiyyəti, ölkəni göstərmək qeyri-mümkündür. İnsan hüquqlarının qorunması prosesində təkcə fərdin deyil, xalqın, millətin, dövlətin hüquqlarının qorunması aktual hadisəyə çevrilir. Dünyanı bürüyən terrorizm, etnik münaqişələr, insan alveri, yoxsulluq, imkansızlıq və humanitar fəlakətlər insan hüquqları sahəsində milli və beynəlxalq hüquq prinsiplərinin pozulmasının açıq təzahürüdür. Bu gün insan hüquqları kataloquna yeni-yeni prinsiplər əlavə edilməsinə baxmayaraq insan hüquqlarının təminatı sahəsində regional və qlobal beynəlxalq təşkilatların fəaliyyəti özünü doğrultmur, regional və subregional münaqişələrin həlli və onlara təsir mexanizmləri müəyyən edilmir, mövcud maneələrin aradan qaldırılmasına cəhd edilmir. Paradoksal görünsə də bu maneələr beynəlxalq hüququn ümumi qəbul edilmiş prinsiplərinə bütün ölkələr tərəfindən əməl olunmaması, beynəlxalq qanunvericilikdə müəyyən başlıqların olması, yaxud da insan hüquqlarının obyektiv qanuni əsaslardan daha çox subyektiv siyasi məqsədlərə tabe edilməsi, "ikili standartlar" mövqeyindən çıxış etməsidir. Etnik separatizm və terrorizm yalnız konkret dövlət əleyhinə deyil, bütün bəşəriyyət əleyhinə yönəlmiş cinayətlərdir və dünyada hüquqları ən çox pozulan insanların – qaçqın və köçkünlərin status və problemlərinin həlli məsələsində açıq-aşkar boşluluq olması bir həqiqətdir. Bu baxımdan insan hüquqlarının təkmilləşdirilməsi sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın mövcud forma və mexanizmlərində dinamik islahatların aparılması, dünyada yeni strateji təhlükəsizlik arxitekturasının formalaşdırılması üçün fəal siyasət aparılması vacibdir. Istər tövsiyə və öhdəlik xarakterli, istərsə də məcburi riayət tələb edən beynəlxalq saziş və sənədlər həyata keçirilməlidir. Əks təqdirdə beynəlxalq əməkdaşlığın effektivliyinə olan inam azalmaqda davam edəcək. Zəmanəmizin ən ciddi problemlərindən olan "uşaqlar və qaçqınlar" sözünü yanaşı görməkdir. Nə qədər dəhşətli olsa da "qaçqın uşaqlar" müasir tarixin acı reallığıdır və ən dözülməz bu kəlmələri eşitməyə vərdiş edilməsidir. Beynəlxalq statistikanın verdiyi məlumatlar ən ağır məhrumiyyətlərə məruz qalan bu körpələrin hüquqlarına biganə olan beynəlxalq ictimaiyyətin laqeydliyinin ifadəsidir.
Qəbul edilən beynəlxalq konvesiyalar, sazişlər, Paktlar, 1948-ci ildən bu günə qədər keçən zaman içərisində problemlərin həll olunmaması, insan hüquqlarının təminatı sahəsində fəaliyyətinin uğursuzluğunun etirafıdır. Bu gün insan hüquqlarının təminatı yönümlü, keyfiyyətcə tamamilə yeni qanunvericilik sistemi təsbit olunmayınca, həyatımıza bir insanilik, dünyagörüşümüzə humanistlik ölçüsü gəlməyincə bəşəriyyətin sabahı üçün narahatlıq yaşamağa davam edəcəyik.
Açar sözlər: qlobal gerçəklik, insan hüquqları.

Bildiri No: BT144

Toward Effectiveness Of Using Content And Language Integrated Learning In Tourism Specialists Preparation

Rizakhojayeva G.A.

PhD, Assist.Professor in Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University, Turkistan, Kazakhstan

gulnara_rizahodja@mail.ru

ABSTRACT

The hypothesis of the study which we put forward is the effectiveness of the implementation of CLIL approach. The interest in CLIL has spread widely in the past few years. Because the world has a large variety of languages and it is in the need for communication. The global need for language learning, specifically for English language has created a demand for new ways of teaching languages. The English has become the language of the global and source of the communication. And Content and Language Integrated Learning is a flexible and effective approach which is being used to respond to this need. The extent and characteristics of its implementation differ in each country depending on factors such as the specific linguistic situation; the linguistic needs of the population; the degree of autonomy of the education bodies; the quality of educational infrastructure; the flexibility of national curricula; teachers' qualification and in-service training programs.

NAHÇIVANIN TUNÇ ÇAĞI KÜLTÜRÜ

Doç. Dr. Toğrul HALİLOV

Azerbaycan Bilimler Akademisi Nahçıvan Bölümü
Tarih, Etnokrafiya ve Arkeoloji İnstitüsü

x.toqrul@gmail.com

ÖZET

Azerbaycan arkeolojisinde önemli bilimsel konulardan birini Nahçıvan Özerk Cumhuriyetinin Tunc çağı kültürünü araştırılması oluşturuyor. Bu çağa ait yerleşimler Nahçıvanda yeterince vardır. Onlar Nahçıvan Özerk Cumhuriyetinin tüm topraklarını kapsar. Her bir yerleşimin kendine özgü kültürel tabakası, arkeolojik bulğuları, yapı-inşaat tekniği vardır. Onlar yapı-inşaat tekniğine, arkeolojik bulğulara gore Azerbaycan arkeolojisinde önemli yer tutmakdadır. Her bir yerleşim yerinden Nahçıvan bölgesinin Tunc çağı maddi ve menevi kültürünü ögrenmek üçün çok sayıda arkeoloji bulgular bulunmaktadır. Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti topraklarında bulunan Tunc Çağı yerleşimlerini insanların yaşam tarzına göre oturak, mevsimsel ve kale türlü yerleşimler olmak üzre üç grupa ayırmak olasıdır. İnsanların hareketsiz oturak yaşam tarzı ile bağlılık oluşturan höyüklerde kültürel tabakalaşmanın seviyesi yeterincedir. Mevsimsel yerleşimlerin hepsinde insanların oturak yaşam tarzı ile uğraşmaması sonucunda kültürel tabakalaşma düşüktür. Yerleşim yerleri kibi nekropollr aran ve dağlık topraklarda yayğındır. Onları kurgan, kromleh, taş kutu ve torpak mezarlar oluşturmaktadır. Nekropollerdeki kabirlerin bazılarında insan çkletli bulunmamıştır. İnsan skleti bulunan mezarlarda tek, toplu, hayvanla gömü bulunmuştur. Onlardan çok sayıda arkrolojik bulgular (seramikler, süs eşyalar, silahlar vb.) bulunmaktadır. Onların biçimi, özellikleri, yapım teknolojisi, süsleme özellikleri, yayılım alanı ve diğer konular incelenmiştir.Onları inceleyerek bu bölgede yerleşmiş insanların ev ve çiftlik hayatına, maddi ve manevi kültürüne ait bilimsel sonuclar elde edilmişdir. Araştırma sırasında Erken Tunç çağında Nahçıvanın Kür-Aras, Orta Tunç çağında "Boyalı kaplar" kültürünün en önemli merkezlerinden biri olduğu, bu bölgede “Şehir kültürü”nün beş bin yıllık tarihinin olduğu tesbit olunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kür Aras kültürü, Boyalı kablar kültürü, Şehir kültürü

НЕОБХОДИМОСТЬ ПЕРЕОЦЕНКИ ТРАДИЦИОННЫХ СИСТЕМ ЦЕННОСТЕЙ В НОВЫХ УСЛОВИЯХ

Doç.Dr.Yagut Aliyeva
Bakü Devlet Universitesi, Sosyal Bilimler ve Psikoloji Fakültesi, Sosyoloji Bölüm, Azerbaycan Cumhuriyyeti, BAKÜ, yagut_family@mail.ru

Öğr.Üyesi.Dr. Sevinc Aliyeva:
Bakü Devlet Universitesi, Sosyal Bilimler ve Psikoloji Fakültesi, Sosyoloji Bölüm, Azerbaycan Cumhuriyyeti, BAKÜ,
yagut.aliyeva@gmail.com

Актуальность темы и постановка проблемы.

На фоне глобализации мира происходит системная трансформация современного азербайджанского общества, оказывающая влияние на переоценку традиционных духовных и материальных ценностей, а следовательно, и на духовность и развитие как общества, так и личности. Выбор темы обусловлена актуальностью и значимостью изучаемой проблемы, которая является одним из основных и приоритетных как для общества, так и для личности.

Как известно, общество представляет собой сложную многофакторную систему. Элементы этой системы – материальная и духовная жизнь общества, а также составные подэлементы этих двух сфер общественной жизни, находящиеся в тесной координационной и субординационной связи. Иначе говоря, они находятся в горизонтальных и вертикальных связях. С одной стороны, такие сферы духовной жизни как политика, право, искусство, мораль, религия, наука и т.д. составляют элементы горизонтальной системы связей. Они либо взаимодействуют однонаправленно, либо противонаправленно. Так или иначе, их развитие невозможно представить без взаимодействия и взаимопроникновения. С другой стороны, несомненно, один из указанных элементов системы несёт на себе функцию системообразования. В зависимости от того, какой из этих элементов берётся за основу, формируется та или иная социально-философская концепция.

Очевидно, в каждом социально-экономическом миропорядке господствует совершенно определенная система духовных ценностей, адекватных существующему строю. Без этого общество не могло бы существовать и развиваться. Система духовных ценностей любого общества, с одной стороны, сообразуется с системой материальной жизни, с другой стороны, любая подсистема духовных ценностей – политические, правовые, моральные, эстетические, религиозные и т.д. взаимообуславливают и взаимоопределяют друг друга. Этот момент составляет одно из необходимых условий нормального функционирования общественной системы. Однако, в момент социальных потрясений - войны, революции, переворотов и других чрезвычайных происшествий – вызывающих более или менее основательный переход одних качественных определений в другие, вышеуказанная связь координации и

субординации духовных ценностей нарушается. В одних случаях это сопровождается переходом из одной социально-экономической системы в другую, в других случаях же вызывает необходимость значительного обновления и совершенствования элементов системы. В любом случае настаёт время переоценки как материальных, так и духовных ценностей.

Такая необходимость определяется тем, что между зарождающейся новой реалией, требующей новых или обновленных ценностей и существующими традиционными, в той или иной степени изжившими себя ценностями и нормами составляющими их, возникают «кризисные» моменты, которые в истории общества принято называть *экстремальными*, включающими в себя множество проблемных ситуаций. Без оптимального осуществления системной переоценки ценностей и создания адекватных норм духовных ценностей успешное и эффективное развитие общества невозможно. Под переоценкой понимается одновременно две задачи: с одной стороны, научный анализ существующего положения и выработка тенденций и направлений возможных изменений. С другой стороны, практическая реализация процесса создания адекватных норм системы духовных ценностей. В эту же задачу входит и подготовка общества к создающейся новой системе и активное включение в реализацию указанных норм.

Три указанных тезиса и составляют основные линии исследования и изложения.

Цель исследования – изучение проблемы переоценки традиционных систем ценностей в новых условиях. Ибо это – есть, во-первых, практическая реализация процесса создания адекватных норм системы духовных ценностей, во-вторых - подготовка общества к создающейся новой системе и в-третьих, активное включение личности и общества в реализацию указанных норм.

Методы и методология исследования. На различных этапах исследования использовались основные методы научного познания - метод системного анализа, сравнение, синтез. Среди применённых социологических методов, необходимо отметить методы наблюдения и анализа документов. Основными источниками стали труды отечественных и зарубежных учёных.

Ключевые слова: общество, личность, система ценностей, переоценка ценностей.

Anahtar Kelimeler: toplum, kimlik (şahsiyyet), değerler sistemi, değerlerin yeniden değerlendirilmesi.

РОЛЬ ПРОЕКТОВ ТРАНСПОРТНОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА СТРАНЫ

Доцент Вугар Назаров
Заведующий кафедрой экономики
Азербайджанского Университета
Туризма и Менеджмента
vuqar_74@mail.ru

Джамал Гаджиев
Доцент кафедры Экономики
Азербайджанского Университета
Туризма и Менеджмента
jamalhajiyev@yandex.ru

Васиф Ахадов
Аспирант кафедры Экономики
Азербайджанского Университета
Туризма и Менеджмента
vasifahad@gmail.com

Резюме: Революционные изменения в мировой экономике определяется в основном динамическим развитием. В течение прошлого столетия по мировым масштабам ВВП и численность населения резко увеличилось. В этом столетии транспорт являеться одним из важнейщих звенов динамического развития. Транспортный сектор по скорости развития прошел путь равный всем векам. Развития транспортного сектора в целом превратился сильному фактору экономического развития.

Наша страна добивалась значительных успехов по транспортному сектору и развития инфраструктуры в постсоветском пространстве. С этой точки зрения в этой статье исследованы и проанализированы инфраструктуры и транснациональные проекты, выполненные в сфере инфраструктур и транспорта в Азербайджане. В том числе были проанализированы влияния на развитие экономики страны таких проектов как: транспортные коридоры Восток-Запад, Север-Юг, железнодорожная линия Баку-Тбилиси - Карс, Бакинский торговый порт и т.д.

Ключевые слова: транспортный сектор, инфраструктура, проект, экономический рост, транспортные коридоры

The role of transport infrastructure projects in ensuring the country's economic growth

Summary: Revolutionary changes of the world economy are determined mainly by dynamic development. Over the past century, global GDP and population have increased dramatically. In this century, transport is one of the most important fields of dynamic development. The transport sector has passed a path equal to all centuries due to speed of development. The development of the transport sector that has become a strong factor in economic development.

Our country has achieved the significant progress in the transport sector and infrastructure development in the post-Soviet space. From this point of view, this article

explores and analyzes the infrastructure and transnational projects implemented in the field of infrastructure and transport in Azerbaijan. At the same time, the impact of the projects on the country's economy was analyzed such as East-West, North-South transport corridors, Baku-Tiblisi - Kars railway line, Baku trade port, etc.

Keywords: transport sector, infrastructure, project, economic growth, transport corridors

SANAL ZORBALIK

Öğr.Gör. Şehida Rizvançe Matsani

Uluslararası Vizyon Üniversitesi

Kuzey Makedonya

sehida.rizvancemasan@vizyon.edu.mk

ÖZET

Literatür taraması biçiminde olan bu çalışmada "Sanal Zorbalık" kavramı ele alınmıştır. Bilgisayar, internet ve cep telefonunu gibi iletişim araşlarının kişisel kullanımının artması bu tür teknolojilerin eğitim öğretim sürecinde kullanılması teknolojiyi ergenler için vazgeçilmez bir unsur haline getirmiş ve bu durum sanal zorbalık vakalarının artmasına da neden olmuştur. Günümüzde öğrenciler arasında yaşanan akran zorbalığının, giderek internet ve cep telefonu gibi sanal ortamlarda daha yoğun bir şekilde yaşanmaya başladığı gerçeğini ortaya koymaktadır ve bu durum sanal zorbalık alanında yapılan çalışmaların sayısını arttırmaktadır. Sanal zorbalık, genel olarak, bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla bir kişi veya grup tarafından başkalarına zarar vermek için yapılan kasıtlı, tekrarlanan ve saldırgan davranışları içeren zorbalık türü olarak tanımlanmaktadır. Sanal zorbalık alanında çalışan arştırmacılar sanal zorbalıkla ilgili farklı tanımlamalarda bulunmuşlardır. Ancak her tanımda araştırmacıların üzerinde durduğu ortak görüş sanal zorbalık davranışının bir teknolojik araçla gerçekleştiği ve kasıtlı olarak karşıdaki kişiye zarar verme amacı olduğudur. Bu çalışmada, sanal zorbalığın tanımı, sanal zorbalığın psikolojik etkileri, yaygınlığı, cinsiyet ve yaş gibi değişkenler ile ilgili konularda, sanal zorbalığa genel bir bakış açısı sağlamak amacı ile ilgili dünya genelinde yapılmış olan araştırmalar gözden geçirilerek alan yazına katkı sağlaması amaçlanmıştır.
Anahtar kelimler: zorbalık, sanal zorbalık, sanal zorbalığın yaygınlığı.

FOREIGN DIRECT INVESTMENT, HUMAN CAPITAL AND ECONOMIC GROWTH IN THE MAGHREB COUNTRIES

Zouheir Abida

Faculty of Economics and Management of Sfax, University of Sfax, Tunisia

zouheir.abida@gmail.com

Abstract

*Foreign Direct Investment (*FDI) inflow to developing countries has shown a drastic increase in the past few decades. Accordingly, many policy makers and academics are concerned about policies that attract FDI inflows to enhance economic growth from the positive spillover effects of FDI. Hence this study investigates the relationships between FDI, human capital and economic growth *on* a *panel of* three *Maghreb countries* (Tunisia, Morocco and Algeria) for the period 1990-2017. Using system Generalized Method of Moment (GMM) in a panel data analysis, we found strong evidence of a positive link between FDI and economic growth. Moreover, to explore the absorptive capacity of the host country an interactive term of FDI and human capital is included to estimate the general model. The regression results from the interactive term indicate that the growth effect of FDI is dependent on the level of human capital in the host country. Hence a minimum level of human capital is essential in order to maximize and absorb the positive growth effect of FDI.

Keywords: FDI, Human capital, Economic growth, Dynamic panel data analysis

Bildiri No: BT150

KIRIM TATAR DİLİNDE EĞİTİM TERMİNOLOJİSİ'NİN OLUŞUMU ve RUSÇA- KIRIM TATARCA EĞİTİM SÖZLÜĞÜ

Dr. Doç. Enise ABİBULLAYEVA,
Kırım Mühendislik ve Pedagoji Üniversitesi
@eniseabibulla@gmail.com

ÖZET

Kırım Tatar dilinde eğitim terminolojisi 50 yıllık sürgünlik neticesinde buyük kayıplara uğramış ve dolayısıyla günümüzde sistemli araştırmalara ihtiaç duyulmaktadır. Ana Vatanımıza döndüğümüzden sonra, Kırım'da devlet eğitim sistemi içerisinde Kırım Tatarca eğitim ve öğretim sürecini başlatan okullar açılmış. Günümüzde ana okul, ilk okul, orta okul, lise ve üniversitelerde Kırım Tatarca eğitim süreci gerçekleştiriyor. Bu okullar için Kırım Mühendislik ve Pedagoji Üniversitesi'nde ana dili, ana okul ve ilk okul öğretmenleri yetiştiriliyor. Bu öğretmenlerde pedagojik dil yeterliliğin oluşumu gayet önemli. Bu yeterliliğin oluşumunda pedagojik termilojinin öğrenilmesi zarur. Onun için Rusça – Kırım Tatarca eğitim terminolojisini ve sözlüğünü yeniden işlemek ve oluşturmak amaç olarak belirledik.

Anahtar kelimeler: terminoloji, termin, Kırım Tatar dilinde eğitim terminolojisi, terminoloji araştırmaları, iki dilli sözlük, Rusça-Kırım Tatarca eğitim sözlüğü

Bildiri No: BT151

İLKÖĞRETİMDE EŞLİ PROGRAMLAMA

İlker ALİ
Uluslararası Vizyon Üniversitesi
@ilker@vizyon.edu.mk

Fehmi SKENDER
Uluslararası Vizyon Üniversitesi
@fehmi.skender@vizyon.edu.mk

ÖZET

Eşli programlama, tek bir bilgisayarda iki kişinin kod yazmasıdır. Bu teknikle iki kişi beraber program geliştirir. Bunlardan biri kod yazan diğeri gözlemci olarak adlandırılır. Programlamanın gelişimi tek başına kod yazmak olarak gelişti. Eskiden programlama tek başına yapılması gereken bir iş olarak öğretildi. Eğitimde de programlama hep tek başına yapılması gereken bir iş olarak düşünüldü. Bu araştırmamızda bilgisayar dersinde 5. sınıf öğrencilerine eşli programlama metodunu kullanarak öğrencilerde sağlayacağı faydaları anlatmak.Kod öğrenmek ve kod yazmak zor bir iştir. Kod yazarken karşılaşılan hatalar öğrencilerin öğrenme motivasyonunu azaltır. Bu durum öğrencinin kodlamanın çok zor bir şey olduğunu ve bu engellerin aşamayacağı hissine kapılır. Öğrencinin yapacağı tek şey öğretmenden yardım istemek olur. Öğretmen de gelene kadar bir zaman kaybı yaşanır bu arada öğrencinin dikkati dağılmış olur. Eğer kod yazan öğrencinin yanında bir gözlemci öğrenci varsa o zaman yapılan hataların bir kısmının gözlemci tarafından fark edilme ihtimali var. Kodun yazılmasında ikinci kişinin müdahalesiyle öğrenciler daha yaratıcı olabilirler. Öğrenci yaptığı iyi şeyleri arkadaşına yada arkadaşlarıyla kendini kanıtlamak için hemen paylaşmak ister, arkadaşı yanında olunca daha kolay olur, bu eşli programlamanın bir diğer faydasıdır. Hataları kendi aralarında çözme ihtimali artınca öğretmenin bireysel yardımına daha az ihtiyaçları olur. Öğretmen de her öğrenciye teker teker müdahale edecek yerine bütün sınıfa gereken açıklamaları yapar, zaman kaybı olmaz.Eşli programlama sayesinde öğrencilerin sosyalleşmesi gelişir, takım – ekip kültürü ile çalışma becerileri gelişir, ekipte liderlik ve kendi rollerini ve sorumluluklarını öğrenir, öğrencilerin güveni artar, arkadaşlık duyguları gelişir.

Anahtar Kelimeler: *Eşli programlama, ilköğretim, programlama, gelişim, sosyalleşme*

Bildiri No: BT152

CENGİZ AYTMATOV'UN "BEYAZ GEMİ" VE "TOPRAK ANA" İSİMLİ ESERLERİNDE ORTAK TÜRK KÜLTÜRÜNE DAİR BAZI TESPİTLER

Mustafa YENİASIR
Yakın Doğu Üniversitesi
@mustafa.yeniasir@neu.edu.tr

Burak GÖKBULUT
Yakın Doğu Üniversitesi
@burak.gokbulut@neu.edu.tr

Anıl BİLGİÇ
Yakın Doğu Üniversitesi
@anilbilgic0@gmail.com

ÖZET

Kırgızistan'ın Talas vilayetindeki Şeker köyünde doğan Aytmatov, Kırgız Türk Edebiyatının bilinen en önemli isimlerinden biridir. Gerek Türkiye'de gerekse dünyada çok okunan yazarlardan biri olan Aytmatov'un kitapları günümüze gelinceye kadar birçok dile çevrilmiştir. Çok sayıda kitap kaleme alan Cengiz Aytmatov'un yazmış olduğu "Selvi Boylum Al Yazmalım", "Gün Olur Asra Bedel" gibi eserleri aynı zamanda beyaz perdeye de aktarılmıştır. Cengiz Aytmatov, Kırgız Türklerinin varlığını dünyaya duyuran, yaşadığı toplumun sözcülüğünü yapan nadir sanatçılardandır. Toplumcu gerçekçi yazarlardan biri olan Aytmatov, Kırgız Türklerinin en önemli destanlarından biri olan Manas'tan da ilham alarak romanlarını kaleme almış; özellikle romanlarında seçtiği karakterlerle ve konularla yaşadığı topluma ayna tutmuştur. Sanatçının romanları okunduğunda, Modern Kırgız Türk Edebiyatının usta yazarlarından biri olarak tanınan Cengiz Aytmatov'un eserlerini besleyen temel kaynağın Kırgız kültürü olduğu görülmektedir. Küçük yaşlarda babasını kaybeden Aytmatov çocukluğunu babaannesi Ayımkan'ın yanında geçirmiştir. Aytmatov, ailesi ve özellikle büyükannesi sayesinde küçük yaşlardan itibaren Kırgız Türklerinin millî gelenek ve göreneklerini, sözlü mirasını yakından tanımış ve bunu eserlerinde yansıtmıştır. Aytmatov'un "Toprak Ana", "Beyaz Gemi" ve daha birçok eserinde özelde Kırgız Türklerine, genelde ortak Türk kültürüne dair pek çok unsuru görmek mümkündür. Bildiride, Cengiz Aytmatov'un kaleme aldığı Beyaz Gemi ve Toprak Ana romanları, incelenerek, söz konusu eserlerde yer alan ortak Türk kültürüne dair birtakım kültürel değerler tespit edilecektir. Eserlerden hareketle ortak Türk kültürüne dair tespit edilen kültürel değerler sınıflandırılarak, yorumlanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Cengiz Aytmatov, Beyaz Gemi, Toprak Ana, Kırgız Türkleri, Kültür

Bildiri No: BT153

KOSOVA EĞİTİM SİSTEMİ, TÜRKÇE EĞİTİM TARİHİ, ÖĞRETMEN KADROSU VE SORUNLARI

Orhan Volkan
Kosova Eğitim, Bilim ve Teknoloji Bakanlığı
@orhanvolkan@outlook.com

ÖZET

Kosova Cumhuriyeti Avrupa'nın güneybatısında bulunan, 17 Şubat 2008'de bağımsızlığını ilan eden en genç, küçük bir ülkedir. Kosova çok etnikli, çok dilli, çok dinli ve çok kültürlü bir ülkedir. Kosova'da Arnavutça, Sırpça ve Boşnakça'dan başka anaokuldan üniversite düzeyine kadar Türkçe eğitim-öğretim yapılmaktadır.Kosova Türkçe eğitim başlangıçtan bugüne kadar eğitim tarihcileri beş döneme: 1. Osmanlı dönemi (1455-1912); 2. Krallık dönemi (1912-1945 veya 1951); 3. Sosoyalist Yugoslavya dönemi (1951-1999); UNMİK dönemi (1999-2008) ve 5. Kosova Cumhuriyeti dönemi (2008 -).Bu çalışmanın giriş bölümünde Kosova'da 1455 yılından bugüne dek Prizren-Kosova'da Türkçe eğitim tarihi dönemlerine aydınlık getirildikten sonra, Kosova Türkçe eğitimde çalışan öğretmen kadrosuna ve bugünkü sorunlara değinerek, çözüm önerileri verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kosova, Türkçe eğitim, Öğretmen kadrosu, Türkçe eğitim sorunları

Bildiri No: BT154

VİRGİNİA YÜNÜNÜN KENDİNE YANSIMASI "KENDİ ODASI"

Sevda Huseynova
Baku Engineering University

@shuseynova@beu.edu.az

ÖZET

Virginia Woolf'un "Kendine Ait Bir Oda", kadın özgürlüğü, edebiyatta kadının rolü gibi konuları detaylı bir şekilde ele alan, dönemin en büyük eserlerinden biri olarak kabul ediliyor. Bu konunun yazıldığı sırada çok alakalı olduğu ve sadece İngiliz toplumunun okuyucusuna değil, tüm dünyaya hitap ettiği unutulmamalıdır.Virginia Woolf'un eserlerini daha derin bir şekilde anlamak için, ilk önce önemlidir. o dönemi gözden geçirin ve o dönemin koşullarını öğrenin. Woolf'un 18 yaşında karşılaştığı en ciddi sorun eğitimde ayrımcılıktı. Kitabı okurken Virginia Woolf'un bir şeyler aradığı açıkça anlaşılıyor. Okurları gibi o da sorularına cevap arıyor: "Kadınlar edebiyatta neden bu kadar az yer kaplıyor? Küçük bir odaya ve biraz paraya sahip olmak bu kadar zor mu? "" Kendine Ait Oda "nın benzersiz gücü okuyucuyu yeni bir bakış açısına yönlendiriyor. Virginia Woolf, kişiliğini tesadüfen değil, bilinçli ve amaçlı bir şekilde romana dahil etti. Zorlayıcı ve doğru bir konu olan bu çalışma, yazarın ilgi alanlarının genişliğini ve derinliğini gösterir ve böylece geniş bir okuyucu grubunu meşgul eder. Çalışma boyunca, yazarın söylemin konu alanına uygun olarak hayatının kısa bölümlerini sunarak bir düşünceden diğerine geçtiğini gözlemliyoruz. Yazar kitabı şu sözlerle bitiriyor: "Ne zaman kendi odanız olsun istersen , Her zaman gerçeğin ışığında yaşamanı ve hayatta her zaman bir amacın olmasını istiyorum ".

Anahtar Kelimeler: Modern İngiliz Edebiyatı, modernizm, yaratıcılık, yazar karakteri, sanatsal özellikler.

Bildiri No: BT155

RUMİNASYON ÖLÇEĞİ: PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Serhat Arslan
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@serhat.arslan@erbakan.edu.tr

Nihan Arslan
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nihan.arslan@erbakan.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı Gordon L. Flett, Taryn Nepon , Paul L. Hewitt, Justeena Zaki-Azat, Alison L. Rose ve Kristina Swiderski (2019) tarafından geliştirilen Ruminasyon ölçeğini Türk kültürüne uyarlamaktır. Araştırma 219 üniversite öğrencisi üzerinde uygulanmıştır. 7 maddeden oluşan tek boyutlu model doğrulayıcı faktör analizi sonucunda uyumlu bulunmuştur. Ölçeğin psikometrik özelliklerini incelemek amacıyla iç tutarlılık, madde ve faktör analiz çalışmaları yürütülmüştür. Güvenilirlik analizleri sonucunda ise ölçeğin tümü için Cronbach Alfa katsayısı .70 olarak bulunmuştur. Ölçeğin madde toplam korelasyonları .20 ile .57 arasında değişmektedir. Açımlayıcı faktör analizi sonucunda KMO and Bartlett's Test sonucu .70 olarak bulunmuştur. Tek boyutlu ölçek varyansının %51 ini açıkladığı bulunmuştur. Doğrulayıcı faktör analiz sonuçları ölçeğin tek boyutlu modelinin Türk örneklemine uygun olduğu bulunmuştur. Çalışma sonucunda, ölçeğin güvenilir ve geçerli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ruminasyon, ölçek, uyarlama

RUMINATION SCALE: INVESTIGATION OF PSYCHOMETRIC PROPERTIES

Serhat Arslan
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@serhat.arslan@erbakan.edu.tr

Nihan Arslan
Necmettin Erbakan Üniversitesi
@nihan.arslan@erbakan.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this research is to adapt the rumination scale developed by Gordon L. Flett, Taryn Nepon, Paul L. Hewitt, Justeena Zaki-Azat, Alison L. Rose and Kristina Swiderski (2019) to Turkish culture. The research was applied on 219 university students. The one-dimensional model consisting of 7 items was found to be compatible as a result of the confirmatory factor analysis. Internal consistency, item and factor analysis studies were carried out to examine the psychometric properties of the scale. As a result of the reliability analysis, the Cronbach Alpha coefficient for the whole scale was found to be .70. Item total correlations of the scale range between .20 and .57. As a result of the exploratory factor analysis, the KMO and Bartlett's Test result was found to be .70. It was found that it explained 51% of the one-dimensional scale variance. Confirmatory factor analysis results found that the one-dimensional model of the scale is suitable for the Turkish sample. As a result of the study, it was concluded that the scale was reliable and valid.

Keywords: Rumination, scale, adaptation

Bildiri No: BT156

İTFAİYE ÇALIŞANLARINDA DEPRESYON, ANKSİYETE, STRES BELİRTİLERİ İLE MUTLULUĞU ARTTIRMA STRATEJİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Gülistan YAVCİK
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@glstn_y_@hotmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erali76@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmada hayati risk düzeyleri yüksek çalışanların depresyon, anksiyete, stres belirtileri ile mutluluğu arttırma stratejileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın günümüzün ilgi odağı konuları ‘’Depresyon, Anksiyete, Stres’’ ve Pozitif Psikolojinin önemli basamaklarından olan ‘’Mutluluk’’ ile ilgili olmasının en önemli nedeni bu konuların birlikte çok az çalışılmış olmasıdır. İlgili alan yazılarına bakıldığında depresyon, anksiyete, stres ile ilgili araştırmaların çok fazla olduğu; fakat bu konuların öznel iyi oluşla, mutlulukla birlikte çalışıldığı çok az araştırma olduğu görülmektedir. Pozitif psikoloji alanında Mutluluk Arttırma Stratejileri ve Depresyon, Anksiyete, Stres kavramlarının beraber kullanıldığı bir araştırma olması açısından önem taşımaktadır. Araştırmanın örneklemini, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığından gerekli izinlerin alınmasıyla İstanbul Avrupa Yakası İtfaiye Şube Müdürlüğü çalışma alanına bağlı Arnavutköy, Bağcılar, Bakırköy, Başakşehir, Bayrampaşa, Beyoğlu, Fatih, Şişli, Yenibosna ve Zeytinburnu ilçelerinde bulunan İtfaiye çalışanları oluşturmaktadır. Araştırmaya 20 - 60 yaş arasında yer alan 331 erkek katılımcı katılmıştır. Bu çalışmada genel tarama araştırmalarına giren ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak ‘’Depresyon-Anksiyete-Stres (DASS42) Ölçeği’’, ‘’Mutluluğu Arttırma Stratejileri Ölçeği’’, ‘’Yaşam Doyumu Ölçeği’’ ve ‘’Pozitif Negatif Duygu Ölçeği’’ kullanılmıştır. Veri analizinde ‘‘SPSS 20’’ paket programlarından yararlanılmaktadır. Parametrik testlerden Anova, T Testi ve Regresyon Analizi kullanılacaktır. Veri analizi süreci sonunda elde edilen veriler ölçeğin boyutları olan çevreye pozitif tepki vermek, bedeni dinlendirmek, istekleri doyurmak, doğrudan mutluluğa yönelik davranış sergilemek, mental kontrol yapmak, dini inancın gereğini yerine getirmek ve ölçeğin tamamı açısından değerlendirilecektir. Buna ek olarak itfaiye çalışanlarının Mutluluğu Arttırma Stratejilerini kullanmaları yaş, medeni durum, eğitim ve çalışma yılı açısından da incelenecektir. Araştırma verilerinin analiz süreci devam etmektedir. Elde edilen bilgiler eleştirel bir bakış açısı ve bilimsel bilgiler çerçevesinde yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mutluluk, Stres, İtfaiye

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN DEPRESSION, ANXIETY, STRESS SYMPTOMS AND STRATEGIES FOR INCREASING HAPPINESS IN FIRE STAFF

Gülistan YAVCİK
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
@glstn_y_@hotmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
@erali76@hotmail.com

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the relationship between depression, anxiety, stress symptoms of employees with high vital risk levels and strategies to increase happiness. The most important reason why the study is about "Depression, Anxiety, Stress" and "Happiness", which is one of the important steps of Positive Psychology, is the fact that these issues have been studied very little together. When the related field articles are examined, it is seen that there is a lot of research on depression, anxiety and stress; However, it is seen that there are very few studies that study these issues together with subjective well-being and happiness. It is important in terms of being a research in which the concepts of Happiness Increasing Strategies and Depression, Anxiety and Stress are used together in the field of positive psychology. The sample of the study consists of the Fire Brigade employees in the districts of Arnavutköy, Bağcılar, Bakırköy, Başakşehir, Bayrampaşa, Beyoğlu, Fatih, Şişli, Yenibosna and Zeytinburnu, which are connected to the Istanbul European Side Fire Department Directorate work area after obtaining the necessary permissions from the Istanbul Metropolitan Municipality. 331 male participants between the ages of 20 and 60 participated in the study. In this study, the relational scanning model, which is included in general survey research, was used. "Depression-Anxiety-Stress (DASS42) Scale", "Happiness Increasing Strategy Scale", "Life Satisfaction Scale" and "Positive Negative Emotion Scale" were used as data collection tools. "SPSS 20" package programs are used in data analysis. Anova, T Test and Regression Analysis will be used among the parametric tests. The data obtained at the end of the data analysis process will be evaluated in terms of responding positively to the environment, resting the body, satisfying requests, acting directly towards happiness, performing mental control, fulfilling the requirements of religious belief, and the whole scale. In addition, firefighters' use of Happiness Increasing Strategies will be examined in terms of age, marital status, education and working year. The analysis process of research data continues. The information obtained will be interpreted within the framework of a critical perspective and scientific knowledge.

Keywords: Happiness, Stress, Firefighter

Bildiri No: BT157

MÜLTECİLERDE MUTLULUĞU ARTTIRMA STRATEJİLERİ İLE DEPRESYON, ANKSİYETE, STRES BELİRTİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dilan YAVCİK
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
dyavcik@gmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
erali76@hotmail.com

ÖZET

The purpose of this study is to determine the relationship between Syrian refugees' strategies of increasing happiness and symptoms of depression, anxiety, and stress. There are activities aimed at eliminating negative feelings in disadvantaged groups. In this study, it is aimed to examine the relationship between depression, anxiety, stress symptoms and strategies for increasing the subjective well-being of disadvantaged groups. The sample of this research in tent cities in Hatay and Syria-Turkey border living in the tent city in the country 18 years and over 242 female, 157 male form. Relational scanning model, which is included in general survey research, was used in the research. "Depression-Anxiety-Stress (DASS42) Scale", "Happiness Increasing Strategies Scale", "Life Satisfaction Scale" and "Personal Information Form" prepared by the researchers were used as data collection tools. "SPSS 20" package programs are used in data analysis. Anova, T Test, Regression analysis, among parametric tests, and Mann-Whitney U test among nonparametric tests will be used. The data obtained at the end of the data analysis process will be evaluated in terms of responding positively to the environment, satisfying requests, directly exhibiting happiness-oriented behavior, mental control, fulfilling the requirements of religious belief and the whole scale. In addition, refugees' use of Happiness Increasing Strategies will be analyzed in terms of gender, marital status and education in the country of residence. The analysis process of research data continues. The information obtained will be interpreted within the framework of a critical perspective and scientific knowledge.

Keywords: Refugee, Happiness, Stress

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN STRATEGIES FOR INCREASING HAPPINESS OF REFUGEES AND DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS SYMPTOMS

Dilan YAVCİK
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
dyavcik@gmail.com

Prof. Dr. Ali ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
erali76@hotmail.com

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the relationship between depression, anxiety, stress symptoms of employees with high vital risk levels and strategies to increase happiness. The most important reason why the study is about "Depression, Anxiety, Stress" and "Happiness", which is one of the important steps of Positive Psychology, is the fact that these issues have been studied very little together. When the related field articles are examined, it is seen that there is a lot of research on depression, anxiety and stress; However, it is seen that there are very few studies that study these issues together with subjective well-being and happiness. It is important in terms of being a research in which the concepts of Happiness Increasing Strategies and Depression, Anxiety and Stress are used together in the field of positive psychology. The sample of the study consists of the Fire Brigade employees in the districts of Arnavutköy, Bağcılar, Bakırköy, Başakşehir, Bayrampaşa, Beyoğlu, Fatih, Şişli, Yenibosna and Zeytinburnu, which are connected to the Istanbul European Side Fire Department Directorate work area after obtaining the necessary permissions from the Istanbul Metropolitan Municipality. 331 male participants between the ages of 20 and 60 participated in the study. In this study, the relational scanning model, which is included in general survey research, was used. "Depression-Anxiety-Stress (DASS42) Scale", "Happiness Increasing Strategy Scale", "Life Satisfaction Scale" and "Positive Negative Emotion Scale" were used as data collection tools. "SPSS 20" package programs are used in data analysis. Anova, T Test and Regression Analysis will be used among the parametric tests. The data obtained at the end of the data analysis process will be evaluated in terms of responding positively to the environment, resting the body, satisfying requests, acting directly towards happiness, performing mental control, fulfilling the requirements of religious belief, and the whole scale. In addition, firefighters' use of Happiness Increasing Strategies will be examined in terms of age, marital status, education and working year. The analysis process of research data continues. The information obtained will be interpreted within the framework of a critical perspective and scientific knowledge.

Keywords: Happiness, Stress, Firefighter

Bildiri No: BT158

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI İLE ALKOL KULLANIMI, DEPRESYON VE STRESLE BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ DEĞİŞKENLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: BİR GÖZDEN GEÇİRME

Psikoloji Bölümü Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN
Bartın Üniversitesi
@gakcan@bartin.edu.tr

Psikoloji Bölümü Lisans Öğrencisi Emre Can Erdoğan
Bartın Üniversitesi
@emrecanerdogan8@gmail.com

Psikoloji Bölümü Lisans Öğrencisi İbrahim Ziyad Kuşen
Bartın Üniversitesi
@ibrahimziyadkusen@gmail.com

ÖZET

Çocukluk dönemi yaşantılarının kişinin yetişkinliğinde de etkilediği bilinmektedir. İhmal ve istismar, yaşamın devamında bazı olumsuzluklara sebep olabilir. İhmal çocuğa yapılması gerekenin yapılmaması, istismar ise yapılmaması gerekenin yapılması olarak düşünülebilir. İhmal ve/ veya istismarlar çocukların bilişsel, sosyal, duygusal gelişimlerinde ve davranışlarında olumsuzluklara sebep olur. Cinsel, fiziksel, duygusal istismar ve/ veya duygusal, fiziksel ihmal çocukluk travmalarının nedenlerini oluşturur. Yapılan bir çalışmada, travmanın türleri ile sonuçları arasında ilişki bulunmuş; çocukluk çağında cinsel istismara maruz kalan kişilerin cinsel davranım bozuklukları, fiziksel istismara maruz kalanların saldırgan davranışlar gösterdikleri, duygusal istismara maruz kalanların ise duygu düzenleme işlevlerinde bozukluklar olduğu görülmüştür. Diğer yandan çocukluğunda travma öyksü olan kişilerin yetişkinliklerinde ruhsal hastalık geliştirme riskleri de oldukça yüksektir. Alan çalışmalarına bakıldığında, çocukluk travmaları ve psikopatoloji ile ilişkili zengin bir literatür karşımıza çıkar. Depresyon, borderline kişilik bozukluğu, psikoz, travma sonrası stres bozukluğu, alkol ve madde kullanım bozukluklarıyla ilgili çalışmaların çocukluk çağı travmaları ile ilişkili olduğunu gösteren çalışmaların oldukça fazla olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda, üniversite öğrencilerinin stresle başa çıkma becerilerini geliştirmeye yönelik düzenlenecek olan eğitimler ile öğrencilerin yaşadıkları sıkıntılar karşısında işlevsel problem çözme becerileri kullanmalarının ve duygu durumlarının olumsuz yönde etkilenmesinin önlenmesi amaçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı travmaları, depresyon, alkol kullanımı, stresle başa çıkma

AN INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CHILDHOOD TRAUMA AND ALCOHOL USE, DEPRESSION AND STRESS COPING METHODS IN UNIVERSITY STUDENTS: A REVIEW

Psikoloji Bölümü Dr. Öğr. Üyesi. Gizem AKCAN
Bartın Üniversitesi
@gakcan@bartin.edu.tr

Psikoloji Bölümü Lisans Öğrencisi Emre Can Erdoğan
Bartın Üniversitesi
@emrecanerdogan8@gmail.com

Psikoloji Bölümü Lisans Öğrencisi İbrahim Ziyad Kuşen
Bartın Üniversitesi
@ibrahimziyadkusen@gmail.com

ABSTRACT

It is known that childhood experiences also affect one's adulthood. Neglect and abuse can cause some negativity in the continuation of life. Negligence can be considered as not doing what should be done to the child, and abuse as doing what should not be done. Negligence and / or abuse causes negativity in the cognitive, social, emotional development and behavior of children. Sexual, physical, emotional abuse and / or emotional, physical neglect are the causes of childhood traumas. A study found a relationship between the types of trauma and its consequences; It was observed that people who were exposed to sexual abuse in childhood had sexual behavior disorders, those who were exposed to physical abuse showed aggressive behaviors, and those who were exposed to emotional abuse had disorders in emotion regulation functions. On the other hand, people with a history of trauma in their childhood have a high risk of developing mental illness in adulthood. Considering the field studies, we come across a rich literature related to childhood traumas and psychopathology. It is seen that there are many studies showing that studies on depression, borderline personality disorder, psychosis, post-traumatic stress disorder, alcohol and substance use disorders are associated with childhood trauma. In this direction, it can be aimed to prevent the use of functional problem-solving skills in the face of the difficulties of students and their emotional states to be negatively affected by the trainings to be organized to improve the stress coping skills of university students.

Keywords: Childhood traumas, depression, alcohol use, coping with stress

Bildiri No: BT159

ÖĞRETİM YÖNTEM VE TEKNİK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN ÖRTÜK FAKTÖRLER*

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Antalya, TÜRKİYE.
@etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ÖZET

Öğretim yöntemi, eğitimin hedeflerine ulaşmak amacıyla kullanılacak tekniklerin, işlenecek konunun, araç-gereç ve diğer kaynakların bütünlük oluşturacak biçimde organize ederek hizmete sunulan, bilinçli olarak seçilen ve izlenen yol olarak tanımlanmakta ve öğretmenlerin sınıf içerisinde öğrenmeyi sağlamak için yaptıkları uygulamaları içermektedir. Öğretim stratejinin bir alt bileşeni olan öğretim yöntemi nitelik yönüyle stratejileri uygulamaya koyan araçlar, öğrencilerin bir konuyu öğrenmeleri için uygulanan çeşitli faaliyetleri oluşturmaktadır. Öğretim tekniği ise dersin içerisinde işlenen konunun davranışların kontrolünü ve pekişmesini sağlayan etkinlikler, aynı zamanda bir öğretim yöntemini uygulamaya koyma biçimidir. Başka bir tanıma göre öğretim tekniği, öğretim materyallerini sunmada ve öğretim etkinliklerini örgütlemede izlenen özel bir yoldur. Öğretim yöntem ve tekniği arasında ince bir ayrıntı vardır. Aynı hedefi gerçekleştirmek üzere birçok tekniğin içerik ve teknolojiyle bütünlük oluşturacak şekilde bir arada sunulması bir bakıma öğretim yöntemini oluşturur. Literatürde ve özellikle "öğretim ilke ve yöntemleri" ders kitaplarının bazılarında öğretim yöntem ve teknik seçimini etkileyen faktörlerin yer almadığı, bazılarında sadece madde madde yer aldığı ancak açıklamanın olmadığı, bazı kaynaklarda ise parça parça yer aldığı görülmektedir. Bu çalışmada öncelikle literatürde "öğretim yöntem ve teknik seçimini etkileyen faktörler" başlığı altında yer alan ve açıkça belirtilen hedefler (kazanımlar-etkinlikler); dersin içeriği veya konunun özelliği; zaman, fiziksel imkânlar ve maliyet; öğrencilerin özellikleri, kişilik yapısı, hazırbulunuşluk düzeyi ve sayısı; öğretmenin yönteme yatkınlığı, kişisel özellikleri ve mesleki kıdemi faktörlerine kısaca değinilmiştir. Daha sonra teorik olarak öğretim yöntem ve teknik seçimini doğrudan etkileyen ancak literatürde "öğretim yöntem ve teknik seçimini etkileyen faktörler" başlığı altında açıkça yer almayan örtük (saklı, gizli, değinilmemiş) olan eğitim felsefesi, öğrenme ve öğretme modelleri (kuramları), öğretim ve öğrenme stratejileri (yaklaşımları), öğretim ve öğrenme stilleri, öğretmenin yöntem ve teknik kullanımına ilişkin öz-yeterlik inancı, öğretim kademleri ve ders çeşitleri faktörlerine ayrıntılı bir şekilde yer verilmiştir. Bir öğretmenin derslerde kullanacağı en uygun, işlevsel ve etkili öğretim yöntem ve tekniği, öğretim yöntem ve teknik seçimini etkileyen faktörlerden en fazla sayıda faktöre sahip olan öğretim yöntem ve tekniğidir. Bu çalışmada literatürde örtük bir şekilde yer alan öğretim yöntem ve teknik seçiminde etkili faktörler ortaya konulmuş olup öğretim yöntem ve teknik seçiminde etkili faktörlerin tamamı bir bütünlük içerisinde sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğretim yöntemleri, öğretim teknikleri, yöntem ve teknik seçimi.

*Bu bildiri, sunucu tarafından yazılan, "Turan-Sam Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi"nde yayımlanan "Eklemeli Bir Bakışla Öğretim Yöntem ve Teknik Seçimini Etkileyen Faktörler" başlığını taşıyan makaleden üretilmiştir.

COVERAGE FACTORS AFFECTING TEACHING METHOD AND TECHNICAL CHOICE

Doç. Dr. Etem YEŞİLYURT
Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Antalya, TÜRKİYE.
@etemyesilyurt@akdeniz.edu.tr

ABSTRACT

The teaching method is defined as the way that the techniques to be used in order to achieve the goals of education, the subject to be covered, the tools-equipment and other resources are organized in a way to create integrity, and the way that is consciously chosen and followed, and includes the practices of teachers to ensure learning in the classroom. As a subcomponent of the teaching strategy, the tools that put strategies into practice in terms of the quality of the teaching method constitute various activities applied for students to learn a subject. Teaching technique, on the other hand, is the activities that ensure the control and reinforcement of the behaviors of the subject covered in the course, as well as a form of implementing a teaching method. According to another definition, teaching technique is a special way followed in presenting teaching materials and organizing teaching activities. There is a fine detail between teaching method and technique. In order to achieve the same goal, presenting many techniques together with content and technology in a way that integrates it constitutes a teaching method in a way. In the literature, and especially in some of the "teaching principles and methods" textbooks, it is seen that the factors affecting the choice of teaching method and technique are not included, some of them contain only item by item, but there is no explanation, and some sources are piecemeal. In this study, firstly, clearly stated objectives (achievements-activities) under the title of "factors affecting teaching method and technique selection" in the literature; the content of the lesson or the nature of the topic; time, physical facilities and cost; characteristics, personality structure, readiness level and number of students; teacher's tendency to method, personal characteristics and professional seniority factors are briefly mentioned. Later, theoretically, educational philosophy, learning and teaching models (theories), teaching and learning, which directly affect the choice of teaching methods and techniques, but which are not explicitly included under the heading "factors affecting teaching method and technique selection" in the literature. strategies (approaches), teaching and learning styles, teachers' self-efficacy beliefs regarding the use of methods and techniques, teaching levels and course types are included in detail. The most appropriate, functional and effective teaching method and technique to be used by a teacher in lessons is the teaching method and technique that has the highest number of factors among the factors that affect the choice of teaching method and technique. In this study, the effective factors in the selection of teaching methods and techniques, which are implicit in the literature, are revealed, and all of the factors that affect the selection of teaching methods and techniques are presented in a whole.

Keywords: Teaching methods, teaching techniques, method and technique selection.

Bildiri No: BT160

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN NOMOFOBİ, SOSYAL KARŞILAŞTIRMA VE YAŞAM DOYUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Hatice UÇGUN
Milli Eğitim Bakanlığı
@haticeucgunpdr@gmail.com

ÖZET

Yapılan bu çalışmada üniversite öğrencilerinin nomofobi, sosyal karşılaştırma ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden olan ilişkisel tarama modeli tercih edilmiştir. Araştırma, rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Yapılan araştırmanın çalışma grubunu Türkiye İstanbul ilinde öğrenim gören 84'ü erkek, 289'u kadın olmak üzere toplam 373 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Yıldırım ve Correia (2015) tarafından geliştirilen ve Yıldırım ve arkadaşları (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Nomofobi ölçeği, Şahin, Durak ve Şahin (1993) tarafından geliştirilen Sosyal Karşılaştırma ölçeği ve Yetim (1993) tarafından Türkçeye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği ve katılımcılardan bilgi toplamak amacıyla arşatırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 25 paket programı kullanılmıştır. Yapılan araştırmada üniversite öğrencilerinin nomofobi, sosyal karşılaştırma ve yaşam doyumları arasında ilişki olup olmadığı incelendiğinde; üniversite öğrencilerinin nomofobi ve sosyal karşılaştırma düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı; nomofobi ile yaşam doyumları arasında da benzer şekilde anlamlı bir ilişkinin olmadığı görülmektedir. Ancak üniversite öğrencilerinin sosyal karşılaştırma ve yaşam doyumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu ortaya konmuştur. Sosyal karşılaştırma puanının artması olumlu kendilik algısının arttığını ifade etmektedir. Diğer bir deyişle üniversite öğrencilerinin olumlu kendilik algıları artıkça yaşam doyumları da artmaktadır. Araştırmada elde edilen bir diğer bulguya göre yaşam doyumu toplam puanı ile aile ekonomik durumu arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişiki vardır. Kısaca bireyin ekonomik refah düzeyi arttıkça yaşam doyumu da artmaktadır. Bireylerin ilişki durumlarına göre nomofobi düzeylerinin farklılaşıp farklılaşmadığı incelendiğinde son 6 aydır ilişkisi olan bireylerin nomofobi ölçeğinden aldığı toplam puanın diğer ilişki durumlarına sahip bireylerden daha yüksek olduğu araştırma bulgularında ortaya konmuştur. Benzer şekilde bireylerin sosyal karşılaştırma toplam puanlarının ilişki durumlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelendiğinde son 6 ay içerisinde ilişkisi bitenlerin sosyal karşılaştırma ölçeğinden aldığı toplam puanların diğer ilişki durumlarına sahip bireylerden daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu araştırmadan elde edilen bulguların literatürdeki diğer araştırma sonuçlarıyla parelellik gösterdiği söylenebilir. Yapılan bu araştırmanın ilgili alan yazındaki çalışmalara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nomofobi,Sosyal Karşılaştırma, Yaşam Doyumu

NOMOPHOBI OF UNIVERSITY STUDENTS, SOCIAL COMPARISON AND LIFE SATISFACTIONS EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN

Hatice UÇGUN
Milli Eğitim Bakanlığı
@haticeucgunpdr@gmail.com

ABSTRACT

In this study, it is aimed to examine the relationship between nomophobia, social comparison and life satisfaction of university students. In the study, relational scanning model, which is one of the quantitative research methods, was preferred. The research was carried out using the random sampling method. The working group's research studying in Turkey Istanbul province 84 male and 289 constitute a total of 373 university students, including women. As a data collection tool in research; Nomophobia scale developed by Yıldırım and Correia (2015) and adapted to Turkish by Yıldırım et al. (2016), Social Comparison Scale developed by Şahin, Durak and Şahin (1993) and Life Satisfaction Scale adapted to Turkish by Yetim (1993) The personal information form created by the researcher was used to collect. SPSS 25 package program was used to evaluate the data obtained in the study. In the study, when the relationship between nomophobia, social comparison and life satisfaction of university students was examined; There is no significant relationship between university students' nomophobia and social comparison levels; Similarly, there is no significant relationship between nomophobia and life satisfaction. However, it was revealed that there is a positive and significant relationship between university students' social comparison and life satisfaction. An increase in social comparison score indicates an increase in positive self-perception. In other words, as university students' positive self-perceptions increase, their life satisfaction also increases. According to another finding obtained in the study, there is a positive and significant relationship between life satisfaction total score and family economic status. In short, as the economic well-being of the individual increases, his / her life satisfaction also increases. When examining whether the levels of nomophobia differed according to the relationship status of individuals, it was revealed in the research findings that the total score of the individuals with a relationship for the last 6 months was higher than the individuals with other relationship conditions. Similarly, when examining whether the social comparison total scores of individuals differentiate according to their relationship status, it is seen that the total scores of those whose relationship ended in the last 6 months are higher than the individuals with other relationship status. It can be said that the findings obtained from this study are in parallel with other research results in the literature. This research is expected to contribute to the studies in the relevant literature.

Keywords: *Nomophobia, Social Comparison, Life Satisfaction*

Bildiri No: BT161

OKUL YÖNETİCİLERİNİN ÖRGÜTSEL GÜVEN ALGILARI İLE OKUL KÜLTÜRÜ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Jale Zinet ERTUK
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
@nisan1369@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, okul yöneticilerinin (okul müdürleri ve okul müdür yardımcıları) örgütsel güven algıları ile okul kültürü algıları arasında herhangi bir ilişkinin bulunup bulunmadığını ortaya çıkarmaktır. Araştırma, ilişkisel tarama modelinde tasarlanmış nicel bir çalışmadır. Çalışmanın genel evrenini Türkiye'de çalışan tüm okul yöneticileri oluşturmaktadır. Ancak zaman ve mekân açısından tüm yöneticilere ulaşılması mümkün olmadığı için evrenden örneklem alma yoluna gidilmiştir. Bu kapsamda araştırmanın örneklemini İstanbul ili Avrupa yakasında bulunan 25 ilçesindeki resmi ve özel okullarda görev yapmakta olan 350 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Araştırmadaki veriler "Okul Kültürü Ölçeği" ve "Örgütsel Güven Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. Veriler SPSS 25.0 istatistik paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre okul yöneticilerinin örgütsel güven algıları ve okul kültürü algılarının olumlu olduğu anlaşılmıştır. Yine araştırma sonuçları yöneticilerin okul güven algıları ile okul kültürü arasında pozitif yönde güçlü bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Bu kapsamda okul yöneticilerinin örgütsel güven algılarının olumlu olarak devam etmesi için onların örgütsel aidiyetleri desteklenmeye devam edilmelidir. Örgütteki insanlar arasında karşılıklı güven oluştuğunda öğrenme, yaratıcılık ve değişim yönündeki çabalar daha anlamlı hale gelirken, çatışmayı çözme ve problem çözme becerileri gelişebilmektedir. Okul kültürünün ve iletişim ortamının kişileri etkileme ve değiştirme rolü bu ilişkiyi olumlu yönde etkilerken her değişimin örgüt kültürü tarafından onaylanması ve desteklenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Güven, örgütsel güven, kültür, örgütsel kültür, okul yöneticisi

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ORGANIZATIONAL TRUST PERCEPTION OF SCHOOL MANAGERS AND SCHOOL CULTURE

Jale Zinet ERTUK
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
@nisan1369@hotmail.com

ABSTRACT

The purpose of this study is to reveal whether there is any relationship between school administrators' (principals and vice principals) perceptions of organizational trust and school culture. The research is a quantitative study designed in relational scanning model. The study constitutes the general population of the entire school administrators working in Turkey. However, since it is not possible to reach all administrators in terms of time and space, sampling has been taken from the universe. In this context, the sample of the study consists of 350 school administrators working in public and private schools in 25 districts of Istanbul, European side. The data in the study were collected through the "School Culture Scale" and "Organizational Trust Scale". The data were analyzed by SPSS 25.0 statistical package program. According to the results of the research, it was understood that school administrators' perceptions of organizational trust and school culture were positive. Again, research results show that there is a strong positive relationship between administrators' perceptions of school trust and school culture. In this context, organizational belonging of school administrators should continue to be supported so that their perceptions of organizational trust continue to be positive. When mutual trust is established between people in the organization, while efforts towards learning, creativity and change become more meaningful, conflict resolution and problem solving skills can improve. While the role of school culture and communication environment to affect and change people positively affect this relationship, it is important that every change is approved and supported by the organizational culture.

Keywords: Trust, organizational trust, culture, organizational culture, school administrator

Bildiri No: BT162

EVLİ BİREYLERİN MUTLULUĞU ARTIRMA STRATEJİLERİ, EVLİLİK YAŞAM DOYUMU, PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ VE ÖZ-ANLAYIŞ SEVİYELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

GAYE BIRNİ
Yıldız Teknik Üniversitesi
gayebirni@gmail.com

ALİ ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
erali76@hotmail.com

ÖZET

Mutluluk tarih süresince, insanların ulaşmaya çalıştıkları genel bir hedef olmuştur. Kimisi için mutluluk güvenilir bir yaşam ortamının olması, kimisi için isteklerini yerine getirebilmesi, kimisi için ise sevdikleri ile geçinebilmesidir. Mutluluk halk arasında genel bir hedef olsa da tam olarak ne olduğu ve bireylere neleri ifade ettiği sorusuna kalıplaşmamış, çeşitli cevaplar verildiği için Psikoloji alanyazısı da dahil olmak üzere Sosyoloji, Felsefe, Ekonomi gibi alanlarda da birçok uzman tarafından incelenmiştir ve incelenmeye de devam edilmektedir. Mutluluğun tanımına dair çalışmalar süregelirken bir yandan da bireylerin mutluluk seviyelerinin nasıl artırılabileceği; insanların hangi bilişsel/duygusal/davranışsal süreçten geçerek mutluluğu elde edebilecekleri üzerinde çalışmalar da devam etmektedir. Amaç: Bu araştırmanın amacı; evli bireylerde mutluluğu artırma stratejileri, evlilik yaşam doyumları, psikolojik iyi oluşları ve öz-anlayışları arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmanın yöntemi genel tarama yöntemidir. Çalışma grubu 22-40 yaşları arasındaki evli bireylerden oluşmaktadır. Veri toplama araçları; Yetişkinler İçin Mutluluğu Artırma Stratejileri Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği, Evlilik Yaşam Doyumu Ölçeği ve Öz-Anlayış Ölçeği'dir. Veriler Google Forms çevrimiçi veri toplama platformu üzerinden çalışma grubuna ulaştırılmıştır. Elde edilen veriler Sosyal Bilimler İçin İstatistik (SPSS) uygulamasının 22. Sürümü üzerinden istatistik işlemlerine tabii tutulmuştur. SPSS uygulaması üzerinden mutluluğu artırma stratejileri, evlilik yaşam doyumu, öz-anlayış ve psikolojik iyi oluş değişkenleri Pearson Korelasyon Testi uygulanmıştır. Bulgular: Yapılan istatistiksel testler sonucunda bireylerin kullandıkları mutluluğu artırma stratejileri ve evlilik yaşam doyumları, psikolojik iyi oluşları ve öz-anlayış seviyeleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç: Çalışma sonuçları alanyazında değişkenler hakkında yapılmış önceki çalışmalar ile de değerlendirilerek tartışma alt başlığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: mutluluğu artırma stratejileri, evlilik yaşam doyumu, öz-anlayış

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MARRIED INDIVIDUALS 'STRATEGIES TO INCREASE HAPPINESS, MARRIAGE LIFE SATISFACTION, PSYCHOLOGICAL WELL-BEING AND LEVELS OF SELF-UNDERSTANDING

GAYE BIRNİ
Yıldız Teknik Üniversitesi
gayebirni@gmail.com

ALİ ERYILMAZ
Yıldız Teknik Üniversitesi
erali76@hotmail.com

ABSTRACT

Happiness has been a general goal that people have sought to achieve throughout history. For some, happiness is the existence of a safe living environment, the ability to fulfill their wishes for some, and for others to get along with their loved ones. Although happiness is a general goal among the public, it has been examined by many experts in fields such as Sociology, Philosophy, Economics, including the Psychology literature, and continues to be examined, since various answers are given to the question of what exactly it is and what it means to individuals. While studies on the definition of happiness are continuing, it is also possible to increase the level of happiness of individuals; Studies are also ongoing on which cognitive / emotional / behavioral process people can achieve happiness through. Purpose: The aim of this research is; The aim of this course is to examine the relationships between marital life satisfaction, psychological well-being and self-understanding. Method: The method of the research is the general screening method. The study group consists of married individuals between the ages of 22-40. Data collection tools; The Strategies for Increasing Happiness for Adults Scale, Psychological Well-being Scale, Marital Life Satisfaction Scale and Self-Understanding Scale. The data were delivered to the working group via the Google Forms online data collection platform. The data obtained were subjected to statistical processes over the 22nd edition of the Statistics for Social Sciences (SPSS) application. The Pearson Correlation Test was applied to strategies to increase happiness, marital life satisfaction, self-understanding and psychological well-being via SPSS application. Results: As a result of the statistical tests performed, a positive significant relationship was found between the strategies used by individuals to increase happiness and their marital life satisfaction, psychological well-being and self-understanding levels. Conclusion: The results of the study were evaluated with previous studies on variables in the literature and discussed under the subtitle of discussion.

Keywords: happiness enhancement strategies, marital life satisfaction, self-understanding

Bildiri No: BT163

COVİD-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE ÖYKÜSEL YAKLAŞIMA DAYALI ÇEVRİMİÇİ KARİYER GRUP PROGRAMININ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN UMUT, KARİYER UYUMU VE KARİYER GELECEĞİ ALGISINA ETKİSİ

[1]Psk. Dan. Bahar BİCAN, Psk. Dan. Düşüm BAŞAR, Psk. Dan. Gonca ANAÇ, Psk. Dan. Kemal Feyzi ERGİN, Psk. Dan. Senanur EBİL, Psk. Dan. Şenay YILDIRIM

[1]Yıldız Teknik Üniversitesi
baharbican@outlook.com, dusumbasar@gmail.com, anacgonca11@gmail.com, kfeyzie@gmail.com, senanur.ebil@bahcesehir.k12.tr, psk.dan.senay@gmail.com

[2]Doç. Dr. Şerife Gonca ZEREN
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi
gonca.zeren@comu.edu.tr

ÖZET

Bu araştırma, Covid-19 Pandemisi sürecinde öyküsel yaklaşıma dayalı çevrimiçi kariyer grup programının (Kariyer Öyküm Grup Çalışması) üniversite öğrencilerinin umut, kariyer uyumu ve kariyer geleceği algısına etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Kariyer Öyküm Grup Çalışması, kariyer gelişiminde öyküsel ve yapısalcı yaklaşımları temel alan yedi haftalık yapılandırılmış bir psiko-eğitim programıdır. Araştırma yarı-deneysel desende tasarlanmış tek gruplu ön-test, son-test ve izleme modelinde yürütülmüştür. Deney grubunu, programa başvuran ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 19-24 yaş arasındaki 40 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Çevrimiçi grup oturumları, her biri sekiz kişiden oluşan toplam beş grupla eş zamanlı olarak yürütülmüştür.

Araştırmada veri toplama aracı olarak katılımcıların kariyer uyum düzeylerini ölçmek amacıyla "Kariyer Uyumluluğu Ölçeği", umut düzeylerini ölçmek amacıyla "Sürekli Umut Ölçeği", pozitif kariyer planlama tutumlarını ölçmek amacıyla "Kariyer Geleceği Ölçeği" ve katılımcıların demografik bilgilerine ulaşmak amacıyla da araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır.

Verilerin analizinde Tekrarlayan Ölçümlerde ANOVA ve Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Katılımcıların kariyer gelecek algıları ve umut düzeylerindeki değişimi incelemek amacıyla yapılan ANOVA analizi gruplar içi ön-test, son-test ve izleme testlerinden alınan puanlar arasında $p > .05$ düzeyinde anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Katılımcıların Kariyer Uyumluluk Ölçeği puanların arasında bir fark olup olmadığının incelenmesi amacıyla Wilcoxon işaretli sıralar testi uygulanmıştır. Katılımcıların ön-test ve son-test puanları arasındaki farklılığın son-test lehine $p = .00$ düzeyinde anlamlı olduğu görülmektedir (ön-test X=36.62, ss=4.47; son-test X= 44.00, ss=4.55). Üniversite öğrencilerinin Kariyer Uyumluluk Ölçeği son-test puanlarıyla sekiz hafta sonra uygulanan Kariyer Uyumluluk Ölçeği izleme puanları arasında anlamlı bir farklılığın olup olmadığını incelemek amacıyla Wilcoxon işaretli sıralar testi uygulanmıştır. Katılımcıların Kariyer Uyumluluk Ölçeği son-test ve izleme testi puanları arasında $p = 0.005$ düzeyinde anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (son-test X=44.00, ss=4.55; izleme testi X= 38.68, ss= 5.98). Buna göre Kariyer Öyküm Grup Programı'nın kariyer uyumluluk düzeyindeki etkisinin sekiz haftalık süreç sonunda azaldığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Çevrimiçi Grup Çalışması, Kariyer, Kariyer Uyumluluğu, Kariyer Geleceği, Sürekli Umut

THE EFFECTS OF THE ONLINE CAREER GROUP PROGRAM BASED ON A STORY APPROACH ON THE PERCEPTION OF HOPE, CAREER ADAPTATION AND CAREER FUTURE OF UNIVERSITY STUDENTS IN COVID-19 PANDEMIC PROCESS

[1]Psk. Dan. Bahar BİCAN, Psk. Dan. Düşüm BAŞAR, Psk. Dan. Gonca ANAÇ, Psk. Dan. Kemal Feyzi ERGİN, Psk. Dan. Senanur EBİL, Psk. Dan. Şenay YILDIRIM

[1]Yıldız Teknik Üniversitesi
baharbican@outlook.com, dusumbasar@gmail.com, anacgonca11@gmail.com, kfeyzie@gmail.com, senanur.ebil@bahcesehir.k12.tr, psk.dan.senay@gmail.com

[2]Doç. Dr. Şerife Gonca ZEREN
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi
gonca.zeren@comu.edu.tr

ABSTRACT

This research was conducted to examine the effect of the online career group program (My Career Story Group Study) based on the narrative approach on the hope, career adaptability and career future perception of university students during the Covid-19 Pandemic process. My Career Story Group Study is a seven-week structured psycho-education program based on narrative and structural approaches in career development. The research was conducted in a single group pre-test, post-test and follow-up model designed in a quasi-experimental design. The experimental group consists of 40 university students between the ages of 19-24 who applied to the program and voluntarily agreed to participate in the study. Online group sessions were conducted simultaneously with a total of five groups of eight people each.

The "Career Adaptability Scale" to measure the career adaptability of the participants, the "Continuous Hope Scale" to measure hope levels, the "Career Future Scale" to measure positive career planning attitudes, and the "Personal Data Scale" created by the researchers to obtain demographic information of the participants as data collection tools in the study. Information Form ”was used.

ANOVA and Wilcoxon Signed Ranks Test were used in the analysis of the data. ANOVA analysis conducted to examine the changes in the career future perceptions and hope levels of the participants, it is seen that there is a significant difference at p> .05 level between the scores obtained from the pre-test, post-test and follow-up tests within the groups. In order to examine whether there is a difference between the Career Adaptability Scale scores of the participants, Wilcoxon signed-rank test was applied. It is seen that the difference between the participants' pre-test and post-test scores is significant at the level of p = .00 in favor of the post-test (pre-test X = 36.62, ss = 4.47; post-test X = 44.00, ss = 4.55). The Wilcoxon signed-rank test was applied to examine whether there is a significant difference between the Career Adaptability Scale posttest scores of university students and the Career Adaptability Scale follow-up scores applied eight weeks later. It is seen that there is a significant difference at the level of p = 0.005 between the Career Adaptability Scale posttest and follow-up test scores of the participants (posttest X = 44.00, sd = 4.55; follow-up test X = 38.68, sd = 5.98). Accordingly, it can be said that the effect of the Career Story Group Program on career adaptability level decreased at the end of the eight-week period.

Keywords: Covid-19, Online Group Work, Career, Career Compatibility, Career Future, Continuous Hope

Bildiri No: BT164

MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİ BASINDA ÖĞRETMEN ÖRGÜTLERİ

Dr. Öğretim Üyesi Ümit POLAT
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

polatumit58@hotmail.com

ÖZET

II. Meşrutiyet'in getirdiği özgürlük havası siyasi, mesleki birçok cemiyetin mantar gibi türemesine yol açmıştır. Bu dönemde dernekler hiçbir yasal koşula kulak asmaksızın şenlikler içinde kurulmuştur. Dernekleşme alanında köklü bir geleneğe sahip olmayan Osmanlılarda, ayni meslek mensubu birkaç kişi gazete ilanlarıyla birbirlerini dernekleşmeye çağırmıştır. Bu ortamdan faydalanan öğretmenler de bazı mesleki teşekküller kurmuşlardır. Bizde ilk öğretmen örgütü Darülfünûn ve Darülmuallim mezunlarının Temmuz 1908 inkılâbından hemen sonra İstanbul'da kurdukları Encümen-i Muallimin'dir. Bu girişimden çok az bir süre sonra yine İstanbul'da idadi, Rüşdi ve İptidaî okulların öğretmenleri Muhafaza-i Hukuk-u Muallimin Cemiyeti adi altında ikinci bir örgüt kurmuşlardır. Bu örgütlerin dışında Bursa'da kurulan, Nesr-i Maarif ve Teavün-ü Muallimin Cemiyeti (Eğitimi Yayma ve Öğretmenler Yardımlaşma Cemiyeti) ve Mahfel-i Muallimin Cemiyetleri ile birkaç örgüt kurma girişimi de olmuş ancak başarılı olunamamıştır.

1919 yılı Milli mücadelenin başladığı halkın her kesiminin ekonomik olarak sıkıntı yaşadığı bir dönemde ki özellikle muallimlerin maaşlarını alamadığı ilk aldığı maaşlarını cemiyet vasıtası ile valiliğe vermeleri çok anlamlı ve onurlu bir tavırdır. Anadolu'da ve İstanbul'da açılan her bir muallimler birliği cemiyetleri kendilerine has cemiyetlerinin nizannamelerini yayınlamışlardır. Trabzon muallim cemiyeti İstikbal gazetesinde, Kastamonu cemiyeti, Açıksöz gazetesinde, Çorum muallimler cemiyeti ise Çorum gazetesinde maddeler halinde yayınlamışlardır. En önemlisi muallim camiasının birlik ve beraberlik içinde yardımlaşarak sorunlarına ortak çözüm aramak amacıyla kurulmuş ve aktif olarak tüm illerde çalışmışlardır. Milli mücadele dönemi bu derneklerde ki muallimler buralarda teşkilatlanarak mücadeleye aktif olarak katılmışlardır. Milli mücadele dönemi düzenlen tüm mitinglerde hem muallim cemiyetleri hem de bizatihi üyeleri olan muallimler bu mitingleri organize etmişlerdir.

Muallimler cemiyetleri ve birlikleri sosyal faaliyetlerle müsamerelerle, konferanslarla hem halkı bilgilendirmek hem de milli mücadele döneminde mitingler düzenleyerek bizatihi bu mücadelenin baş aktörleri olmuşlardır. Aynı zamanda muallimler arasında mesleki birliği sağlamak, mesleğin prestijini artırmak, ekonomik sıkıntıları gündeme getirmek, muallimler arasında yardımlaşmayı sağlamak ve her türlü kültürel alışverişi geliştirmek ve basın hayatına girerek gazete ve dergiler çıkarılmasında da katkılar sağlamışlardır.

Anahtar Kelimeler: Milli mücadele öğretmen örgütleri, basın

THE PRESS TEACHER ORGANIZATIONS IN THE NATIONAL STRUGGLE

Dr. Öğretim Üyesi Ümit POLAT
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

polatumit58@hotmail.com

ABSTRACT

II. The atmosphere of freedom brought by the Constitutional Monarchy led to the emergence of many political and professional societies like mushrooms. During this period, associations were established in festivities without paying attention to any legal conditions. In the Ottomans, who did not have a deep-rooted tradition in the field of association, a few people from the same profession invited each other to associate with newspaper advertisements. Teachers benefiting from this environment have also established some professional organizations. The first teacher organization in our country is the Encümen-i Muallimin, established by Darülfünûn and Darülmuallim graduates in Istanbul right after the July 1908 revolution. Shortly after this initiative, it was again in Istanbul, the teachers of Rüşdi and İptidaî schools established a second organization under the name of Guardian Law-u Muallimin Cemiyeti. Apart from these organizations, there were also attempts to establish a few organizations with Nesr-i Maarif ve Teavün-ü Muallimin Cemiyeti (Association for Spreading Education and Teachers Aid Society) and Mahfel-i Muallimin Cemiyetleri established in Bursa, but could not be successful.

It is a very meaningful and honorable attitude that especially the teachers, who could not get their salaries, gave their first salaries to the governorship through the society, in a period when every segment of the people was experiencing economic difficulties when the national struggle started in 1919. Each teacher union societies opened in Anatolia and Istanbul have published the regulations of their own societies. Trabzon teacher association published articles in İstikbal newspaper, Kastamonu association in Açıksöz newspaper, and Çorum teacher association in Çorum newspaper. Most importantly, they were established to seek common solutions to the problems of the teacher community in unity and solidarity, and they actively worked in all provinces. Teachers in these associations during the period of national struggle were organized here and actively participated in the struggle. In all the rallies held during the period of national struggle, both teachers' associations and teachers who are members of them organized these meetings.

Teachers' associations and associations became the main actors of this struggle by informing the public through social activities, performances and conferences and organizing rallies during the period of national struggle. At the same time, they have contributed to establishing professional unity among teachers, increasing the prestige of the profession, bringing economic problems to the agenda, providing assistance among teachers and developing all kinds of cultural exchange and publishing newspapers and magazines by entering the media life.

Keywords: National struggle teacher organizations, press

Bildiri No: BT165

THE PROBLEM OF ETHNIC EDUCATION OF STUDENTS BASED

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Redkina L.I. Редькина Л.И. –

The revival of the national school requires improving the modern teacher training for pedagogical activity in accordance with the socio-economic, national and regional conditions of society. It is in the secondary school that the foundations of a worldview are laid down, love for the native language, respect for one's own people and neighbors in the region, its history, traditions and culture are instilled, the first experience of interethnic relations is formed. Today school realities require scientists and teachers to reconsider many educational canons, because system of education develops a citizen and patriot of Russia, instills the love for the native language and culture, respect for folk traditions. It is subordinate to the formation of a system of national interests as the main priorities of the ideological culture of the individual, and at the same time, it contributes to the acquisition of the treasures of the world culture and the development of respect for the peoples of the world. Education hass humanistic nature. It does not allow the manifestation of chauvinistic, racist and other inhuman ideas and views.

The school in Crimea needs new non-traditional ideas and theories that would correspond to the optimal development of the child and the modern needs of society. In its turn, the social conditionality of restructuring the education, the laws governing the improvement of teacher's pedagogical mastery, the needs of pedagogical practice demand a more grounded analysis, generalization and creative use of experience gained throughout history. Tracing the development of the theory and revealing the peculiarities of upbringing in different historical periods and among different ethnic groups of Crimea, we evaluate the pedagogical heritage and the genesis of the most important problems and phenomena from today's perspective. In other words, without the history of pedagogical thought there is no theory, and without theory there is no, and there cannot be, any scientific training of the new generation of teaching personnel. Historical and pedagogical research helps to overcome indifference to the problems of education and upbringing, as well as deeply reveal more aspects of the problem of preparing a teacher for work in a multicultural environment through studying them in dynamics at different stages of society development.

Nowadays, scientists are most interested in the periods associated with the emergence of new concepts, approaches in Crimea, when the development of pedagogical thought is accompanied by the accumulation of new knowledge, which becomes universal value. The end of the 20th - the beginning of the 21st centuries belongs precisely to such periods in the development of pedagogical thought. The specificity of the designated period is determined by the uniqueness of the socio-economic, spiritual life of society, the characteristics of the development of the theory and practice of training and education. Of particular interest is the question of the upbringing and education of children of small ethnic groups of Crimea, because Russia today faces an important task - to facilitate the consolidation and development of the nation, its historical consciousness; traditions and culture; speech and religious independence of all national minorities.

Bildiri No: BT166

REQUIREMENTS FOR ETHNOCULTURAL PROFESSIONAL COMPETENCY OF A TEACHER

Vishnevsky V. A., Вишневский В.А. candidate of pedagogical Sciences

The ethnocultural component of the teacher's professional competency, as a combination of ethnopedagogical knowledge and skills, and abilities to design ethnoculturally oriented education, personal qualities that determine the teacher's value perceptions.
Modular competency-based technology, as the basis for the formation of a teacher's professional competency, including its ethnocultural component, proof of the pedagogical effectiveness of this technology in the context of the modern reform of higher education and teacher professional development system. Conceptual conditions: the choice of cultural and activity-based approaches as the basis for the process of forming the ethnocultural component of professional competency; teacher's motivational readiness for ethnocultural education in the teacher professional development system.
The contents of the ethno-cultural component of professional competency of the
teacher:knowledge of scientific methodical basics of teacher's professional activity in polyethnic educational environment; tendencies of formation and development of polycultural educational environment of the Republic of Crimea; the educational potential of ethno-cultural values; the nature and objectives of ethno-cultural education; foundations of building intercultural communication; principles of selecting the content of ethnocultural education for schoolchildren; the legal and regulatory framework of the pedagogical activity organization;
abilities to use in the professional activities the basic laws of modern social and cultural environment development; to take into account ethnic, cultural and religious differences of the educational process participants while building social interactions; to possess historical method and be able to apply it to the assessment of socio-cultural phenomena; to design pedagogical tasks associated with ethno-cultural content of education; to plan the educational process considering the regional component; to conduct and analyze ethno-cultural-based lessons and extra-curricular activities; to analyze the results of solving ethno-pedagogical tasks and consider them in improving one's own teaching activities; to design and experimentally test the results of the ethno-pedagogical innovations; – mastering the ways of conducting professional activities in a multicultural environment, taking into consideration the particular socio-cultural situation of development; methods of self-analysis and self-diagnosis; the skills of systematic pedagogical monitoring the process of ethnic and cultural development of students, peculiarities of inter-ethnic communication; abilities of organization and management of multi-ethnic student group; the ways of organizing intercultural communication in line with ethnic characteristics of its participants. In this context, it is important to study the main components of ethno-cultural education. Ethno-cultural education is considered as part of lifelong education. In accordance with the ethno-political model of the Russian civil nation the contents of ethno-cultural education can be divided into four interrelated cultural components: – ethno-cultural, that is, providing the person the opportunity to identify as a representative of a specific ethno-linguistic and religious groups;
– regional-title (national and territorial), that is, providing the person the opportunity of identification as a representative of the national community of a specific subject of the Russian Federation; – nationwide (supernational), that is, providing the person the possibility of identification as the representative of the Russian civic nation; – the world (universal), that is, ensuring person's involvement in global civilization processes and the ability to identify as an equal member of the international community.

Bildiri No: BT167

THE GOALS AND OBJECTIVES OF THE DEVELOPMENT OF ETHNO-CULTURAL EDUCATIONAL ENVIRONMENT IN THE REPUBLIC OF CRIMEA

Gorbunova N.V., Горбунова Н.В. Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,

The main purpose of ethno-cultural education in the Republic of Crimea is the creating the conditions for equal social, national cultural development of all peoples of the region, and mechanisms of reproduction of the national life of the peoples in all its diversity, consolidating all-Russian civic and moral community based on respect for the rights and freedoms of a person and citizen. The practical implementation of ethno-cultural education implies: 1. In the political and state - legal sphere: – defending the rights and interests of representatives of all ethnic groups of the region; – ensuring legal, organizational and financial conditions facilitating the accounting and satisfaction the national-cultural needs of peoples, the implementation of support to national-cultural associations of the region; – establishing at the regional level permanent relations with local authorities in order to develop science and culture; – conducting systematic collection and analysis of information on issues of national relations in Crimea, the organization of fundamental and applied research; – developong predictions and models for the development of interethnic relations in the region.2. In the socio - economic sphere: – development and implementation of special programs aimed at protecting traditional habitats of the peoples living in the Republic of Crimea, improvement of the ecological and demographic situation.
3. In the sphere of culture and education: – the formation and dissemination of ideas of friendship of peoples, spiritual and moral unity and ethnic harmony, culture of interethnic communication; fostering a sense of patriotism, respect for the history of Crimea and its people, and pride for our multinational Homeland; – further development of the system of national education as an essential condition for the preservation and development of ethnic identity of all peoples living on the territory of the region; ensuring quality education considering the linguistic and ethno-cultural environment, striving for the mutual enrichment of cultures and traditions of the peoples of Crimea; – the preservation and development of historical and cultural heritage of the peoples living in Crimea, distribution of objective information about their past and present, creating in society an atmosphere of respect for their achievements, further development of cultures and peoples' interaction traditions; – creation and development of learning native languages as an essential condition for the preservation and development of ethnic identity of all peoples of the region; the formation in each new generation of respect for national values and culture of their own, as well as of other peoples, the desire for mutual enrichment of cultures and traditions of the peoples of Crimea;
– support of the Russian literary language, playing a consolidating role in all spheres of public life and contributing to the preservation of the unity and integrity of the multinational region;
– ensuring optimal conditions for the development and preservation of Russian as the state language and means of international communication; – creation of conditions for harmonious interaction of the Russian language with national languages, the enrichment of languages and cultures, successful intercultural communication;
– respect for traditional for the Russian Federation religions and beliefs; – counteraction to all forms of spiritual aggression and the activities of destructive organizations in the region.
In the field of external relations: – signing bilateral and multilateral treaties and agreements on cooperation in the field of education, culture, information, strengthening social and economic relations with universities, national societies, national-cultural centers, public organizations. The main tasks of ethnocultural education are proposed as follows: – the formation of a comprehensively and harmoniously developed personality, capable of creative self-development and performing ethnocultural and civic self- identification based on the national tradition, the values of Russian and world culture; – reproduction and development of national cultures and native languages of the peoples of the Republic of Crimea as necessary tools for the socialization of younger generations and the - most important basis for the formation and functioning of the Russian civil nation at its basic levels – subnational and national-territorial; – the formation of the Russian civil identity in difficult conditions of the socio- political diversity of the Russian Federation, multiculturalism and multilingualism of the multinational people of Crimea.

Bildiri No: BT168

"YARADICI ŞƏXSİYYƏT" MƏFHUMU İNGİLİSDİLLİ TƏDQİQATÇILARIN PERSPEKTİVİNDƏ

Sevda Hüseynova
Bakı Mühəndislik Universiteti
Tərcümə və İngilis dili kafedrası
Müəllim, tədris məsləhətçisi
shuseynova@beu.edu.az
+994707522462

XÜLASƏ

Ədəbiyyatda yaradıcı şəxsiyyət obrazının araşdırılması və təhlili o obrazın yaradıcılığının, yaradıcı insan kimi formalaşmasının əsaslarının araşdırılması ilə icra edilir. Bəs, yaradıcı şəxsiyyət kimdir? O, hansı xüsusiyyətləri ilə seçilir? Bu tədqiqat işində sual ətraflı cavablandırılmış və ingilisdilli tədqiqatçıların bu barədə düşüncələri yer almışdır. Mütəxəssislər belə hesab edirlər ki, yaradıcı şəxsiyyətlər qeyri-standart düşüncə sahibləridirlər. Onların fikirləri və düşüncələri çox vaxt digər peşə sahiblərinin fikir və düşüncələrindən fərqli olur. Yaradıcı şəxsiyyətlər dünyanın sənət mülkünün yaradıcılarıdırlar. Yaradıcı şəxsiyyət dünyamızın yenidən qurulmasının mənəvi əhəmiyyətini daima beynində, düşüncələrində gəzdirir. Sənətkar, yaradıcı insan müasirləri önündə və cəmiyyət qarşısında öz borcunu dərk edən insandır. O, çətinliklərdən qorxmur. Yaradıcı şəxsiyyət həyat və səadət eşqini səmimi canlandırır, öz fikrini zəkalı bir insan kimi insanlarla bölüşür. Şəxsiyyəti güclü edən ondakı böyük sevgidir. Bu sevgi onu yaşadır və onu əhatəsindəki insanlara bağlayır.

Əsrin qabaqcıl ideyalarından ruhlanan və bu ideyalarla qidalanan yaradıcı şəxsiyyətlər bu ideyalardan xalqın inkişafı üçün istifadə edirlər. Xalq elə bir şəxsiyyətin ideyasına inanır ki, o, öz əməyi və şəxsiyyəti ilə xalqı özünə inandıra bilsin. Həyatın sirlərini anlamaq, ictimai hadisələri qiymətləndirmək şəxsiyyətin əsas qayəsidir. Yaradıcı şəxsiyyət millətin ruhundan doğar, o ruhu yüksəldər və aləm qarşısında nümayiş etdirər və beləcə yaratdığı yeni mənəvi dünyanın günəşi bütün köhnəlikləri və qaranlıqları məhv edər. Bunu bacarmaq üçün isə həmin yaradıcı şəxsiyyətin düşüncəsi də, əxlaqı da, həyata baxışı da yeni olmalıdır.

Açar sözlər: yaradıcı şəxsiyyət, qeyri-standart düşüncə, qabaqcıl ideya, yenilikçi təfəkkür, şəxsiyyətin daxili fəlsəfəsi, yaradıcı xəyali fərziyyə.